

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZOEY ELLIS

ALAIR_{SO}
FATEFUL

AN EPIC FANTASY ROMANCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bir Sığınak Çok Vahim
Telif Hakkı© 2022 Zoey Ellis tarafından. Tüm hakları saklıdır

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Zoey Ellis'in bu kitabın yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca yazar tarafından ileri sürülmüştür. Tüm hakları saklıdır. Kullanım amacı dışında bu çalışmanın tamamının veya bir kısmının herhangi bir yolla çoğaltılması veya kullanılması yazarın yazılı izni olmaksızın yasaktır.

Bu kitap, yazarın önceden izni olmaksızın, yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde ödünç verilmemesi, yeniden satılmaması, kiralanmaması veya başka bir şekilde dağıtılmaması ve sonraki alıcıya da benzer bir koşul getirilmemesi şartıyla satılmaktadır.

İlk Baskı: Mayıs 2022

OceanofPDF.com

A L A I R S O F A T E F U L

Karanlık, büyüünün harap ettiği bir dünyadan büyüleyici yeni bir fantastik aşk serisi geliyor. Kadim bir Alfa soyunun son üyesi olan beş kardeş, her biri görkemli ejderhalarına ateş ve kanla bağlı.

Ona tapınmasını istiyor. Yoksa ona diz çöktürecek.

Uraya barış içinde yaşamak için yanıp tutuşuyor. Sonunda güneyin kraliçesinden kaçmayı başaran Uraya'nın amacı ortadan kaybolmaktır - İkiz Diyarlar'daki savaşı terk etmek ve yeni bir hayata başlamak.

Ancak özgürlüğüne kavuşmak için Diyarların en tahammül edilemez ejderha lorduyla çalışmak zorundadır.

Kadınları uysal birer tapıcıya dönüştürmesiyle tanınan Sethorn, arzuladığı her kadının hayatını mahveder.

Uraya onun oyuncağı olmayı reddediyor...

Ve kadının meydan okuması, adamın ona olan yoğun bağlılığını körükler.

Huzur arayışını sürdürmek için Uraya onunla pazarlık yapmak zorunda kalır, ancak Sethorn egemen olduğu günahkâr bir arzuyu uyandırır.

İlkel cazibe vahşi, bedensel bir açlığa dönüşür.

Kraliçe görevlerini zorlaştırdınca, Uraya sadece hayalini kurduğu huzuru değil, her parçasını kaybetmenin eşiğinde olduğunu fark eder.

Ve eğer Sethorn'un onun üzerindeki saplantılı iddiasından kaçamazsa, kendi seçtiği bir kadere sürükleyecektir.

A LAIR SO FATEFUL, epik bir roman olan Son Dragorai'nin dördüncü kitabıdır.

fantastik romantizm serisi. Bu seri bağımsız olarak okunabilir ancak sırayla okunduğunda daha çok keyif. Karanlık bir romantizm ve bir HEA içerir.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İÇİNDEKİLER

[Telaffuz Kılavuzu Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14 Sonsöz](#)

[Zoey Ellis Hakkında Omega](#)

[Efsanesini Keşfedin](#)

[Zoey Ellis tarafından da](#)

[*OceanofPDF.com*](https://oceanofpdf.com)

TELAFFUZ REHBERI

Sethorn - seth-orn
Uraya - uh-RAY-ya
Dragorai - drag-GOR-rye
Ornendor - or-NEN-door
Dan Askha - dan-AX-ah
Thrakondarian - thrack-kon-DAR-ree-ann Thrakond
- thrack-kond
Vattoro - vat-TOR-roe
Daylen - day-lin
Kon'aya - kon-nye-ah
Mheyu - may-you Oshali
- osh-SHAH-lee I'mya -
im-my-ah
Khyros - KY-ros
Zendyor - ZEN-dee-yor
Elora - ee-LORE-rah
Tyomar - tie-OH-mar
Nyro - NY-roe

Yazarın notu: Bu kitabın zamanlaması Kitap 2 sırasında başlar ve Kitap 3'ün ötesine uzanır

Bu dünya için bir telaffuz kılavuzu İçindekiler sayfasından bulunabilir.

A Uraya yere doğru çakıldığını fark ettiğinde şiddetli **bir** dehşete kapıldı.

Nefes nefese, yüzüne çarpan, sağır eden ve çırpındıkça onu kör eden rüzgâra karşı nefes almaya çalıştı. Zeminin ters olması yönünü şaşırmasına neden oldu ve zihninden alarm sesleri yükseldi. Hangi büyüleri kullanacağını çabucak bulamazsa ölecekti.

Aniden sert bir şey ona çarptı, sırtına bastırdı ve gövdesini sardı. Ters yöne doğru çekilirken midesi bulandı ve neler olduğunu anlamaya çalışırken bir an için her şey bulanıklaştı.

Sonra ayağa kalktı ve havada doğal olmayan bir hızla ilerlerken, gövdesini saran kalın kollar onu sırtındaki bir sertliğe karşı tuttu.

Uraya kollara tutunmuş, adrenalin vücuduna hücum ederken nefes nefese kalmıştı. Yedi cehennemde neler oluyordu?

Etrafında, turuncu alev patlamaları, gürleyen kükremeler ve tiz çığlıklarla birlikte devasa siyah çizgiler geçiyordu. Aşağıdan gelen bağırışlar ve çığlıklar da bu kargaşaya eklenince şok ve şaşkınlığı daha da arttı.

Başını çevirdiğinde, kendisini destekleyecek hiçbir şey olmadan havada süzülen dev gibi bir adam tarafından tutulduğunu fark etti. Adam onu göğsüne o kadar sıkıca bastırmıştı ki bu onu biraz sakinleştirmişti ama kız onun nasıl havada kaldığını anlayamadan havada süzülen siyah bir kütleye doğru sürüklendi. Hayır, kütle değil, uçan bir yaratıktı, kanatları o kadar büyüktü ki gökyüzünün bir kısmını kapatıyor gibiydi.

Dev sırt üstü yere indi ve ejderhanın üzerine oturarak onu önüne yatırdı. Bir kolunu ejderhanın gövdesine sıkıca sararak öne doğru eğilip avucunu yaratığın sırtına bastırdı ve ejderha hemen bir yana savrularak aşağı doğru eğildi.

Uraya gözlerini kapattı, hareketle birlikte mide bulantısı arttı, ama çığlık sesleri yaklaştı ve duman burun deliklerine dolduğunda gözlerini açtı.

Yanmış bedenler ve kömürleşmiş ağaçlar önünde yere yayılmıştı ve ileride kraliçenin sarayı büyük ve görkemli bir şekilde duruyordu... ancak binanın bir tarafı artık kömürleşmişti. Sonunda Uraya'nın birbirinden kopuk bilgi ve hafızası görüntüleri bir araya getirdi.

Onları havaya kaldırmayı başaran Oshali ile birlikteydi ama bir şey düşmesine neden olmuştu. Şimdi bir ejderhanın sırtındaydı ve İkiz Diyarlar'da kalan tek ejderhalar son dragorai klanına ait olduğundan, arkasındaki dev bu ejderhaya bağlı olan alfa olmalıydı.

Uraya onu neden yakaladığını anlayamadan, dev elini ejderhanın sırtından kaldırdı ve saraydan çıkıp aşağıdaki zeminde onlara doğru akın eden kraliçenin ordusuna yaklaşırlarken havaya kaldırdı. Ejderhanın ağzından bir alev fışkırdı ve adam Thrakondarian dilinde bir şeyler söyledi. Ordu dalgalar halinde düşmeye başladı, vücutları ya ateşin doğal olmayan bir hızla etlerini yiyip bitirmesiyle kömürleşti ya da doğal olmayan yığınlara dönüştüler. Ejderha geri dönerek yana doğru eğildi ve havayı delip geçen, neredeyse onu sağır edecek bir çığlık attı.

Bir kez daha kaleye yaklaştıklarında, ejderha havada fırlayan ve doğrudan kendilerine yönelen çok sayıda oktan kaçınmak için sıçradı ve eğildi. Uraya'yı hayrete düşüren şey, ejderhanın oklardan kaçmak için havada bu kadar hızlı manevra yapabilmesine rağmen vurulmamış olmasıydı.

Arkasındaki dragorai alfası elini tekrar ejderhanın sırtına koymuş, nefesinin altında büyülü sözler mırıldanıyordu. Thrakondarian dili büyü yapmak için kullanılan bir dildi ama bu büyülü sözler ve hatta kelimeler Uraya'nın daha önce duyduğu hiçbir şeye benzemiyordu. Evet, tanıdık geliyorlardı ama adamın onları söyleme şekli benzersizdi -bazı hecelere verdiği ağırlık, ritim, kafiye... neredeyse şiirseldi. Keşke bunu takdir edecek zamanı olsaydı.

Her şey onu bunaltıyordu; yüzüne çarpan keskin rüzgâr, boğazında yanmış bağırsakların pis kokusu, bangır bangır ses topluluğu... Duyuları aşırı yük altındaydı. Onu paniğe kapılmaktan alıkoyan tek şey belindeki kolun güvenli tutuşuydu.

Ejderha başka bir saldırı için tekrar etrafında dönerken, tüm bunların neden bu kadar tuhaf olduğunu fark etti. *Hissedebiliyordu*. Duyuları ve duyguları o kadar canlı, o kadar içgüdüsel ki yıllardır böyle bir şey hissetmemişti.

Aldığı eğitim duygularını ve hislerini bastırmıştı. Ona duygusal olarak soğukkanlı olması ve korku yerine mantık ve sadakate öncelik vermesi öğretilmişti. Şimdiye kadar gördüğü en büyük ejderhanın sırtında havada süzülürken, sanki tüm eğitimi elinden alınmış gibiydi, ham duyguları o kadar güçlü bir şekilde ortaya çıkıyordu ki hiçbir şeye konsantre olamıyordu.

Kraliçenin ordusu ile bir dragorai arasındaki savaşın ortasında ejderha sırtında olması işe yaramadı ve yalnız da değildi. Etraflarındaki havada, her biri bir biniciye sahip, aynı görünümlü ejderhalar da saraya ve orduya saldırıyordu. Hepsi o kadar hızlı hareket ediyordu ki, siyah çizgiler havada uçuşuyordu, kaç tane olduklarını söyleyemiyordu.

Bindiğı ejderha saraya doğru uçu ve daha fazla ordunun kapılardan saray bahçelerine ve araziye döküldüğü arka tarafa doğru daireler çizdi. Alfa derin ve gök gürültüsünü andıran bir sesle böğürdü ve ejderhası da ona kulakları yırtan bir çığlık atarak katıldı.

Çağrılarının vahşiliğı içine işledi, zaten güçlü olan duygularını daha da güçlendirdi ve vahşiliklerini ona bulaştırdı. Aşağıdaki ordunun bu kadar çabuk devrildiğini görmek verdiği tatmin

ve onu acımasızca heyecanlandırdı. ejderha tekrar sarayın etrafını sarıp saldırmak için dalışa geçtiğinde, heyecandan çığlık attı. Ejderhanın ağzından çıkan her kükreme ve alev patlamasında sevinçle haykırdı.

Sert parmaklar çenesine saplandı ve başını çevirdi. Kendini, koyu kirpiklerin güzelce çerçevelediği kuşkulu, ela gözlere bakarken buldu. Nefesi bir an için onu terk etti. Dev yakışıklıydı. Hayır, sadece yakışıklı değil, *göz kamaştırıcıydı*. O kadar göz kamaştırıcıydı ki sanki gerçek değildi. Eski sanatçıların alfa tanrı tasvirlerine benziyordu; bronz teni, güçlü çenesi ve kalın kaşlarıyla vurgulanan düşünceli bir vahşilik. Saçları bile aynı eski moda şekilde şekillendirilmişti - kulaklarının etrafından kıvrılan ve ensesine kadar uzanan kumral bir yele. Ondan koyu, dumanlı bir koku yayılıyordu; bu koku, coşkusunun sertliğiyle ve başka bir şeyle... daha derin, güçlü ve doğuştan gelen bir şeyle renklenmişti.

Konuştı ama bu sefer kelimeleri anlayamadı ve ejderha bir çığlık daha atarak dikkatini dağıttı. Yüzünü ondan uzaklaştırarak elini canavarın sırtına bastırmak için öne doğru eğildi ve ejderha tekrar kükreyerek yukarı doğru eğildi, gökyüzünde bir yol açarken spiral çizdi. Uraya güldü, içinde ani bir neşe patlaması oldu. Bu inanılmazdı - telaş, heyecan, güç ve öngörülemezlik. Ejderha mükemmel bir kavis çizerek uçarken eğildi ve sonra kükreyerek saraya doğru geri daldı ve Uraya da onunla birlikte kükreyerek hislerle sarhoş oldu. Arkasındaki adam büyü yapmaya başladı, büyüler dilinden öyle bir hızla dökülüyordu ki Uraya artık kelimeleri tek tek tanımlayamıyordu. Aşağıda muhafızlar düşüyor, uzuvları vücutlarından ayrılıyor ve kafaları gövdelerinden kopuyordu. Ejderhanın ağzından çıkan ateş Uraya'nın düşündüğünden çok daha uzaklara ulaşıyor ve gördüğü her şeyi eritiyordu. Onlar yaklaştıkça, kırmızı ve siyah üniformalı kadınlar saray kapılarından akın etti, elleri ve kolları gökyüzüne doğru açılmış, misilleme olarak fırlatmaya başladılar.

Uraya hemen ayıldı. Onlar gardiyanlardı.

Aynı üniformayı görmek için kendi kıyafetlerine baktı. Bu gardiyanlar onun savaşçı arkadaşlarıydı. Gardiyanların öfkeyle atışlarını izlerken duyduğu endişe tüm neşesini yok etti. Uzaklara baktığında, sarayın etrafını sardıklarını ve kraliçeyi korumak için hep birlikte atış yaptıklarını gördü. Aynen yerde olsaydı kendisinin yapacağı gibi.

Dişlerini sıkarak, onlar yaklaşırken kendini hareketsiz ve gergin tuttu. Alfa'nın büyüleri güçlüydü ve bir avuç gardiyan, sarayın ve arazisinin üzerine bir bariyer dikilmeden önce muhafızlarla aynı kaderi paylaştı.

Ejderha keskin bir açı yaparak bariyerden kaçmayı başardı ve artık onların saldırısından korunmuş olan sarayın üzerinde süzüldü.

Uraya nefes verdi, içinde bulunduğu koşulların gerçekliğini anladığında hayal kırıklığı onu doldurdu. Kraliçeden kaçmıştı ama güvende değildi. Kraliçenin bir muhafızı olarak ünlü ejderhanın düşmanıydı ve ona güvende olacağının garantisini veren Oshali ortalıkta görünmüyordu.

Uraya tehlikedeydi.

Yutkunarak, ejderha sarayın üzerinden birkaç kez daha uçup eyaletin diğer ucuna doğru uzaklaşırken kendini sabit tuttu. Diğer ejderhalar ve dragorai binicileri de onlara katıldı ve artık savaşta olmadıklarına göre sadece iki kişi kaldıklarını görebiliyordu.

Uraya gözlerini aşağıya dikmiş, şehrin hızla akıp gidişini izliyordu. O kadar yüksekteydiler ki, araziye sadece şehrin kalıntılarından ve taşranın birçok yerine yayılmış olan, kor adı verilen, tehlikeli, dumanlı, siyah büyülü kül bulutlarından tanıyabiliyordu. Her ne kadar hem ejderhadan hem de alfadan kaçmak istese de, bu yükseklikten atlarsa ölümü garantiydi.

"*ko' is gi as?*" Alfa'nın bas sesi sırtına doğru gürledi. Ona kim olduğunu soruyordu ama bu soruya cevap vermesine imkân yoktu. Karnında gergin bir titreşim belirdi.

"Ya da bu toprakların ortak dilini konuşsaydım belki beni daha iyi anlardınız. Sen kimsin?"

Uraya hâlâ cevap vermiyordu. Karnındaki titreşim pürüzlü bir sinir yumağına dönüştü ve kendini sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldı.

"Gardiyanların üniformasını giiyorsunuz," diye ekledi. "Neden?"

Gözlerini altlarındaki topraktan ayırmadı. Birkaç uzun an boyunca ejderhanın kanat çırpma sesinden başka hiçbir şey havayı doldurmadı.

"Sen ve Oshali neden havada düşüyordunuz?"

Kolunu ona doladı ve onu tutuş şeklinden hissettiği güvenlik ve rahatlık aniden sınırlayıcı hissettirdi. Ama hiçbir şey söylemedi, onu boğmakla tehdit eden sinirlerini kontrol etmeye çalışıyordu. Kraliçenin gardiyanlarını neden duygularını bastırmaları için eğittiğini anlayabiliyordu.

korku ve gerginlik mevcut olduğunda dikkat dağıtıcı ve net düşünmeyi imkansız hale getiriyordu.

"Kraliçe için Oshali'yi kaçırmaya mı çalışıyordun? bu mu?"

Kız sessiz kaldığında, adamın göğsünden bir hırıltı yükseldi. Kadının çenesini tekrar kavradı ve başını çevirerek gözleri onunkilerle buluşana kadar yüzünü yukarı kaldırmaya zorladı. "Sorularıma cevap vermeni istiyorum."

Talep mi? Bir öfke parıltısı gerginliğini dağıttı ve bu yüzüne yansımış olmalıydı çünkü alfanın ifadesi değişti. Çatık kaşları indi, gözleri kısıldı ve ağzının köşesi yukarı doğru açılarak sırıttı.

"Bir dragorai'nin huzurunda nasıl davranman gerektiği konusunda bazı derslere ihtiyacın olacağını görebiliyorum." Öne doğru eğilerek, bakışlarında heyecanlı bir vahşilik parıltısı belirdi. "Sanırım sana bana nasıl tapacağını öğretmekten zevk alacağım."

Göğsünde yükselen öfke çalkalandı ama kendini korumak için ağzını kapalı tuttu. Ayrıca, ısınmış iç organlarının havayı kirleten keskin kokusu olmadan, kendine has kokusu onu çağırıyordu ve bu biraz... cezbediciydi. Uraya yüzünü adamın pençesinden çekip arkasını döndü, duyguları ve düşünceleri karmakarışık ve kafa karışıklığı daha da artmıştı.

Derin nefes alarak kendini yavaşça nefes alıp vermeye zorladı ve tüm güçlü duygularını midesinin çukuruna itti. İçinde bulunduğu durumdan kurtulmak için ne yapması gerektiğine odaklanması gerekiyordu. Kontrol edemediği duygular bu adamdan kaçmasına yardımcı olmayacaktı.

Yıllar boyunca dragorai hakkında bir şeyler duymuştu, ne de olsa tarihin güçlü bir parçasıydılar. Ama neyin gerçek neyin efsane olduğunu söylemek zordu. Yüzyıllardır yaşadıklarını ve Yedi Tanrıça'nın gözde yaratıkları olduklarına dair söylentiler olduğunu biliyordu, bu nedenle İkiz Diyarlarda başka kimsenin sahip olmadığı güç ve yeteneklere sahiplerdi. Ve bu doğru gibi görünüyordu - bu adamın büyüleri kraliçeden duyduklarından çok daha karmaşıktı. Bu kadar acımasızca ve bu kadar hızlı saldırabilme yeteneği hayret vericiydi ama vahşilikleri de iyi biliniyordu ve Diyar'daki çoğu insan mümkün olduğunca onlardan kaçınıyordu. Eğer bu seferki şüphelendiği kadar tehlikeliyse, tehdidi görmezden gelinecek gibi değildi. Uraya yavaşça yutkundu, gözleri zar zor görebildiği yere odaklanmıştı. O kadar yukarıdaydı ki, onun küçük bir itişiyile asla hayatta kalamazdı.

Her şeye rağmen özgür olamayabileceğinin farkına varması boğazında bir parça acıya neden oldu ama onu da itti. Vazgeçemezdi. En azından bir on yıl daha kraliçeden kaçabileceğini hiç düşünmemişti.

Yıllar geçti ama bugün itibariyle onun pençesinden kurtuldu. Dragorai'den kaçmak da imkânsız değildi. Bu düşünceyle rahatlayarak adamın sıkı tutuşuyla gevşedi ve garip bir şekilde, etrafındaki kısıtlama zihnini sakinleştirmeye yardımcı oldu.

Kısa süre sonra ölü tarlalar ve harabelerden oluşan dış vilayetlerin üzerinde alçalıyorlardı, önlerinde ise kilometrelerce ıssız arazi uzanıyordu. Uraya saraydan ne kadar uzakta olduklarını anlamaya çalıştı ama aşağıdaki topraklara dair hiçbir şey tanıımıyordu. Hayatında nadiren saraydan ya da iç vilayetlerden bu kadar uzaklaşmıştı. Ya güneyden tamamen ayrılıyorlarsa?

"Geri dönmem gerek."

Dragorai yanıt vermedi.

Dönüp ona baktı. "Yirmi yedinci eyalete geri dönmem gerekiyor. Arkamızda kaldı."

Dragorai ona bakmadı bile. "Kraliçeye geri dönmüyorsun."

Uraya başını salladı. "Hayır. Birini bulmam gerek...." Eliyle yeri işaret etti. "Güneyden çok uzağa gidiyoruz. Geri dönmem gerek. Beni burada herhangi bir yere bırakabilirsin. Ben kendi yolumu bulurum. Teşekkür ederim."

"Seni yere sermek mi?" Kelimeleri sanki iğrenmiş gibi tükürdü. "Bizden iyilik olsun diye bir yolculuk ödünç almıyorsunuz, Müdür Bey. Biz sizin kolayca atlayıp inebileceğiniz bir tür hava arabası değiliz. Bırakın sırtında bir yolculukla kutsanmayı, *dan askha*'mı görmüş olmanız bile büyük bir onur." Adamın hırıltısı kadının içinde gümbürdedi. "Ayrıca, sen kraliçenin muhafızlarından birisin ve kardeşimin eşiyle birlikte bulundun."

Kardeşinin eşi mi? Uraya şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Oshali dragorai'lerden biriyle mi çiftleşmişti?

"Sen bir savaş ganimetisin. Seni ben yakaladım, artık bana aitsin. İstersen kendini benim düşmanım yapabilirsin ve eğer klanım seni sorgulamak istemezse, istediğim gibi davranmak için benimsin. Ve sana ilk öğreteceğim şey yalvarmak olacak."

Uraya, yüz ifadesini tekrar okuyamadan arkasını döndü ama göğsünde panik yükseldi. Oshali dragorai hakkında konuşurken yakalanma ihtimalinden bahsetmemişti ama eğer gerçekten onların dostlarından biriye, elbette onları farklı görecekti... ve eğer durum buysa, belki de Uraya'nın elinde bir koz vardı. Uraya'ya karşı herhangi bir koz elde etmek için

Klan onurlu olduğu sürece dragorai oldukça faydalı olurdu. Ama Oshali'nin hâlâ hayatta olup olmadığını bile bilmiyordu.

Uraya gözlerini kapadı ve içinden lanet okudu. Dragorai tarafından hapsedilme ihtimali, kraliçeyle geçirdiği zamandan bile daha kötü bir kaderdi. Tekrar aşağıya baktı ve havada düşerken nasıl büyü yapacağını bulmasının mümkün olup olmadığını merak etti. Eğer yapabiliyorsa, belki de zıplamayı denemeliydi.

"Aklında aptalca fikirler varsa diye söylüyorum, küçük düşman," dedi dragorai alfası, kolu bir kez daha kızın etrafında sıkılırken, "*dan askha*"nın ne kadar hızlı hareket edebildiğini gördün. Seni burası ile yer arasında yakalayabilir. Ve bu girişimin için cezalandırılacaksın."

Uraya dişlerini sıktı ama hiçbir şey söylemedi. Gidecekleri yere vardıklarında kaçmanın bir yolunu bulmak zorunda kalacaktı ama bir daha asla kimsenin oyuncağı olmayacaktı.

Onu öldürmek zorunda kalacaktı.

OceanofPDF.com

Bir ay sonra

Uraya'nın gözleri faltaşı gibi açıldı. Her şey sessizdi. Yatağında uzanıyordu, göğsünün üzerinde parşömen yaprakları duruyordu. uyuyakaldı ve yüksek pencereden kremi bir ışık içeri süzüldü. Etrafına baktığında hiçbir şey yerinde görünmüyordu ama yine de... bir şeyler yanılttı. İnün alışılmadık derecede sessiz bir bölümündeydi, ki bunu tercih ederdi ve dışarıda hiç gürültü yoktu. Peki onu uyandıran neydi?

Yavaşça doğruldu, bacaklarını yatağın kenarından aşağı salladı ve parşömeni yanına koydu. Belki de insanlar geçmişti?

Nyro'nun ininde kalabalık bir topluluk vardı ve koridorlar nadiren boş kalırdı. Hizmetkârlar resim yapmaktan okumaya, oyun oynamaktan bahçeyle uğraşmaya, giysi yapmaktan masaj yapmaya kadar çeşitli faaliyetlere katılıyordu. Tüm hizmetkârlar günlük görevlerini ve faaliyetlerini yerine getirmekten memnun ve hevesli görünüyordu ve inin havası heyecan ve memnuniyet doluydu. Uraya için çok telaşlıydı. Aynı anda bu kadar çok şey olurken ve insanlar her odaya girip çıkarken her şeyi izleyemezdi. Ama gideceğini düşündüğü ine düşmediği için son derece minnettardı.

Neyse ki Oshali hayattaydı ve Uraya ile onu yakalayan dragoraylar dragoray dağlarına vardıklarında, Uraya'ya klanın misafiri olarak muamele edileceği haberini göndermişti. Tabii ki Sethorn bu durumdan memnun değildi; hatta öfkeden kudurmuştu. Havadaki böğürtülü tartışma

Onunla kardeşlerinden biri arasındaki konuşmalar Uraya'yı neredeyse sağırtıyordu ve bu sırada adamın kolu Uraya'nın etrafında neredeyse nefes almakta zorlanana kadar sıkışmıştı. Thrakondarian dilinde konuşmuşlardı ama Uraya onun inine yerleştirilmesi ve kendisine tapınmayı öğretmesi gerektiğini söylediğinde yanlış anlamamıştı. Çok öfkelenmişti ama dilini tuttu - ona tartışmaya devam etmesi için herhangi bir bahane vermek istemiyordu.

İşte o zaman klanda çiftleşen başka bir dişi olduğunu öğrendi. Yüzyıllar boyunca dişi dragoraların soyu tükendikten sonra, bu klanda birdenbire iki çift oluşmuştu. Kadınlardan biri, I'mya, şaşırtıcı derecede normaldi. Kuzeyde doğduğu için o da savaşın içinde büyümüşü ama dragorayların arasında mutlu görünüyordu. Uraya'yı, güneyde Oshali'ye yardım ettiği için dragorayların ona nasıl karşılık vereceğini düşünürken, eşi Nyro'yla birlikte inlerine misafir olmaya davet etmişti. Yine de Uraya burada pek rahat değildi.

İnin sürekli telaşının yanı sıra, burada yaşayan insanların sadece kuzey kralı ile güney kraliçesi arasındaki savaştan etkilenmediklerini değil, aynı zamanda inanılmaz derecede aşırı hoşgörölü hayatlar yaşadıklarını fark ettiğinde hayrete düşmüştü. Bu neredeyse inanılmazdı. Yiyecek, içecek, seks, eğlence hepsi son derece aşırıydı. Savaşın yol açtığı onca yoksulluk, ölüm ve yıkım varken, bu yanlış görünüyordu.

Ama Uraya başkalarının seçimleriyle ilgilenmezdi. Uzun süre burada kalmayacaktı.

Yataktan kalktı ve kapıya doğru yöneldi, ancak yaklaşırken güçlü bir his ona çarptı ve gözeneklerine yuvalanan binlerce küçük kurtçuk gibi vücuduna girdi. Uraya dondu kaldı, şok onu titretti. *Olamaz!* Kendini duvara yaslayarak olabildiğince sıkı sarıldı ve bu hissin geçmesini istedi ama karanlık, buz gibi öfke vücuduna doldu, kendi duygularını erozyona uğrattı ve onu şaşkına çevirdi. Buz gibi ve düşmanca, bedenine hükmetmeye ve kendi düşüncelerini boğmaya niyetli bu his içinde genişlerken nefesi kesildi. Zihnini odaklamazsa birkaç dakika içinde kaybolacaktı.

Yere kayarak oturdu, gözlerini sıkıca kapadı ve Tivv'in aydınlık bir sabahta gülümseyerek Uraya'ya sabah işlerini sevmeyi için takıldığı net bir anıya . Diğer her şeyi zihninden uzaklaştırarak bilincini bu zihinsel görüntünün derinliklerine gömdü. Buz gibi öfke azalmış gibi görünüyordu ama azalmadığını biliyordu. Sadece dizginlenmişti, gözlerinin arkasında bir basınç oluşturunuyordu ve eğer

odağını kaybetti. Kendini sabit tutarak, o parlak görselleştirmeye kendini adadı ve kaymasına izin vermeyi reddetti.

Zaman her zaman yaptığı gibi bir anın içine yayıldı, onu orada tuttu, sonunda baskı hafifledi, onu tamamen serbest bırakana kadar damlayarak uzaklaştı.

Uraya nefes verirken ellerinin üzerine yığıldı ve vücudundaki tüm his kalıntılarını dışarı atmak için derin nefes aldı.

Bu . O artık güneyde değildi.

Duvara yaslanıp dizlerini göğsüne çekerek oturdu. Bunun tek bir açıklaması vardı; kraliçe buradaydı, Dragorai dağlarındaydı... ve kızgındı.

Uraya tırnaklarını avucunun içine geçirdi. Dragorai'nin en azından şimdilik güvenli bir seçenek olması gerekiyordu. Eğer kraliçe dragorai dağlarına gelebilirse, o zaman kuzeyin kralına sürekli saldırdığı gibi dragorai'lere de saldırabilirdi. Uraya alnını dizlerine dayayarak inledi. Hepsinden kurtulmak istiyordu; krallardan, kraliçelerden, ölümsüz ejderha binicilerinden... Diyar'ın güce aç, savaşan tüm gruplarından kurtulması gerekiyordu. Her zaman planı buydu - ortadan kaybolmak ve onları birbirlerini öldürmeye terk etmek - ve tam olarak nereye kaybolacağını biliyordu, ama Tivv olmadan değil. Dragorai'den Oshali'ye yardım etmesinin karşılığı olarak Tivv'i kurtarmasına yardım etmelerini çoktan istemişti ve ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, Tivv'le birlikte gitmeleri gereken yere ulaşmalarına da yardım edebileceklerini düşündü. Şimdi tek yapması gereken sözlerini hızlandırmalarını sağlamaktı.

Ayağa kalktı ve hâlâ titreyerek yatağa doğru ilerledi. Kraliçenin etkisi onu daha önce hiç bu kadar etkilememişti ama çok güçlü olmalıydı çünkü artık duygularını çok daha yoğun hissedebiliyordu.

Kapının çalınması düşüncelerini böldü. "Gel."

Gri cüppeli bir kâhya içeri girdi. "T'mya acilen gelmenizi rica ediyor."

Uraya nefes aldı. Elbette. Kraliçe burada olsaydı, dragorai onunla konuşmak isterdi. "Ben hazırlanayım."

"İşte buradasın."

Uraya döndüğünde gri cüppeli kâhyalardan birinin yaklaştığını gördü, kaşları bıkkın bir ifadeyle birbirine yaklaşmıştı.

"Her yerde seni arıyordum."

Uraya son bir saattir göğsünde kaynayan öfkeyi yatıştırdı.

Kraliçe saldıralı üç hafta olmuştu ve I'mya ile uzun uzun konuşmuş olmasına rağmen, ejderhalar bunu tartışmak için daha yeni bir klan toplantısı düzenlemişlerdi. Bu kadar uzun bir bekleyişten sonra hiçbir şey beklediği gibi gitmemişti. Şimdi kaçamayacağı bir durumun içinde sıkışıp kalmıştı. "Dragorai tapınağındaydım. Bir toplantıdaydım."

"Evet ama en az bir saat önce Üstat Nyro ve Leydi I'mya ile birlikte döndünüz. Nerelerdeydiniz?"

Tüm dragorai kardeşler ve onların üç arkadaşıyla bir araya geldiği zorlu toplantıdan döndüğünden beri Uraya sakinleşmek ve seçeneklerini düşünmek için bahçeleri, dua odasını, odasını ve inindeki herhangi bir sessiz alanı ziyaret etti ama çok fazla heyecanlıydı. Sonunda loş bir koridorda volta atmaya başladı ve hayal kırıklığını üzerinden atmak için yumruklarını sıkıp bıraktı. Görevliye cevap vermedi, sadece başını salladı ve omuz silkti.

"Bir ziyaretçiniz var." "Kim o?"

Kamarot topuklarının üzerinde döndü ve koridorda ilerlemeye başladı. "Bu taraftan."

Görevliyi takip ederek koridorlardan geçti ve I'mya ile eşi Nyro'nun özel odalarının dağın tepesindeki eğimli geçitlere çıktı. Görevli onu ziyaret odalarından birine götürdü ve Uraya içeri girdiğinde Oshali'nin Nyro'nun devasa dağ silsilesinin manzarasını sunan duvardaki büyük açıklığın yanında durduğunu gördü. İpeksi siyah saçları ve güzel çekik gözleriyle Oshali, Uraya'ya güneydeki batı eyaletlerinden Kankeonesh halkını hatırlattı. Oshali'yi ilk gördüğünde oralı olduğunu düşünmüştü ama daha fazla yanılmış olamazdı. Oshali, Yedi Tanrıça'nın dini düzeninin koruyucuları ve kayıt tutucuları olan Mheyu tarafından yetiştirilmişti ve şimdi dragorai kardeşlerden biriyle çiftleşmişti.

Oşali ellerini önünde kavuşturdu ve gülümsedi. "?"

"Nasıl olduğumu sanıyorsun?" Uraya karşılık verdi, tedirginliği göğsünde yeniden kabarmıştı. "Hâlâ burada olmamam gerekiyor, Oshali."

Oshali içini çekti. "Biliyorum. Ama en azından bugünkü toplantı işleri doğru yönde ilerletti."

"Doğru yön mü?" Bu duruma o kadar inanamıyordu ki neredeyse çığlık atacaktı. "Onunla çalışmam emredildi. O, İkiz Diyarlar'da var olan en tahammül edilemez adam!" Ona adam diyip diyemeyeceğinden bile emin değildi ama kesinlikle tanrı demezdi. Bu onun çok hoşuna giderdi. "Onun kibri dayanılmaz."

Şaşırtıcı bir şekilde Oşali kıkırdadı. Pencerenin yanındaki sandalyeye oturmak için hareket etti. "Hepsi aynı derecede kibirli, inan bana."

"Hiçbiri onun kadar değil," diye öfkeleni Uraya. "Kendini tüm kadınların hayranlık duyması gereken nadir bir varlık sanıyor."

Oşali öne doğru eğilirken bir dirseğini dizine dayadı. "İdeal olmadığını biliyorum," dedi alçak sesle. "Ama en azından sonunda arkadaşını kurtarabileceksin."

Uraya ona ters ters baktı. "İdeal mi? Bu en kötü sonuç." Ona doğru bir adım attı. "Kraliçeden kaçtığımızda kurtarmayı gerçekleştirebileceğimize söz vermiştin."

"Hayır, sadece yapabilseydik yapacağımızı söyledim," diye düzeltti Oshali. "Ve yapamadık. Bunu sen de biliyorsun."

Uraya sertçe nefesini verdi ve onun haklı olduğunu bilerek arkasını döndü. Kraliçeden kaçabildikleri için şanslıydılar.

"O kadar da kötü olmayacağına eminim," dedi Oşali tereddütle. "Sethorn çok zeki biri, iyi anlayacağınızı düşünüyorum."

Uraya ona karanlık bir bakış fırlattı. "Onunla hiç vakit geçirmedin bile."

"Ama de onunla o kadar çok vakit geçirmedin, değil mi?"

"Onunla geçirdiğim zaman yeterliydi," diye mırıldandı Uraya. "Aslında çok fazla."

"Anlat bakalım." Oşali karşısındaki koltuğu işaret etti. "Ne oldu? Çünkü hatırladığım kadarıyla o senin hayatını kurtarmıştı; sen ölüme doğru düşerken seni havada yakalamıştı."

Uraya bu anı karşısında dişlerini sıktı ama kendini sakinleşmeye zorladı. Oshali'ye doğru ilerledi ve düşüncelerini düzene sokmaya çalışarak oturdu. "Beni yakaladı ve hayatımı kurtardı," diye itiraf etti. "Paniklemişim ve bir an ne olduğunu anlayamadım ama bizi ejderhasına geri uçurdu ve ejderhanın sırtına yerleştirirken kendimi toparladım." Kendisine sarılan kalın kolunun son derece güven verici olduğundan bahsetmedi. Bu durumu şöyle açıkladı

Kraliçe'nin muhafızlarına saldırdı. "İzlemesi gerçekten inanılmazdı," diye ekledi ejderhanın neredeyse her maddeyi anında yakan ateşini hatırlayarak. Sadece kraliçenin muhafızları değil, silahları, arabaları ve çevredeki tüm binalar da kesilmişti.

Oşali ona baktı. "Acımasızlık seni yıldırmadı mı?"

Uraya başını salladı ve yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. "Kraliçe de yıllar boyunca aynı derecede acımasız oldu."

Oşali başını salladı, yüz ifadesi kasvetliydi. "Doğru. Sonra ne oldu?"

"Saldırıdan sonra, bizi buraya geri getirirken beni sorguladı. dağlar. cevap vermedim." Oşali kaşlarını

çattı. "Neden cevap vermedin?"

"Çünkü az önce onu ve ejderhasını kraliçenin muhafızlarını ve hatta bazı muhafızlarını öldürürken gördüm," diye haykırdı Uraya. "Bizim yok edilemez olmamız gerekiyordu, kraliçe bizi bunun için eğitmişti ama bu ejderha için durum kesinlikle böyle değildi. Hâlâ gardiyan üniformamı giyiyordum ve nereye gittiğini göremiyordum - ölüp ölmediğini ya da yıkıma yakalanıp yakalanmadığını, bu yüzden ona kesinlikle bir şey söylemeyecektim."

Oşali tekrar iç çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bu şekilde gitmemeliydi. Hatırlarsanız, kızgınlık dönemimdeydim. Ve yapamadım.... Yapmak zorundaydım.... Tyomar ve ben...." Sesi kısıldı ama yüzündeki utanç yeterince belirgindi.

Uraya devam etti. "Her neyse, bana kendisinin ve onun... dans..."

"*Dan askha*," diye düzeltti Oshali. "Ejderhalarına verdikleri isim bu."

"Şey, bana onların kiralık bir hava aracı olmadığını söyledi. Ya klanın bir esiriydim ya da onun istediği gibi davranacaktım."

Oshali inledi, başı ellerinin arasına düştü.

"Ve sonra, misafir olduğuma dair haber göndermenize ve I'mya'nın bana burada, ininde bir yer teklif etmesine rağmen, birkaç kez ziyaret etti."

Bunun üzerine Oshali doğruldu. "Neden?"

"Klana verdiğim tavsiyeler hakkında benimle tartışmak, kraliçe hakkında beni sorgulamak, bana ne planladığını söylemek ama yardım etmeye çalıştığımda benimle tartışmak." Uraya hayal kırıklığı içinde ellerini kaldırdı. "Her zaman bir nedene ihtiyacı yok!" Alfa'nın ziyaretleri hâlâ içinde mantıksız bir kızgınlık kıvılcımı alevlendiriyordu. Yedi Tanrıça'ya şükürler olsun ki kendini onun ininde bulmamıştı; günün her saati ona katlanmak zorunda kalmayı hayal bile edemezdi.

Oşali başını sallarken alnını ovuşturdu. "Sinir bozucu olabiliyor," dedi neredeyse özür dilercesine. "Onun dışında

Muhtemelen klanla yaptığınız anlaşma nedeniyle ondan koparıldığınızı hissediyor, ayrıca kadınların yalvarıp yakardığı ve onlara bakması için her türlü çılgınca şeyi teklif ettiği bir zamana da alışkın. Gözünü bir şeye diktiğinde çok kararlı olabiliyor. Ve saygısız ölümlülere karşı pek iyi davranmaz; muhtemelen kendisinden korkmayan biriyle hiç karşılaşmamıştır."

"Ondan korkmadığımı hiç söylemedim."

Oşali dudaklarını büzerken başını eğdi. "Öyleymiş gibi davranmıyorsun."

Uraya bir an için düşündü. Bu doğrudu. Ondan bir dragorai olduğu için değil, temsil ettiği şey yüzünden korkuyordu. Eğer onu öldürmek isterse, o zaman onu durduramazdı. Ama onu hapsedip kullanırsa, tıpkı kraliçenin yaptığı gibi onu olduğu kişinin bir gölgesi haline getirirse, hayatı onun kontrol ettiği bir işkenceye dönuşürdü ve bu duruma tekrar düşmekten korkuyordu. Yine de onun kendisinde neden bu kadar küstahça bir kızgınlık uyandırdığından emin değildi. Sanki onun sinir bozucu egosu ortaya çıktığında kendine engel olamıyordu. Kendini dizginlemenin bir yolunu bulmalıydı. Dikkatli olmazsa bu dürtü onu gerçekten de öldürebilirdi. "Ben... iyi saklıyorum."

Oşali içini çekti. "Neden ona bir şans vermiyorsunuz? Eminim bu görevde sorun çıkarmadan sizinle birlikte çalışacaktır."

"Yapmayacak," dedi Uraya sertçe. "Onun biri olduğunu bilmiyorsun."

"Onu inceledim," diye belirtti Oşali. "Muhtemelen onun hakkında kardeşlerinden daha çok şey biliyorum."

Uraya, Oşali'nin arkasındaki dağların parlak manzarasına bakarak nefes verdi. Oşali'nin neredeyse tüm hayatını dragorayları inceleyerek geçirdiğini neredeyse unutmuştu. Onların türü ve özellikle de bu klan, Diyar'ın tarihinin önemli bir parçasıydı.

"Sadece şöyle düşünün," diye ekledi Oşali. "Bundan sonra onu bir daha görmek ya da onunla konuşmak zorunda kalmayacaksınız ve arkadaşın güvende olacak. Hem eminim onu tanıdığında o kadar da kötü biri olmayacaktır. Dragorai'nin belli bir çekiciliği vardır."

"Onu tanımak istemiyorum, Oşali. Burada bu kadar uzun süre kalacağımı hiç düşünmemiştim."

Oşali'nin sesi yumuşadı. "Ama ne bekliyordun ki? Sana buraya geleceğimizi söylemiştim. Klandan kaçamazdın."

Uraya, "Onların topraklarında fark edilmeden yaşayacağımızı kastettiğini sanıyordum," dedi. "Gerçek inlerinde değil."

Oshali'nin başı öne eğildi. "Dragorai hakkında bir şey biliyor musun? Topraklarına kimseyi almazlar, alırlarsa da inlerinde hizmet etmeleri için alırlar-"

"Herkes bu varlıklar hakkında senin gibi her şeyi ," dedi Uraya sertçe, öfkesi onu yeniden sarmıştı. "Bazılarımız yiyecek yemeği ya da bizi güvende ve sıcak tutacak bir barınağı olmadan büyüdü. Bazılarımız hayatları boyunca hayatta kalmak için birçok korkunç koşuldan daha azını bulmak için savaştı. Bu bencil alfaların mahrem hayatları çoğumuz için öncelikli endişe kaynağı değildi."

Oshali'nin yüzü düştü ve Uraya'nın içinde ani bir suçluluk ve şok duygusu yankılandı. O ne yapıyordu? Olaylarla başa çıkmanın yolu bu değildi, özellikle de Oshali'yle. Nefes vererek gözlerini kapadı ve bir an için kendini sakinleştirdi. Öne doğru eğilerek Oshali'nin bakışlarını tuttu. "Özür dilerim. Seni ya da eşini aşağılamak istememiştim. Beni kraliçeden uzaklaştırdığın için de minnettarım ama şunu anlamalısın ki bu... dragorailer daha iyi olmak zorunda değiller. Tanrısal yetenekleri var ve biz ölümlüleri kendileriyle eşit görmüyorlar. Biz harcanabiliriz. Ve savaşa yapacakları herhangi bir müdahale pek çok insanın ölümüne neden olacaktır."

Oshali başını salladı. "Hem kral hem de kraliçe tarafından saldırıya uğruyorlar Uraya. Kendilerini savunmak zorundalar. Sanki savaşmak istiyorlarmış gibi değil. Kraliçe saldırdığında ne olduğunu biliyorsun. Potansiyel olarak risk altında olan sadece dragoraylar değil, hepimiziz."

"Biliyorum. Kraliçe düşündüğünden daha acımasız. Amacına ulaşmak için ne gerekiyorsa yapacaktır. Ve eğer seni, beni ya da dragorai'den herhangi bir şeyi istiyorsa, onu elde etmenin bir yolunu bulmak için acımasız olacaktır."

"O zaman ne öneriyorsun?" Oshali bıkkın bir ifadeyle konuştu. "Dragoraylar kendilerini nasıl savunmalı ve geri kalanımızın güvende olduğundan nasıl emin olmalı?"

"Hiçbir önerim yok. Bu ne beni ilgilendirir ne de benim görevimdir. Hiçbir savaşa dahil olmak istemiyorum ve herkesi ve her şeyi yok ederken daha fazla güç elde etmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaya çalışan güçlü kuvvetlerin ortasında olmayı asla istemedim. Bunun kimseye faydası yok ve kimse de onlara yardım etmemeli."

"Sen bir gardiyandın!" Oshali haykırdı. "Kraliçenin en yetenekli savaşçılarından biri. Zaten bu savaşın bir tarafına yardım etmenin ortasındaydın. Ve sen bana sahip olduğun özel bir yetenekten bahsetmemiş miydin-"

"Bu kendi seçimim değildi!" Uraya gözleri alev alev yanarak ağzından kaçırdı. "Benden aldığı on beş yıl boyunca bir an bile orada olmak istemedim!" Ayağa kalktı ve odanın içinde volta attı. Çok fazla şey söylüyordu. Duygularını kontrol altına almak için savaşıyor odanın bir ucundan diğerine yürüdü, sonra tekrar Oshali'ye döndü. "Dinle, bunun senin için farklı olduğunu biliyorum. Sen klandan birinin eşisin ve toplantıdaki diğer kadınlar da öyle. Ailelerinizin bu savaştan sağ çıkmasını sağlamak sizin de çıkarınıza. Ama ben bunun bir parçası değilim. Ben sadece arkadaşımı güvenli bir yere götürmek ve yolumdan çekilmek istiyorum."

"O zaman ne yapman gerekiyorsa yap ve onunla *çalış*," dedi Oshali açık yüreklilikle. "O, İkiz Diyarlar'daki en iyi stratejistir. Arkadaşınızı Güney Hükümlerli'nden güvenli bir şekilde çıkarmanın bir yolunu bulabilir."

"Bunu nasıl yapabilir?" Oshali dedi ki. "Kraliçe dragorayların misilleme yapacağını biliyor. Bölgesinde herhangi bir müdahale görür ya da hissederse, bunu bilecektir."

Oshali ayağa kalkarken kaşlarını kaldırdı. "Bir keresinde başka bir klandan kalan son ejderha yumurtasının çalınmasını organize etmişti, böylece alfaların ya da ejderhalarının haberi olmadan bunu onlara karşı koz olarak kullanabilecekti." Uraya'nın şüpheli yüzüne güldü. "O gerçekten çok yetenekli. Eğer kişiliğini aşabilirsen, arkadaşını güvenli bir şekilde güneyden çıkarabilir. Ve eğer tek istediğin buysa, görev tamamlanır tamamlanmaz gidebilirsin. Kalma zorunluluğunuz yok, bunu biliyorlar. Bu açıdan çok şanslı bir konumdasınız. Ama bu arada," omuzlarını silkerek kaldırdı, "buna katlanmak zorunda kalacaksın."

Uraya uzun ve sert bir nefes verirken arkasını döndü.

Oshali onu izledi. "Bulduğunuz konumun faydalarının farkında olduğunuzu sanmıyorum."

Oshali'nin sesindeki bir şey Uraya'nın arkasını dönmesine neden oldu. "Ne demek istiyorsun?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ejderhalar kolay kolay iyilik yapmaz Uraya ve bu klan nadiren kimseyi misafir olacak kadar değerli görmüştür. Sethorn seni elinden aldıkları için kızgın olabilir ama kardeşleriyle bu konuda açıkça kavga etmiyor ve onlar da böyle şeyler yüzünden birbirleriyle kavga etmekten çekinmiyorlar. Sandığınızdan daha fazla güce sahipsiniz."

Uraya bir an için düşündü. "Ne şekilde?"

"Seni dinlemek zorundalar."

"Yani... ne istersem yap?"

"Hayır, sadece dinle."

Uraya yüzünü buruşturdu. "Bu mı?"

Oshali güldü. "Basit görünebilir ama kimseyi dinlemeyen varlıklar için sahip olunması gereken çok fazla güç var. Bir düşünün. Söylediğiniz hiçbir şeyi göz ardı edemezler. Sadece onu nasıl kullanacağını bilmen gerekir."

"Başka biriyle çalışmayı talep edebilir miyim?"

Oshali kaşlarını çattı. "Neden isteyesin ki? Sana yardım edebilecek en iyi kişinin o olduğunu söylerken ciddiydim. Neden görevi onun kadar etkili ve verimli bir şekilde tamamlayamayacak biriyle çalışmak isteyesin ki? Hayır." Başını iki yana salladı. "Başka kimseyle çalışma. Sadece onunla iletişim kurmanın en iyi yolunu bulmalısın ki ikinizi de en az rahatsız edecek şekilde istediğin sonucu alabilesin."

Uraya bir an düşünürken dudağını çiğnedi. Bugünkü toplantıda, Sethorn savaş hakkında güçlü bir genel bakışa ve bilgiye sahip olan kişiydi ve ona ters ters baksa ve söylediği her şeye sürekli karşı çıksa bile kral ve kraliçeyle başa çıkabilecek fikirlere sahipti. "Klanın misafiriysem, bana zarar verebilir mi?"

Oşali içini çekerek biraz yüzünü buruşturdu. "Geçmişte, birlikte çalıştıkları klan içindeki konumlarına aşırı güven duyan misafirlerin yaralandığından ya da öldürüldüğünden bahsedilmişti. Bunun sizin başınıza geleceğini sanmıyorum ama sonuçta onlar da dragorai. İçgüdüleri ve dürtüleri var ve bazılarının korkunç öfkeleri var. Onları çok fazla zorlamadığınız sürece, iyi olacaksınız."

Bu da onları tanıması gerektiği anlamına geliyordu.

"Peki." Sandalyesine doğru geri çekildi. "Bana Sethorn hakkında bildiklerini anlat."

OceanofPDF.com

(Uraya o gece saatlerce yatıp uyumaya çalıştı ama zihnini bombardıman eden onca düşünce yüzünden bir türlü rahatlayamadı.

İn sessiz ve sakindi, gece birkaç saat önce çökmüş ve hizmetkârlar geceyi geçirmek üzere yerleşmişti. Uraya'nın misafir odası inin alt yarısındaydı ama diğer hizmetkârlar gibi ortak bir alanda uyumadığı için memnundu. Kendine ait özel bir alanı olmasını takdir ediyordu. Aynı zamanda, kendi odasına sahip olmak onu diğer hizmetkârlardan ayırıyordu ve tam olarak yalnız olmasa da çoğu zaman yalnızdı.

Kraliçenin yanındayken, gardiyanlar bir odada ikiz yatak bulunan uyku odalarını paylaşıyorlardı ama birbirleriyle konuşmaları asla teşvik edilmiyordu. Gardiyanlar sessiz, tetikte ve görevde olmadıkları zamanlarda yalnızca yeteneklerine, eğitimlerine ve kraliçeye olan bağlılıklarına odaklanmak üzere eğitilmişlerdi. Ne Uraya'nın ne de aynı odayı paylaştığı gardiyanın birbirlerine söyleyecek pek bir şeyi yoktu. Her ikisi de her gün eğitimlerinden ve görevlerinden sonra herhangi bir şekilde sohbet etmek için çoğunlukla yorgun olmakla kalmıyor, aynı zamanda tüm boş zamanlarını kraliçeyle tüketerek geçiriyorlardı. Aslında, bildiği kadarıyla gardiyanların hiçbirinin yakın bir ilişkisi olmamıştı ama zamanlar bu ona tuhaf gelmemişti; kraliçenin duygularını bastırmasının bir etkisiydi bu. Bununla birlikte, I'mya'nın inindeki insanların birbirleriyle nasıl etkileşime girdiklerini, ne kadar tanıdık ve arkadaş canlısı olduklarını, birbirlerinin arkadaşlığından ne kadar hoşlandıklarını ve birbirlerinin başarılarını ne kadar desteklediklerini görmek, Uraya'nın gardiyanların neden bu şekilde eğitilmediğini merak etmesine neden oldu.

Oshali'nin Sethorn hakkında söylediği her şeyi düşünerek sırt üstü yuvarlandı. O aslında düşündüğünden çok daha kötüydü. Onunla başa çıkmanın bir yolunu bulmak zor olacaktı ama imkânsız değildi. Ne de olsa o

... belki de sadece onun duymak istediği sözleri söylemeli ve hayatına devam edebilmek için bu işi bitirmeliydi. Duygularını bastırmaya alışkın biri için bu zor olmamalıydı ama son zamanlarda öyleydi.

Her nedense, yıllarca aldığı gardiyan eğitimi ölüme düştüğü anda yok olmuştu. Belki de ölüm korkusu sandığından çok daha yoğundu; belki de kraliçenin aşıladığı koşullanmayı yok etmişti. Normalde dragoraylara ve hatta Oshali'ye karşı asla bu kadar açık sözlü ya da tartışmacı olmazdı. Böyle şeyler *düşünmüş* olabilirdi ama kesinlikle asla söylemezdi.

Bazı açılardan özgürleştiriciydi ama dragorai gibi canavar ve tanrısal doğaları olan kibirli varlıklardan en iyisini elde etmenin yolu bu değildi. Belki de bir kez daha eğitimine güvenmek ve onun yüzüne karşı yalan söylemek, ihtiyacı olanı elde etmenin yoluydu.

Başka pek fazla seçeneği yokmuş gibi görünüyordu. Dragorai dağlarını terk etse, kurtarmayı unutsa ve savaşın tüm şiddetiyle devam etmediği bir yer bulsa bile, ne kadar süre hayatta kalmayı umabilirdi? Tivv zor koşullarda nasıl yaşanacağını, geçinecek fazla bir şey olmadığında nasıl başarılı olunacağını bilen kişiydi. Tivv'in bilgisi sayesinde hâlâ kurtarmaya değer olduğunu biliyordu ama bunu tek başına yapmasının imkânı yoktu.

Nefesini uzun ve yavaşça verdi, sonunda Sethorn'la işbirliği yapmak için ne yapması -kendi çıkarı için- kabullenmişti. İşini kolaylaştırmadı ama bu karar sonunda zihnini sakinleştirdi ve rahatlayabildi.

Uyku onu daha da derinlere sürüklerken, kapının sertçe çalınması onu sarsarak uyandırdı.

"Gel," diye mırıldandı.

Bir kâhyanın başı kapıdan içeri baktı. "Bir ziyaretçiniz var."

Uraya inleyerek yan yattı. "Onları sabah göreceğim."

"Çabucak giyinmenizi öneririm," dedi kâhya sessiz bir tonda. "Bekletilmekten hoşlanmaz."

Uraya ziyaretçinin kim olduğunu anladığında uykunun sersemliği geçti.

Bir bornoz giydikten sonra görevliyi ziyaret odalarına kadar takip etti ve kendine duygusuz olması gerektiğini hatırlattı. Ama bu, adamın beklediği yere yaklaştıkça midesindeki korkunun kabarmasını engellemedi.

"Burada," dedi görevli, daha önce Oshali'yle buluştuğu bitişindeki bir odayı işaret ederek.

Uraya bir nefes aldı ve içeri adım attı.

Duvarlar boyunca uzanan birkaç titrete lamba geniş odayı aydınlatıyordu. Dragorai alfası devasa açıklığın önünde ortada duruyordu ve titreyen ışık karanlık gece gökyüzüne karşı onun devasa, kaslı formunu aydınlatıyordu.

Sethorn ve dört kardeşi, Vattoro adı verilen son dragorai klanının beş dragorai erkeğini oluşturunuyordu. Her bir kardeş doğduklarında devasa, gaddar ejderhalara bağlanmıştı; hem insan hem de canavar, İkiz Diyarlar'daki herkesin onları düşününce bile ürpermesine neden olan bir vahşete ve güce sahipti. Türlerinin son örneği olduklarından, diğer tüm ejderhalara kıyasla en acımasız ve saldırgan olanları olmaları anlamlıydı, bu yüzden çoğu insan onlardan uzak dururdu. Onların huzurundayken Uraya, devasa fizikleri ve olağanüstü güzel görünümleriyle birleşmiş olsalar da, her dragorai'nin kendine özgü ve benzersiz özellikleri olduğunu öğrenmişti.

Sethorn ne yazık ki en yakışıklı olanıydı, klasik tanrısal yakışıklılığa sahipti. Uraya'nın gördüğü kadarıyla hiçbir zaman gerçekten gülümsememişti ama sanki kimsenin bilmediği sırları varmış gibi sık sık sinir bozucu bir şekilde sırıtıyordu. Konuşmalarında klandaki diğerlerine göre daha ölçülüydü ve her zaman bilgi peşindeydi.

Ama Uraya'nın öğleden sonra Oşali'den duydukları endişe vericiydi; Sethorn kadınları korkutmaktan, onları duygusal, zihinsel ve fiziksel olarak çökertip sadece kendisi için var olduklarını hissettirmekten hoşlanıyor, sonra da ilgisini kaybedip kadınları boş ve intihara meyilli bırakıyordu. Oshali, Uraya'nın biraz pes edip Sethorn'a karşı saygılı davranması halinde muhtemelen ilgisini daha çabuk kaybedeceğini öne sürdü. Bu makul bir öneriydi ama Uraya'nın kesinlikle gerekli olmadıkça kabul etmeye niyetli olduğu bir öneri değildi. Şu anda onunla çalışmak zorunda olsa da, onunla geçirdiği zaman sınırlı olacaktı - Tivv'in kurtarılması için çalıştıkları süre boyunca ona tahammül edebilirdi.

Odaya girdiği anda alfanın gözleri vücudunda gezinmeye başladı ve Uraya cübbesini daha da sıkma isteğine direndi. Belki de giydiği şey onunla buluşmak için en iyi kıyafet seçimi değildi. "Size nasıl yardımcı olabilir, dragorai?"

Sırıtsı kayboldu. "Bana bu şekilde hitap etmeyeceksin."

"Gecenin bir yarısı." Sesini düz tutmaya zorladı. "Size uygun bir şekilde hitap istiyorsanız, belki de daha uygun bir saatte ziyaret etmelisiniz."

günün uygun saatinde."

Sethorn uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. "Eşyalarınızı toplayın. İnime doğru yola çıkıyoruz."

Uraya'nın vücudu şokla sarsıldı. "Sen neden ?"

"İsrar ettiğiniz bu saçma görevde birlikte çalışmakla görevlendirildiğimiz farkındasınız. Bunu yapabilmemiz için benim inimde olman gerekiyor."

"Bilmiyorum."

Sethorn çenesini kaldırdı ve dar gözlerle ona baktı. "O zaman başarılı olmamızı nasıl umuyorsun? Benim bölgeme yeterince sık gelme imkânınız yok."

Uraya başını salladı. "Neden çalışmak için buraya gelmiyorsun? Yeterince yer var ve ben de her zaman hazırım."

"Sadece senin yararına olacak bir şey üzerinde çalışmak için kardeşimin topraklarını ihlal etmeye devam etmeyeceğim. Eğer bu görevi hızlı ve etkili bir şekilde yerine getirmemizi istiyorsan, benim inimde bulunman gerekiyor. Başka tartışma yok."

Ona dik dik bakarken kalbi güm güm atıyor, yüzüne haykırmak istediği her şeyi zapt ediyordu. Bunu ona yardım etmek için söylemiyordu, sadece ilk tanıştıkları andan beri ısrar ettiği gibi onu ininde istiyordu.

Sethorn bir adım daha yaklaştı, ela gözlerini ona dikmişti ve bakışlarındaki ateşli kızgınlığın derinliklerinde onu dehşete düşüren bir şey vardı - bir eğlence parıltısı. Sırtışı geri döndü. "Sana söz verebilirim, inimde tam da beklediğin gibi muamele göreceksin."

Uraya'nın göğsünde bir öfke dalgası alevlendi. "Saygısızlık etmek istemem ama reddediyorum," diye sertçe cevap verdi. Topuklarının üzerinde dönerek odadan çıktı.

Koridora çıkar çıkmaz derin bir nefes aldı ve odasına geri döndü. Ne cüretle gecenin bir yarısı ortaya çıkıp inine gitmesi için ısrar eder? Onun-

Bir şey karnına dolanıp onu havaya kaldırıncı nefesi kesildi. Uraya feryat ederek buna karşı koymaya çalıştı ama kolları yanlarından kilitlenmişti ve içgüdüsel olarak onu saran kalın kolu tanıdı.

"Beni yere bırak!" Uraya onun tutuşuna karşı mücadele etti, ancak sıkıydı, sıkı olmak ya da kavramaktan kaymak için yer yoktu.

"Sessiz olun." Sethorn koridorda ilerledi. "Bunun için zamanımız yok. Yarın çalışmaya başlamamız gerekiyor ve bunun için de benimle

in. Söz hakkınız yok."

Onu öyle bir yere sabitledi ki, Uraya bir patates çuvalı gibi hafifçe kolunun üzerine düştü. Öfkelenen Uraya sakın kalma çabalarını bir kenara bıraktı. Kolları iki yanında kilitli bir şekilde elinden geldiğince ona karşı koyarken, bir yandan da kendisini serbest bırakması için bağıırıyordu. Sesi koridorun taş duvarlarında yankılandı. Mutlaka birileri onu duymuş olmalıydı?

Sethorn onu daha yukarı kaldırdı. "Bağıırmaya devam et, küçük düşman," diye mırıldandı. "Bu senin için iyi bir alıştırma."

Karşı duvarında bir açıklık bulunan bir mağaraya açılan başka bir koridora döndü ve açıklığın önünde devasa ejderhası havada asılı duruyordu.

Uraya'nın bağıırışları onu görünce boğazında düğümlendi. Elbette ejderhası da kesinlikle çok güzeldi. Uraya ejderhanın sırtına bindiğinden beri onu sadece birkaç kez görmüştü ama ne zaman Vattoro tapınağına gitse, bir kez daha görebilme umuduyla hep ona bakardı. Daha önce de savaşa katılmıştı ama ejderhanın sırtında olmak tamamen eşsiz bir deneyimdi; canlı, ham, heyecan verici.

Yaratık devasa olmasına, inanılmaz bir genişliğe yayılan boynuzlu kanatlara ve kolundan daha büyük kanlı pençelere sahip olmasına rağmen, güzelliğini takdir etmemek zordu. Boynu ve kuyruğı boyunca uzanan sivri uçlarıyla simsiyah olan ejderha neredeyse gece yarısı mavisi gökyüzüne karışıyordu. Kanatlarının ağır vınlaması, gözlerinin parıltısı ve en ufak bir harekette pulları boyunca parlayan altın ışıltısı olmasaydı, fark edilemezdi.

Sethorn nefesinin altından alçak sesle bir şeyler söyledi ve hem o hem de Uraya havaya yükselip ejderhaya doğru açıklıktan dışarı sürüklendiler. Bu hareket Uraya'yı yaratığa duyduğu hayranlıktan uzaklaştırdı ve gözlerini kaçırarak zihnini zorlamaya başladı. Sethorn'u durdurmanın bir yolunu bulmalıydı. Onu inine götürdüğünde, her şeyin kontrolünü kaybedecekti. Oshali ile yaptığı bir konuşmayı düşündü. Kardeşleri yöneten tek şey kendi dragorai kuralları ve yasalarıydı ve onu dinlemesi *gerektiğini* biliyordu.

Ejderhanın sırtına indiklerinde, "Klan başkanıyla derhal bir görüşme talep ediyorum," dedi.

Sethorn sustu.

Nefesini tutarak onun cevabını bekledi, ama adam uzun bir hiçbir şey söylemedi, kalın ön kolu kadının karnına saplanırken

Ejderhanın kanatları uzun vuruşlarla
çırpıldı. "Ne için?" diye sordu
sonunda.

"Onunla bu görevin görüşmek istiyorum." "Hayır."

Öfke onu kavradı. "Reddedemezsin!" Onun bu çıkışı üzerine ejderha tiz
bir çığlık attı.

"Yapabilirim. Onun zamanını boşa harcayacaksın. Birlikte çalışmamızı
emreden oydu ve daha başlamadık bile."

"Eğer bir misafir olarak mutsuzsam klan başkanını ziyaret etme hakkım
var." Aslında durumun böyle olduğunu tahmin ediyordu ama Sethorn'un onu
kaçırması konusunda konuşacağı kişinin klan başkanı olacağı kesindi.

Sıcak bir şey ensesine dokundu. "Demek artık bir dragorai klanının
misafiri olmak hakkında her şeyi biliyorsun?" Sesi aniden kulağının
arkasındaydı. "Bu seni kurtarmayacak."

Oturdu, onu ilk karşılaştığında olduğu gibi önünde sabitledi, öne doğru
eğildi ve elini ejderhanın sırtına koydu.

Yaratık havada ileri atılırken Uraya kendini gergin tuttu, kanatlarının
birkaç güçlü darbesi onları sıradağların üzerine fırlattı.

Uraya sıradağların pek çok manzarasını görmüş olmasına rağmen, hiç
böylesini görmemişti. Gökyüzü o kadar koyu maviydi ki neredeyse siyahtı ve
yıldızlar tepelerinde sergilenen mücevherler gibi durmadan parılıyordu.

Esintinin yüzünü okşaması ve ejderhanın ritmik sallanışının duygularını
yatıştırmasıyla göğsündeki endişe yumağı gevşedi. Vücudundaki gerginlik
yavaşça dağılırken, düşüncelere daldı.

Eğer Sethorn onu klan başkanını görmeye götürmezse, ki
götürmeyebilirdi, o zaman kurtarma planını tamamlamak için elinden geleni
yapmak zorunda kalacaktı. Anlaşma sona erdiğinde ondan uzaklaşmak ve
onun beyni yıkanmış kölesi olmamak en önemli önceliğiydi. Gerekirse
kaçmanın bir yolunu bulabilirdi -ne de olsa kraliçeden kurtulmuştu- ama
dragorayı düşman edinmezse her şey daha kolay olurdu.

Gece gökyüzünün altında durmadan uçuyorlardı, karanlık tüm dağ
silsilesini boğuyordu. Uraya ne kadar farklı görüldüğüne şaşırıyordu. Nyro'nun
inindeyken, her pencereden görülebilmesine rağmen sıradağlara pek dikkat
etmemişti ama üzerinde uçarken

Ejderha, pürüzlü manzara, bazıları karanlıkta zar zor görülebilen, alışılmadık bir güzellik vardı - sessizce görkemli bir şey.

Her ne kadar büyülerle havalanma eğitimi almış olsa da, bu sadece en az beş gardiyanla mümkündü ve hiçbir zaman güney manzarasının tamamını görecektik kadar yükseğe çıkmamıştı, zaten çıkmak da istemezdi. Güney harabeye dönmüştü; binalardan ağaçlara ve tarım arazilerine kadar her şey yok edilmişti. Korun yıkıcı gücü nedeniyle eyaletlerin çoğu yaşanmaz haldeydi ve herkes kalabalık bölgelerde ya da kuzey kralının saldırılarına açık alanlarda hayatta kalmanın bir yolunu bulmak zorundaydı. Güneyin geri kalanını görmek ya da güzel bir gökyüzünü takdir etmek için bile zaman yoktu.

Gözlerini kaldırdı, parlak aya ve tepesinde parıldayan yıldızlara baktı. Gecenin serinliği, giydiği ince cübbenin içinden sızıyordu ve hareket etmemeye çalışsa da çok geçmeden titremeye başladı.

Sethorn'un kolu kızın etrafında sıkılaştı ve diğer kolu göğsüne dolanarak onu kendine yaklaştırdı, göğsü ve kollarıyla onu koza gibi sardı. Sethorn'un göğsündeki sıcaklığın bir anda geri gelmesiyle iç geçirdi, bunu yapmaması gerektiğini bilse de - Sethorn bunu daha sonra kesinlikle ona karşı kullanacaktı.

Uçuşun ritmik düzeni değişmeden önce bir süre uçtular. Ejderha sağa doğru açı yaptı ve tekrar yukarı çıkmadan önce alçaldı. Ejderha tanımadığı devasa bir dağın etrafında dönerken kalbi duracak gibi oldu. Burası Sethorn'un ini olmalıydı. Demek onu klanın başını görmeye götürmeyi reddetmişti. Midesinde karıncalanan paniği görmezden gelmeye çalıştı.

Dağın etrafında dönerlerken ejderha yavaşladı, ona doğru eğildi ve keskin bir çekişle Sethorn ayağa fırladı, bir dizi büyü kullanarak havaya fırlamadan önce onu da beraberinde sürükledi. O ve Uraya havada ininin girişine doğru sürüklendi.

Yaklaştıkça Uraya'nın aklı karışıyordu ama onun kendisine istediği her şeyi yapmasını engelleyecek tek bir şey bile düşünemiyordu.

Dağın kenarından çıkan geniş, dairesel bir platforma indiler. Uraya hemen tekrar onun elinden kurtulmaya çalıştı. "Yürüyebilecek durumdayım, Alfa."

Sethorn onu yere bıraktı ve yüzünü kendisine dönmesi için çevirdi. Bir eliyle başının arkasını, diğer eliyle de boynunu kavradı,

Onu geriye doğru çekerek platformun kayalık kenarına doğru tökezlemeye zorladı, ta ki platformun üzerinde sallanana kadar, şok içinde soluk soluğa kalırken kollarını salladı.

Konuşurken gözleri parlıyordu, sesi derin ve kabaydı. "Ben Sethorn Vattoro, duman ve kömürden doğdum, Vattoro klanının ikinci doğan alfası, yedi Thrakondar dışisinin oğlu ve tüm İkiz Diyarlarda en çok arzulanan erkeğim. Bana doğru hitap edeceksin!"

Uraya'nın kalbi onun her kelimesiyle birlikte göğsünde çarpmaya başladı. "Size nasıl hitap edilmesini istersiniz?" Sözleri neredeyse bir fısıltı gibi çıkmıştı; nefesini zorlukla tutabiliyordu.

"Efendi, Lord, Hükümdar, Meshedilmiş Kişi, Tanrı-"

Uraya başını salladı. "Anlıyorum."

Koyu renk gözleri onunkilere dikilmiş, çenesi sertleşmişti. "O zaman söyle."

Kız kuru dudaklarını yaladı ve adamın gözleri kızın ağzına kaydı.

"Efendim..."

Bir an onu izledi, ağırlığının büyük kısmını tutuyordu, ayak parmakları keskin kenarda dengeleniyordu. Sonra onu kenardan içeri çekti. "Bu platform inime girmenin ya da inimden çıkmanın tek yolu. Eğer kaçmayı denemek istersen, bunu sadece buradan yapabilirsin." Kızın üzerinde yükselene kadar yaklaştı, o tanıdık koku onu sardı. "Ve eğer bunu yaparsan, *dan askha*'m ve ben seni avlamaktan büyük zevk alacağız."

Uraya gözlerini onun ateşli bakışlarından çekip etraflarına baktı. Platform kayadan yapılmıştı ve etrafını çevreleyen hiçbir çıkıntı ya da yüzey olmadan dağdan dışarı çıkıyordu ve aşağıya doğru çok dik bir iniş vardı. Eğer gerçekten inime girmenin tek yolu buysa, bu daha önce gittiği diğer iki indenden farklıydı. Tekrar ona baktığında, memnun gülümsemesi geri dönmüştü.

Kemerli geçide doğru döndü. "et."

Uraya yavaşça nefes verdi, hâlâ vücudunu saran şok ve dehşeti uzaklaştırmaya çalıştı. Onu o kadar kolay, o kadar zahmetsizce ayak parmaklarının ucunda tutmuştu ki, az bir çabayla boynunu kırabilirdi. Dengesiz bacakları üzerinde öne doğru adım atarak onu sığınağa kadar takip etti. Kemerli geçit bir koridora açılıyordu ama koridora girdiğinde onu karşılayan manzara karşısında afalladı.

Koridor Nyro'nun ininde gördüklerinden daha genişti ve oldukça uzundu ama koridorun her iki yanında kadınlar iki uzun sıra halinde diz çökmüş, sırtları duvara dönüktü ve dizlerini taş gibi sert zeminden korumak için sadece minderler vardı. Koridor görüş alanının dışına doğru kıvrıldığı için sıranın sonunu bile göremiyordu. Hepsinin üstü çıplaktı ama etekleri

çeşitli renk ve uzunluklarda. Her kadının saçı farklı bir şekilde şekillendirilmişti; at kuyruğundan örgülere ve omuzlarına gevşekçe sarkan saçlara kadar.

Uraya onları görünce şok içinde donakaldı. Daha önce çıplak kadın görmediğinden değil, ama bu koridorda diz çökmüş, sessiz duran kadınların sayısı kollarında tüylerini diken diken etmişti. Hepsi Sethorn yanından geçerken ona baktı ve sonra dönüp ona baktı. Gözlerinde gördüklerinden hoşlanmamıştı; umut, özlem, heves, hepsi ağır bir çaresizlikle harmanlanmıştı. Ve daha da tuhafı, gördüğü her kadının gözlerinde aynı bakış vardı.

"Devam etmeni söyledim." Sesi koridorun aşağısından yankılandı ve o koridoru yarılarken kendisinin girişe yakın bir yerde durduğunu fark etti.

Uraya sabahlığını daha sıkı çekerek ona doğru yöneldi ve kadınların gözleriyle karşılaşmaktan kaçındı; sessiz koridorda yankılanan tek ses ayaklarının şakırtısıydı.

Sethorn'a ulaştığında, adam kıpırdamadan durdu ve ona baktı. Parmakları kıpırdadı.

Uraya, onu tekrar yakalamayacağını umarak hızla, "Yetişirim," dedi. "Ben sadece şaşırdım..." Bir elini kaldırarak diz çökmüş kadınlara doğru işaret etti.

Sethorn'un gözleri sıra sıra dizilmiş kadınlara ve sonra tekrar ona kaydı ama hiçbir şey söylemedi.

"Lordum," diye hızla ekledi.

Gözlerinde bir şeyler değişti ama yine de hiçbir şey söylemedi, sadece döndü ve yürümeye devam etti.

Adam koridorda ilerlerken onu takip etti ve sonra birbiriyle bağlantılı bir dizi koridordan, birkaç mağaradan ve açık alandan geçti. Kadın sırası ilk koridorun sonunda durdu ama geçtikleri çeşitli koridorlar boyunca altı ya da yedi kadın sıralanmıştı. Yaşları, şekilleri ya da kökenleri ne olursa olsun, hepsi aynı görünüyordu; gözlerinde çaresizlikle üstsüzlerdi.

İn sessizdi. Az önce geldiği ine benzer bir görüntüsü vardı ama atmosfer çok daha farklıydı; daha soğuk, daha az misafirperverdi ama belki de gecenin bir yarısı olduğu içindi.

İki yanında yine diz çökmüş kadınların sıralandığı başka bir koridora döndüler. Uraya bu kez Sethorn'u kadınların yanından geçerken izledi ama onları hiç tanımadı.

Devasa bir çift kapıdan içeri girdi ve Uraya içeri adımını atarken yavaşlayarak durdu. Burası kesinlikle onun yaşam odasıydı. Kalın halılar, duvar kumaşları ve gösterişli koltuklarla döşenmiş bu alanın önemli biri için olduğu ve detaylara çok daha fazla özen gösterildiği belliydi. Diğer iki oda kemerlerle birbirine bağlanmıştı; bir köşede bir masa, duvarlar boyunca çok sayıda kitap rafı ve birkaç yumuşak koltuk vardı; Sethorn'un çalışma odası gibi görünüyordu. Sethorn'u takip ederek başka bir kemerden geçip yatak odası olduğu belli olan bir odaya girdi. Bol miktarda battaniye ve yastıkla döşenmiş devasa maun yatak, odanın baskın özelliği idi ve duvara doğru yukarı doğru yayılan ayrıntılı bir mücevher kabuklu yatak başlığına sahipti. Odanın geri kalanı da altın işlemeli kumaşlar, platin vazolar ve asılı kristallerle aynı zenginlikte dekore edilmişti. Sethorn yatağın karşısındaki duvarda bulunan bir kapı çerçevesine yöneldi. "Burası."

Uraya onun peşinden içeri bakarken kaşlarını çattı. Biraz daha küçük ve çok daha az süslü olması dışında başka bir yatak odası gibi görünüyordu. Dolap kapıları bir duvar boyunca uzanıyordu, birkaç sandalye ve bir masa da diğer duvar boyunca dizilmişti, ortada da büyük bir yatak vardı. Her yerde kitaplar vardı, bir köşede de süs eşyaları ve daha fazla kitabın bulunduğu bir raf vardı. Köşedeki kemerli bir geçit tuvalete açılıyordu.

"Burası senin odan."

Uraya şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. I'mya'nın inindeki odasından daha iyi döşenmişti ama... neden onun yatak odasının hemen yanındaydı? İçeri girdi ve kendisini rahatsız eden şeyin ne olduğunu anlamaya çalışarak dikkatle etrafına bakındı. Ve sonra fark etti. Dönerek adamın durduğu yeri işaret etti. "Buraya girip çıkmanın tek yolu bu."

Sethorn başını salladı, gözlerinde yine bir eğlence vardı.

"Yani bu odadan her çıkışında senin yatak odandan geçmek zorunda mıyım?" Kaşlarını çatarak kapı aralığına baktı. "Ve kapı yok!"

Sethorn'un kaşları kalktı, sırtışı yayıldı. "Bununla ilgili bir sorun mu var?"

Uraya midesinde dalgalanan sinir ve öfkeyle savaştı. Burada uyuyacaksa günde birkaç kez onunla uğraşmak zorunda kalacaktı. Kısacası kapana kısılmıştı... ki onun istediği de tam olarak buydu. "Klan başkanını görmek istedim." Bir süre sonra ekledi, "Kutsanmış Kişi."

"Yarın," diye cevap verdi umursamazca. "Gecenin bir yarısı ve söyleyeceğin hiçbir şey acil değil."

Uraya ses tonunu ölçülü tutmaya çalışarak, "Beni kaçırdınız," dedi. "Kendi isteğim dışında buradayım ve kimse beni I'mya ve Nyro'nun ininden aldığınızı bilmiyor."

Sethorn duvara yaslanmış, onu yakından izliyordu. "Nyro biliyor."

Uraya tereddüt etti. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni bana getirmeden önce onu ziyaret ettim ve seni götüreceğimi söyledim."

Uraya bir an sessiz kaldı. "Ve buna izin mi verdi?"

"Hiçbir şeye izin vermek ona bağlı değil," dedi Sethorn sinirli bir şekilde. "Benim inimde olmanız gerekiyordu. Elde ettiklerimizi saklamak bizim geleneğimizdir. Düşmene izin verseydim ölürdün, bu yüzden hayatın artık bana ait. Bunu anlamak o kadar da zor olmamalı."

"Ama ben senin değilim. Ben bir misafirim." Yüzü sertleşti.

"Şimdilik."

Nefes nefese kaldı. "Senden beni yakalamanı hiç istemedim." Sesi amaçladığından daha keskindi.

"güzelliği de burada, küçük düşman." Sethorn'un gözleri parladı. "Sormana gerek yoktu."

Uraya tepki vermemek için direndi ve dönüp odayı daha dikkatli incelemek için tekrar etrafına baktı. Diğer odalardan farklı olarak bu odada duvar genişliğinde bir açıklık yoktu, bunun yerine tırmanıp çıkamayacağı kadar yüksek bir yarım pencere vardı. Ve havadayken kendi başına büyü yapma becerisinde ustalaşmadığı sürece, böyle aptalca bir şeyi riske atmazdı. "Peki ya eşyalarım?"

Dolabı işaret etti. "Size yeni kıyafetler temin edildi.

Orada sizin için tam bir dizi

var." "Peki ya benim

eskilerim?"

"Sana söylediğimde eşyalarını toplama fırsatını değerlendirmeliydin. O ine geri dönmeyeceğim. Eğer sana verilen kıyafetlerden memnun değilsen, onları almayabilirsin." Ona bir adım daha yaklaştı, bakışları önce saçlarına sonra da vücuduna kaydı. "Bu beni memnun eder."

Uraya'nın yumrukları sıkıldı. "Burada kalmayacağım.

Lordum." "Gitmeyeceksin."

Uraya dudaklarını birbirine bastırarak ona ters ters baktı. Bu adamla tartışmanın bir anlamı yoktu. Yatağın kenarına oturmak için hareket etti ve kollarını kavuşturdu. "O zaman kardeşinle konuşmak için bekleyeceğim."

"Bu sabaha kadar olmayacak. Biraz uyuyacaksın."

Uraya hiçbir şey söylemedi, onun talepkâr ses tonu karşısında öfkesi göğsünde kabarıyordu.

"Yatağa gidin, Müdür

Bey." "Hayır."

Boynunun etrafındaki ani bir baskı boğazından irkilerek bir nefes çıkmasına neden oldu ve aniden yatağa sırtüstü uzandı, Sethorn yukarıda belirirken bir baskı onu oraya sabitledi. Sethorn'un kokusu onu hemen sarmıştı ama bu sefer kokunun keskin bir tarafı vardı ve bu da onu tedirgin ediyordu.

Onun kendisini azarlamasını bekledi ama şaşırtıcı bir şekilde hiçbir şey söylemedi. Başparmağını çenesine koyarak başını yana çevirdi ve sonra burnunu omzuna indirdi. Burnunu omzunda ve boynunda gezdirerek soluduğunda Uraya'nın teninde tüyler diken diken oldu. Meme uçları sertleşti ve garip bir zevk girdabı midesini kasıp kavurdu. Kıpırdamadan durup neler olduğunu anlamaya çalıştı ama bunu yapamadan adamın burnu kulağının arkasına ulaştı.

Ayağa kalkan Sethorn ona öyle bir şiddetle baktı ki, vücudunun tepkisi güçlendi. Kızgınlığı ve öfkesi çırpınan midesine inmiş, gövdesi boyunca ve bacaklarının arasından aşağıya doğru sıcaklık yaymıştı. Dudaklarından bir inilti kaçtı ve sırtı bir şey ararcasına kavislendi ama ne olduğunu bilmiyordu.

Alfa nefesinin altından küfretti. "Paketinin açılmasını bekleyen bir hediye gibisin." Gözleri kızın yüzünde gezinirken dudaklarında bir kez daha o sırıtış belirdi. "Ve ben de seni parça parça çözmek için sabırsızlanıyorum."

OceanofPDF.com

(S)ethorn müdürü izledi, sonunda onun gözlerinde gördüğü yorgunluğa yenik düştü.

İki elini de kapının çerçevesine dayadı, karanlık memnuniyetinin içinden kızgınlık akıyordu. Onu inine sokmak asla bu kadar uzun sürmemeliydi. Lanet olası klan işleri. Kendi kişisel ihtiyaçlarına karıştıkları nadiren olurdu ama bu sefer karışmışlardı ve bu sinir bozucuydu. Bu omega'yı adil bir şekilde yakalamış ve onu ölümden kurtarmıştı; ona ait olduğu çok açıktı. Yine de onun klan için değeri bu çok önemli gerçeğin önüne geçmişti.

Diğer kadınlar gibi sıkıcı ve yavan olsaydı o kadar da kötü olmazdı ama bu kadın oldukça ilgi çekiciydi. Son zamanlarda bir meydan okuma arıyordu, iradesine bu kadar kolay boyun eğmeyecek, kendini ona atmayacak ya da ilgisine bu kadar hevesli olmayacak birini. Ona pek ilgi duymuyormuş gibi davrananlar bile kısa bir süre sonra yenik düşüyordu. Yüzyıllardır aynı şey, sıkıcıydı. Ama bu seferki? Parmakları kapının çerçevesini kavradı. Kız onun bile beklediğinden çok daha zorlu çıkmıştı. Gözlerinde anlaşılabilir bir korku vardı -olması gerektiği gibi- ama ondan açıkça korkmuyordu, bu da onu çok rahatsız ediyordu. Ayrıca diğer pek çok ölümlü olmayan kadın gibi onu okumak da kolay değildi. Düşünceleri ihtiyatlı zümrüt bakışlarının ardında gizliydi ve güzel ağzından çıkanlar onu şaşırtmaya meyilliydi. Sinir bozucu olsa da onu bu kadar lezzetli yapan da buydu.

İç geçirerek kapının çerçevesini itti ve odasına geri döndü. Diyar'da bu kadar çok şey olurken -güney kraliçesi ve kuzey kralı klana farklı şekillerde saldırırken- dikkatini

daha önemli şeylere odaklandı. Ama denemediği de söylenemezdi. Aslında, sahip olduğu bir şeyin ait olduğu yerde, ininde olmadığını bilmek ve bu bilgi midesini yakarken, son birkaç ay boyunca görevde kalmak için muazzam bir kısıtlama göstermişti. Nyro ile bu yüzden neredeyse kavga ediyorlardı ve sonra diğer kardeşler klanın kanunlarına uymaları gerektiği konusunda anlaştılar. Bunun mantığını kendisi de göremiyor değildi -eğer kardeşlerinden biri olsaydı o da aynı şeyi söylerdi- sadece hakkı olanı talep edemediği için sinirlenmişti. Kardeşleri bunu anlıyor ve anlayışla karşılıyorlardı çünkü sahip olma ve sahiplenme ihtiyacı tüm klanın ve ejderhalarının güçlü bir özelliği idi. Bu onların doğasıydı. Omega gardiyanın bunca zamandır Nyro'nun ininde olduğunu bilmek, kaşıma imkânı olmadığı halde sürekli büyüyen ve kötüleşen bir kaşıntı gibiydi. Şimdi onu inine getirmişti, biraz hafiflemişti ama onun nefis direnişinden ve platformdaki hafif teslimiyetinden sonra, gerçekten yapmak istediği şeyi yapamayacağını bilmek onu daha da kötüleştirmişti.

Pelerinini aldı ve giyerken yatak odasının ortasından onu görebileceği bir yere geçti. Başından beri kırılmak isteyen diğer kadınların aksine, kırılmadan önce çözülmeyi bekleyen bir bulmaca gibiydi. Bu kadının çok farklı olan davranışları onu hem çileden çıkarıyor hem de aynı ölçüde meraklandırıyordu.

Klana verdiği tavsiyelerin şimdiye kadar yerinde, hatta faydalı olduğunu kabul etmek zorundaydı ama bu da can sıkıcıydı. Eğer onu bir yalan ya da yanlış beyanda bulunurken yakalasaydı, artık klan için yararlı olmadığını ve bu yüzden de ona hükmetmesi gerektiğini iddia edebilirdi. Ne yazık ki, kendisinin değerli olduğunu kanıtlamak gibi sinir bozucu bir özelliği vardı.

Gözlerini ondan ayırarak çalışma odasının arka tarafındaki küçük bir alana doğru ilerledi. Duvar oyulmuştu ve ona özel bir çıkış sağlıyordu. Gün ışığının açık mavi kenarı ufka dokunmuş, dağ silsilesinin karşısındaki manzarayı aydınlatmıştı. Bir nefes alarak *dan askha*'sını çağırdı ve çok uzakta olmadığını hissetti.

Ejderhasının siyah formu yaklaşırken, bir dizi kelime söyledi ve havaya yükselerek onu karşılamak için açıklıktan dışarı sürüklendi. Ejderhasının sırtına yerleşti ve onu gitmek istediği yere doğru itti. Kraliçeyle olan savaşlarından beri Ornendor'la uçmak ona müdürü daha sık düşündürüyordu çünkü onun en çok ilgisini çeken şeylerden biri ejderhanın sırtında nasıl davrandığı olmuştu.

Bu küçük omega'da normal korku, dehşet ya da endişe yokmuş gibi görünüyordu. Savaşçı arkadaşlarına saldırmalarını teşvik etmiş, onlara tezahürat yapmış ve her ateş nefesini, her düşen askeri ve beraberinde gelen tüm vahşeti kucaklamıştı; ve bunu tüm kalbiyle yapmıştı. Savaş her zaman canlandırıcı bir deneyimdi ama onun varlığı bunu daha da arttırmıştı. Ornendor bile bunu hissediyor gibiydi. Sonra, açıklanamaz bir şekilde, dağlara dönüş yolunda aniden içine kapandı ve konuşmayı reddetti. Bu kabul edilemezdi. Kadının saygısız tavrına duyduğu öfke hâlâ onu rahatsız ediyordu, çünkü kadın *hâlâ* saygısızca davranıyordu. Kız bunun farkında değilmiş gibi görünüyordu ama adamın umurunda değildi. O ve kardeşleri onun emirlerini yerine getirmek için var olan evcil hayvanlar değildi. O, onlara ya da daha spesifik olarak *ona* hizmet etmek için vardı.

Tapınağa yaklaştıklarında kızgınlığını bastırdı. Ornendor birkaç çığlık atarak kayıp kardeşini çağırdı. Tabii ki yanıt gelmedi ama en azından Khyros'a Sethorn'un geldiğini haber verdi.

Ejderhası kayıp olan bir kardeşe alışmak hiç de kolay değildi. Kendileri için doğal olan davranışların ve içgüdülerin değiştirilmesi ve düzeltilmesi gerekiyordu; ejderhasının yapacağı gibi kardeşini korumak için protokollerden bahsetmeye bile gerek yoktu.

Khyros'un acı çektiğine ve ejderhasının kayıp olduğu onca yıl boyunca acı çektiğine hiç şüphe yoktu. Ejderhaları onların kalbiydi - Yedi Tanrıça tarafından tasarlanıp doğurulduğu şekliyle, özlerindeki gerçek temel doğanın fiziksel bir temsiliydi. Ejderhasız bir dragorai olmak... düşünülemezdi. Çoğu erkek Khyros kadar uzun süre hayatta kalamazdı. Ve Sethorn, Khyros'un daha ne kadar devam edebileceğini bile merak ediyordu. Kardeşler arasında bu konu konuşulmuyordu ama hiçbiri aptal değildi. Ejderhası olmayan bir dragorai klanının başı olmak, klanın geri kalanı için riskli bir durumdu.

Son zamanlarda Khyros normalden daha sessizdi ve anlaşılması daha zordu; zaten pek konuşkan ya da kolay anlaşılır biri değildi ama Sethorn genellikle onun düşüncelerini ve niyetini herkesten daha iyi çözebiliyordu.

Khyros'un ininin ve klanın tapınağının bulunduğu dağın etrafında birkaç kez dönerek Khyros'a kendisiyle buluşmak isteyip istemediğine karar vermesi için bir şans verdi ve ardından bir dizi büyü yaparak Ornendor'un sırtından atladı. Büyü yardımına koştu ve onu gökyüzünde yüzdürerek tapınağa giden çıkıntıya ulaştırdı.

İçeri girdi, beklemeye hazırды ama Khyros çoktan oradaydı.

"Bu o zar zor Gün doğumu, Kardeşim." Khyros dedi, kaşbüyüdü. "Bir sorun mu var?"

"Hayır. Evet."

Khyros neredeyse bilerek başını salladı ve büyük toplantı masasının başındaki sandalyeye oturdu. Dragorai Klanı'nın tapınağı klanın tarihinin ve öneminin bir göstergesiydi. Diyarlardaki en değerli ve en pahalı eşyalarla süslenmiş olan bu tapınak, klanlarının zengin başarılarına bir övgü niteliğindeydi.

"Dün gece müdürü inime geri götürdüm."

Khyros başını salladı ama hiçbir şey söylemedi, kara gözleri Sethorn'u izliyordu. "Sizinle konuşmak istiyor."

Khyros girişe baktı. "Nerede o?" "Onu getirmiyorum."

Khyros uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, Sethorn'u izledikten sonra öne doğru eğilip dirseklerini masaya dayadı. "Neden olmasın?"

"Zamanınızı boşa harcamış olursunuz."

"Neden?"

"Benim inimde çalışmak istemiyor."

"Evet." Khyros başını salladı. "Bu benim için zaman kaybı. Seninle etkili bir şekilde çalışabilmesi için ininde olması gerekiyor. Ama neden buraya sadece bunu söylemek için geldin?"

"Çünkü o lanet olası bir misafir," diye homurdandı Sethorn. "Ve klan yasalarına bağlı olduğumuz için en azından onun isteğini dinlemek ve dikkate almak zorundayız."

"Talebi reddedildi." Khyros başını eğerek Sethorn'u inceledi. "Ama onu idare etmelisin."

"Ne demek istiyorsun?"

"Onun işbirliğine ihtiyacımız var."

Sethorn dönüp odanın diğer tarafına doğru yürümeye başladı, yumrukları ve çenesi sıkılıydı, göğsünde kızgınlık, kırgınlık ve tedirginliğin kaba bir karışımı yırtılıyordu.

Khyros, "Kraliçe ve yöntemleri konusunda bize iyi bir rehberlik yapabileceğine hiç şüphe yok," diye ekledi. "Buna ihtiyacımız olduğunu biliyorsun."

Sethorn ona döndü. "Onun bu arkadaşını kurtarmak için onurlu bir şekilde bağlı olduğumuzu biliyorum ama sonrasında ne olacak?"

Khyros kaşlarını kaldırdı. "Ne olmasını istiyorsun?"

"Dize getirilebilmesi için benim olmasını istiyorum!" Sethorn, öfkesinin içinden taşığını söyledi.

"Ondan istediğimizi almadan önce onu kıramazsın." "Onu daha sonra istiyorum."

Khyros omuz silkti. "Kraliçe ile yılların tecrübesine sahip. Sırf sana talep üzerine Kutsanmış Kişi demeyecek bu bilgiye erişimi zorlaştırmak için bir neden göremiyorum."

"Sadece o değil!"

"halde nedir?" Khyros sandalyesinden kalktı. "Bu konuda neden bu kadar telaşlısın? Daha önce de klan işleriyle meşgul olduğumuzda kadınlardan vazgeçmiştin."

Sethorn homurdanarak arkasını döndü çünkü bunu açıklayamıyordu, en azından şu anda. "Sana zaten söyledim. Onun benim olması gerekiyordu."

Khyros'un siyah gözleri parladı. "Klanın iyiliği için bundan vazgeçemez misin?"

Sethorn ona doğru adım attı, burun delikleri alevlendi. "Sen yapar mıydın? Herhangi birimiz yapar mıydı?"

Khyros bir an sessiz kaldı. "İçinde bulunduğumuz durumu göz önüne alırsak, eminim hepimiz bunu yapardık - elbette zorlanmadan değil, ama yapardık. Hepimiz arasında *senin* bu konuda bu kadar sert tartışan biri olacağını düşünmemiştim. Belli ki bu kadında istediğin bir şey var." Sethorn'a en yakın masanın kenarına doğru yürüdü ve kollarını kavuşturarak masaya yaslandı. "Peki nedir bu? Onu neden bu kadar çok kırmak istiyorsun?"

"Gözlerindeki o meydan okuyan ışığın söndüğünü görmek istiyorum," dedi Sethorn, sesi şiddetliydi. "Her saygısızlığında merhametimi için yalvarıp yakarmasını istiyorum. Benden başka bir şey düşünmemesini istiyorum; sadece ben ne dersem onu yesin, sadece ben söylediğimde uyusun... Ve küstahlığı yüzünden dizlerinin üzerinde yaşasın!"

Khyros onu inceledi. "Bunun yapmaktan hoşlandığın bir şey olduğunu biliyorum. Klanın iyiliği için direnmek zorundasın. Eğer o senin inindeyken kendini kontrol edemiyorsan, belki de olduğu yerde kalmalı."

Bu öneri karşısında Sethorn'un boğazından çıkan hırıltı tamamen içgüdüsel oldu. Bu ham gümbürtü onu bile şok etti. "Kendimi kontrol edemeseydim, bir geceden sonra çoktan peşime düşer, gırtlığına sikimi sokmam için yalvarırdı. Kendimi dizginleyebilirim, sadece bunu yapmak istemiyorum."

"Yapmak zorundasınız. Sonrasında istediğinizi yapabilirsiniz ama öncesinde bize ihtiyacımız olan her şeyi sağlayabilmeli."

Sethorn gitmek için döndü.

"Sethorn."

Kardeşine bakmak için geri döndü.

"Kraliçe ve kral hakkında mümkün olduğunca çok bilgi toplamamızın ne kadar önemli olduğunu size söylememe gerek yok. Her ikisi de bize olması gerekenden daha fazla yaklaşmayı başardılar. Daha önce hiçbir ölümlü onların yaptıklarını yapamadı ve bunun en büyük nedeni hazırlıksız olmamızdı. Bu kadınla yaptıklarınız, kardeşlerimize yaptıkları her şey için onları yok etmemizi engelleyemez."

Sethorn'un öfkesinin keskinliği azaldı. Yeni bir omega'yı ezme ihtiyacından daha büyük şeylerin söz konusu olduğu doğrudu. Khyros ona bu işi berbat etmemesini söylüyordu. "Farkındayım," dedi.

"Beni tekrar görmek isterse, onu getirin."

Sethorn başıyla onayladı ve Khyros başını eğerek tapınaktan çıktı.

Sethorn ayakta durmuş, omega hakkında onu gerçekten rahatsız eden şeyin ne olduğunu merak ederek, içinden geçip gittiği kemeri izliyordu. Evet, kadın saygısızdı ve evet onun üzerindeki hak iddiasına müdahale edilmişti ama Khyros haklıydı; daha önce de kadınlardan vazgeçmişti. Bu kadın eşsiz ve olağanüstü bir güzelliğe sahipti ve kokusu son derece kışkırtıcıydı. Biçimli vücudunu da görmezden gelemezdi. Ama hepsi bu değildi. Belki de eşitsizlikti. Klan onu bilgisi sayesinde özel biri yapmıştı ama aynı nezaketi ona gösteremiyordu. Onu güneyde yakaladığından beri, kardeşlerine yeterince saygılı davranırken, sorularına cevap vermekten kaçınıyor, onunla eşitiymiş gibi konuşuyor, ona doğru bir şekilde hitap etmeyi reddediyor ve hatta her fırsatta ona bakmaktan kaçınıyordu. Bu saldırgan bir davranıştı. Evet, klanın şu an için ona ihtiyacı vardı ama ne olursa olsun ona sahip olacak ve onu ezip geçecekti. İster şimdi ister sonra olsun, bu gerçekleşecekti.

Ornendor'a seslenerek çıkıntıya doğru yürürken aklına bir düşünce geldi. Belki de onun gibi birini yavaş yavaş kırmak, onu nefret ettiği bir bağımlılığa zorlarken kontrolün kendisinde olduğunu düşünmesini zevkli olabilirdi. Sethorn kendi kendine gülümsedi. Bu çok zevkli olabilirdi. Eğer bunu yap, kız artık klan için yararlı olmadığında, zaten akılsızca onun olacaktı.

Havaya yükseldi ve Ornendor'un yanına süzüldü. Oturup sırtını sıvazladı ve kararından memnun bir şekilde inine geri dönmesi için onu teşvik etti.

Oraya vardığında omega odasındaydı, uyanıktı ve giyinmişti.

Elbisesinin önündeki tokayla oynarken kaşları çatıldı. "Bu kıyafetler uygun değil."

Sethorn'un gözleri onun vücuduna takıldı. Elbise mükemmeldi. Derin dalma yakasıyla en hoş özelliklerinden birini vurguluyordu. "Bana nasıl hitap ettiğin konusunda seninle zaten konuşmuştum."

"Meshedilmiş Olan," diye ekledi, dikkati dağılmıştı. İç çekerek tokayı ayarlamaya çalışmaktan vazgeçti. "Gardırobumda değişiklik yapmam gerekiyor."

"Bu karşılanmayacak bir *taleptir*."

Omega bir an sessiz kaldı. "Klanın başını ne zaman göreceğiz... Lordum?"

"Az önce ondan geldim."

Yüzü düştü. "Beni onu görmeye götüreceğini söylemiştin."

Sethorn başını salladı. "Onun zamanını boşa harcayacağını söylemiştim ve haklıydım. İsteğiniz hakkında onunla konuştum."

Müdür uzun bir süre sessiz kaldı, temkinli gözlerle onu izliyordu. Sethorn kollarını kavuşturdu ve onun sormasını beklerken manzaraya hayranlıkla baktı.

Gerçekten de göz kamaştırıcıydı. Minyon yüz hatları ve kısa dikenli saçlarıyla Diyar'daki çoğu kadından farklı görünüyordu ve elbisesi zaten muhteşem olan vücudunu daha da belirginleştiriyordu. Yüzünün acı içinde buruştuğunu görmek nasıl bir şey olurdu? Ya da zevk? Ya da ihtiyaç veya çaresizlik? Gülümsemesini görmek nasıl olurdu? Kayganlığını tatmak? Dilinin üzerinde çözüldüğünü, göğüslerinin sallandığını, dizlerinin açıldığını, *konunun* damladığını ve koktuğunu görmek. *Hay sikeyim!* Bu düşünce onu bir anda sertleştirdi. Ona bakarken, Sethorn onun güzelliğinin neden bu kadar eşsiz olduğunu anladı. Kız ona yüzyıllar önce var olan bir türü, Yedi Tanrıça'nın kelebeklere bağlanan diğer yaratıklarından birini hatırlatıyordu. Faeyora. Birkaç yüzyıldan fazla bir süredir var olmamışlardı ama belki de bu omega dışında hiç kimse o türün kadınlarının ruhani güzelliğine sahip olmamıştı.

"Ne dedi?" diye sordu sonunda.

"Talebiniz reddedildi."

Gözlerini kırıştırdı. "Bunu gerçekten söyledi mi? Onunla gerçekten konuştun mu?" "Evet."

Bir adım geri çekilirken küçük bir nefes aldı. Şaşırılmış görünüyordu.

"Ne beklediğinizden emin değilim," dedi Sethorn. "Eğer arkadaşının kurtarılmasını istiyorsan burası senin için en iyi yer."

Ona doğru baktı. "Güvenli bir kurtarma yapacağına söz veriyor musun?" "Klanımın görevini yerine getireceğime söz veriyorum."

Bu cevaptan hoşlanmadığı yüzündeki ifadeden anlaşılıyordu. Bir an düşünürken gözleri onunkilerden uzaklaşıp odaya daldı, sonra tekrar ona döndü. "Ya... sana bir teklifim var?"

Midesini bir heyecan dalgası sardı. "Ne tür bir teklif?"

"Elimde isteyebileceğiniz bir bilgi var ve bunun için sizinle bir anlaşma yapmaya hazırım."

Sethorn kollarını kavuşturdu, beklentisi omurgasına yayılıyordu. "Ne tür bilgiler?"

Bir nefes aldı. "Kraliçe için gardiyan olmaya gönüllü olmadım," diye başladı. "Seçildim ve buna zorlandım."

"Savaşçıların çoğu için durumun böyle olduğunu varsayıyorum."

"Hayır. Kraliçe için çalışmak, güvenlik, düzenli yemek, sağlık tedavisi ve bir tür rutin yaşam tarzı sağlamanın tek yolu," dedi. "Gönüllü sıkıntısı çekmiyor."

"O zaman neden seni istedi?"

"Sahip olduğum özel bir yeteneği öğrendi... Büyüyü hissedebiliyorum."

Sethorn kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun? Nasıl yani?"

"Bilmiyorum. Mesafeler arasında hissedebildiğim bir parıltı gibi. Başta herkesin bunu hissedemediğini fark etmemiştim ama kralın saldırılarının yaklaştığını hissedebilen biri olduğu haberi kraliçeye ulaştı ve o da beni işe aldı."

"Peki onun için ne yaptın?"

"Ona kralın ne zaman saldıracağını ve nerede olacağını söyledim. Onun pek çok insanını kurtardım. Her neyse, bu yetenek kralın ne yaptığı, gücünün nerede olduğu ve onu nasıl kullandığı hakkında da bilgi verebileceğim anlamına geliyor. Ve muhtemelen kraliçe hakkında da. Yani, eğer bunu istiyorsan?" Kızın gözlerindeki sonradan görme bakış hoşuna gitmemişti ama stratejik olarak bu klanı için bir avantajdı. "Bunun işinize yarayacağını varsayıyorum."

"Karşılığında ne istiyorsunuz?"

"Adil bir anlaşma yapmamızı."

"Zaten bir tane var."

"Evet, ama ben birlikte çalışmamızdan, yani indeki etkileşimlerimizden bahsediyorum. Sürekli tehdit altında olursam iyi çalışmam."

"Bana tapmanın korkunç bir şey olacağını varsayıyorsun," dedi Sethorn, sırtışı derinleşerek. "Aslında bundan hoşlanıyor olabilirsin."

Gözleri parladı ama cevap vermekten kaçındı. *İyi seçim, güzel düşman.*

"Şartlarımızı şimdi kabul etmemizi ve bunlara uyacağımıza yemin etmemizi öneriyorum, aksi takdirde tüm anlaşma bozulur."

Sethorn kaşlarını kaldırdı. "Bütün anlaşma mı? Arkadaşını kurtarmaya çalışmaktan vazgeçecek misin?"

"Ve sen de kraliçeye saldırmaktan vazgeçeceksin öyle mi?"

Tüm neşe onu terk etti. Bunu asla yapmayacaklarını biliyordu. "Sonuçlar uygun," diye mırıldandı.

"Öyleyse" -ayağını yere vurma cüretini gösterdi- "şartlarımızı kabul edelim mi?"

Sethorn onu yakından izledi. Bu onun eşsizliğinin bir başka örneğiydi - bir dragorai ile anlaşma yapmak. Arkadaşının kurtarılacağı zaten garanti edilmişti, bu yüzden anlaşma yapmak çoğu kişinin almayacağı bir riskti. Ama o bunu kendi avantajına kullanacaktı. Bu pazarlık, planını gerçekleştirmek için mükemmel bir yoldu; bir anlaşma kisvesi altında onu kendi iradesine boyun eğmeye zorlamak. "Bir saat içinde tekrar buluşacağız," dedi. "O zaman için şartlarınızı hazırlayın. Bu arada, yeni evinizde bir tur atın."

Odasından çıktı, önüne konan meydan okuma karşısında kararlılık damarlarını ısıtıyordu. Bu anlaşmanın sonunda klan ihtiyacı olanı alacak ve bu omega onun olacaktı. Bu sefer tüm stratejisini uygulayacak ve istediğini elde etmek için acele etmeyecekti. Ve bu meydan okumadan zevk alacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Uraya odasında volta atıyor, Sethorn'un anlaşmayı gerçekten kabul edip etmeyeceğini merak ediyordu. Dışarı çıkabilmesini sağlamanın tek yolu bu gibi görünüyordu.

Bunu istediği şeyle ve mümkün olduğunca güvenli bir şekilde yaptı. Dragorai'nin kraliçe hakkında mümkün olduğunca çok bilgiye ihtiyacı olduğu açıktı ama onlara kral hakkında bilgi vermek bekledikleri bir şey değildi ve bu ona artı değer kazandırdı. Savaş çabalarında onlara yardım etmeye hevesli değildi ama en azından bu bilgi Tivv'in hayatını kurtaracak ve Uraya'nın hayatını kolaylaştıracaktı. Ayrıca, klandaki diğer kadınlar oldukça iyi görünüyordu - dragoraylara yapılan saldırılar yüzünden başlarına bir şey gelmesi utanç verici olurdu.

Elora adında yeni bir eş, kraliçenin saldırısı ile dünkü toplantı arasında bir noktada klana katılmıştı. Nazik ve biraz çekingen görünüyordu, şiddet ve acı çekmekten hiç hoşlanan biri değildi ama yine de dragorayların çabalarını destekliyordu. Ama Uraya kimsenin motivasyonunu tahmin edecek değildi.

Esneyerek yatağına çöktü, tedirgindi. Zaten berbat bir gece geçirmişti, Sethorn yok etmeyi planladığını itiraf ettikten sonra zar zor uyuyabilmiş, aynı zamanda vücudunda böylesine kafa karıştırıcı bir tepkiye yol açmıştı. Bir omega olarak alfaların onun üzerindeki etkisi hakkında çok şey duymuştu ama bunu daha önce hiç yaşamamış ya da tanık olmamıştı ve yaşamak da istemiyordu. Sethorn'un onu kontrol etmenin bir yolu olarak temel doğasını kullanmasını kesinlikle istemiyordu ama bir anlaşmayı kabul etmediği sürece onu durdurmanın bir yolu yoktu.

Yumuşak bir kapı sesi dikkatini çekti.

Kapısının dışında, Sethorn'un yatak odasında gri cüppeli bir kâhya duruyordu, en azından o öyle olduğunu düşünüyordu. I'mya'nın inindeki kâhyaların giydiği gri cübbelerden giyiyordu ama dağınık görünüyordu. Ağarmış saçları aceleyle arkaya taranmıştı ve cübbesi ona uymuyor gibiydi. Küçük, kırılmış bir sakal yüzünün alt yarısına yapışmıştı. "Usta bir tura ihtiyacınız olduğunu söyledi?" Merak yüzüne kazınmıştı.

Uraya başını salladı. "Evet, benden yapmamı istediği şey buydu."

Doğruldu ve cübbesini düzeltti. "Doğru. Sana bir tane vermek için buradayım." "." Uraya oturduğu yerden kalktı ve tekrar cübbesinin tokasıyla oynamaya başladı.

elbisesinin önü. "Üstümü değiştireyim."

Dolaptaki kıyafetler ona tam olarak uysa da, fazlasıyla açıktılar. Tüm elbiselerin dekolteli yakası göbek deliğine kadar uzanıyordu ve tüm tunikler gereğinden fazla ten gösterecek şekilde tasarlanmıştı. Uraya bir etek seçti ve tamamen örtünmek için gece tuniğini üstüne giymeyi tercih etti. Bir noktada Sethorn'la kıyafet seçimi hakkında konuşması gerekecekti.

Odasından çıktığında adam ona baktı. "Çok uyumamış gibi görünüyorsun."

Uraya içini çekti. "Hayır, fark etmedim." "Eminim Efendi fark edecektir." Kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne olmuş yani?"

Gür kaşlarından biri havaya kalktı. "Oh. Ben..." Bir an için nutku tutulmuş gibiydi, sonra gülümsedi. "Ben Daylen, buranın baş kahyasıyım," dedi sonunda. "Görünüşüm için özür dilerim... şu anda yapacak çok işim var."

Uraya gülümsedi. "Memnun oldum. Ben Uraya."

Daylen başını eğerek onu takip etmesini işaret etti. "Eminim bir dragorai inine ilk kez giriyorsundur."

"Aslında düne kadar I'mya'nın ininde kalıyordum. I'mya ve Nyro."

Adam olduğu durdu. "Başka bir inden mi geliyorsun?"

"Sayılır," diye mırıldandı Uraya. "Karmaşık bir durum."

"Hmm." Bir an durup düşündü. "Üstat Nyro'nun ininin nasıl bir yer olduğunu bilmiyorum ama umarım bu senin için uygun olur." Sethorn'un odasındaki çeşitli odalardan geçerek kapıya yöneldi ve Uraya'ya yan gözle baktı. "Seni o odaya getirmesini beklemiyordum."

"Neden?"

Koridora çıktıklarında kâhya omuz silkti. "Buraya gelen kadınlar, nihayet *bu* noktaya gelene kadar inin farklı bir bölümünde tutuluyor." Koridor boyunca diz çökmüş kadın sıralarını işaret etti.

"Hâlâ buradalar mı?" Uraya şok olmuş bir halde, onun arkasından çıkarken onlara bakakaldı. Kadınlar dün gece orada olanlarla aynı kişiler gibi görünüyordu. "Neden buradalar?"

Daylen ona şaşkın bir bakış fırlattı. "En faydalı oldukları yere giderler."

Uraya buna nasıl cevap vereceğini bilemedi. Çok az anlam ifade ediyordu. Koridorun iki yanındaki kadınlar yanlarından geçerken ikisini de izlediler, gözleri bir gece önce onu ve dragorayı izlerken duydukları çaresizlikle doluydu. "Onlar... konuşuyorlar mı?" diye sordu Daylen'a. "Neden odalarına gitmiyorlar?"

"Burada olmayı tercih ediyorlar. Konuşuyorlar, evet, ama fazla değil. İlgi alanları sınırlı."

"Neyle ilgileniyorlar?"

Daylen ona baktı, yüzünde yine tuhaf bir ifade vardı. "Efendim," dedi, sanki çok açık olması gerekiyormuş gibi.

Uraya başını sallarken çenesini sıktı. Yani tüm bu kadınlar Sethorn'a o kadar takıntılıydı ki saatlerce burada diz çökmeyi mi *tercih etmişlerdi*? "Bu tam bir çılgınlık," diye mırıldandı nefesinin altında.

Daylen onu koridorlardan geçirerek inin farklı bölümlerine götürdü, düzenini ve farklı odaların kullanımını açıkladı. Neyse ki bu sığınak I'mya'nınkinden daha sessizdi; kalabalık koridorlar, koridorlar ya da etkinlik odaları yoktu.

Ona farklı parşömen yığınları ve garip ekipmanlarla dolu geniş masalarla dolu büyük bir salonu gösterdi. "Burası strateji odası," dedi Daylen. "Üstat stratejilerini burada planlar ve daha sonra klana önerir ya da üzerinde anlaştıkları bir yöntem varsa, çeşitli senaryolar için önce burada çalışmayı sever."

Uraya tüm masaları inceledi ve Dragorai dağlarının, Kuzey Dominyonu'nun ve Güney Dominyonu'nun modellerini görünce şaşırdı. Tüm binaları bu kadar küçük bir ölçekte görmek büyüleyiciydi ama bunun bir haritadan daha kullanışlı olduğundan emin değildi.

"Tüm küçük dağ ve bina modellerini o mu yapıyor?"

"Yapabilir ama çoğu zaman model yapımcısı hizmetkârlar yapıyor." Daylen masalardan birinin yanında duran mavi cüppeli bir çift hizmetkârı işaret etti

modelleri, binalardan birini işaret ederken mırıldanıyorlardı. Masalardan birinin yanında duran yeşil cüppeli bir hizmetkârı işaret etti. "Haritacılar da kendi paylarına düşeni yapıyorlar."

Sethorn'un bu kadar küçük yapılar inşa edecek sabra sahip olduğunu hayal etmek zordu.

Daha sonra yollarına devam ettiler ve Daylen ona tuvaletlerin, mutfakların ve birkaç toplantı odasının yerini gösterdi.

"Yemeğinizi burada yiyeceksiniz," dedi ve ortasında bir masa ve duvara dizilmiş arabalar bulunan, lüks bir şekilde döşenmiş bir odaya adım attı.

"Tüm hizmetçileri ve... burada yaşayan kadınları göz önünde bulundurarak bir yemekhaneniz olacağını düşünmüştüm," dedi.

"Var," dedi. "Ama onlarla birlikte yemek yemeyeceksiniz. Efendi burada, özel yemek alanında yemenizi rica etti."

"Neden?" Uraya kafası karışmış bir halde sordu.

"Bilmiyorum," dedi ona tuhaf bir bakış fırlatarak. "Ben Efendi'yi sorgulamam. Size de tavsiye ederim. Kendisini kimseye açıklamak zorunda kalmaktan hoşlanmaz."

Bu doğrudu. Başını salladı ve onu koridorda takip etti.

Daylen'in dragoraylardan bu kadar çok kez Efendi diye bahsetmesi şaşırtıcıydı. Onlara bir unvan kullanarak hitap etmenin bu kadar yaygın olduğunu fark etmemişti. I'mya'nın ininde hizmetkârlarla pek konuşmazdı ama kâhyalar ona Efendi Nyro diye hitap etmişti. Oshali onunla konuşurken onlara asla böyle bir şey demezdi ve Uraya klanla ya da I'mya'yla birlikteyken de bu tür atıflar hiç gündeme gelmezdi. Ama bu Sethorn'un ona saygı duymadığı yönündeki suçlamalarını açıklıyordu. Alışık olduğu şey buydu ve açıkça ondan ve ailesi dışındaki tüm ölümlülerden bunu bekliyordu. Sethorn'un düşündüğü gibi bunu bilerek ya da onu kızdırmak için yapıyor değildi; daha önce hiç kimseye bu şekilde hitap etmek zorunda kalmadığı için aklına gelmemişti. Kraliçe bile kendisine kraliçem denmesini tercih ederdi; saraya gelen pek çok kişi ona majesteleri ya da efendileri diye hitap etse de, muhafızlarından başka bir şey talep etmemişti. Ama belli ki burada dragorai'nin personelinin uyduğu bir protokol vardı ve dragorai'nin kendisi de bu konuda hassas görünüyordu. Eğer Sethorn'la başarılı bir şekilde çalışmayı umuyorsa buna uyması gerekiyordu.

"Burası kütüphane," dedi Daylen, raflar dolusu kitap ve yazı gereçleriyle kaplı masalarla dolu geniş bir odaya geldiklerinde. Uraya parmaklarını raflardaki kitapların sırtlarında gezdirdi. Kitaplar

Queen'in kütüphanesi çok genişti, ama eğitimi dışında orada fazla zaman geçiremiyordu.

İbadet odası yan taraftaydı. "İsterseniz günlük ibadetleriniz için buraya gelebilirsiniz."

"Bunun zorunlu olacağını düşünmüştüm."

Daylen, "Yedi Tanrıça tarafından yaratılan varlıklar için öyle düşünebilirsiniz," diye onayladı. "Ama kabul ettiğimiz kadınların hepsi bununla ilgilenmiyor. Onlar daha çok Efendi'ye tapınmayı tercih ediyorlar."

"Doğru." Uraya anlayışla başını kaldırdı. "Hepsi geliyor mu Ona tapmak mı *istiyorsun*?"

Daylen başını salladı. "Çoğu zaman. En azından ona hayranlık duymayan birinin geldiği tek bir zaman bile düşünemiyorum. Ve son olarak, burası da kâhyaların odası." Daylen onu, gri cüppeli birkaç adamın çeşitli işlerle meşgul olduğu bir dizi odaya götürdü. Alan boyunca yataklar, çalışma alanı, yemek alanları ve toplantı alanları sağlayan birbirine bağlı çok sayıda oda vardı.

Uraya durdu. "Bana kişisel odanı göstermek zorunda değilsin."

"Bizi nerede bulacağınızı bilmeniz sizin için iyi olur. Ortak bir alan yok ve herhangi bir zamanda inin herhangi bir yerinde olabiliriz. Yani yardıma ihtiyacınız olursa, en azından buraya gelerseniz, büyük olasılıkla konuşacak birini bulacağınızı bilirsiniz."

Uraya etrafına bakınırken başını salladı. "Tüm kâhyalar erkek mi?"

"Evet, en azından bu sığınakta," dedi. "Kadın kâhyalar görevlerinde sorunlu olma eğilimindedir ve... Usta."

Uraya inanamayarak başını salladı. Demek Sethorn, kâhyası olarak hizmet eden kadınlardan bile kendini uzak tutamıyordu.

"Herhangi bir sorunuz var mı?" Daylen ona dönerek sordu.

"İnin içinde istediğim yere gitmeme izin var mı?"

"Size gösterdiğim yer, gitmenizin güvenli olduğu yerdir. Daha fazla keşif için Usta'dan izin almanız gerekecek, ama izin vereceğinden şüpheliyim."

"Neden olmasın?"

"Herkesi kendi yerinde sever."

Uraya dudaklarını birbirine bastırdı. Bu hoşuna gidebilirdi ama Uraya onun tutsağı değildi. "Son inimizde yemek saatlerini bildirmek için bir çan çalınırdı," dedi. "Burada da aynı şey mi geçerli?"

Kâhya dudaklarını büzdü. "Sanırım bunu yapabiliriz," dedi düşünceli bir şekilde. "Çoğu personel yemek hazır olduğunda yemeğe çağrılır ve Efendi

canı ne zaman isterse o zaman yiyor, belirli zamanları kullanmıyor. Ama sanırım onunla birlikte yemek yiyecek kadar şanslıysanız, o zaman belirli saatler gerekli. Ona soracağım."

Uraya başını salladı. "Peki, diğer insanlar nerede?" "Hangi insanlar?"

"Diğer ininde bir sürü insan.... hizmetkâr vardı." Konuşurken Nyro'nun inindeki hizmetkârların çoğunun ne iş yaptığını gerçekten bilmediğini fark etti. "Sanırım pek çok görevleri vardı," dedi. "Ama genel olarak orası çok meşguldü, her zaman yapacak bir şeyler vardı-oyunlar, okumak, resim yapmak... bunun gibi şeyler. Ve bunları yapan pek çok insan varmış gibi görünüyordu."

Daylen çenesini kaldırdı ve düşünürken sakalını kaşıdı. "Görünüşe göre o inde çok sayıda hizmetçi var ve muhtemelen onlara ihtiyaç var - dragoraylar amaçsız insanları etrafta tutma eğiliminde değiller.

-Ama hizmetkârların ekstra uyarılmaya ihtiyacı olmalı. Ne yazık ki burada yapacak pek bir şey yok. Yemek, temizlik ve bakım işleriyle ilgilenen çok sayıda kâhya ve hizmetlimiz var, hepsi bu kadar. Sanırım bir aktivite yapmak için bir oda kurmak isteseydiniz, yapabilirdiniz. Ama o kadar ileri gidebileceğinizi sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Şey." Özür dilercesine ona baktı. "Yakında diğer kadınla birlikte olacaksın, dizlerinin üzerinde."

Uraya kaşlarını çatı. "Sizi temin ederim ki o ben olmayacağım. Klanın misafiri olarak buradayım. Burada kalmayacağım."

Daylen'in kaşları havaya kalktı. "Misafir olduğunuzu fark etmemiştim. Daha önce buraya hiç misafir gelmemişti." Bir an için düşündü. "Sizin için bir araya getirebileceğimiz herhangi bir etkinlik olup olmadığını Usta'ya sorabilirim."

Uraya bir elini kaldırdı. "Hayır, hayır, buna ihtiyacım yok. Sadece sordum. İn son bulunduğumdan çok farklı görünüyor, hepsi bu."

Daylen başını salladı ve aynı zamanda omuz silkti. "Bu beni şaşırtmazdı. Her dragorai inini kendi ihtiyaçları ve çıkarları için en uygun gördüğü şekilde yönetir."

"Peki Sethorn'un ilgi alanları neler?" Uraya sordu.

"Avlanmak, strateji geliştirmek, modellerinin ve haritalarının bakımını yapmak, kadınlarıyla ilgilenmek ve kardeşleriyle, özellikle de Khyros'la vakit geçirmek."

"Klanın başı mı?"

Daylen başını salladı. "Usta ikinci doğan ve Khyros'un yanında klanın sorumluluğunun bir kısmını taşıyor, özellikle de kendi *dan askhası* olmadığı için."

Uraya başını salladı. Mantıklı gelmişti. Kayıp ejderhayı duymuştu. Ejderhalarından herhangi biri kadar güzel bir yaratığı kaybetmiş olsaydı, perişan olurdu. Ama dragorai olmanın risklerinden biri de buydu. Evet, muazzam bir güce sahiplerdi ama yenilmez de değillerdi. Ne de olsa son birkaç yüzyıldır zulüm görüyorlardı. Şimdi daha da tehlikeli bir konumdaydılar, hem kral hem de kraliçe sadece birbirlerine değil onlara da dikmişlerdi. Türlerinin son örneği olan ejderhalarına bir şey olursa zaten ölmüş sayılırlardı. Tüm inlerine ejderhaların girmesi gerekiyordu, sadece Sethorn'unki gibi girişin dağın neresinde olduğu için değil, aynı her birinin sahip olduğu geniş bölge nedeniyle. Ejderha olmadan birinden diğerine geçmek imkânsız görünüyordu. Muhtemelen ciddi bir fiziksel baskıya neden olur ve haftalar sürerdi.

"Aslında," dedi, aklına bir düşünce geldi. "Eğitim için bir odanız var mı?"

"Eğitim mi?"

"Fiziksel eğitim ya da döküm eğitimi... bunun gibi bir şey." Belki de gardiyan olduğu dönemdeki eğitimlerine geri dönerse, içinde biriktiğini hissettiği saldırganlığın bir kısmını serbest bırakabilirdi. En ufak bir şeyde anında sinirlenmesine neden olduğunu bildiği dırdırcı bir baskıydı bu.

Daylen'in gözleri büyüdü. "Büyü yapabiliyor musun?"

Uraya başını salladı. "Usta kadar iyi değilim ama büyü yapma yeteneğim var ve pratik yapmak iyi olur."

Daylen yutkundu. "Burada öyle bir şey yok ve Efendi'nin bunu isteyeceğinden emin değilim. Burada kimse büyü yapamaz."

Uraya omuz silkti. "Pekala, sadece sormak istedim."

Daylen bir an için onun bakışlarını tuttu, şaşkın ifadesi derin bir düşünceye , sonra onu odasına geri götürdü. "Sizinle tanışmak güzeldi. Umarım faydalı olmuştur. Efendi burada beklemenizi istedi."

"Yararlı oldu, teşekkür ederim." Kapı çerçevesini tekrar gördüğünde gözlerini kıstı. "Bu odanın genellikle ne için olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Daylen başını salladı. "Evet, Üstat Khyros bazen burada kalırdı, sık sık değil ama bir yere gitmeleri gerektiğinde ya da herhangi bir nedenle inine geri dönemediklerinde bu odada kalırdı."

"O zaman neden kapısı olmayan tek bir giriş var?"

"Ah, bir kapısı vardı," dedi Daylen. "Ve şurada bir tane daha vardı." Dolap duvarının olduğu yeri işaret etti. "Ama onları dün kaldırttık."

"Dün mü?"

"Usta dün toplantıdan döndüğünde bu odada epey iş yaptırmıştı." Omuz silkti ve geldikleri yöne doğru döndü. "Sanırım sizi bekliyordu."

Adam giderken Uraya ağzını sıkıca kapattı. Demek bu küçük hapishaneyi onun için hazırlamıştı, muhtemelen günün erken onu almaya gelmemesinin nedeni de buydu. Bu odada ne olacağını düşünüyordu? Zihni dün geceye, kokusunu alırken adamın onun üzerindeki sıcak ağırlığına gitti. Nefesini verdi, vücudundaki her eklem ve kasta kızgınlık kıvılcımları çakıyordu. Adam bu durumu onu kontrol etmek ve kendi kontrolünü kaybetmesini sağlamak için manipüle ediyordu.

Yatağına oturmuş, hayal kırıklığı içinde başını sallıyordu. Onunla bir anlaşma yapmak işte bu yüzden önemliydi. Belki kendini onun yapmayı planladığı her şeyden koruyamazdı ama eğer böyle bir şey olarsa, en azından ilerleme sırasında kendini kaybetmemesine yardımcı olacak şeyleri yerine koyabilirdi. Umarım.

Bir saat içinde Daylen ona küçük bir yemek getirmiş, sonra da onu daha önce ziyaret ettikleri toplantı odalarından birine götürmüştü. Sethorn içeride, üzerinde bir yığın parşömen ve yazı gereçleri bulunan masanın yanında duruyordu ama odada yaşlı bir kadının durduğunu görünce şaşırdı. Uraya kapının hemen içinde durdu.

Kadın, keskin açılı omuzları ve uyumlu cübbesiyle güzelce oturtulmuş bir elbise giymişti. Resmi kıyafetinin koyu şarap rengi onun kim olduğunu belli ediyordu; bu, Diyar'ın her yerinde tanınan bir üniformaydı.

"Müzakeremizi yönetmesi için birini getirdim." Sethorn kendinden çok memnun görünüyordu.

Uraya'nın bir an için nutku tutuldu, huşu ve endişe karışımı bir duygu onu aynı anda etkisi altına aldı.

"Bu müzakerenin resmi olarak yapılmasını istemediniz mi?" diye ekledi.

"Hayır." Soğukkanlılığını korumaya çalıştı. "Bunu beklemiyordum. I..." Bir an için sözlerini kaybetti ve kadına bakakaldı. "Daha önce hiç Mheyu Muhafızı görmemiştim. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

Mheyu Muhafızı başını eğdi, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Vattoro klanından bir misafirle tanışmak benim için bir onur. Oshali sizden çok övgüyle bahsediyor ve aslında kendisi de bir Gardiyan. Yani ben en azından tanıştığınız ikinci kişiyim."

Isı Uraya'nın boynundan yukarı fırladı ve yanaklarında alevlendi. Oshali'nin bir Mheyu Muhafızı olduğunu unutmuştu. Şimdi Uraya'ya çok tanıdık geliyordu ve artık cübbesini giymediği için hiç de öyle görünmüyordu. En son konuştuklarında Oshali'ye bu kadar kaba davrandığı ve yine de Uraya hakkında söyleyecek güzel şeyleri olduğu için utanç içinde çırpındı.

Gardiyan ikisinin arasına bakarak, "Anladığım kadarıyla ikinizin de yararına olacak ve her ikinizin de uyacağı bir anlaşma müzakere etmek istiyorsunuz," dedi.

Sethorn başını salladı ve Uraya'ya sırtıttı. Uraya bir an için şaşırdı. Neden bu kadar hevesliydi? Onu bir şekilde kandırabileceğini mi düşünüyordu? Eğer öyleyse, yanılıyordu. Bu anlaşmada başarısız olacak kişi o olmayacaktı.

Masaya doğru yürürken Mheyu'ya başıyla selam verdi. "Evet. Bugün burada mutabık kaldığımız hususlara ikimizin de bağlı kalmasını sağlayacak bir sözleşme yapmak istiyoruz."

"Güzel," dedi Mheyu. Her ikisine de masanın iki ucuna oturmalarını işaret etti, ardından önlerine koymak için yığından iki parça parşömen aldı. "Teyit etmek gerekirse, Mheyu bu anlaşmayı onaylıyor ve karşılığında kayıtlarımıza eklemek için bu olayı gözlemleyebiliriz."

Dragorai'lerin Diyarlar'da ne kadar önemli görüldüğünü fark ettiğinde Uraya'nın göğsünde sinirler uçtu. Yedi Tanrıça'nın favorileri arasında geniş çapta tanınıyorlardı ve bunu bilmesine rağmen bunun ne anlama geldiğini düşünmemişti. Genel olarak onlara karşı büyük bir ilgi olacaktı ve elbette Yedi Tarikatı ile ilgili her şeyi titizlikle belgeleyen Mheyu Muhafızları onların faaliyetleri hakkında ayrıntılı kayıtlar tutacaktı. *Kendisinin* ya da yaptığı herhangi bir şeyin Mheyu kayıtlarına geçeceği, tarihin bir parçası olarak korunacağı fikri aklına bile gelmemişti. Ama artık bunu umursayıp umursamadığına karar vermek için çok geçti; klana çoktan katılmıştı.

Mheyu Muhafızı, "Bu tür anlaşmalara *Resh Zushak* ya da halk dilinde uyum yemini denir," diye devam etti. "Yüzyıllardır, Thrakondların kendileri bu topraklarda dolaştığından beri kullanılıyor. Bu kadim ve güçlü bir büyüdür ve popülerdir çünkü sözleşmeyi şekillendiren taraflardır. Esnek ve güvenilir. Eğer bir şey varsa

Açıklamak üzere olduğum şeyi anlamadıysanız, mutlaka sorun. Bu karşılıklı bir anlaşma, yani biriniz durmaya karar verirse, biz de duracağız. Son bağlayıcılıktan önce istediğiniz herhangi bir şeyi değiştirebilir veya süreci tamamen sona erdirebilirsiniz. İkiniz de anladınız mı?"

Uraya da Sethorn gibi başını salladı, gözleri onun üzerindeydi.

"Anlaşmaya varılan her şeyi kaydedecek büyüler yapacağım, sonra şartları ikinize de bağlayacak ve saklayacağımız bir kopyasını çıkaracak."

"Peki ya birisi anlaşmayı bozarsa?" Sethorn sordu.

"Böyle bir durumda cezanın ne olacağına siz karar verebilirsiniz. Belgenin içine, ihlali yapan tarafı işaretleyecek ve izini sürmeyi sağlayacak bir büyü yerleştirilecek, ancak bundan daha ciddi bir şey yapılmamasını tavsiye ederim."

"Zaten böyle resmi bir sözleşmeye ihtiyacımız olduğunu da sanmıyorum," diye mırıldandı Uraya, "ama ben yine de memnunum."

"Ben de öyle," dedi Sethorn.

Mheyu Muhafızı başını eğdi ve büyü yapmaya başladı; dudaklarından dökülen büyüler melodik ve hafıftı. Önündeki iki parşömen parçası ve Sethorn dalgalandı ve ardından sıcak bir ışıltı yayarak sayfayı aydınlattı.

"Şimdi, ikiniz de bir elinizi parşömenin üzerine koyabilirsiniz."

Uraya elini parşömenin üzerine bastırmak için kaldırdı ama bir şey belirdi. Sayfadan siyah mürekkep fışkırdı ve büyük bir el şekli oluşturacak şekilde yayıldı. Sethorn'a baktı ve onun da eli çoktan sayfanın üzerindeydi. Elini çekti ama elinin izi hâlâ kâğıtta duruyordu. Dikkatlice elini onun elinin şeklinin ortasına bastırdı. Keskin, küçük bıçak darbeleri avucunu ve parmaklarını kapladı. Durduklarında elini kaldırdı ve hem kendisinin hem de Sethorn'un izleri kayboldu.

"Şimdi, bu anlaşmanın amacı nedir?" diye sordu Mheyu.

"Bu dragorai'nin benimle birlikte çalışmayı kabul ettiği kurtarma görevini yerine getireceğinden ve arkadaşımın güvenli bir şekilde kurtarılacağından emin olmak istiyorum."

"Ve bu gardiyanın, güneyin kraliçesi ve kuzeyin kralı hakkında sahip olduğu tüm bilgileri bana ve klanıma vererek anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getireceğinden emin olmak istiyorum."

"Yani kurtarma gerçekleşene kadar bu süre sınırlı mı?" Her ikisi de başını salladı.

Gardiyan başını eğerek birkaç kelime mırıldandı. Önündeki parşömenin üzerinde birkaç satır mürekkep belirdi. "Şimdi ikinizden birinin şartları ihlal etmesi halinde verilecek cezaları konuşmamız gerekiyor."

"Eğer müdür şartları çiğnerse," dedi Sethorn hemen, gözlerinde bir parıltıyla, "misafir statüsünü klana bırakır."

Uraya ona kaşlarını çatarak direndi. Söyleyeceği herhangi bir şeyi dinlemek zorunda kalarak klanın kurallarına uymamaya çok hevesliydi ve artık misafirleri değilse klanın ona sağladığı her türlü koruma ortadan kalkacaktı.

"Ve eğer bu dragorai kurallardan herhangi birini ihlal ederse, benim üzerimdeki tüm haklarından feragat eder."

Yüzündeki sırıtiş kayboldu ve ifadesi karardı.

Uraya onu izlerken kendi eğlencesi de artıyordu. Kabul, daha önce ona söylediği şey bu değildi ama artık bu resmiydi, kraliçeye saldırmaya devam etmeleri umurunda değildi. Kendi çıkarlarını koruyacaktı. Belli ki bunu beklemiyordu ama beklemeliydi.

Mheyu Muhafızı "İkisi de anlaştı mı?" diye sordu. "Anlaştık," dedi Uraya.

Sethorn birkaç uzun an boyunca cevap vermedi. Yüzü taş gibi olmasına rağmen sonunda "Anlaştık," dedi.

Mırıldanarak söylenen birkaç kelimedden sonra parşömende daha fazla satır belirdi.

"Şimdi şartlara geçiyoruz," dedi Gardiyan. "Her bir terim, her birinizin istediği bir koşulu birbirine bağlar. Siz bir koşul öne sürdüğünüzde, bunun anlaşmaya bir şart olarak eklenebilmesi için karşı tarafın da bunu kabul etmesi gerekir. İstedığınız kadar şart öne sürebilirsiniz, ancak ben sadece üç şart öne sürmenizi öneririm, aksi takdirde işler karmaşıklaşır ve anlaşmanın bozulması daha olası hale gelir."

Uraya başını salladı.

Mheyu Guardian, "Belgeye işlenmeden önce koşullara hem karşı çıkabilir hem de müzakere edebilirsiniz," dedi.

Uraya bir nefes aldı ve odaklanmaya çalıştı. Bu düşündüğünden daha zor bir durumdu ama adamın planı da buydu zaten: işleri karıştırıp karmaşıklaştırmak ve sonunda dezavantajlı duruma düşmesini sağlamak. Burada geçireceği süre boyunca gerçekten idare edebileceği şartlar üzerinde anlaşması şarttı.

"Kim başlamak ister?"

"İlk dönem," dedi Sethorn dirseklerine yaslanarak, gözleri parlayarak.
"Uraya bana her gün iltifat edecek."

Uraya homurdandı ama bu sadece sırıtışının yeniden ortaya çıkmasına neden oldu. "Durumunuz nedir?"

Gardiyan ona şöyle bir baktı.

"Dragorai hiçbir zaman, hiçbir sebeple odama giremez." Dragorai'nin çenesi sertleşti ve burnu alevlendi.

Gardiyan ikisinin arasına baktı. "İkisi de hemfikir mi?"

"Anlaştık," dedi Uraya.

Sethorn sesini alçaltarak, "Katılıyorum," dedi.

Gardiyan şartları parşömene işledi.

"İkinci dönem," dedi Sethorn. "Uraya sorduğum tüm doğru cevap verecek. Şu andan itibaren dragorai dağından kalıcı olarak ayrılanı kadar her bir soruya... tabii eğer ayrılırsa."

Uraya'nın ağzı sıkıştı. Onu manipüle etmek için hakkındaki kişisel bilgileri kullanmak istiyordu!

"Bu, kral ve kraliçe hakkındaki bilgilerden ayrı mı?" diye sordu Muhafız, Uraya ağzından bir şey kaçırmadan önce. Bu iş kişiselleşmeye başlamıştı ama asla ona tapanlardan birine dönüşmeyecekti. Sahayı eşitlemek için bir şeye ihtiyacı vardı.

"Evet, onunla ilgili tüm kişisel sorular."

Gardiyan başını salladı ve Uraya'ya baktı.

"Ona istediğim gibi hitap etme iznim var." "Böyle bir şey olmayacak," diye bağırdı Sethorn.

"Bekleyin," dedi Mheyu Muhafızı sakince, avuçlarını yukarı kaldırarak. "Burada pazarlık yapacağız. Uraya, şartlarını müzakere etmeye istekli misin? Örneğin, ona belirli bir şey diyebilir misin?"

"Hayır, umurumda değil," dedi tatlı bir sesle. "Ben seçiyorum; Pislik Olan." Sethorn bir kükremeyle sandalyesinden fırladı, yüzü öfkeyle çarpılmıştı ama

Uraya kahkahalarını tutmak zorunda kaldı. Bunu ona daha sonra ödetebilirdi ama şu anda yüzündeki ifade için buna değermişti.

Mheyu onu sakinleştirmeye çalışıyordu ama Uraya kadının gülümsemeye çalıştığından emindi. "Bu sadece bir müzakere," dedi yatıştırıcı ses tonuyla, "memnun olmayacağın şeyler olacaktır."

"Bu lanet olası bir mazeret değil," diye gürledi Sethorn.

Mheyu Uraya'ya döndü. "O kendi durumunu düzeltirse sen de kendi durumunu düzeltmeye razı olur musun?" baktı. "ki... O

size her gün cevaplamanız gereken bir soru sorabilir ve diğer soruları isterseniz cevaplayabilirsiniz?"

Bu makuldü, ayrıca burada günde bir soruyla geçmişinin her parçasını keşfedecek kadar uzun kalmayacaktı. "Bu makul."

"Karşılığında ona Sethorn mu diyeceksiniz?"

"Bana Efendisi ve Efendisi diyecek." Sethorn hırladı, gözleri öfkeli ve karanlıktı.

Mheyu iç çekti. "Eğer bu şart üzerinde anlaşılamazsak, her iki şarttan da vazgeçmek zorunda kalacağız."

Uraya Sethorn'u izliyor, onun bu saçma resmi sözleşmeden ya da en azından geçmişini araştırma şartından vazgeçip vazgeçmeyeceğini görmek için bekliyordu. Ama Sethorn hiçbir şey söylemedi, sanki onu diri diri yakmak istiyormuş gibi baktı. Uraya'nın midesini bir parça korku kapladı. Çok mu ileri gitmişti? İcini çekti. "Bana günde bir soru sorabilirsin ve ben de sana Sethorn diyeceğim. Anlaştık mı?"

Adını söylediği anda, bakışlarında küçük bir değişiklik oldu, yakından bakmasa göremeyeceği bir değişiklik; öfkeden açlığa bir dönüşüm. "Anlaştık," dedi adam.

Mheyu ne olduğundan emin değilmiş gibi aralarında bakıştı, ama başını eğdi ve kelimeleri belgeye geçirdi.

"Üçüncü dönem," dedi Uraya hızlıca, ilk şartları koyanın Sethorn olmasını istemiyordu. "İnimde istediğim gibi ve istediğim zaman dolaşmakta özgürüm, hiçbir eskort olmadan ve hiçbir zaman tutsak edilmeden. İnden ayrılmak istersem, nereye gitmek istersem bana yardımcı olacaksınız."

Mheyu Muhafızı Sethorn'a yanıtından endişe duyuyormuş gibi baktı. "Durumunuz nedir?"

Sethorn'un alt çenesi seğirdi. "Sana ne zaman, nasıl ve nerede istersem, istediğim kadar dokunacağım."

Uraya'nın midesi sıkıştı. "Hayır!"

"Tartışmaya açık değil," diye bağırdı.

Mheyu boğazını temizledi. "Meshedilmiş Kişi, bu anlaşmanın amacı bu değil-"

Sethorn sandalyesinden tekrar kalktı, alev alev yanan gözleri Uraya'nın üzerindeydi, sesi kabaydı. "Ya bu şartı kabul eder ve diğer tüm şartlarını yerine getirirsin ya da bu işi şimdi bitiririz ve ben yine de istediğimi yaparım."

Uraya titremelerini engellemek için dudaklarını birbirine bastırdı çünkü adam haklıydı ve her kelimesinde ciddi olduğunu görebiliyordu. Bu odadaki insanlar arasında, sözleşme olsun ya da olmasın, en fazla güce sahip olan oydu, çünkü sözleşme olmadan istediği her şeyi yapabiliirdi. Sözleşmenin yürürlükte kalması onun yararınaydı; bu ona bir ölçüde koruma ve ekstra bir garanti sağlıyordu. Sözleşme olmadan, eğer isterse Tivv'in kurtarılmasını engelleyebilirdi.

Kalbi küt küt atarken sözleşmeye baktı. Nihai özgürlüğü ve arkadaşını bulması karşılığında bedenini ona vermek hâlâ iyi bir anlaşmaydı. Hızlı çalışırlar ve planı hemen uygulamaya koyarlarsa, onunla çok fazla birlikte olmasına gerek kalmayacaktı. Bu haliyle odasına giremez, ininde istediği gibi dolaşabilir ve onun yerlerine geçebilirdi. Bu koşullar, ona yapmayı planladığı her neyse ona karşı bir mola olarak işe yarayacaktı ve o zaman seçimi o yapacaktı. Adama şöyle bir baktığında, küçük bir parçasının kendisine dokunmasını merak ettiğini inkâr edemezdi, ancak bunun herhangi bir sözleşmenin parçası olmasından nefret ediyordu. Özgürlüğünün bedeli ne kadardı? Huzurun bedeli ne kadardı? Zaten hayatının büyük bir kısmını kaçma umudu olmadan kraliçeye hizmet ederek feda etmişti. En azından şimdi, sonunda özgürlüğünü garantileyecek sağlam bir sözleşmesi vardı.

Başını kaldırarak Mheyu'ya baktı ve başını hafifçe eğerek selam verdi.

"İkisi de kabul etti mi?" Mheyu ikisinin arasına

baktı. "Anlaştık," dedi ikisi de bir ağızdan.

"Ve anlaşma şartlarının sonu budur." Gardiyan eskisi kadar rahat görünüyordu ama Uraya ondan yayılan bir rahatlama havası sezdi. "Herhangi biriniz herhangi bir şartı geçersiz kılabilir ya da beklenmedik bir şey olursa- herhangi bir madde-koşul koymak istiyor musunuz?"

"Hayır," dedi Sethorn. "Madde yok."

Mheyu Muhafızı Uraya'ya baktı ve o da başıyla onayladı.

Ne önereceğini bile bilemezdi.

Gardiyan yığından başka bir parşömen kâğıdı seçip masanın ortasına koydu, ardından elini parşömenin üzerine koydu. İçinden bir dizi efsun mırıldandı ve parşömen kâğıdının üzerindeki parıltı söndü, parlak büyü kıvılcımları elinin altındaki parşömene aktı. Bitirdiğinde, yeni parşömen anlaşmanın bir kopyasıydı.

Mheyu, "Anlaşmadaki büyü, yeminin bozulması halinde sizi bilgilendirecektir" dedi.

Uraya başını salladı ve parmağını kopyasındaki kelimeler üzerinde gezdirdi.

"Sanırım hepsi bu kadar," dedi Muhafız. "Bunu benim yapmama izin verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Dediğim gibi, bu gelecek kuşaklar için kayıtlarımızda yer alacak." Başını önce Uraya'ya sonra da Sethorn'a doğru eğdi. "Umarım ikiniz de çabalarınızda başarılı olursunuz."

Sethorn sandalyesinden kalktı, bakışları hâlâ Uraya'ya kilitlenmişti. Bunda onu tedirgin eden bir şey vardı, özellikle de sırtışının yerinde olmaması.

Gözlerini ondan kaçırdı. Eşyalarını toplarken Mheyu'ya "Her şeyi açıkladığın için teşekkür ederim," dedi.

Mheyu Muhafızı kaşlarını kaldırarak, "Bu çok ilginç bir anlaşma," dedi. "Tutup tutmayacağını görmek ilgimi çekecek."

"Ben de öyle," diye mırıldandı Uraya.

"Muhafız," dedi Sethorn, "dışarıda bekleyen kâhya sizi çıkışa götürecektir. Sizinle orada buluşacağım."

Başını eğdi. "Teşekkür ederim, Kutsanmış Kişi." O odadan çıkarken sessizlik oldu.

Uraya ayağa kalktı ama Sethorn birkaç dakika içinde onun yanındaydı. Onu yakalayarak masanın üzerine yatırdı ve elini boğazına dayayarak üzerine eğildi. Uraya onun elini tuttu ama adam çok güçlüydü. Ne diyeceğini görmek için bekledi ama adam hiçbir şey söylemedi. Hızlı bir hareketle, diğer eliyle elbisesinin önünü yırttı.

Uraya'nın nefesi kesildi. "Ne yapıyorsun sen?" "Gecikmiş olanı," diye homurdandı Sethorn.

Onu tam buraya götürecekti. Uraya gözlerini sımsıkı kapadı ve teni daha soğuk havaya maruz kalırken kendini hazırladı. Eğer duygularını bastırabilirse, içinde ölü gibi hissederse, hayatta kalabilirdi. Buna mecburdu. Bunu kabul etmişti ve eğer reddeder ya da karşı koyarsa, imzalanmasından sadece birkaç dakika sonra anlaşmaya uymadığını söylemek için gerekçeleri olacaktı. Sert bir el karnının üzerinde gezindi ve gövdesi boyunca ürperti gönderdi. Adam göğsünü kavradı ve kokusu onu sararken parmaklarıyla göğsünü okşadı.

"Bana ne demek istediğini tekrar söyler misin?" Sethorn hırladı. "Tüm tarih boyunca Mheyu kayıtlarına kaydedilmesini istediğin şeyi söyle bana?"

Uraya'nın gözleri çırpınarak açıldı. Nefesini kontrol etmeye çalıştı ama boynundaki baskı bunu zorlaştırdı. Adamın elini çekmeye çalıştı ama

taviz vermedi. "Bunu resmi bir belgeye dönüştürmek isteyen ben değilim. Aramızda daha gündelik bir anlaşma yapabileceğimizi düşündüm."

Boğazından bir hırıltı çıktı. "Benimle ilgili *sıradan* bir şey yok."

"Özür dilerim." Uraya nefes nefese kaldı, adamın tutuşunun gücü karşısında gözleri doldu. "Sadece... sana istediğin şekilde hitap etmeyi hatırlayamıyorum. Yapamıyorum işte. Kasıtlı bir şey değil. İlk şartı kabul etseydin sana Sethorn demeyi planlıyordum, başka bir şey değil."

Homurdandı. "Adımı tekrar söyle."

Kadın gözlerini kırptırdı.

"Sethorn," diye homurdandı.

Adamın eli boğazında gevşedi ve sıcak, ıslak, sert bir emme meme ucunu sardı. Ciğerlerine hava çekip derin derin nefes alırken, ağzı meme ucunda çalışıyor, kemiriyor, emiyor, yalıyor, fiske vuruyor, diğer eli de diğerini çimdikleyip taciz ediyordu. Karıncalanan zevk vücudunu sarmıştı ve şimdi farklı nedenlerden dolayı nefesini zorlukla tutabiliyordu. Kendini duygusal bir uyuşukluğa çekmeye çalıştı ama bu imkânsızdı. Daha şimdiden göğsünü adamın yüzüne doğru eğmiş, zevk iniltileri çıkarıyordu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Dragorai'den sanki kızın hareketleri onu memnun etmiş gibi hırıltılı, tatmin edici bir mırıltı geldi. Meme ucunu bir patlamayla serbest bıraktı, sonra diğerini yakaladı ve aynı şekilde çalıştırdı. Sonra elleri her yerdeydi, kalçalarını, uyluklarını, omuzlarını sıkıyordu. Elini bacaklarının arasına sokup parmaklarıyla kıvrımlarına bastırduğunda, ne kadar ıslak olduğunu gösteren gıcirtıyı duyunca utandı. Adamın ağzı ikinci meme ucundan ayrıldı ve adamın parmaklarını ağzına götürüp onu tatmasını izledi. Gözlerinin yoğunluğu onu kıvrandırdı ve içine dolan sıcaklıkla bacaklarını sıkı.

Sethorn kalçalarından birini tokatlayarak ayırdı. "Açılın."

Bacaklarını onun için açtı ve yüz ifadesindeki açlığın derinleşmesini izledi. Kalçalarını kavrayan adam, keskin bir hareketle onu masanın kenarına çekti.

"Daha geniş." Adamın boğuk talebi her ihtiyacını bastırdı ve kadın itaat etti, sert avuç içleri uyluklarının üzerinde gezinirken inledi. "Daha fazla. Dizlerini koltuk altlarının altında istiyorum," diye emretti.

Uraya, sınırına kadar yayılırken inledi, istediği gibi yapması için ıslak ve şişmiş bir yarık sundu.

Bacaklarının arasına baktı, bir elini üzerinde gezdirdi, onun seğirmesine neden olan hassas demeti gıdıkladı. Yukarı baktığında, aç gözleri onunkilere kilitlendi, midesinden bir sarsıntı geçti ve kayganlığı sızdı. "Şimdi," diye mırıldandı. "Bu çok güzel değil mi?"

Uraya onun kalçalarını ısırarak ya da dilini kıvrımlarında gezdirmek için ne zaman alçaldığını bilmiyordu ama aniden oradaydı. Adamın ağzı üzerine kapandığında tekrar kamburlaştı, adam onu yalayıp emerken boğazından bir inilti koptu, diliyle o hassas demeti itip kaktı ve onu pençesinde tutan güzel çılgınlığı tırmandırdı. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti.

-Bu onu tüketti. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak kendini onun yüzüne gömdü.

Alfa'dan tatmin edici bir mırıltı daha geldi. Bir el tekrar göğsünü kavradı, sıkı, kör bir şey açıklığını dürttüğü için meme uçlarını kısırdı. İçine doğru bastırıldığında, vahşi ve görkemli bir şey olarak ortaya çıkan garip duygu karşısında nefes nefese kalarak eğildi. Aşağıya baktığında adamın kendisini izlediğini gördü, parmakları daha derinlere uzanırken ağzı demetini okşuyordu.

Uraya kendisine saldıran pek çok hisle birlikte neler olup bittiğine dair tüm hislerini yitirdi. Alfa'nın artık kendi kokusuyla karışmış kokusunu içine çekti ve dili zevk yumağını sahiplenirken ve parmakları kanalına hükmederek daha hızlı ve daha hızlı ezerken kalçalarını kamburlaştırdı. Kısa süre sonra, zirveye tırmanıyor, kıvranıyor ve neredeyse ulaşamayacağı bir serbest bırakma için ağılıyordu.

Sonra durdu.

Nefes nefese kalan Uraya kalçalarını yuvarladı. Ne olmuştu böyle? "Lütfen..." diye nefes aldı. "Durma. Daha fazla."

Dragorai ayağa kalktı ve onun üzerine eğildi, yüzüne bulaşan kayganlığı ve ona yapışan kokusuyla her zamankinden daha muhteşem görünüyordu - ta ki o sırtış ortaya çıkana kadar. "Seni yalvartmak uzun sürmedi, benim güzel düşmanım."

Soğuk bir farkındalık ona çarptı.

"Zirveye bile ulaşamadın." Parmaklarındaki kayganlığı emdi, bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce bir anlık mutlulukla gözlerini kapattı. "Görünüşe göre sen tam buraya aitsin."

U raya yatağında uzanmış tavana bakıyordu.

Kendisine mi yoksa dragoraya mı daha çok kızdığından emin değildi.
Adam

Başından beri ona kendisine tapınmayı, yalvarıp yakarmayı öğreteceğini söylemişti ve o da bu tuzağa kolayca düşmüştü.

Onu orgazmın eşiğine getirdikten sonra, muhtemelen Mheyu'yu satın aldığı yere geri götürmek için ayrılmıştı ve o da bu fırsatı değerlendirerek odasına kaçmıştı. O zamandan beri bir yere gitmemişti.

Daylen su ve çay getirmek için iki kez gelmişti ve ona bir şeyler yedirmeye çalışmıştı ama havasında değildi. Bu durumun geleceğini biliyordu ve ona karşı koymak için yeterince hazırlık yapmamıştı.

Geçmişte bunu yapabilirdi. Duyguları susturulduğunda dayanabileceği çok daha fazla şey vardı; fiziksel, duygusal ve cinsel olarak. Ancak her duygu bu kadar parlak ve canlıyken bazı şeyleri görmezden gelmek imkânsızdı ve bu dragorai de onlardan biriydi.

Adam ona ne yaparsa yapsın soğukkanlılığını koruyabileceğini düşünmüştü ama bugün kontrolünü kaybederek adamın duyularını istila eden cazibesine kapıldı ve şimdi gelecekte duygularını kontrol edip gerçekten endişe ediyordu. Ya bu kurtarmayı tamamlarlarsa ama sonra iş başa düştüğünde ayrılamazsa? Onun planı bu muydu? Görev bittikten sonra, onu kalmak *istemeye* zorlayarak elinde tutacaktı. Belki de bu yüzden önerdiği ceza, onun artık klanın misafiri olmayacağıydı. Klan için değeri, onu kendisine bağımlı hale getirmesine engel miydi? Nefesinin altından homurdandı. Söylemesi çok aptalca bir şey gibi görünüyordu ama yine de onun cinsel ilgisinin ortasında olmak şimdiye kadarki en harika şeydi ve içine bile girmemişti. Öyle mi?

Diğer kadınların yaşadığı şey bu muydu? Böyle hissetmek için bir şans umuduyla saatlerce dizlerinin üzerinde mi kalıyorlardı? Cevabı bilmek istediğinden emin değildi - düşünmesi çok rahatsız ediciydi, çünkü bir dereceye kadar bunun neden çekici olabileceğini anlayabiliyordu. Eğer başka kimseleri yoksa, gidecek hiçbir yerleri yoksa ve her gün ölümle burun buruna geldikleri bir savaşla karşı karşıyaysalar, bu in ve Sethorn kadar güçlü, güzel ve karizmatik birinin ilgisini çekme şansı cennet sayılabilirdi. Elbette onun gerçek kişiliğini uzun süre tecrübe etmeleri gerekmiyordu ki bu da ona göre *onlar için* daha da iyi bir şeydi. Şanssız olan oydu.

Uykuya daldı, düşünce sürecinin gidişatından huzursuzdu ama en azından şimdilik güvende olduğunu biliyordu.

Tekrar uyandığında gökyüzü karanlıktı. Sırt üstü yuvarlandı ama yalnız olmadığını hissedince dondu kaldı. Başını hafifçe kaldırarak kapıya baktı ve hemen dışında duran, arkadaki odanın ışığıyla siluet haline gelmiş devasa figür karşısında neredeyse şok içinde bağıracaktı. Zorlukla nefes alarak donakaldı, gergin ve tetikteydi ama adamın içeri giremeyeceğini fark etti.

Yatak kapının karşısındaydı ve bir süre onu izledi. Bir eliyle çerçevenin üst kısmına yaslanmış olan adam rahat görünüyordu, sanki bir süredir orada durmuş onun uyumasını izliyordu. Daha fazla akıl oyunu. Pencereden giren ay ışığından adamın gözlerini görebiliyordu. Sonra onun baştan çıkarıcı kokusunun odaya sızdığını fark etti. Adamın ne yapmaya çalıştığını anlamadan önce derin bir nefes aldı ve içindeki sert uyarılmanın tadını çıkardı. Kazanamayacaktı. Bu odadan hiçbir sebeple ayrılmayacaktı.

Orada uzanmış, kapı aralığından sızan ilkel uyarılmayı görmezden gelmeye çalışıyordu ama bunu görmezden gelmek imkânsızdı. Vücudunu tedirgin ediyor, göğüs uçlarını sertleşip çakıl taşları gibi oluncaya kadar sertleştiriyordu. Bunun nedeni onun doruğa ulaşmasına izin vermemiş olmasıydı.

Göğüslerini ellerinin arasına alıp sıktı ve vücudunda seken ilk zevk huzmesiyle inledi. Kapı aralığından alçak bir hırıltı geldi. Başını kaldırdı ve adamın dik durduğunu, artık kapıya yaslanmadığını, omuzlarının geniş olduğunu ve gözlerinin pencereden sızan ay ışığından parladığını gördü; sert ve ateşliydi. Onu izliyordu. Ama içeri giremezdi.

Uraya battaniyelerini tekmeledi. Gece tuniği karnına kadar yükselmişti. Ellerini vücudunda gezdirdi, onun dokunduğu tüm bölgelere dokundu, meme uçlarını aynı şekilde sıktı ve çimdikledi ama bu o kadar iyi değildi. Elleri yeterince sert, yeterince büyük, yeterince güvenli değildi... Bacaklarını büktü, parmaklarını tümseğine kadar takip etti ve kıvrımların arasına daldırmadan ve hassas demeti okşamadan önce yarığının üzerinde gıdıkladı. Zevk içinde dönüyor, havayı yutan alevli bir ateş gibi ama onunla olduğu kadar iyi değildi.

Sethorn'un gözleri onu hiç bırakmıyor, her hareketini büyük bir dikkatle izliyordu.

Derin bir nefes aldı, kokusunu ciğerlerine çekerken diğer eli göğüs ucuyla oynuyordu. Dizlerini onun sevdiği şekilde yukarı çekerek kendisiyle oynadı, o demeti manipüle etti ve zevk sarmal hale geldikçe meme ucunu sıktı.

"Uraya." Uraya'nın adı hararetli, hırıltılı bir hırıltı olarak geldi, sanki daha önceki açlığını atlatamamış gibiydi. Ama nasıl ki? Heyecanını dindirmemiş, bunun yerine onu çıldırtmaya çalışmıştı.

Sırtını daha da dikleştirerek başını yatağa doğru bastırdı. "Uraya.

Bana bak."

Zirveye tırmanırken başını kaldırıp içeri giremeyen alfaya baktı. Gözlerinde arzu, vücudu kaskatı, iki yumruğu sıkılı ve pantolonunda devasa bir şişkinlikle duruyordu. Adamın kokusu neredeyse kadını boğacak kadar derinleşmişti. Doruk noktası yüce bir aceleyle geldi ve vücudu kasıldıkça, zonkladıkça, kayganlaştıkça ve yapış yapış oldukça titreyerek inledi. Nefes nefese yatağa . Bu inanılmazdı ama yine de Sethorn'un ona verebilecekleriyle karşılaştırıldığında bunun hiçbir şey olmadığını biliyordu.

Şiddetli bir kükreme düşüncelerini böldü. Başını kaldırdığında dragorayı odasında, daha net görebileceği bir yerde, yatağının yanında gördü. Kükredikçe tüm kasları şişiyor ve Uraya'nın içinde onu o halde görmekten büyülenen ilkel bir içgüdüğü harekete geçiriyordu. Kükremesi sona erdiğinde, yumruklarını sıkmış ve göğsü kabarmış halde derin bir nefes aldı.

"Siktir!"

Kelime havada patladı, vahşi ve gırtlaktan, Uraya'nın irkilmesine neden oldu; battaniyelerini kaptı ve yüzünü sakladı.

Ve sonra gitmişti.

Ertesi sabah Uraya baş ağrısıyla uyandı.

İnledi ve önceki gecenin anıları onu dik durmaya zorlamadan önce arkasını döndü. Karşıdaki odayı taradı. Her yer sessizdi.

Yataktan kalkarak kapıya doğru ilerledi ve alfanın orada olup olmadığını görmek için odayı taradı ama oda boştu. Yatağının battaniyeleri dünküyle aynı görünüyordu, sanki içinde uyumamıştı bile. Diğer odalardan birinde onu duyup duyamayacağını görmek için bir süre dinledi ama hiçbir şey yoktu. Nefes verdi, vücudundaki gerginlik azalıyordu. Görünüşe göre geri dönmemişti, bu da beklenmedik bir rahatlamaydı.

Derin bir su içtikten sonra tuvaleti kullandı ve giyindi. Sethorn yanında getirdiği tuniği yırtmıştı, bu yüzden dekolte elbiselerden biriyle idare etmek zorunda kaldı.

Sonra ne yapacağından emin olamadan yatağa oturdu. Aslında Tivv'i bulmak için çalışmaya başlamaları gerekiyordu ama dünden sonra bu konuyu nasıl açacağını bilemiyordu. Boğazına bir endişe dalgası doldu. Onun önünde kendini tatmin etme şekline kızmış olabilirdi. Sonrasında kesinlikle kızgın görünüyordu ama belki de ona takıntılı kadınlardan biriyle rahatlamaya gitmişti. Bu düşünce midesinde garip bir his uyandırdı ama onu itti. Onun kendisine odaklanması yerine bu sonuç tercih edilebilirdi.

Bir süre sonra Daylen kapıda belirdi.

"Sabah yemeğiniz hazır," diye duyurdu. "Ve beni reddetmene izin vermeyeceğim, dünden beri hiçbir şey yemedin. Efendi ısrar ediyor."

Uraya elbisesiyle oynadı. "Orada olacak mı?"

"Hayır. Bu sabah meşgul, üzgünüm."

Uraya başını salladı, omuzları rahatlamıştı. Onun peşinden lüks bir sofranın kurulduğu yemek odasına gitti; ekmek parçaları, ezilmiş ve haşlanmış yumurtalar, üç çeşit peynir, ballı meyveler, tuzlanmış balık, baharatlı ıslatılmış yulaf, lapa lapa çörekler ve dumanı tüten bir demlik çay. Karnı guruldadı ve ne kadar aç olduğunu fark etti.

"Bunların hepsi benim için mi?" dedi merakla odaya girerken.

Daylen başıyla onayladı. "Sabah yemeğinde ne seversin bilmiyorum ama hepsini yemek zorunda değilsin tabii ki." Kadının vücuduna baktı. "Mümkün olduğunca çok yemeni tavsiye ederim."

O odadan çıkarken, tabağına her şeyden biraz doldurdu ve inindeki ilk düzgün yemeğinin tadını çıkardı. Yemekler I'mya'nın inindeki kadar harikaydı ve içinde yavaşça çırpınan endişe

karnı doydukça öldü. Daha sonra çayını yudumlarken durumu hakkında olumlu düşünmeye karar verdi. Her şeye rağmen çoğundan daha şanslıydı ve oldukça güçlü bir konumdaydı. Vattoro klanının misafiriydi ve Diyar'da önemseydiği tek kişi olan Tivv'i elde etmesine yardım edeceklerdi. Sadece bu da değil, Sethorn'a ve onun ısrarlı akıl oyunlarına karşı küçük bir zafer kazanmıştı. Evet, onunla seks yapmak için bir anlaşmaya bağlıydı ve bir alfa olarak onun doğal çekiciliğine direnmek zor olacaktı ama amacını aklından çıkarmazsa bunu başarabilirdi.

Çayını bitirdiğinde Daylen geri döndü. "Üstat görevinizi birlikte planlamaya başlamak istiyor," dedi. "Beni takip edin."

Uraya ayağa fırladı, nihayet burada bulunma sebebini açıklayacakları için mutluydu.

Onu strateji odasına götürdü ve odanın kalabalık olduğunu görünce şaşırdı. Model yapımcıları ve haritacılar her yerdeydi, masaların üzerine eğilmiş, küçük parçalara bakıyor ve daha büyük model yapıların yanında sohbet ediyorlardı.

Odadaki herkesten daha iri ve uzun olan Sethorn, Güney Dominyonu maketinin yanında durmuş, elinde binalardan birinin maketini tutan yapımcılardan biriyle konuşuyordu. Onu gördüğünde nefesini tuttu. Sessiz, donuk renklerle dolu bir odada o, diğer her şeyi gölgede bırakıyordu. Bugün koyu sarıya çalan kumral saçları canlıydı, yontulmuş çenesi çarpıcıydı ve mükemmel alfa formu güç ve kudret yayıyordu. Sanki onu hissetmiş gibi döndü ve bakışlarıyla buluştu.

İfadesi hâlâ tüylerini diken diken eden bir yoğunlukta idi ama başka tarafa bakmayı reddetti. Bu inde ne olursa olsun, hiçbir şeyin Tivv'in kurtarılmasının önüne geçmesine izin veremezdi. Kendini çelikleştirerek ona doğru ilerledi.

Sethorn yaklaşırken onu izledi. "Günaydın, Sethorn," dedi belli belirsiz.

Aralarındaki mesafeyi kapattı ve kızın tepesine dikildi, bakışları alev alev yanıyordu. "Seni küçümsediğimin farkındayım, küçük düşman. Bunu bir daha yapmayacağım."

"I..." Uraya ne söyleyeceğinden emin değildi.

Bir süre cevap vermedi, gözleri kızın elbisesine kaydı ve sonra tekrar yukarı baktı. "Bana iltifat edeceksin. Şimdi."

Uraya'nın gözleri büyüdü. Bu anlaşmanın bir şartıydı. "U-Um. Evet." Doğru bir şey söyleyebilmek için çırpındı. "Eee. Kendini çok iyi dizginliyorsun."

İfadesinde hiçbir değişiklik olmadı ve birkaç uzun dakika boyunca sessiz kaldı. Sonra döndü ve Güney Dominyonu modeline doğru yürüdü. "Arkadaşınızın nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor. Tam yerini."

Uraya bir nefes aldı ve onu takip etti. "Yirmi yedinci vilayet." Modele ulaştıklarında orayı işaret etti. "Orada önemli miktarda kor var. Bir bölge hariç her yerde yoğun, bu yüzden eyaletin geri kalanı yaşanabilir durumda. Buranın ve buranın iki yanında kraliçenin savaşçıları tüm bölgeyi kontrol altında tutuyor."

"Ne tür savaşçılar?" Sethorn sordu. "Onun ordusu."

"Ordusu neden orada? Sadece kralla savaştığını sanıyordum."

"Öyle ama.... kor ile deneyler yapıyor. Ve deneklerini test etmek için kullanıyor."

"Ve direniyorlar mı?"

"Eskiden öyleydi ama ondan asla kaçamadılar. Onları kontrol etmek için ordusunu etrafta tutuyor."

"Ve arkadaşınız korla çevrili yirmi yedinci vilayette mi?"

Uraya başını salladı.

Sethorn bir an için hiçbir şey söylemedi ve modeli inceledi.

"Bu modelde bazı yanlışlıklar var," dedi tereddütle. "Onları düzeltmeye değer."

Ona bir bakış attı ve hemen ardından onu görmezden geldi. "Kraliçenin zayıf noktasını bilmem gerekiyor," dedi. "Kardeşim bir saldırı planlıyor ama onun ve *dan askha*'sının en iyi başarı şansına sahip olduğundan emin olmalıyım. Bana saldırılarını nasıl planladığını, nelerin işe yaradığını, nelerin yaramadığını ve kralın onun savunmasını nerede etkilediğini anlat."

Uraya sonraki iki saat boyunca kraliçenin askeri geçmişi ve davranışları hakkında elinden geldiğince ayrıntılı bilgi verdi, olayların nerede ve nasıl gerçekleştiğini göstermek için modelin etrafında dolaştı. Uraya'ya göre kraliçenin çok az zayıflığı vardı. Sarayını çoğu saldırı türüne karşı güçlendirmişti ve saraydan nadiren ayrılıyordu. Yine de dragoraylara saldırmak için saraydan ayrılması bir şeylerin değiştii ve onu farklı davranmaya zorladığı anlamına geliyordu.

"Neden sana oyuncu olmayı öğretti?" Sethorn model masasının etrafında dönerek onun yanında durdu.

Omuz silkti. "Tüm gardiyanlara öğretiyor. Bu da onu ordusunun geri kalanından daha iyi koruyabileceğimiz ve onun kendi başına yapmasına gerek kalmadan etkili bir şekilde saldıırabileceğimiz anlamına geliyor."

"Seni onun kadar iyi olman için mi eğitti?"

Düşünürken yüzünü buruşturdu. "Bizi kendisini korumaya adamamız için eğitti. Ama aramızdan herhangi birinin büyü yapma konusunda ondan daha yetenekli olup olmadığından emin değilim, eğer olsaydık bile bize söylemezdi."

Sethorn'un gözleri tekrar modele kaydı. "Sana döküm yapmayı nasıl öğretiyor?"

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Çok zor bir eğitimden geçerek." "Ama ne kullandı? Ders kitapları, talimatlar, büyüler? Nasıl yaptı dil öğreniyor musun?"

"Bizi bütün bir eğitim programından geçirdi," dedi Uraya, "ama bu eğitimin bir kısmı öğrenmeyle ilgili belirli ayrıntılara dair hafızalarımızı sildi. Sanırım tam da bu gibi nedenlerden dolayı. Eğer kral bir gardiyan yakalayabilseydi, sırlarının onun eline geçmesini istemezdi."

"Yani hafızanıza müdahale edebiliyor mu?"

", ama bu azı. Çok daha kötüsünü yapabilir." Sethorn onu inceledi. "Ne demek istiyorsun?"

Uraya yutkundu, midesinde huzursuz bir burkulma oldu. "Bu uzun bir hikaye."

"O zaman bana anlat."

Bu çok açık bir talepti ama Uraya ona öylece bilgi verecek değildi. Ona temkinli bir şekilde baktı. "Günün kişisel sorusu bu mu?"

Onu rahatlatmak için sırtıttı ve konuyu kapattı. "Ben yirmi yedinci eyaleti inceleyeceğim. Sen Güney Dominyonu modelinin doğruluğunu artırmak için model yapımcılarıyla birlikte çalış, ben de bir plan hazırlayayım."

"Aklımda zaten bir plan var. Belki de konuşmalıyız-"

"Sana talimatlarını verdim," dedi sertçe. "Yapın." Parşömen kaplı geniş bir masaya oturmak üzere uzaklaştı.

Uraya onu izledi ve açıkça kovulmasına anında öfkелendi. Diyar'daki en iyi stratejistlerden biri olabilirdi ama o görevlerinin koşullarını biliyordu ve ayrıca onun lanet olası hizmetkârlarından biri değildi. Sıkıntısını bir kenara iterek derin bir nefes aldı. Şu anda bu konuda tartışmanın bir anlamı yoktu. Kurtarma planı için modeli iyileştirmek önemliydi, o da bunu yapmaya koyuldu.

Sabahın geri kalanında birçok yapımcıyla konuştu ve onlara talimatlar vererek güney modelini düzeltti. Aslında bu kadar çok şeyi doğru yapmaları oldukça etkileyiciydi ama çeşitli bölgeler ve kraliçenin faaliyetleri hakkında derinlemesine bilgi sahibi olmadan bazı şeyleri bilmek imkânsızdı. Bu uzun ve zorlu bir görevdi. Yapımcılar modelleri inşa etmeden önce her şeyi ölçmek ve sorular sormak zorundaydı.

Sethorn masasından sürekli onu izliyordu. Ne zaman başını kaldırsa, o düşünceli yoğunluğuyla ona bakıyordu ve ona bakmadığı zamanlarda da bakışlarını hissedebiliyordu. Bu sinir bozucuydu. Sürekli onu izlerken nasıl oluyor da işlerini halledebiliyordu? Ona hiç bakmamaya karar verdi, ancak kısa bir süre onu tamamen görmezden geldikten sonra ona seslendi.

"Müdür Bey, buraya gelin."

Döndüğünde onu masanın yanındaki sandalyede otururken gördü, bir dirseği masaya yaslanmıştı ve sandalyesi ona doğru bakıyordu. Elindeki modeli dikkatlice konuştuğu yapımcıya geri vererek ona doğru ilerledi.

Kadın ona yaklaşırken gözleri elbisesine takıldı ve ona kıyafeti hakkında konuşması gerektiğini hatırlattı. Elini masanın üzerindeki parşömenin üzerine koyarak, "Bunlar bizim Güney Dominyonu haritalarımız," dedi. "Bunlara bakın ve bana planınızın tam olarak nasıl işleyeceğini anlatın."

Uraya masaya yaklaştı. "Neden hem maketleriniz hem de haritalarınız var?"

"Bunlar farklı şeyleri açıklamak kullanılıyor," diye yanıtladı.

Haritaları incelemeye başladı ama ayak bileğindeki bir okşama dikkatini dağıttı. Aşağı baktığında, Sethorn'un elinin bacağının arkasından yukarı doğru ilerlediğini ve bu sırada elbisesini yukarı çektiğini gördü. Kaşlarını çatarak ona baktı.

"Planın mı?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak.

Onu görmezden gelmeye çalışarak haritalara geri döndü. "Sanırım özel bir dizi büyü koru hareket ettirmeye yardımcı olabilir," diye tereddütte başladı. Eli uyluğuna uzandı ve oradaki eti sıkmak için iç uyluğuna gitti.

Uraya ne söyleyeceğini bilemez hale geldi. "Sen bunu yaparken konsantre olamıyorum."

Sırıtsı derinleşti. "Pekâlâ o zaman." Eli yukarı fırladı ve iç çamaşırını aşağı çekti. Kadın çığlık atarak onları tutmaya çalıştı ama adam çoktan

Onu kaldırdı ve geriye doğru kucağına çekti.

"Bana buradan anlatabilirsin," dedi.

Uraya arkasını dönüp ona bakmaya zahmet etmedi. Bunu açıkça onun dikkatini planını anlatmaktan uzaklaştırmak için yapıyordu. "Kurtarma için en önemli şey koru etkisiz hale getirmek," dedi kararlı bir şekilde. "Tüm bu görevin en öngörülemez unsuru bu, ama bunu bir kez yapabildiğimizde, sanırım içeri uçabilir ve..."

Dragorai, kızın poposunun altındaki bir şeyi düzeltmek için onu bir tarafa doğru eğdi, ancak onu tekrar kucağına yatırdığında, pürüzsüz sertliği kıvrımlarına doğru bastırdı.

Kıpırdamadan durdu ve odaya göz gezdirdi. Henüz kimse onun ne yaptığını fark etmemiş gibiydi. Eli elbisesinin önünden bacaklarının arasına doğru kayd ve yavaş, dairesel hareketlerle onu ovdu.

"Ne ?" dedi huysuzca.

Uraya dişlerini sıkarak kıpırdanan hisleri görmezden gelmeye çalıştı. Onun kendisini baltalamasına izin vermezdi.

"Sorun, bir ejderhayı eyaletlerde gözcülük yapan savaşçıların yanından geçirmek olacak," dedi zayıf bir sesle. "Kraliçe burada dağlara saldırdığından beri, muhtemelen Güney Dominyonu'nun her sınırında ve özellikle de önem verdiği eyaletlerde ejderhaların görülmesi için gözcüler görevlendirmiştir."

Dragorai'nin parmakları kıvrımlarına daha sıkı bastırdı ve oynamak için o hassas demeti buldu. Zevk vücuduna yayıldı ve inlememek için dudaklarını ısırarak başını öne eğdi. Diğer eli de elbisesinin derin yakasından içeri girerek göğüslerini sıktı ve meme uçlarını okşadı. Artık onu görmezden gelmek imkânsızdı.

"Sethorn..." dedi büyük bir güçlkle. Dokunuşu her yanını alevlendirmiş, kayganlığını toparlamaya, midesini beklentiyle karıncalanmaya ve doğuştan gelen o vahşi yanını canlanmaya çağırıyordu.

"Hmm?" Adamın gürültüsü kadının sırtında titreşti.

Ağızını tekrar açtı ama sadece bir inilti çıktı.

kaldırdı ve aniden sert ve büyük bir şey kaygan açıklığına çarptı.

"Sethorn," diye nefes nefese kaldı.

"Henüz bir plan duymadım, müdür bey." Derin sesi zengin ve boğuktu. "Ama dudaklarından dökülen ismim her zamanki gibi kulağa çok hoş geliyor."

"Ama..."

Adam onu sikinin başına doğru indirip girişini kırmadan önce ne söylemek istediğini söyleyemedi.

Göbeğine keskin ve sıcak bir acı saplandı ve çığlık attı, çığlığı koridorda çınladı.

Sethorn kıkırdadı. "Dayanabilirsiniz, müdür bey," diye mırıldandı, biraz gergin bir sesle. "Dayanabilirsin."

Ağlama sesiyle birlikte tüm başlar onlara doğru döndü ve Uraya'nın tüm vücudunu bir utanç dalgası kapladı. Yapımcılardan birkaçı gözlerini kocaman açarak birbirlerine baktı ve Uraya kıvrılıp ortadan kaybolmayı diledi.

Sethorn daha da aşağı kaydırды, içine girerken kanalını gerdi. Kadın sızlandı, tırnaklarını Sethorn'un kavrayan ellerine geçirerek baskıyı hafifletmenin bir yolunu bulmaya çalıştı. Ama kalçalarının arkası Sethorn'unkilerin üstüne gelene ve Sethorn boğazına kadar ulaşmış gibi hissettirecek kadar onunla dolana kadar bitmedi.

Adam nefesinin altından küfrederek Thrakondarian dilinde bir şeyler mırıldandı ki kızın o anki ruh haliyle tercüme etme yeteneği yoktu. Burnu kızın ensesine değdi ama kız bunu fark etmedi bile.

Kadın nefes nefese bu duyguya alışmaya çalışırken, adam elbisesini beline kadar çekti ve dizlerini kaldırarak topuklarını oturduğu sandalyenin her iki kenarına dayadı ve herkesin görebileceği şekilde birleşmelerini ortaya çıkardı.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

Adamın sesi kadının kulağındaydı. "Kremsi *konunun* nefis kokusu yatak odamda olduğu gibi bu salonu da saracak mı görmek istiyorum."

Uraya gözlerini sıkıca kapattı. Onu utandırmak için elinden geleni yapıyordu. Gözlerini kapalı tutarsa, odadaki tüm hizmetkârların dehşete düşmüş yüz ifadelerini görmek zorunda kalmayacaktı. Ama adam onu önce yukarı sonra aşağı çekmeye, kanalını daha önce hiç bilmediği kadar genişletmeye başladığında, içinde yarattığı hislerden başka bir şey düşünemez oldu. Etraflarındaki oda ve izleyen insanlarla ilgili tüm endişeler kayboldu.

Hassas bedeni onunkinin üzerinde sürükleniyor, çekirdeğinin derinliklerine çığ, sivri acı patlamaları gönderiyordu ve dişlerini sıkarak ağır ağır nefes alıyordu.

Adam onu yukarı çekerken inledi, kalçalarını eğerek girişine açtı ve sonra onu tekrar soktu, ama bu sefer acı azaldı. Üçüncü kez üzerine çektiğinde, lezzetli bir şeyin kıvılcımı

derinliklerinde karıncalandı. Kısa süre sonra onu sabit bir ritimle kendine doğru çekiyordu ve ezici gerginlik... şaşırtıcı hissettirmeye başladı. Hâlâ ezici bir şekilde çiğ ve yakıcıydı, ama içinde sapkın bir şey vardı, uzunluğu onun içine her kaydığında güçlenen görkemli bir ilkel his.

"Kayganlığın pantolonumu ıslatıyor," diye mırıldandı. Uraya bunun bir şey yapması gereken bir şey olup olmadığından emin değildi ama vücudunu kontrol etmek bir yana, zar zor düşünebiliyordu. Vücudunun her parçası onun izni olmadan ona tepki veriyordu; acımasız, uçucu zevk onu pençesine almış, daha fazlası için yönünü şaşırtmasına ve vahşileşmesine neden oluyordu. Birleşmelerinin kokusu ona ulaştı, güçlü, günahkâr ve *çok lezzetliydi*. Hassas demetindeki bir fırça boğazından derin bir inilti çıkardı ve parmakları onu taciz ettiğinde, itişlerini tamamlayan bir ritim çaldığında, yardım edemedi ama haykırdı, onu sular altında bırakan bir ecstasy acele etti.

Alfa memnun bir şekilde mırıldandı ve diğer elini kızın kalçasından çekti.

"Keyfine bak Uraya," diye homurdandı, kadının yakasını bir tarafa çekip bir göğsünü serbest bırakarak. "Sür beni, benim güzel düşmanım."

Uraya topuklarını sandalyenin kenarlarına gömdü ve kendini onun sert uzunluğuna defalarca daldırarak işi devraldı. Ama bu yeterli değildi. Sarsıldı ve kalçalarını yuvarladı, daha hızlı, onun üzerinde kızışana kadar, acı ve zevk nefes kesici bir coşkuya karıştı. Kıcı öfkeyle ona çarpıyor, özensiz sürtünme kulaklarını dolduruyordu.

"Siktir!" Dragorai'nin boğuk haykırışı kadının onun etrafında kenetlenmesine neden oldu ve adam inledi, parmakları bohçasında hızlandı ve diğer eli meme ucunu sıkıp çimdikledi. Acı, zevki artırdı ve onu çalkantılı, pürüzlü, görkemli bir tırmanışa doğru itti. Nefes nefese kalmış, kendisini bekleyen yıkımla buluşmak için ilerliyordu.

Sonunda geldiğinde kasıldı, yükselirken erimiş zevkin içine gömüldü. Hafifleyene kadar vücudunun her parçasını gerdi. Öne doğru gevşekçe düştü ama Sethorn kucağından kaymaması için bir kolunu beline doladı. Sandalyeden kalktı, onu sıkıca tuttu ve arkadan yumrukladı, pantolonunu ayak bileklerinde toplayarak kadının derinliklerine ulaştı. Homurdanıyor, küfrediyor ve inliyordu, acımasızdı, kadının gevşek kolları ve bacakları onun eforundan sarsılıyordu. Uraya alfasının aldığı zevkin sesi ve hissi karşısında zevkle mırıldandı.

Adamın hamleleri düzensizleştiğinde, kadın kalçalarını yuvarlayarak adamın serbest kalmasını bekledi.

İnledi, içine girmeden önce birkaç kez sertçe soktu, horozunun dibindeki büyük soğanlı eti - düğümünü zorladı. İçine girdiğinde, kaslarını daha da gerdi ve doruk noktasının kalıcı coşkusuyla harmanlanırken girişindeki ek baskıya feryat etti.

Uzun bir süre kafası karıştı, sadece düğümünün ona verdiği ilahi gerginliğe odaklandı - inanılmaz derecede ilkeldi, onun tarafından bu şekilde açılmak, alfasının vücudu tohumunun kaçmasını önlemek için onu çok güvenli bir şekilde tıkadı. Dikkatlice tekrar oturdu, bacaklarını rahat etmesi için düzeltti ve kollarını onun etrafına sardı. Kız kollarına yerleşti, burnunu koluna sokarken memnundu. Ama adam henüz bitirmemişti. Eli kalçaları boyunca ilerledi, karnını okşadı ve kıcını sıkabildiği kadar sıktı. Burnu boynunun üst kısmındaki saç çizgisine yerleşerek onu ürpertirken, parmakları kıvrımlarına indi ve parmaklarını kaygan teninde tembelce gezdirdi. Saçlarından tuttu ve kendisine bakması için başını geriye doğru eğdi.

Gözlerindeki yoğun arzu henüz sönmemişti. Öne doğru eğildi ve onun ağzını sert, uzun ve lüks bir öpücükle aldı; kalçalarını düğümün üzerinde nazikçe yuvarlayarak zaten ağrıyan iç kaslarına masaj yaparken dili de siki kadar baskındı. Adamın sıcaklığı ve tadı kadının kendini sıkmasına neden oldu ve adam onu öpüp onunla oynadıkça tekrar doruğa ulaştı. Adam onu izliyor, her hareketini içiyor, yüzünde tarifsiz bir ifade belirliyordu. Zirveye ulaştıktan sonra ona yaslandı ve sakin bir tatmin denizinde sürüklendi.

Ta ki sesler duyana kadar.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. *Kahretsin*. Hâlâ koridordaydı! Öforik sersemlik geçerken üzerine bir korku çöktü. Aşağılanmış bir halde salonun etrafına baktı. Hizmetkârlar çoğunlukla hiçbir şey olmamış gibi görevlerine devam ediyorlardı, sadece birkaçı arada sırada onlara doğru bakıyordu ama onun ve Sethorn'un görüntüsünü, sesini ve kokusunu görmezden gelemezlerdi.

Yüzünü adamın koluna bastırarak, utanç tüm bedenini ele geçirirken zar zor nefes alıyordu. Oradan bir an önce çıkmayı tercih ederdi ama adamın düğümü küçülene kadar oradan ayrılamazdı.

Şimdi aklının tüm yetileriyle, az önce olanlardan dehşete düşmüştü. Onun uyandırdığı duygulara bir kez daha teslim olmuştu ve bu kez hayal edebileceğinin çok ötesindeydi. Bu normal olamaz. Bu normal olamazdı.

Bu deneyim çok keyifli, çok mükemmeldi ve bir anlaşılmayı güvence altına almak için bedenini kullanan bir alfabayla yaşaması gereken bir deneyim değildi. Bu sadece geçiciydi.

Kıpırdamadan durdu ve Sethorn'un masanın etrafındaki haritacılarından biriyle yaptığı konuşmayı dinledi. Yirmi yedinci vilayet hakkında konuşuyordu. Gözlerini kapadı, onun dikkatini bu şekilde dağıtmasına izin verdiği için kendine çok kızdı. Planı bu olmalıydı; onu görevden uzak tutmak için seksi kullanmak. Tivv'i güvenli bir şekilde kurtarmak için sahip olduğu en iyi kaynak olmasına rağmen, onun katkıda bulunacak değerli bir şeyi olduğunu düşünmüyordu. Yutkundü, hayal kırıklığı gözlerinin yaşarmasına neden oldu. Tek istediği Tivv'in ve kendi özel alanının herkes, kraliçe, dragorai ve özellikle de Sethorn tarafından unutulmasıydı.

Sonunda düğüm küçüldü ve kız onun kucğıından kaydı. Adam kolunu kıza dolamış, haritacıyla konuşuyordu, ta ki kız adamın elinden kurtulup doğruca kapıya yönelene kadar. Odadan çıkar çıkmaz gözyaşları yanaklarından aşağı süzöldü ama kendine kızarak onları sildi.

Koridorlarda koşmaya çalıştı ama çok ağrıyordu, bu yüzden elinden geldiğince hızlı yürüdü. Elbisesi üzerinden sarkıyordu ama düzeltmeye zahmet etmedi; endişelenmesi gereken daha önemli şeyler vardı. Bu sorunu çözmezse Tivv'i kurtaramayacaktı. Sethorn kadınlar üzerindeki etkisini biliyordu ve en başından beri istediğı de buydu; onu kendisi için akılsız hale getirmek. Ama istediğini elde etmek için bu akıl oyunlarını oynamaktan zevk alsa da, bu onun için bir oyun değildi. Bu onun hayatıydı.

Hızla onun odasına giden koridora doğru kaçtı ve diz çökmüş kadınlardan bazıları gözlerini kocaman açarak başlarını ona doğru çevirdi. Üzerindeki Sethorn kokusunu alabildiklerine şüphe yoktu ama onları görmezden geldi ve odasına girdi. Sert doruklardan ve utançtan sonra kendini garip hissediyordu; sadece biraz yalnız kalmak istiyordu. Odasından yatak odasına doğru ilerledi ama içeri girdiğinde şok içinde durdu.

Odasında bir kapı vardı. Şaşkınlıkla kaşlarını çatı ve kapıya doğru bir adım attı. Kapı kilitliydi. *Piç kurusu!* Bu olay o sabah strateji odasındaiken gerçekleşmiş olmalıydı, bu da Sethorn'un bunu daha önceden organize ettiğı anlamına geliyordu. Dün gece nispeten sakin olmasının nedeni buydu.

"Sorunu çözdüm." Uraya
etrafında döndü.

Sethorn ayağı kalktı, kemere doğru eğildi, yüzünde sinsî bir ifade vardı. "Ne sorunu?"

"Senin erişilemez olman sorunu." Son kelimeyi sanki ondan iğreniyormuş gibi mırıldandı.

Uraya inanamayarak, "Bunu yapamazsınız," dedi. "Bu kurallara aykırı."

Odaya girip ona doğru bir adım attı. "Sizi temin ederim ki öyle değil," diye mırıldandı.

"Bu kurallara aykırı, Sethorn," dedi kararlı bir şekilde.

Gülümsemesi yeniden ortaya çıktı ama farklıydı; daha karanlık ve daha ciddiydi. "Adımı tekrar söyleyebilirsin."

Uraya küçük bir adım geri atarak kollarını vücuduna doladı. "Şaka yapmıyorum. Eğer odama erişimimi engellerseniz sözleşme bozulur."

"Bu anlaşmanın bir parçası değildi," dedi sertçe. "Eğer öyle olsaydı, şimdiye kadar ihlal edildiği konusunda uyarılmış olurduk."

Dehşete düşerek bunun doğru olduğunu fark etti. Buna inanmak istemiyordu - adamın hiçbir sonuç doğurmadan koşullarından birini bu şekilde ortadan kaldıracabileceğine. Bu adil değildi. "Neden sadece izin ver-"

"Dün olanların bir daha olmasına izin vermeyeceğim," diye hırladı, gözleri parlıyordu.

Uraya yutkundu. "demek istemedim... Seni üzmeye çalışmıyordum."

Daha da yaklaştı, aşağıya bakarken burnu alevlendi. "Niyetinin ne sikimde bile değil. O bacaklarını benim önümde açman bir daha asla olmayacak ve buna izin veremem." Sözleri üzerine gözleri parladı, çünkü öfkesinin kalıntılarıydı bunlar. "Ve ben seni doruğa çıkarmayı reddettiğimde, sen de kendin bir tane almayacaksın."

"Bunu bilmiyordum," diye nefes aldı. "Bana durmamı söylemedin." Kıkırdadı, sesi alçaktı. "Durmanı istemedim."

Uraya buna ne diyeceğini bilemiyordu ama garip bir hoşnutsuzluk hissi giderek büyüyor, kol ve bacaklarını titretiyordu. "Peki ya kıyafetlerim?"

Sethorn odanın köşesindeki bir gardırobu işaret etti. "Şurada."

"Daha uygun kıyafetlere ihtiyacım var," diye mırıldandı ve fırsattan istifade ondan tekrar farklı kıyafetler istedi. "Bana verdiklerinin içinde kendimi çok açıkta hissediyorum. Daha kullanışlı bir şeye ihtiyacım var."

"Pratik kıyafet gerektirecek ne yapacaksınız?"

Uraya dişlerini sıktı. Buna verecek bir cevabı olmadığını biliyordu. Vücudu titremeye başladı ve bir adım daha geri çekildi. Sadece kendi başına kalmak istiyordu. "Peki. Üzerimi değiştirmem gerekiyor ve sonra strateji odasında size katılacağım," dedi.

Sethorn başını salladı, bakışlarına eğlence karışmıştı. "Böyle bir sevişme gösterisinden sonra kimse çalışamaz," dedi sırıtarak. "Hizmetkârlara rahatlamaları için uzun bir mola verdim."

Uraya şaşkınlıkla bakakaldı. "Yani bu konuda mutsuz değiller miydi?"

Sethorn güldü. "Neden olsunlar ki? Bir omega'nın hayatı buna bağlıymış gibi bir dragorai alfasına kızışmasına tanık oldular."

Uraya kendini daha sıkı tuttu. Her şeyi gördükleri fikri onu çok rahatsız ediyordu ama yine de I'mya'nın ininde seks gösterileri normaldi. Burada da olabileceği akla yatkındı.

"O zaman neden buradasın?" diye sordu ona. Sırılsıklam olmuş pantolonuna bakarak, üstünü değiştirmeye geldiğini söylemesini bekledi.

Kollarını kavuşturdu. "Sen ." "Ne olmuş yani?"

Kaşlarını çattı. "Planlamayı bitirmedik."

"Ben gittiğimde plan yaptığınızı sanıyordum," dedi işaret ederek.

"Hayır. Yapılacak daha çok şey var. Hazır olmamız biraz zaman alacak."

"Neden?" Uraya sinirli bir şekilde, "Neden?" dedi. "Neden bu kadar uzun sürmesi gerekiyor?"

Eyalet hakkında zaten konuşmuştuk."

"Bunu yapmadan önce tüm bilgilere ihtiyacım var. Konum, askeri savunma, motivasyonları, arkadaşınla ilgili tüm detaylar, bölgenin tarihi... hepsi. Sadece bana vermen gerektiğini *düşündüklerine* değil. Ve bilmediğin ne varsa, öğrenmek zorundayım."

Uraya bir an sessiz kaldı. Kurtarma operasyonunun başarılı olması için bu çok mantıklıydı. "Peki ne kadar sürecek?"

"Belki bir ay. Kardeşlerim birkaç gün içinde gardiyanlarını ayartmak için ona saldırmayı planlıyorlar, bu yüzden elimizde iyi ve yeni bilgiler olacak."

Rahatlama omuzlarını biraz gevşetti. Yani onun görüşlerini sınırlamaya çalışmıyordu. "Pekâlâ. Biraz zamana ihtiyacım var, sonra devam edebiliriz."

Kaşlarını çattı. "Neyin zamanı?"

"To...." Bunu nasıl açıklayacağından emin değildi. "Normal hissetmeye geri dönmek için."

Hiçbir şey söylemedi, ama kaşları soru soran bir ifadeyle aşağıya doğru çekildi.

"Düşünmek için alana ihtiyacım var. Kendi başıma kalmaya." Kapiya baktı. "Bu yüzden odama ihtiyacım var."

"Benim odam var," dedi. "Ayrı bir odaya ihtiyacın yok."

"Hayır... Ben." Uraya nasıl açıklayacağından emin değildi. "Sürekli insanların etrafında olmaktan hoşlanmıyorum."

Sethorn homurdanarak daha da yaklaştı, kokusu onun etrafında dolaşıyordu. "Benim etrafımda olmayı seviyorsun."

"Hayır," dedi sertçe, adamın onu tekrar akılsızlaştıracağı paniği yükseliyordu. Odadan çıkması gerekiyordu.

Sırıttı. "Senin *kon* aksini söylüyor."

Uraya buna cevap verme zahmetine girmeden yanından geçip kemere doğru koştu. "İnin etrafında bir yürüyüşe çıkıyorum," dedi elinden geldiğince kararlı bir şekilde. "Beni takip edersen ya da herhangi bir şekilde kısıtlarsan, anlaşmanın şartlarını ihlal etmiş olursun."

Onun cevabını bekleme zahmetine girmedi, sadece döndü ve odasından kaçtı.

Uraya, Daylen'in ona gösterdiğinin ötesinde, istediği koridorda dolaşarak ini keşfetti. İne ilgili hiçbir şey özellikle Şaşırtıcı bir şekilde çok büyüktü, birçok koridoru, odası ve mağara gibi alanları vardı. I'mya'nın ininden daha büyük görünüyordu ama bunun nedeni onun ininin daha işlek olması olabilir.

Sethorn'u görmedi ya da onu takip eden birini fark etmedi, bu yüzden umarım bu en azından onun müdahale etmeden ininde dolaşmasına izin vereceği anlamına geliyordu, ama onu hafife almayacaktı.

Temiz hava ve ışık alan bir açıklığın bulunduğu, gözden uzak gibi görünen sessiz bir mağara alanı bulup duvara yaslandı ve kollarını dizlerine doladı. Gözleri yaşlarla dolmuştu ama bunun Sethorn'la uğraşmaktan kaynaklanan duygusal yorgunluk olduğunu biliyordu. Zihnini susturarak, inin sessiz seslerinin ve hissinin içine sızmasına izin verdi. Düşünebilmesinin tek yolu buydu ve artık kendine ait bir alanı olmadığına göre, bundan sonra ne yapacağını bulması gerekiyordu. Nefes alış veriş yavaşladı, kasları gevşedi ve onu boğmakta olan duygu seli neredeyse sıfıra indi. İnatçı titremesi azaldı ve zihni nihayet berraklaştı.

"Oh, selamlar, Uraya."

Başını kaldırdığında Daylen'in önünde durduğunu ve elinde bir çeşit kova tuttuğunu gördü. Kaşlarını çattı. "Beni bulman için seni Sethorn mu gönderdi?"

Daylen dudaklarını büzdü. "Hayır. Seni mi arıyor?"

"Aramamalı."

"Şey, onu az önce gördüm ve benden seni istemedi, bu yüzden şu anda sana ihtiyacı olmadığını varsayıyorum." Ona baktı. "Sen iyi misin?"

Dizlerine daha sıkı sarıldı. "Şu anda öyleyim ama...." Tereddüt etti. "Strateji odasında her şey nasıl gidiyor?"

Daylen sırtıttı. "Şu anda pek bir şey olmuyor. Herkes tatilde." Ona göz kırptı. "Bunun senin yüzünden olduğunu duydum."

Uraya alnını dizlerinin üzerine düşürdü ve inledi. "Çok utanıyorum. Sethorn başlattı. Orada böyle bir şey olmasını istemedim."

Daylen sırtarak, "Bunun için endişelenme," dedi. "Bu inin etrafında her zaman olur. Aslında strateji odasında asla olmaz -üstat bu konuda çok katıdır- ama kesinlikle başka yerlerde olur. Duyduğuma göre, herkes için çok tahrik ediciymiş, bu yüzden utanmayın, gurur duyun."

Başını kaldırdı ve gözlerini kısarak ona baktı. "Sethorn strateji odasında seks yapılmaması konusunda katı mı?"

Daylen gözlerini dramatik bir şekilde açtı. "Ah, *evet*.

Hem de çok." Uraya şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Peki o neden...?"

"Ne isterse yapabilir tabii ki. Ama o oda onun için çok önemli, o yüzden bu konuda çok katı. Yemek yok, seks yok, aptalca öneriler yok. Herkes de oraya giremez. Bazı kardeşlerinin bile oraya girmesine izin vermiyor."

"Gerçekten mi?"

Koridora bir göz attı ve öne doğru eğildi, sesi alçak ve komplocu bir tondaydı. "Usta Nyro bir keresinde oranın 'sıkıcı' olduğunu söylemişti." Kaşlarını oynattı. "Hemen yasaklandı. Peki ya asabi olan? Zendyor? Bir keresinde bir şeye öfkelenip elindeki küçük heykelciklerden birini ezmişti." Başını yavaşça salladı, kaşları neredeyse saç çizgisine gelmişti. "O da darbelerle sonuçlandı."

Uraya gülümsemekten kendini alamadı. "Vay canına."

"Evet. O oda konusunda çok ciddi, o yüzden sizden hoşlanıyor olmalı."

Uraya bir kahkaha attı. Ona mümkün olduğunca çok şekilde işkence etmekten kesinlikle zevk alıyordu.

"Daylen sözlerine şöyle devam etti: "Dürüst olmak gerekirse, onu bu halde görmek içimi rahatlattı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Şey, bilirsiniz, çok eğleniyor. Endişelenmeye başlamıştım."

Kaşlarını çattı. "Ne hakkında?"

Daylen omuz silkti. "Bir süredir *kon'ayalarından* hiçbirini kullanmadı. En azından iki aydır. Ondan önce bile giderek azalıyordu."

Kon'aya. Bu kelimeyi bir yerden biliyordu.

"Baş Komiser olarak bir şeyler yapmam gerekip gerekmediğini merak etmeye başlamıştım." Gülümsedi. "Ama zaman bana bir şey öğrettiyse, o da her şeyin dalgalar halinde gelip gittiğidir, değil mi? Hiçbir şey sonsuza kadar aynı kalmaz, bu yüzden en yüksek olduğu zaman dalgaya binebilirsin. Usta bu şekilde uzun süre kalamazdı ve ben haklıydım. Son zamanlarda çok daha iyi bir ruh halinde, daha kendinde görünüyor." Tekrar göz kırptı. "Ve bu durum sürerken tadını çıkarabildiğin için mutluyum."

Uraya gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve sözlerini düşündü. "Ona kafayı takan tüm kadınları bir kenara attığı doğru mu? İlgisini kaybettiği?"

Daylen'in gülümsemesi durakladı. Elindeki kovayı yere bırakarak kızın önünde çömeldi, kaşları çatıldı. "Zalimce görüldüğünü biliyorum ama onun gibi birinin ilgisini için çok şey gerekir. O, ilk antik ressamların tüm resimlerinde tanrı olarak tasvir etmeyi seçtikleri dragorai'dir, muhtemelen bazı kardeşlerinin ya da diğer klanların aksine, ona benzeyen birindeki canavar benzeri doğayı görmek daha zor olduğu için. Ama o sadece bir yüz değil, muhtemelen içlerinde en meraklı olanı. Tüm yüzyıllarım boyunca, entelektüel ilgi alanlarını Üstat'ın yaptığı gibi avcılık kadar ciddiye alan bir dragorai tanımadım. O eşsizdir. Sadece eşsiz bir dişinin onun ilgisini uzun süre koruyabileceğine gerçekten inanıyorum ve korkarım ki bunu yapabilecek tek kadın asla bulamayacağı eşidir. Ama o kimseyi bir kenara atmaz. Yani, onlara artık ilgi göstermemeyi seçebilir ama asla hiçbir kadını ininden atmaz. Ayrılanlar bunu artık onun ilgisine sahip olmadıkları için yaparlar, onları uzaklaştırdığı için değil."

Uraya başını salladı, zihninde düşünceler filizleniyordu. "Yani sonunda bana olan ilgisini de kaybedeceğini mi düşünüyorsun?"

Daylen yüzünü buruşturdu. "Bu bir model," diye itiraf etti. "Karnını doyurduktan sonra ilgisini çekecek başka bir şey arar. Ama istersen kalmaya davet edileceksin. Klanın bir misafiri olarak başka bir ine gitmek isteyebilirsin ama burada her zaman hoş karşılanacaksın."

Uraya ona gülümseyerek başını salladı. Onun bu duruma üzüleceğini düşünüyor gibiydi. "Teşekkür ederim." Bir an için düşündü. "Onun nasıl tasvir edildiği hakkında söylediklerinizi anlıyorum, ama bu ilgiyi istemediği anlamına gelmiyor. Egosu sizi rahatsız etmiyor mu?"

Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Ustanın egosu olduğunu mu düşünüyorsun?" Uraya ona inanamayarak baktı. "Sen öyle düşünmüyor musun?"

Daylen bir an düşündü. "Eğer doğruysa bu ego mu? Yani, Usta'nın yeteneklerini, yeteneklerini ya da görünüşünü kutlamaması gerektiğini, hak ettiği zaman gördüğü ilgiden zevk almaması gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

"Yani yapabilir," dedi Uraya şaşkınlıkla. "Ama bu onu pek de katlanılabilir yapmıyor."

"Ama kardeşlerinden başka kim için katlanılabilir olmayı hedefliyor?" Daylen dedi ki. "Sen klanın bir misafirisin. Onların ölümlüler gibi olmadığının farkında olmalısın. Kendilerine büyük saygı duyarlar çünkü bu onların doğasında vardır ve diğer herkes de bunun farkındadır."

"Peki ya biri yapmazsa?"

Daylen'in alnı kırıştı. "Neden yapmasınlar anlamıyorum. Birinin başarılarına saygı duymak için fazla bir şey gerekmez, değil mi? Eğer bu temel saygı onların gerçek büyüklüğünün farkına varmaksa, egosu olanın diğer kişi olmadığından emin değilim."

Uraya gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Bunu bu şekilde gören bir tek o muydu? Daylen son derece makul bir adam gibi görünüyordu ama Sethorn'la olan sorunlarından bahsetmeye başlar başlamaz, birdenbire onu yüceltmek konusunda herkes kadar takıntılı görünmeye başlamıştı. Belki de Sethorn ya da onun Diyar'daki geçmişi hakkında yeterince bilgisi yoktu, belki de onun tüm başarılarının, yaptığı inanılmaz şeylerin ve etrafını saran yücelik halesinin farkında değildi ve belki de onun tarafından sahiplenilmiş olup da sahiplenilmek istemeyen çok az insan vardı.

"Yani siz görmeseniz bile birisini büyüklüğü için övmeye değer olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Hayır, ben öyle bir şey demedim." Daylen kaşlarını çattı. "Eğer biri görmüyorsa, görmüyordur." Omuz silkti. "Ama eğer oradaysa, parlayacaktır."

Daylen ona veda ettikten sonra Uraya yakındaki açıklıktan dışarı bakarak oturdu ve dağların gri manzarasını izledi. Daylen'in olaylara bakış açısı, özellikle de akıntıya karşı kürek çekme konusu ilginçti. Sethorn'a direnmeye çalışmakla, rahatsız edici ya da farklı olan hiçbir şeyle ilgilenmemek ya da deneyimlememek için kendini zorlamakla çok ilgilenmişti. Kraliçe onlara bu şekilde düşünmeyi öğretmişti. Ama kraliçe aynı zamanda duygularını da köreltmmişti. Ve şimdi fark etti ki karşı koyduğu şey Sethorn değil, Sethorn'un ona hissettirdikleri. Onunla birlikteyken duyguları sadece güçlü olmakla kalmıyor, derinlemesine yabancılaşıyordu.

Ama ya bunu kabullenirse? Ya şimdilik akıntıya kürek çekseydi? Bu duygular anormal değildi, sadece

onu. Onun için kendisini akılsızlaştıracaklarından korkmuştu ama Oshali'nin onca şey arasında kadının nasıl bu hale geldiğini hiç söylememişti. Sethorn tam olarak ne yapmıştı da ona bu kadar saplantılı hale gelmişlerdi? Ya zaten onun olmak istedikleri için buna yatkınlarsa? Uraya bunu istemediğine göre, bu kesinlikle ona karşı koyabileceği anlamına geliyordu. Ayrıca, seks onu şartlandırmanın bir yolu olamazdı. Neden kendini tutuyordu?

Ona kendisine tapmayı öğretmek istediğini söylemişti ama bunu yapmıyordu. Kraliçe, gardiyanlarını belirli şekillerde davranmaya zorlamak için hatırı sayılır bir çaba sarf etmişti. Nedeninden emin değildi ama Sethorn sadece seks yapmak istiyor gibi görünüyordu ve eğer istediği buysa, neden yapabiliyorken tadını çıkarmasındı ki? Bir daha asla bir alfabla birlikte olmayacaktı. Bunu deneyimlemek için tek şansı buydu. Neden gelgitle savaşındı ki? Artık her şeyi hissedebilecek duygusal yetiye sahip olduğuna göre, bir daha asla deneyimleyemeyeceği bir şey yapmalıydı.

Ondan hâlâ büyük ölçüde nefret ediyordu ama kadın bedenini ve ona hissettirdiği şeyleri bildiğine şüphe yoktu... saf, müstehcen bir şehvet. Eğer onu kullanacaksa, o da onu kullanacaktı. Ve eğer bir noktada onu "eğitmeye" başlarsa, buna hala direnebilirdi, ama bir şey onu şu anda bunu yapmaktan alıkoyuyordu ve eğer adam durumdan yararlanacaksa, o da yararlanacaktı. Ve Tivv her halükarda kurtarılacaktı.

Kalktı ve kararından memnun bir şekilde üstünü değiştirmek için Sethorn'un odasına doğru ilerledi.

"İnin etrafında keyifli bir yürüyüş yaptınız mı?"

Uraya yemek odasına adım attı. Bir yemek daha hazırlanmıştı ama bu seferki sofraya sabahkinden çok daha genişti; iki kızarmış et, üç çeşit patates, taze ve kuru meyveler, iki çeşit tahıl ve çeşitli kekler vardı. Yiyecekler, su ve bira sürahileri masayı ve çevredeki arabaları dolduruyordu.

Sethorn bir uça, kollarını kavuşturmuş, taş suratlı bir şekilde duruyordu.

"Evet," dedi Uraya memnuniyetle, içeri doğru bir adım daha atarken. "çok daha büyükmüş." Üstünü değiştirmek için odasına gittiğinde, kendisi için bir yemek hazırlandığını öğrendi. Sethorn'un ona yemek hazırlamasını

Ama yine de onun bu tavrından biraz bıkmıştı. "Kurallara uymak konusunda neden bu kadar sinirlendiğini anlamıyorum. Bu koşulu ve yatak odamla ilgili koşulu *kabul* ettin."

Kollarını kavuşturdu, gözleri öfkeliydi. "Burası benim inim ve sen istediğim şeye ulaşmamı engellemek istiyor gibisin."

"Zaten istediğin zaman bana dokunabilirsin." "Bu aynı şey değil."

"Öyle olmasına gerek yok," dedi sakın bir sesle. "Benim üzerimde hiçbir hakkınız yok."

Sethorn'un yüzünde şimşekler çakıyordu ama ilk kez cevap vermedi. Uraya'ya oturmasını işaret etti ve Uraya oturunca o da yerine oturdu. "Güney hakkında son konuştuğumuzda, bana planından bahsetmek için çok çaresizce çabalıyordun." Gözlerinde eğlence parlıyordu.

Uraya yemek tabağını tabaklardan seçtikleriyle doldurmadan önce ona sert bir bakış fırlattı. "Evet, esas olarak taşradaki korla nasıl başa çıkılacağı üzerine odaklanmıştı."

"Ejderha ateşi koru yok edebilir," dedi tahtasını doldururken. "Yani sandığınız kadar büyük bir sorun değil."

Uraya kaşığını yarısına kadar ağzına götürerek sustu. "Ciddi misin sen? Ejderha ateşi koru yok edebilir mi?" Kor, insanları hayatta tutarken parçalara ayıran ve yoluna çıkan herkesi öldüren sessiz bir büyülü kül bulutuydu. Savaşın en tehlikeli etkisiydi.

Sethorn başını salladı. "Ye."

Kaşığını bıraktı ve şok içinde sandalyesine geri oturdu. "Yani var olan tüm korlardan etkili bir şekilde kurtulabilir misin?"

"Eğer yeterli sayıda ve bunu yapmak için bir nedenimiz olsaydı, evet, ama yapmayacağız. Türümüzün geri kalanını yok edenler ölümlülerken, ölümlülerin savaşının ortasına girmek gibi bir yükümlülüğümüz yok."

Uraya'nın yüzü düştü. Tabii ya. Neden şimdi ölümlülere yardım etmek istesinler ki? İç çekerek çorbasını kaşıkla ağzına götürdü ve tadına baktı. Buradaki yemeklerde kullanılan baharatlar I'mya'nın ininden tamamen farklıydı ama daha az lezzetli değildi; aslında bu muhtemelen onun damak tadına biraz daha uygundu.

"Ama kora ne yaptığını, onunla nasıl deneyler yaptığını bilmemiz gerekiyor. Ejderha ateşiyle etkileşimini değiştirebilir."

Uraya başını salladı. "Bilmiyorum. Onun canlı deneylerini hiç görmedim. Sadece sonuçlarını gördüm."

"Peki bu ildeki sonuç nedir?"

"Bu normal koyu gri bulut değil," diye hatırlıyor Uraya. "Garip bir mavi, tıpkı fırtınada şimşek çaktığı zamanki gibi ve bu parlak mavi şok... tüm bulut böyle."

Sethorn uzun bir süre düşündü. "Farklı mı davranıyor?"

Uraya başını salladı. "İnsanları kendine doğru çekiyor. Yani yakınıdaysanız, kolayca içine çekilebilirsiniz."

Sethorn çiğnerken başını salladı. "Bana arkadaşının eyaletteki hayatından bahset."

Sethorn'un yüzündeki merakı görmek için başını kaldırdı. "Bu senin günün kişisel sorusu mu?"

Ona karanlık bir bakış fırlattı. "Öyle olmasını istediğini görebiliyorum ama hayır. Görevi planlamama yardımcı olması için ilgili herkesle olan ilişkilerini bilmem gerekiyor."

Uraya başını salladı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "O bölgede birlikte büyüdük."

Sethorn kaşlarını çatı. "O bölgede hiçbir şey yok."

"Aynen öyle. Kayda değer bir şey yok. Bu yüzden ben ve köyün geri kalanı kraliçenin dikkatini çekmeden bu kadar uzun süre hayatta kalabildik."

"Yani orada koca bir köy mü var?"

"Artık değil. Kraliçe orada yaşayan insanlar olduğunu fark ettiğinde, bizi yavaş yavaş öldürmenin bir yolunu buldu."

Sethorn kaşlarını çatı. "Ama arkadaşının orada olduğunu söylemiştin." "Evet, köy artık yok."

"Yani köy yok ama bölgede başkaları da mı var? "Evet, ama diğer insanların çoğu muhtemelen şimdiye kadar ölmüştür."

Sethorn öne doğru eğildi. "Neden olmasın ki? Hâlâ hayatta olduğunu nereden biliyorsun?"

O cevap veremeden kapı çalındı ve Daylen içeri girdi. "Böldüğüm için özür dilerim efendim ama kardeşiniz sizi görmeye geldi."

Sethorn oturduğu yerden kalkmadan önce uzun bir süre gözlerini ondan ayırmadı.

O gittikten sonra Uraya yemeğini bitirdi ve daha önce ne kraliçenin sarayında ne de I'mya'nın ininde deneyimlemediği tüm eşsiz ve egzotik tatların tadını çıkardı.

Çayını bitirdikten sonra çalışmaya devam etmek için strateji odasına yöneldi. Büyük salon sessiz bir hareketlilikle uğulduyordu; sanki günün erken saatlerinde hiçbir şey olmamış gibiydi. Mavi ve yeşil cüppeli hizmetkârlar

özenle çalıştılar, işlerine odaklandılar ve sessiz bir şekilde işlerini konuştular. Hâlâ daha önceki düzeltmeleri yapıyorlardı ve ona hemen ihtiyaçları yoktu.

Bu yüzden inin etrafında dolaştı, adımlarını geri takip etti ve keşfetmek için farklı yönler denedi. Bu kez, dizlerinin üzerindeki kadınlar için olması gereken çeşitli ortak alanlara rastladı, ancak bunlar çoğunlukla boştu.

Yemek salonu tüm inin en iç karartıcı yerlerinden biri olmalıydı. Her ne kadar masalar yerleştirilmiş ve pencerelerden içeriye ışık giriyor olsa da, ortam kasvetliydi. Kadınlardan birkaçı banklarda oturmuş, sadece boşluğa bakıyor, yemek bile yemiyordu. Yemek yiyen bir kadın sanki acı çekiyormuş gibi görünüyordu. Uraya kafasını salladı, olanlara şaşırmıştı. Mutsuzlarsa neden gitmiyorlardı ki?

Kütüphaneye gelene kadar sarayda dolaştı. Bu kez Sethorn'un raflarında bulunan kitapların isimlerini inceledi. Çeşitlilik onu şaşırtmıştı. Elbette tarih ve dil üzerine kitapları vardı, ama aynı zamanda dağ arazisi, kaya oluşumu, hava durumu ve tüm Diyar'daki çeşitli hava koşulları hakkında geniş bir bölüm de vardı. Ayrıca zehirler ve iksirler, iyileştirici tedaviler ve ejderha anatomisi üzerine de kapsamlı bir bölümü vardı.

Uraya konuların hiçbirinde ortak bir nokta göremiyordu ama yine de kitapların çoğu yıpranmış ve iyi okunmuş görünüyordu, sanki birileri onları sık sık yeniden okuyormuş gibi.

Daylen, Sethorn'un entelektüel ilgileri olduğunu söylemişti. Kastettiği bu muydu? Ama öyle olsa bile, tüm bu bilgileri ne için kullanacaktı?

Sandalyesinde neredeyse uyuyakalana kadar kütüphanede kaldı, sonra Sethorn'un odasına geri döndü.

Neyse ki içeri girdiğinde orada değildi. Belki hâlâ kardeşiyle birlikteydi.

Sanki böyle yaparak onu uyuracakmış ve o da kapıda belirecekmiş gibi çekinerek yatağına tırmandı. Ama böyle bir şey olmadı. Aslında yatağı inanılmaz derecede rahattı. Battaniyenin içine sokuldu, başının altına bir yastık yerleştirdi ve top gibi kıvrıldı. Tabii ki adamın kokusunun battaniyenin içine işlemiş olması, etrafını sarması ve burnuna sızması da buna yardımcı oldu. İç geçirerek kolayca uykuya daldı.

Uraya serin bir esintinin vücudunun yan taraflarını okşamamasıyla uyandı. Sersemlemiş bir şekilde başını kaldırdı ve yorganın çekildiğini fark etti.

Bir şey söylemeye fırsat bulamadan bir el dizlerinin arasına girip onları açtı ve onu sırt üstü yatırdı.

Sethorn'un ağzını yarığının üzerine kapattığını görmek için başını kaldırdı ve söylemek üzere olduğu tüm kelimeler zihninden kayarak inledi. Dilinin düz kısmıyla yavaşça bohçasının üzerine bastırarak ve sonra dikkatlice itmeden önce etrafında dönerek onu kabaca çalıştırdı. Duygular onu ürpertti, zevk sarmal hale gelmeye başladıkça meme uçları sertleşti. Arada sırada diliyle onu deliyor, girişinden içeri girmeye zorluyor ve demetine geri dönmeden önce onu daha derine götürmek için kalçalarını yukarı kaldırmasını sağlıyordu. Ona baktı ve gözleri şiddetliydi, sanki onu zevkle cezalandırıyordu. Doruk noktası bir anda üzerine geldi ve eğildi; haykırdı, onu tutarken sarsıldı ve paramparça oldu, hala onu yalıyor ve emiyordu.

Kadın daha kendine gelemeden adam dizlerinin üzerinde doğruldu ve kadının nefesi adamın çıplak görüntüsü karşısında kesildi. Adam muhteşemdi. Pürüzsüz bir teni ve her yerinde sıkı kasları vardı ama yine de hantal ya da orantısız değildi. Göğsü ve omuzları geniş ama dar bir bele doğru inen, kalın sütunu yontulmuş kalçalarının arasından ona doğru bakan mükemmel bir formdaydı. İleri atılarak tek bir acımasız hamleyle kadının içine girdi. Uraya çığlık attı, sert, yakıcı acı, onu bir kez daha içinde hissetmenin yoğunluğuyla savaşıyordu. Sethorn bu kez onun kendisine alışmasını beklemedi; sanki çaresizmiş gibi hemen onu becerdi, bir meme ucunu ağzına alırken kalçaları onu yatağa çarptı. Uraya ona tutundu. Gözlerini sıkarak kapattı, ama birkaç dakika içinde tüm vücudunda zevk çiçekleri açtı.

Sert ve vahşi bir şekilde, ele geçirilmiş bir adam gibi kızın içine girip çıktı; sıkıyor, tokatlıyor ve ısıırıyordu.

Uraya, kim olduğunu ya da nerede olduğunu bilmeden, sadece yetenekli bir alfanın elleri altında gücü ve yıkımı deneyimleyene kadar her şeyi kucaklayarak kendini duygulara teslim etmesine izin verdi. Orgazmı açgözlü bir saldırıyla geldi, onu ele geçirdi ve tatmin edici bir çılgınlığın kenarına sürükledi.

"Sethorn," diye nefesini tuttu, sarsılıyordu.

Karşılığında aldığı tek şey sert bir homurtu oldu. Onu yüzüstü çevirdi, tekrar içeri girmeden önce kalçalarını hafifçe geri çekti, kalçaları onu vahşileştirirken kıcını tokatladı.

Uraya kıcını ona doğru itiyor, bacaklarını açıyor ve kalçalarını eğiyordu. Onu düğümlediğinde, onu sağır eden bir kükreme ve çığlık atmasına neden olan bir itme ile oldu. Adam ağır ağır nefes alarak onun üzerine yığıldı. Kadın onun altında kıpırdanıyor, adamın ağırlığıyla rahatlıyor ve düğümün içinde ne kadar sıkı olduğunu görerek memnuniyetle inliyordu. Bir gün içinde olan biten her şey yüzünden iyice bitkin düşmüştü ama yine de çok derinden tatmin olmuştu.

"Sana kişisel bir sorum var," dedi, sesi harika bir şekilde boğuktu. "Hmm?"

"Büyüyü hissetme şekliniz - bunu biz dragorai'lerle de hissediyor musunuz?" "Tam olarak değil," diye mırıldandı Uraya. "Sanki bir bulanıklık varmış gibi hissediyorum.

ama kral ve kraliçeden hissettiğim parlıtya benzemiyor. Onlar büyüyü tamamen farklı kullanıyorlar."

"Nasıl?"

"I Yapma. Biliyorum. I Biliyorum o ve kral kullanır büyü bombalar ama sizin büyü yapma şeklinizden neden farklı olduğunu bilmiyorum."

"Thrakondarian benim ana dilim, bu yüzden konuşma tarzım onlarınkinden tamamen farklı olacak."

Başını salladı, uyusukluk ona doğru geliyordu. "Bu mantıklı. Seninki daha doğal. Konuştuğunda çok güzel bir dil."

Adamın düğümü küçülüp içinden çıkmadan önce kadın uykunun eşiğindeydi. Ama daha işi bitmemişti. Sethorn onu becerebildiği her pozisyonda becerdi, bükte, eğdi, bütün gece yaydı. Sonunda bittiğinde güneş doğmak üzereydi ve Sethorn yatağa nefes nefese uzanmış, hâlâ bitirmemiş gibi ona bakıyordu.

"Gerçekten uyumamışken bugün nasıl çalışacağız?" diye yastığa doğru homurdandı.

Ama hiçbir şey söylemedi, sadece onu kollarına çekti ve göğsüne yasladı.

Onu içine çekti, sıcaklığını ve kokusunu içine çekti, vücudu rahatlamış, kullanılmış ve terlemişti ama her gözeneğinden sızan derin bir hoşnutluğa sahipti. Yüzünü onun boynuna bastırdı ve kendini bunun tadını çıkarmaya bıraktı.

Ve bu şimdiye kadar uyuduğu en iyi uykuydu.

Uraya hafif bir sarsıntıyla uyandı ve vücudunda seken acıyla inledi. Kendi içine kıvrılıp gözlerini kırıştıtararak açtı ve onu sallayan kişiye.

"Günaydın," dedi Daylen, yüzünde şaşkın bir ifadeyle. "Yoksa iyi günler mi demeliydim?"

"Öğle vakti mi?" Uraya doğrulup otururken mırıldandı. Bacaklarının arasındaki acıdan dolayı keskin bir nefes alarak yüzünü buruşturdu.

Daylen ona baktı. "Burada kal," diye iç geçirdi.

O odadan çıkarken Uraya esnemeye çalıştı ama vücudunun her yeri çok acı veriyordu. Sethorn dün gece onun üzerinde gerçekten çok çalışmıştı; kolları ve bacakları çılgınca şekillerde bükülerek pek çok pozisyon almıştı. Seksin bu kadar fiziksel olabileceğini hiç bilmiyordu. Kendini yatağın kenarına itti, giderken inledi ve ayağa kalkmaya çalıştı ama bacakları yeterince güçlü değildi.

"Bana ne yaptı böyle?" diye mırıldandı nefesinin altında.

Yine de, dışsal acıya rağmen, içinde daha önce hiç deneyimlemediği derin bir memnuniyet duygusu vardı. Sanki daha sakin, daha berraktı. Ama bunun nedeni Sethorn ya da onunla seks yapmak olamazdı. Bunun nedeni buraya geldiğinden beri nihayet iyi bir uyku olması olmalıydı.

Daylen elinde bir tepsi şişe, kavanoz ve kadehle döndü.

Onaylamayan bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı. "Sana olduğun yerde kalmanı söyledim." "Sethorn nerede?" Uraya sordu.

"Strateji odasında."

"Beni neden uyandırmadı?" dedi Uraya sinirli bir şekilde. Strateji odasına aynı anda başlayabilmeleri için neden kalkıp onu uyandırmamıştı ki?

Daylen kadehteki çeşitli sıvıları ölçerken omuz silkti. "Burada olduğunu bile bilmiyordum. Bu sabah yatağını yapmaya geldim."

Uraya gözlerini kısarak ona baktı. "Yani beni uyandırmaya bile gelmedin mi?" Daylen başını salladı. "Daha önce onun yatağında kimseyi görmemiştim." "Bu imkânsız," diye homurdandı Uraya.

Daylen kadehin içindeki sıvıları döndürdü. "Sizi temin ederim," dedi. "Buraya başka kimse girmiyor bile; kardeşi o odaya gitmek için başka bir kapıdan giriyor," dedi başını kilitli odasına doğru eğerek. "Size söyledim, Efendi eşyaları konusunda çok titizdir."

Uraya başını salladı. Zihni bulanıktı ve şu anda bunu umursamıyordu. "Strateji odasına gitmem gerekiyor."

Daylen ona kadehi uzattı. "Bunu olabildiğince çabuk iç ve sonra bu merhemi bacaklarının arasına sür."

Kadehin içindeki her neyse kötü kokuyordu ama neredeyse öğürdükten sonra onu yuttu ve ardından merhemi bacaklarının arasına sürdü, sürerken yüzünü buruşturdu. Soğuk madde acıyı hemen dindirince iç çekti.

"Beni parçalaması mümkün mü?" diye yüksek sesle düşündü. "Alfa'ların o kadar büyük olduğuna ve omega'ların orada yok olduğuna dair hikayeler duymuştum."

Daylen şişeleri kapatırken yüzünü buruşturdu. "Bundan şüpheliyim. Omegalar o bölgede çok uysaldır, öyle olmaları gerekir," dedi ve ona alaycı bir gülümseme verdi. "Öyle görünmediğini biliyorum ama onu alabilirsin."

Uraya boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Düğümü bu kadar büyük olmasaydı endişelenmezdim."

Daylen ona baktı. "Düğümü mü?"

Uraya bir ses daha mırıldanarak merhemi kapattı ve yatağın üzerinde yanına koydu. "Teşekkür ederim."

"Usta seni düğümlüyor mu?" Daylen sordu.

"Evet, sanırım bu yüzden bu kadar kötü oldu," dedi.

Daylen bir an düşüncelere daldı. Sonra şişeleri işaret etti. "Yemek saatinde sana bir tane daha hazırlayacağım. Bugün en az dört tedaviye ihtiyacın olacak." Daylen'e tuhaf tuhaf bakarak odadan çıktı.

Birkaç dakika içinde Uraya kendini büyük ölçüde ağrısız hissetmeye başladı. Dikkatlice giyindi ve ardından strateji odasına yöneldi.

İçeri girdiğinde doğruca kraliçenin sarayının yeni bir maketini yapmakta olan Sethorn'un yanına gitti. Maket yapımcıları bütün gece çalışmış olmalıydılar çünkü şimdiden iyi bir başlangıç yapmışlardı.

Sethorn, kız kendisine doğru hışımla gelirken ona döndü, yüzünde eğlenerek bir ifade vardı.

"Beni neden uyandırmadın?" diye sordu, sesi kısılmıştı.

"Bu benim sorumluluğum değil," dedi Sethorn.

Uraya, "Bunun üzerinde ikimiz birlikte çalışıyoruz," dedi. "İkimizin de erken başlayabilmesi için beni uyandırman ne kadar zor olabilirdi ki?"

"Sana ihtiyaç yoktu," dedi Sethorn. "Ve yatağında çıplak olman ve tohumlarımla dolup taşman fikri beni çok memnun etti."

Uraya yüzünü indirdi, ensesine ani bir sıcaklık yayıldı. "Ne olursa olsun," dedi ses tonundaki gücü korumaya çalışarak. "Geride kalmak ve neler olup bittiğini bilmemek istemiyorum. Sen kalkıp buraya geldiğinde, ben de burada olmak isterim. Aynı anda."

"Ben emir almam," dedi biraz eğlenerek. "Buraya benimle aynı anda gelmek istiyorsan, o zaman gel."

İçindeki kızgınlık alevlenirken ağzı gerildi.

"Şimdi," dedi Sethorn derin bir nefes alarak. "Bugünkü iltifatımı alacağım."

Uraya başını kaldırdı, kızgınlığı içinden taşıyordu. "Sen..." Gözleri onun üzerinde gezindi. "...muhteşem dirsekler."

Sethorn'un yüzü sertleşti, ama Uraya yapımcılara katılmadan önce ona gülümsemeyi ihmal etmedi, böylece onlar modeli inşa ederken o da katkıda bulunabilecekti.

Sethorn'un siniri gün boyu sürdü ama neyse ki işine engel olmadı. Ona

kraliçenin sarayı hakkında sayısız soru sordu ve her bir kat için ayrı ayrı

modeller kurup kurmayacaklarını tartıştılar.

Bununla birlikte, sarayın yakında bitirilmesi olumlu görünüyordu.

"Kardeşin kraliçeye saldırdı mı?" Uraya sordu.

"Hayır," dedi Sethorn. "İstiyor ama bize söylediklerine dayanarak onun savunmasını test ediyoruz. Çok hızlı hareket etmemeye ve son darbeyi vuracak kadar gücümüz olmamasına dikkat etmeliyiz."

Uraya başını salladı. Kraliçe stratejilerinde son derece uyumluydu. Dragorai'nin saldıracağını anladığında, yaptığı neredeyse her şeyi değiştirdi ve onlar da dezavantajlı duruma düşerlerdi.

"Ayrıca, mavi korun ejderhalarımızın ateşine nasıl tepki verdiğini görmek istiyorum."

Uraya gerildi. "Bunu yirmi yedinci eyalette mi deneyeceksiniz?"

Sethorn başını salladı. "Zendyor bunu güneydeki başka yerlerde de görmüş. Önce oralarda deneyecek ve sonra bize bilgi verecek."

Sonraki hafta boyunca Sethorn'un bilgi toplama dediği şeyi yaptılar ama bu Uraya'nın beklediğine yakın bir şey değildi. Onlara yirmi yedinci eyaletten söz ettiğinde bilgi toplama işinin çoğunu hallettiklerini sanmıştı ama Sethorn'un kastettiği bu değildi. Güneydeki yağış miktarı ve sıcaklık, geçmişte yaşanmış olabilecek farklı rastlantısal olaylar, çiftçilik ve tarımın yanı sıra güneydeki insanların nasıl hareket ettiği gibi görünüşte alakasız olan her türlü şey hakkında bilgi aradı. Süreci hakkında pek fazla soruya cevap vermedi, ancak sonunda Uraya, kurtarma için karşılaşılabilecekleri herhangi bir durumu tahmin edebileceği belirli bir zaman diliminin resmini oluşturmaya çalıştığını gördü. Biraz sinir bozucu olsa da izlemesi oldukça etkileyiciydi.

Bunun da ötesinde, onunla seks yapmak daha karmaşık bir hal almaya başladı. Bulduğu her fırsatta, günün her molasında, gece boyunca ve sabah ilk iş olarak onu beceriyordu. Yine de onu yatakta, tohuma bulanmış, iyice öpülmüş, titreyen bir enkaz halinde bırakıyor ve strateji odasına onsuz gidiyordu. Günlük iltifatını talep ettiğinde ona güzel işleyen kulak memelerinden ve benzerlerinden bahsetmekten büyük zevk alıyordu.

Bazen onun düğümünde başka hiçbir yerde olmadığı kadar çok zaman geçirdiğini hissediyordu. Bir keresinde, onunla kütüphaneye gitmiş ve sonunda yüzünü kütüphane masasına sürmüş, ağzında doruğa ulaşırken gerilmiş ve ağlamıştı. Başka bir sefer, kış yanaklarının arasında sert, ıslak yalamalarla uyandı, dili büzülmüş deliğinde sürükleniyordu. Şok içinde nefesi kesildi, ama adam onu sıkıca tuttu, parmakları onun demetiyle oynarken, diğer ikisi onun içinde büküldü.

"Ne yapıyorsun?" diye soluk soluğa bağırdı, bu garip his karşısında sıkıştı.

, sfinkterine doğru iterken içinden titreşimler gönderiyordu. Doruk noktası hızlı ve çılgıncaydı ve hemen ardından

yükseldi ve onun daha tanıdık girişine çarptı. Onu becerirken, her itişte nefesini keserken, kulağına konuşmak için alçaldı. "Senin her parçanı tatmak istiyorum, küçük düşman. Hiçbir şeyin benden gizli kalmayacak." Sonraki seanslarda ayak parmaklarını emdi, burun deliklerini ve koltuk altlarını yaladı.

Yine de garip bir şekilde, ağzını sikinin üzerinde hiç istemedi, bu da kafasını karıştırdı. Birkaç kereden fazla ona doğru çekilmişti; tenini öperken ve yalarken ya da onun için hazırlanırken ucu damlarken kaya gibi sert olduğunda. Onun görüntüsü ve kokusu her zaman uyarılmışlığını artırmış ve onu daha yakına çekerek onu tatmak için güçlü bir ihtiyacı tetiklemişti. Ama her seferinde onu durduruyor, bunun yerine ağzını kendi ağzına götürüp nefessiz kalana kadar öpüyordu. Ona yapmak istediği şey düşünüldüğünde bu garip bir eşitsizlikti ve zevk alacağı bir şey olmalıydı, ama her seferinde onu durdurdu. Ona bunu hiç sormadı. Hâlâ mümkün olan her şeyi deneyimlemek istiyordu ve adamın seksin bu kısmını esirgemesi hayal kırıklığı yaratmıştı ama belki de bu onun için yapmasına izin verilmeyen özel bir şeydi.

Ona büyü yapabildiğini nasıl keşfettiğinden en sevdiği yemeğe kadar pek çok kişisel soru sordu. Bunları basit ve açık bir şekilde yanıtladı, ancak adam onun kendisiyle ilgili sorulara cevap vermekten rahatsız olduğunu anlamış olmalıydı.

Strateji odasında onu bir kez daha açıkça becermese de, elini sık sık bacağından yukarı kaydırıyor, kıcını sıkıyor ya da meme uçlarını emebilmek için elbisesini kenara çekmek için eğiliyordu. Bu oldukça dikkat dağıtıcıydı ve onu sürekli ıslak tutuyordu, da onu neredeyse dayanamayacak kadar kendini beğenmiş yapıyordu, ancak her gün görevde ilerleme kaydettiklerini hissediyordu.

Zaman ilerledikçe, Tivv'i gerçekten güneyden çıkarma fikri heyecanını artırdı. Bu çok uzun zamandır aklındaki bir fikirdi ve Sethorn'un düşündüğü ve beklediği şeylerin yarısını bile düşünmemişti ama şimdi bu kurtarma girişimi gerçekten gerçekleşebilirdi ve gerçekleştiğinde nihayet herkesten ve her şeyden kurtulmuş olacaktı. Bu da kalbini ve ruh halini iyileştirdi. Bu iyi duygular bu kadar güçlüyken, bakış açısını da etkiledi ve inin işlerine, özellikle de diz çökmüş kadınlarla ilgili işlere karışmamayı yeniden düşünmeye başladı.

Hâlâ oradaydılar, gözlerindeki o çaresiz bakışla koridorlarda diz çökmüşlerdi. Sethorn'a onlardan hiç bahsetmemişti, çünkü onun ininde kadınlarıyla ne yaptığı onu ilgilendirmiyordu.

uzun süre orada kalacaklarını düşündü. Daylen konuşabileceklerini söylediğinde, onlara neden orada olmayı seçtiklerini sorarsa ne diyeceklerini merak etti. Gerçek bir cevap almayı beklemiyordu ama görev bitip de inden ayrıldıktan sonra bunu asla bilemeyecekti ve Sethorn'un ona gerçeği söyleyeceğine de güvenmiyordu. Daylen çoğu durumda güvenilir biriydi ama onun algısı bile Sethorn'un lehine çarpıktı.

Bir sabah strateji odasına doğru ilerlerken giriş koridorunda döndü ve kadınlara yakından bakarken yavaşladı. Hepsi farklı yaşlardaydı ama kendisinden birkaç yaş büyük görünen bir kadının yanında yavaşlayarak durdu. Koyu renk saçları arkaya toplanmıştı ve göğüsleri diğerleri gibi çıplaktı. Yaklaştığında kadın ona baktı, gözlerinde hâlâ o çaresiz ifade vardı.

"Neden buradasın?" Uraya sesini alçaltarak ona şöyle dedi. "Neden kalkıp bir şeyler yemek için salona ya da yemek salonuna gitmiyorsun?"

Kadın birkaç uzun an boyunca ona baktı. "Hizmet etmek için buradayım," diye fısıldadı. "Size nasıl hizmet edebilirim?"

Uraya dizlerinin üzerine çökerek kadınla aynı seviyeye geldi. "Bu rüzgârlı koridorlarda böyle diz çökmek iyi olmasa gerek. Zamanını gerçekten böyle mi geçirmek istiyorsun?"

"O buna değer," dedi kadın, kaşlarını çatarak. "O her şeyimiz. Hâlâ hayatta olmamızın sebebi o. Bir şans bekliyorum. Sadece bir şans."

Uraya iç çekti. "En azından yiyecek bir şeyler almak için benimle gelmelisin." Kadın başını salladı. "Aç değilim."

"Zayıf görünüyorsun."

"Ben her zaman zayıftım."

"En azından sana bir battaniye getirmeme izin verir misin?" Uraya'ya gülümsedi. "Üşümüyorum."

Uraya içini çekti. "Pekala, . Ama gideceğine dair bana söz ver-"

"Uraya!" Onun adı koridorda patladı.

Başladı ve Sethorn'un koridorda hızla ilerlediğini görmek için döndü.

"Ne yapıyorsun lan sen?"

Kaşlarını çattı. "Neye benziyor-"

"Efendim," diye nefes aldı kadın, gözleri hem arzu hem de heyecanla doluydu.

Sethorn Uraya'nın kolunu tuttu ve onu ayağa kaldırdı.

"Bir *daha asla* diz çökme," diye bağırdı. "Asla! Anlıyor musun?"

"Konuşmamın nesi yanlış-"

Onun kolunu sıktı. "Asla diz çökme! Beni anlıyor musun?"

Uraya ona göz kırptı ve yüzünde aynı çaresiz ifadeyle ona bakan kadına baktı.

"Evet, anlıyorum," dedi sinirli bir şekilde, kolunu ondan çekmeye çalışarak. "Ama bu kadınların burada bu şekilde, her gün saatlerce dizlerinin üzerinde, zar zor yemek yiyerek, zar zor uyuyarak kalmalarının doğru olduğunu düşünmüyorum."

Döndü ve onu koridora geri götürdü. "Burada olan şey bu değil," diye gürledi Sethorn. "Ve bu seni ilgilendirmez. Onlar kendi seçimlerini yaptılar ve bunun seninle hiçbir ilgisi yok."

Uraya durdu ve ondan uzaklaştı. "Biliyorum ama merak ettim, eminim bunu takdir edersiniz. Burada misafir olarak yaşıyorum ve bu kadınların neden buna zorlandığını bilmiyorum-"

Sethorn, "Bu inde dilediklerini yapma özgürlüğüne sahipler," diye araya girdi. "Ve seçtikleri şey de bu. Baş Vekilharcım ne denerse denesin, başka bir şey yapmayı reddediyorlar. Bu, değiştirmek için zaman harcayacağım bir şey değil."

"Ama onları bu hale sen getirdin," diye haykırdı Uraya. "Senin ilgini istesinler diye onları kendine bağımlı yaptın, değil mi? Ve şimdi bunu onlara vermek istemiyorsun."

Sethorn'un gözleri karardı. "Bunun için zamanım yok."

"Benim için zamanın var," dedi Uraya sıkıca. "Bana gösterdiğin ilginin bir kısmını neden onlara da göstermiyorsun?"

Sethorn onun kolunu bıraktı ve elini boynuna doladı, öne doğru eğilirken onu kendine yaklaştırdı, gözlerinin içine bakarken dudakları onunkilerden sadece birkaç santim uzaktaydı. "Kendini onlarla kıyaslama."

Gözlerindeki bakış ve sesindeki derin hırıltı, ona hazırlanmak için sıkışmasına neden oldu. Kalçalarını birbirine bastırdı. Şimdi uygun bir zaman değildi.

Onu bıraktı. "Bir daha ne ben ne de kâhyalarımın biri seni diz çökerken yakalamasın. Şimdi gel." Koridordan strateji odasına doğru adım adım ilerledi.

Uraya uzun bir nefes verdi. Konuşmakta olduğu kadına baktı ama o da uzun uzun Sethorn'a bakıyordu.

Başını sallayarak boynunu ovuşturdu ve onun peşinden gitti.

"Hadi, Uraya. Çok yavaş yürüyorsun!" Daylen heyecandan neredeyse zıplıyordu.

Uraya gülerek onu izledi. "Bana göstermen gereken her ne varsa, oraya vardığımızda hâlâ orada olacak."

"Evet, ama gördüğünde yüzünü görmek istiyorum," dedi. "Bence hoşuna gidecek."

"Bunu beş kez söyledin."

Daylen onu yanına çağırarak, "Çünkü bu doğru," dedi.

Onu inin, ilk keşfettiği zamanlarda sadece birkaç kez ziyaret ettiği bir bölgesine kadar takip etti. Orada fazla bir şey yoktu, bu yüzden uzun bir yürüyüş yapmak istemediği sürece inin o kısmına gitmedi.

Bir köşeyi döndüklerinde durdu, afallamıştı.

Önünde inanılmaz yükseklikte ve genişlikte devasa bir mağara uzanıyordu. Sol üst taraftaki bir açıklıktan içeri ışık giriyordu ama alanın bir kısmı karanlıktaydı. Mağarayı daha önce de görmüştü ama bu sefer sadece daha büyük görünmekle kalmamış, aynı zamanda dönüştürülmüştü. Platformlar, çubuklar ve halatlar duvarlara tutamaklar ve çerçevelerle birlikte eklenmişti, bu da burayı eğitim için mükemmel bir yer haline getiriyordu.

"Bu da ne?" diye nefes aldı.

"Bir eğitim alanı , değil mi?"

"Evet, ama..." Mağaranın ne kadar büyük olduğunu görmek için bir adım öne çıktı. Yüksekte, duvarlar boyunca farklı yüksekliklerde uzanan, bazıları eğimli, diğerleri düzensiz platformlardan oluşan bir yama görebiliyordu. "Bu çok büyük! Bu şeylerden bazılarını buraya kadar çıkarmayı nasıl başardınız?"

Daylen gururla, "Neredeyse Usta yaptı," dedi.

Uraya gözlerini kırıştırdı, midesini ısıtan bir şey yayıldı. "Öyle mi yaptı?"

Daylen kaşlarını oynatarak, "Evet," dedi.

Uraya, o ne zaman kaşlarını çatsa hep yapmak zorunda kaldığı gibi güldü. "Neden?"

"Ona ne istediğinizi söyledim ve o da tasarlamaya başladı."

"Bunu o mu tasarladı?"

"Evet, sabahları siz gelmeden önce strateji odasında yaptığı şey buydu."

Uraya sırtıtmaktan kendini alamadı. Belki de ona en azından bir kez içten bir iltifat etmeliydi. Muazzam bir düşüşün olduğu ya da öyle görünen kenara doğru bir adım attı. Dipteki tüm alanın etrafında büyü hissedebiliyordu.

Daylen'a baktı.

Daylen, "Düşersen asla yaralanmayacaksın," diye onayladı.

Yanındaki duvarda kılıçlar, asalar, kalkanlar... güneyde bulunan ve daha önce hiç görmediği her türlü silah vardı. Bunlar kuzeyden ya da savaş öncesinden kalma silahlar olmalıydı. Asalardan birini aldı ve elinin etrafında döndürdü. Mükemmel bir ağırlığı vardı. "Ama bu silahları kim yarattı?"

"Bu inin bazı çalışanları ve kardeşlerinin inlerinden bazı işçiler bunların yapımına yardım etti."

Uraya inanamayarak başını salladı. "Bunu yaptığına inanamıyorum," diye mırıldandı nefesinin altında.

"Deneyecek misin?" Daylen heyecanla söyledi.

Ona temkinli bir şekilde baktı. "Kalıp izleyecek misin?"

Daylen avuçlarını havaya kaldırdı ve bir adım geri çekildi. "Eğer istemezsen yapmam."

"Sethorn burada olduğumu biliyor mu?"

Daylen başını salladı. "Sana söyleyecek kişinin ben olmama izin verdi."

Uraya, onun burada olmamasından dolayı biraz hayal kırıklığına uğramış olsa da başını salladı.

"Kafese kapatılmak ya da takip edilmek istemediğinizi biliyor," dedi. Dudaklarını büzdü. "Dikkatini veriyor."

Uraya ona bir bakış fırlattı. Daylen bunun sadece öyle göründüğünü bilmiyordu; Sethorn'un dikkat ettiği anlaşma buydu.

"Yani, bence burada ne olduğu gayet açık," diye devam etti göz kırparak. "Buna tanıklık edebildiğim için çok mutluyum."

"Şahit olmak mı?" Uraya yüzünü buruşturdu. "Bunu ben gittikten sonra kullanmak üzere kendisi için yaptığını varsayıyorum."

Daylen'in yüzü donuk bir ifadeye büründü ve gözlerini devirdi ama soruya cevap vermedi. "Devam et," diye onu teşvik etti. "Bir dene bakalım. Ben giderim."

Onu elleriyle kışkırladı ve nefesinin altında mırıldanarak oradan ayrıldı.

Uraya dudağını ısırdı ve mağarayı geçmek için izleyeceği rotaya odaklandı. Ayaklarının üzerinde biraz zıpladıktan sonra tek ayağının üzerinde geriye doğru sallandı ve kıyafetlerinin tamamen yanlışı olduğunu fark etti. Daylen'e eğitim kıyafetlerinin nerede olduğunu sorması gerekirdi.

Elbisesini çıkardıktan sonra tekrar geriye doğru sallandı ve ileri doğru fırladı, olabildiğince hızlı koştu, zıplamadan ve havada süzülerek ilk platforma ulaşmadan önce tüm gücünü bacaklarına verdi. Heyecan vericiydi! Parkur boyunca zıplayarak, dönerek, dönerek devam etti, ta ki orada bulunan tüm silahlarla açıkça dövüş eğitimi için olan düz alana ulaşana kadar.

Arenada bir saatten fazla zaman geçirdi ve sonunda girişe geri döndüğünde Sethorn orada durmuş kaşlarını çatıyordu.

"Bunu çırılçıplak soyunup-" diye inşa etmedim.

Koşup onun üzerine atladı, kollarını boynuna ve bacaklarını gövdesine doladı. "Bayıldım. Teşekkür ederim," dedi nefes nefese ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

Sethorn sarsıldı ve sonra onu kollarıyla sardı ve duvara doğru itti, ağzı onunkine hükmediyordu.

"Bu davranışını onaylıyorum," dedi ağzının içine. "Ama yine de kıyafet giymen gerekiyor."

Uraya gülerken uzaklaşırken, adam sadece ona baktı, gözleri yüzünde gezindi.

"Umarım bu bana daha uygun kıyafetler vereceğiniz anlamına geliyordur," diye belirtti.

Sethorn burnunu kızın boynuna dayadı. "Sadece eğitim için."

Vücudu ona tepki verirken ürperdi. Zaten terli ve sıcak olan bedeninde, yüzeye çıkmak için olgunlaşmış bir şeyleri harekete geçiriyordu. "Pekâlâ, indir beni. Tuvaleti kullanmam gerek."

"Hayır, kokmuyorsun," dedi, sesinde o tanıdık kabuk vardı. "Mükemmel kokuyorsun." Onu yere çekti ve bacaklarını ayırdı ve kısa süre sonra onun ilgisinin sıcaklığında kayboldu.

O günden sonra Uraya eğitim alanını yürüyüşe çıktığından daha sık ziyaret eder oldu. Fiziksel aktivitenin verdiği heyecan, ciğerlerindeki yanma ve eklemlerindeki ağrı inanılmazdı. Sethorn'un onu maruz bıraktığı fiziksel zorlamadan farklıydı ama özgürleştirici ve heyecan verici bir yanı vardı. İlk kez kendini bu kadar özgür hissediyordu.

Bir keresinde geldiğinde Sethorn oradaydı ve geniş omuzlarını yuvarlıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Bugün size katılıyorum."

"Ne?" Uraya ona bakakaldı. "Bana katılamazsın."

"Neden?"

Uraya bir an için afalladı. "Çünkü."

Sethorn, "Bu bir neden değil," dedi. "Başka biriyle rekabetçi bir şekilde antrenman yapmak, antrenman yapmanın en iyi yoludur. Yeterli yeteneğe sahipsin. Benimle zirveye doğru yarışmak kendini geliştirmene yardımcı olacaktır."

Uraya ona ters ters baktı. "Ben geri bildirim istemedim."

Sethorn sırtıttı. "Eğer senin için rekabet edemeyeceğin kadar yetenekliysem. Anlıyorum. Çoğu benimle rekabet edemez-"

Uraya koşarak platforma çıktı. Sethorn

böğürerek onun peşinden koştu.

Elbette o kazandı. Ama bunun nedeni büyü kullanarak havada kalabilmesiydi. Uraya'ya göre bu hile yapmaktı ama Sethorn onun argümanını asla kabul etmedi. İnsanların ellerindeki her şeyi kullanmaları gerektiğinde ısrar ediyordu; bir başkasının yeteneğinin olmaması önemli değildi, bu onların çözmesi gereken bir sorundu.

Ama onunla antrenman yapmak ve gerçekten de önemli olan yeteneklerini görmek heyecan vericiydi. Şaşırtıcı bir şekilde, tüm kardeşler arasında Zendyor'un en iyi dövüşçü ve eğitmen olduğu konusunda ısrar etti, ancak Uraya ona Zendyor'un eğitim mağarasına gelip onlarla birlikte çalışacağını düşünüp düşünmediğini sorduğunda, ona aniden delirmiş gibi baktı.

"Böyle bir şey olmayacak, küçük düşman," dedi. "Bu alan senin için ve kardeşlerimden hiçbiri sadece senin için olan bir alana girmeyecek."

Sethorn her zaman onunla birlikte arenaya gelmiyordu ama geldiğinde daha sıkı ve daha uzun çalıştığını ve daha hızlı geliştiğini fark etti. Tam olarak ne için antrenman yaptığından emin değildi ama fiziksel olmak iyi hissettiriyordu.

Eğitim mağarasında geçirdiği zaman onun için yeterli yalnız zaman oldu; artık saklanmak için kendi yatak odasına sahip olmayı ya da inlerde saatlerce dolaşmayı arzulamıyordu. Garip bir şekilde, ikisi de terli ve bitkinken Sethorn'un düğümünde olmanın, birbirlerinin vücutlarından ve kokularından zevk almanın ona mümkün olduğunu hiç bilmediği derin bir tatmin sağladığını da fark etti.

Ertesi hafta, kurtarmayla ilgili tüm tartışmalar aniden, özel ve ayrıntılı ödevler için ayrılmış olan salondaki tek bir masaya sıkıştırıldı.

Her şey yaptıkları araştırmalar sonucunda bir araya geldi ve sadece belirli harita ve modeller kullanıldı. Hem mavi hem de yeşil cüppeli hizmetkârlar, Sethorn'la birlikte masanın etrafını sarmış, kurtarmayı mümkün olduğunca sorunsuz hale getirmek için öneriler ve fikirler sunuyorlardı.

Uraya nihayet bu aşamaya geldikleri için memnundu. Yapılan araştırmanın seviyesi için minnettar olmadığından değil, daha önce ona alakalı görünmeyen birçok şeyin dikkate alınması oldukça etkileyiciydi. "Zendyor mavi korun yok edilmesinin daha uzun sürdüğünü söyledi ama ejderha Ateş onu yok edebilir," diye onayladı Sethorn.

Uraya başını salladı ve rahatlayarak uzun bir nefes verdi. Kor onun için en büyük endişeydi - özgürlüğünü pek çok yönden kısıtlayan şeydi.

"Bu da asıl kurtarmayı planlayabileceğimiz anlamına geliyor ama oraya vardığımızda ne bulacağımızı tam olarak bilmemiz gerekiyor." Uraya'ya döndü. "Geçen sefer bana başka birinin kurtulma ihtimalinin düşük olduğunu ama arkadaşının kurtulabileceğini söylemiştin. Neden böyle oldu?"

Uraya, "Kraliçe o eyaleti nasıl hedef aldığı konusunda çok titiz davrandı," diye açıkladı. "Yaptığı şeyden sağ çıkmak herkes için zor olurdu."

"Ne yapıyordu?" diye sordu bir hizmetçi.

"O bölgede hiç kor olmadı ki. Savaş devam ederken bile bu doğal bir olay değil," dedi Uraya. "Onu oraya yerleştirdi, kaçamayalım diye bizi çevreledi ve sonra da kapatmaya devam etti. Kaçamadık. İnsanlar öldü. Ve tabii ki insanlar kaçmaya çalıştı. Öldürdü ama koru yıllardır aynı çevrede tutuyor."

"Ama bunu nasıl bildiğinizi anlamıyorum," dedi hizmetkârlardan biri şaşkınlıkla. "Bu bölgeyi bir bekçi olarak mı izliyordunuz?"

"Peki arkadaşınızın hayatta olduğunu nereden biliyorsunuz?" dedi bir başka görevli. "Gerçekten becerikli biri," dedi Uraya. "Uzun oldu, ama hiç kraliçe onu öldürecekti."

Sethorn doğruldu. "Ne dedin sen?"

"Uzun zaman olduğunu söyledim ama o gerçekten becerikli biri. Yapabilecektir-"

Sethorn masanın etrafında dönerek ona doğru yaklaştı, vücudu gergindi. "Ne oldu?" dedi kadın telaşla.

"Arkadaşın bir kadın."

Uraya başını salladı. "Hayır. Arkadaşımın kadın olduğunu hiç söylemedim. Arkadaşımın erkek olduğunu da söylemedim. Sadece kurtarılması gereken bir arkadaşım olduğunu söyledim."

"Peki kim bu arkadaş?"

Uraya bir an sessiz kaldı. Tivv'in kim olduğuna dair ayrıntılardan özellikle bahsetmemesinin iyi bir nedeni vardı. Ve şimdi de yeterli bir neden göremiyordu. "O sadece benim için çok önemli biri."

Sethorn'un hırıltısı masadaki herkesi sağır etti. Yumruklarını sıktı ve kokusunu acı, sert bir kenar sardı. Hizmetkârlar geri çekildi, gözleri dehşet içinde açılmıştı.

"Ne kadar önemli?" diye gürledi

Uraya'nın midesinde gergin bir titreme belirdi. "Ne fark eder ki?"

"Onu kurtarıyoruz, bu yüzden kim olduğunu bilmeliyiz."

"Adı Tivv. Tivvian." Uraya şaşkınlıkla ona baktı. "Onun hakkında bilmek istediğin her şeyi sana daha önce anlattım. Birlikte büyüdüğümüzü söyledim." Kızgınlık bir an için içinde alevlendi.

"Bana öyle bakma," diye bağırdı. "Beni ve klanı yanlış yönlendirdin. Kimi kurtarıyoruz lan biz?"

Uraya gözlerini ona dikti. "Az önce sana söyledim. Ve kimseyi yanlış yönlendirmedim. Kimin kurtarıldığı klan için önemli değil, olmamalı. Oshali'ye yardım etmemin karşılığı bu, değil mi? Arkadaşın erkek ya da dişi olması neden önemli olsun ki?"

"Benim için önemli! Onu nereden tanıyorsun?"

"Bunun senin için bir önemi yok, Sethorn," diye mırıldandı Uraya nefesinin altından.

Sethorn hırslayarak onu yakaladı ve koridorun dışına sürükledi.

"Bekle!" Uraya kolunu ondan çekmeye çalışırken "Dur!" dedi. "Ne yapıyorsun?"

Onu inin koridorlarında sürükledi, tökezlediğinde, ayağı takıldığında ya da kendini onun elinden kurtarmaya çalıştığında görmezden geldi. Hatta denedi

onu yavaşlatmak için duvarlara tutunmaya çalıştım ama o çok güçlüydü.

"Canımı acıtıyorsun," diye bağırdı, omzundan seken acıyla yüzünü buruşturarak.

Cevap vermedi.

Sonra, adamın kendisini platforma giden giriş koridoru boyunca sürüklediğini fark etti, dizlerinin üzerinde onları izleyen, çoğunlukla da onu izleyen kadınların yanından geçti.

Sonunda perona çıktıklarında durdu, hâlâ kızın ağrıyan kolunu tutuyordu.

Onu dikkatle izledi, boynundaki damarların şiştiğini ve yüzünün öfkeyle buruştuğunu görünce dehşete kapıldı. "Neyin var senin?" diye nefes aldı, bağırmaktan sesi kısılmıştı.

"Kardeşlerim ve ben yalancılardan ve bizi kullanan ölümlülerden nefret ederiz," diye bağırdı Sethorn. "Kendimizi onlarla ilişkilendirmeyiz. Şimdi bana bu adamı nereden tanıdığını söyleyeceksin yoksa seni bu lanet olası çıkıntıdan aşağı atarım!"

Dehşet tüm vücudunu sarmış, tüm duyularını harekete geçirmişti. Kocaman gözleri, bir şekilde çılgın bir canavara dönüşmüş olan karşısındaki dragorai alfasına takıldı. Onu hiç bu kadar öfkeli gördüğünden emin değildi; bunu yapacak kadar öfkeliydi ama neye dayanarak? Tivv hakkında daha ne bilmesi gerekiyordu? Ve eğer Tivv dışı olsaydı, bunu sorar mıydı? Klanın bundan memnun olmayacağı kesindi.

Kızın tereddüt etmesi üzerine Sethorn daha da öfkelenmişti. Kızın yüz ifadesini okumuş gibiydi. "Konuş, Uraya! Beni sına. Kardeşlerim kararımı kabul etse de etmese de, bunun sana bir faydası olmayacak. Ve kurtarmaya çalıştığın bu adama da kesinlikle bir faydası olmayacak. O yüzden şimdi söyle bana, kim bu lanet olası!"

Kalbi ağzında, ne diyeceğini bilemiyordu. Kendini bir daha asla içinde bulunduğu duruma sokmayacağına dair kendine söz vermişti ve eğer ona söylerse, yapacağı şey bu olacaktı. Kurtardığı kişiyi umursamadığını düşündüğünde sorun yoktu ama şimdi gerçekten bilmek istediğine göre, söylememesi daha da önemliydi. Gözlerini kırıştıtararak ona baktı, çaresizliği onu bir cevap veremeyecek kadar kararsız kılıyordu.

Ama zamanı kalmamıştı. Sethorn onu omuzlarından yakaladı ve çıkıntıdan havaya fırlattı.

Nefes nefese, aşağı doğru bir yörüngede yükselirken çırpındı, ancak geçen sefer yaptığı gibi paniklemek yerine, gözlerini kapattı ve bunun

açıkça onun kaderiydi. Sethorn onu tam olarak böyle bulmuştu - sert zemine çarpmasına dakikalar kalmıştı - ve böyle bitiriyordu. Bunda kadersel bir şey vardı. Bunun olacağını görmemiş gibi değildi. En başından beri endişelendiği mantıksız canavar sonunda kendini göstermişti. Ama en azından her şey boşa gitmemişti. Artık hayatta olmasa bile klan Tivv'i kurtarmak için onurla bağlıydı ve Tivv hayatının geri kalanını yaşayabileceği sessiz bir yer bulabilecek kadar becerikliydi.

Ve sonra olan oldu. Sert bir şeye çarptı ve her şey karardı.

OceanofPDF.com

Uraya Sethorn'un yatağında uyandı.

Gözlerini kırptırdı, bir an için kafası karıştı, ta ki şunu hatırlayana kadar

ölümüne düşüyordu. Kalbi hızla çarpmaya başlayınca vücudunu kıpırdatarak kırık kemiği olup olmadığını kontrol etti ama Sethorn'un onu kolundan sürüklediği yerdeki dayanılmaz acıdan başka hiçbir yeri acıımıyordu. Onarılamayacak kadar kırılmadığına ya da ölmediğine göre, Sethorn onu yakalamış olmalıydı. Tekrar.

Başını çevirdiğinde, adamın yanında yattığını ve sanki her düşüncesini incelemeye çalışıyormuş gibi ona baktığını görünce irkildi. Başını başka yöne çevirdi. O bir canavardı. Bunu bazen seksle ve çoğu alfanın yapamayacağı düşünce ve fikirleri bir araya getirebilmesiyle iyi saklıyordu ama bu onu daha da tehlikeli yapıyordu.

Sekse ve başarılı bir görevden duyduğu hazzı kendini kaptırmış ve bu onu asıl uğraştığı şeyden uzaklaştırmıştı. Bu yeni duyguları deneyimlemek inanılmaz derecede heyecan vericiydi, ama çok da güçlüydüler. Şu anda bile içinde, önceki tüm duyguları için bir mezarlık gibi esneyen bir kasvet boşluğu açılmıştı ve bu korkunçtu, muhtemelen şimdiye kadar hissettiği en kötü şeydi. En azından içinde duygusal olarak ölü olmak bu tür bir umutsuzluğa neden olmuyordu.

"Uraya." Adını bir talep gibi söyledi. Kadın dönüp ona baktı.

"Soruma bir cevap istiyorum."

Tiksinerek arkasını döndü.

"Uraya."

Onu görmezden geldi.

"Uraya!" Adam kızın yaralanmamış kolunu tuttu ve kız irkildi, boğazından tanımadığı bir ses geldi.

Onu serbest bıraktı ve bir an sessiz kaldı. "Yere düşmene izin vermezdim."

Sonunda döndü ve onun bakışlarını tuttu. Gözleri hâlâ vahşiydi, kokusu hâlâ saldırganlıkla doluydu. "Sana inanmıyorum."

Çenesi sıkıştı. "Seni yakaladım, değil mi?"

"Çünkü klanın bana hâlâ ihtiyacı var. Beni öldürmek istemediğin için değil."

Hırladı. "Hayır."

Kadın başını geriye çevirdi ama adam uzanıp çenesini tuttu. Kadın irkilerek ondan uzaklaştı ve adamın boğazından çirkin bir hoşnutsuzluk sesi yükseldi. Adam yüzünü ona dönmek için başını geri çevirdiğinde, kadın hareketsiz kaldı.

"Seni öldürmek istemedim."

Onun gözlerini aradı. Hâlâ vahşi olsalar da öncekinden farklı görünüyorlardı, diz çökmüş kadınlar gibi neredeyse çaresizdiler. Ama bunu onun niyetini yargılamak için kullanmayacaktı. Duygular dağınık, yanıltıcı ve tehlikeliydi.

"Bu bir daha asla olmayacak," dedi. "Ama yine de soruma bir cevap istiyorum. Bu Tivvian senin için kim?"

Uraya titreyen dudaklarını birbirine bastırdı, gözleri yaşlarla doldu. "Sana söylersem onu rahat bırakacağına söz veriyor musun?"

"Hayır."

Gözlerini kapattı, gözyaşları yanaklarına döküldü. Söylemeyeceğini biliyordu, bu yüzden en başta ona söylemek istememişti. Gözlerini açtı. "O zaman beni tekrar çıkıntıdan aşağı atabilirsin," dedi sıkıca.

"Hayır. Sana söyledim, bunu bir daha yapmayacağım. Ama yapacağım şey, bu eyalete gitmek ve zaten kor tarafından yok edilmemiş olan her şeyi yakmak."

Uraya'nın midesi sıkışmıştı. Onu öldürmekle tehdit ediyordu. Ve bunu yapabilirdi çünkü Tivv'in nerede olduğunu biliyordu. Bunu yapacağından hiç şüphesi yoktu. Onunla antrenman yaptığı zamanki felsefeyle aynıydı - kim daha büyük ve daha iyiye, elindeki her türlü araçla kazanmayı hak ediyordu. Olduğu şey nedeniyle her durumda güce sahipti, bu yüzden ne isterse sahip olacaktı. Tanıştıklarından beri böyle davranıyordu ve kızın bu kadar direnmesinin nedeni de buydu. Ama neden bu kadar öfkeliydi? Neden bu konuda ısrar ediyordu? "Seni kırdım mı?"

"Evet." Kelime hırıltı olarak çıktı. "Tüm bu görev boyunca, görevin başarılı olması için sunmaya hevesli olmanız gereken ayrıntıları bizden sakladınız. Eyalet hakkında ilk konuştuğunuz andan itibaren bunu fark ettim ama bilmemiz gereken şeyleri anlamadığınızı düşündüm. Ancak *arkadaşınızın* neden ildeki diğer insanlardan farklı davranacağını garip bir şekilde muğlak tuttunuz. Bunun için hayatlarımızı ve ejderhalarımızı riske atıyoruz. Eğer bilmediğimiz bir şey varsa, bu çok fazla zarara yol açabilir."

Bu adil bir argüman gibi görünüyordu - onu çıkıntıdan aşağı atmadan önce bahsedebileceği bir argüman.

"Bunun da ötesinde," diye devam etti, "hangi adamı benim üzerimde bu kadar önemli gördüğünüzü bilmek istiyorum."

Şaşkınlık Uraya'nın kaşlarını havaya kaldırdı. "Sen mi?"

"Evet, ben," diye hırladı. "Her gece benim yatağımdasın. Aletimle, parmaklarımla, dilimle doruğa ulaştın. Sanki benimmişsin gibi seni defalarca düğümledim. Sürekli senin itaatsiz ağzından çıkacak bir sonraki şeyi merak ediyorum ve sürekli senin samimi tadını arzuluyorum. Günlerim ve gecelerim seninle dolu ama sen beni daha önemli olan bir başkasını kurtarmaya zorluyorsun."

Uraya'nın bir an için nutku tutuldu, hatta kol ve bacaklarında keskin bir heyecan belirdi. Adam... kıskanıyor muydu? Onun bu itirafı karşısında midesindeki çırpınmayı elinin tersiyle itti. Onu öldürmeye çalışacak kadar kıskanç mıydı? Tivvian'ı öldürmekle tehdit edecek kadar mı kıskançtı? Titrek bir nefes aldı. Bu düşündüğü tehlikeden farklıydı ama adamın tepkisi gururunu okşasa da endişe vericiydi. Sethorn'la ilgili sorun, ona ait olmadığı halde her zaman ona ait olduğuna inanmış olmasıydı. Pek çok kez seks yapmış olmaları da bunu pekiştiriyordu ve bu durum onu dengesizleştiriyordu. Oradan bir an önce çıkması gerekiyordu ama işleri ilerletmenin tek bir yolu vardı.

"Tivvian benim kardeşim," dedi sessizce.

Sethorn bir an sessiz kaldı. "Kardeşin mi?"

Uraya başını salladı. "Benim ağabeyim. Ben kraliçenin yanına götürülene kadar yirmi yedinci vilayetin bir köyünde büyüdük."

"Bunu neden saklıyordun?" Sethorn homurdandı.

"Çünkü onun bana karşı kullanılmasını istemiyorum," diye karşılık verdi Uraya. "Kraliçenin yaptığı buydu. Kardeşime ne kadar değer verdiğimi ve beni kullandığı onca zamanı, bana yaptırdığı onca şeyi biliyor."

On beş yıl boyunca, misilleme yapmayayım diye beni tehdit ettiği kişi Tivv'di. Başlangıçta, onun gerçekte ne kadar zalim olduğunu fark etmediğimde, onun ellerinde korkunç acılar çekti. Bir keresinde koluna kor bulaştırdı ve gözümün önünde solmaya ve bükülmeye başladı. Ona durması için yalvardım ama durduğunda kolu eskisi gibi değildi. Onu defalarca dövdürdü ve işkence ettirdi ve o hala acı çekiyor - konuşacak kimsesi olmayan bir bölgede tek başına sıkışmış durumda. Tanıdığım en becerikli insandır, ama yıllar boyunca... Bunun ona ne yaptığını bilmiyorum." Tehdit eden gözyaşlarıyla savaştı. "Daha fazla zarar görmesine ya da beni istemediğim bir şeye zorlamak için kullanılmasına neden olmak istemiyorum."

Sethorn hareketsiz kaldı ve onu yakından izledi. "Sana bunu yapacağımıza inanıyor musun?"

"Bunu yapacağına inanıyorum. Klanın geri hakkında bir şey ."

Çenesi sıkıştı. "Benim olanı elde etmek için her şeyi yaparım ama ailem hayatımdaki en önemli şeylerden biri," dedi. "Yaptığım her şey onların ve bu klanın hayatta kalmasını sağlamak için. Kardeşlerim için ölürüm. Onlar için öldürürüm. Ve şimdi onların arkadaşları için de. Aynı şeyin onlar için de geçerli olduğunu biliyorum. Ailesini korumak isteyen tek kişi sen . Bizi gördün, hakkımızdakileri biliyorsun. Bunu saklamanız için hiçbir neden yoktu."

"Ben sen değilim, Sethorn," dedi acı acı.

"Bununla ne demek istiyorsun?"

"Kim olduğumdan dolayı istediğim her şeye hakkım olduğunu düşünmüyorum. Herkesin beni gördüğünde titremesine neden olan yeteneklere sahip değilim ya da insanları istediğim gibi kullanabilmem için benimle anlaşmaya kilitleyecek Mheyu Muhafızlarım yok. Biz çok farklıyız. Ailen hakkında böyle hissediyor olman benim ailem hakkında ne hissettiğimi anlayacağın anlamına gelmez."

"Bir tanrı olarak tasvir edilmiş olmam öyle olduğum anlamına gelmez," diye homurdandı. "Ailenin önemini anlıyorum. Hepimiz bunu anlamasaydık klanımız hâlâ var olamazdı. Yüksek ölümlüler olabiliriz ama yine de ölümlüüz."

"Neredeyse kolumu kırıyordun, sonra da beni platformdan ölüme attın," dedi Uraya gözyaşları içinde. "Bu, kayıptan anlayan hiçbir ölümlünün yapacağı bir şey değil."

Sethorn sert bir sesle, "Bana sadece bilmek söyleseydin bu sorun yaşanmazdı," dedi. "Bana cevap vermekten kaçınmak buna neden oldu."

Uraya başını salladı ve başka bir şey söylemedi. O asla anlamayacaktı. Olayları onun gördüğü gibi görmüyordu ama sorun değildi, çünkü burada çok uzun süre kalmayacaktı.

Etrafına uzandı, kolunu vücudunun altına soktu ve onu kendine doğru çekti, göğsüne doğru bastırdı, diğer kolu onu vücuduyla sarmak için başının altından geçerken bacakları onunkilere dolandı. Onu hissettiğinde memnuniyetle mırıldanmaya direndi, ama eli kalçasını sıkmak için uyluğundan yukarı çıktığında, iç çekmemek için dudağını ısırarak zorunda kaldı.

"Bu tatlı bedenin mahvolmasına izin vereceğimi sanıyorsan çıldırmışsın demektir," diye mırıldandı, sert avuç içi şimdi onun sırtını ovuyordu.

Uraya tam ona doğru gevşemek üzereyken kendini yenik düşerken yakaladı. Ona direnmek başlı başına bir mücadele idi ve o böyle şeyler söylediğinde bir yanı gururlanıyordu. Onun övgüsüne ya da ilgisine ihtiyacı yoktu ama yine de bunu elde ettiğinde, büyük bir kısmı bundan zevk alıyordu. Neden bu kadar zor olmak zorundaydı? Adamın kokusu daha rahat ve tanıdık bir şeye dönüşmüştü, içinde bir miktar uyarılma da vardı ama bunu da görmezden gelmeye çalıştı. Ancak mırıldanmaya başladığında, göğsünden titreşen ve iliklerine kadar işleyen, bedenini rahatlatan ve içindeki derin umutsuzluğu yatıştıran o ritmik gümbürtüyle rahatlamaya başladı. Ona yaslandı, şimdi bile ondan nefret etmesine rağmen ona karşı koyamadığı için gözleri yaşardı.

"Kurtarma için ihtiyacınız olan şeylere sahip misiniz?" diye sordu, düşüncelerini elindeki görevde tutmaya çalışarak.

Sethorn bir an sessiz kaldı. "Bana anlattıkların bazı şeyleri değiştirdi," dedi. "Önemli ölçüde."

Ona doğru baktı. "Nasıl?"

"Daha önce, kraliçenin kor deneyleri dışında yirmi yedi numaralı vilayette hiçbir çıkarı olmadığını varsayıyorduk. Eğer orada birini tutsak olarak tutuyorsa, bu tamamen farklı bir durum. Bize saldırmasını hesaba katmalıyız."

"Üç ya da dört hafta daha bekleyemem. Onu hemen çıkarmalıyız."

"Kraliçe şimdiye kadar gittiğinizi öğrenmiş olmalı," dedi Sethorn. "Onu hayatta tuttuğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü her zaman ona geri döneceğimi biliyor," dedi Uraya. "Bana her zaman ona ihanet edersem kardeşimin ölümünü izleyeceğimi söylerdi. Bunu benim önümde yapma şansı olmadığı sürece onu öldürmeyecek."

"O zaman sadece bize saldırmakla kalmayacak, aynı zamanda bir tür kurtarma da *bekliyor* olacak."

"Senden değil," diye ısrar etti Uraya. "Eyalette ortaya çıkmamı bekleyecek, ama kesinlikle dragorai'den değil."

"Her iki durumda da oraya hazırlıksız gidemeyiz Uraya. İşlerimi asla böyle yapmadığımı bilmelisin. Kardeşini kurtaracağız." Ona baktı, sesi alçaktı. "Ama bu sefer bana her şeyi anlatmalısın."

Daylen o akşam bir yiyecek arabası ve kolunu tedavi etmek için bir sepet dolusu bez, kavanoz ve şişeye geldi.

Belli ki endişeliydi; aslında onu ilk kez bu kadar üzgün görüyordu. "İyi misin Uraya?" diye sordu yatağın etrafında dolanarak. "Çok panikledim."

Başını salladı ve ona gülümsedi. "Sanırım iyi olacağım," dedi. "Sadece şu görevi bir an önce bitirmek istiyorum."

Daylen başıyla onayladı. "Usta strateji odasındaki herkesi bilgilendiriyor; şimdi kardeşine nasıl ulaşacaklarına dair yeni planlar yapıyorlar."

Bir bez aldı ve kavanozlardan birinden aldığı sert kokulu bir sıvıyla ıslattı. Uraya'nın morarmış koluna dikkatlice sürdü ve yüzünü buruşturduğunda onu susturdu.

"Bu hasarlı bölgeleri ısıtacak, o yüzden telaşlanmayın," dedi ve cildi ısınmaya başladı. "Sanırım artık ne beklememiz gerektiğini bildiğimize göre kardeşini almak daha kolay olacak," dedi, sesi parlak ve olumluydu. Yeni bir kavanoz açtı ve morarmış cildini ovmak için biraz merhem çıkardı. "Eminim son planda hâlâ cevaplanması gereken pek çok soru vardır."

"Umarım öyledir. Sadece hayatıma devam etmek istiyorum," diye mırıldandı. Daylen'in parmakları yavaşladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben sadece huzur içinde yaşamak istiyorum." "Sence de burası huzurlu değil mi?"

"Sethorn buradayken asla huzurlu olamaz," diye belirtti.

Daylen'in ifadesi çoğunlukla boştu. Merhemi devam etti. "Yani diğer inlerin daha sakin olduğunu mu düşünüyorsun?"

Uraya bir an düşündü. "Hayır, bu in kesinlikle bulunduğum diğer inden daha sakın, ama burada beni rahatsız eden çok fazla şey var, en azından bu inin efendisinin beni istediği zaman ölüme atabileceği gerçeği."

Daylen gözle görülür bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Kötü göründüğünü biliyorum...."

"Kötü mü görünüyor?" Uraya ona bir bakış fırlattı. "Kötü, Daylen. Hepiniz efendinize toz pembe bakıyorsunuz ve geri kalanını görmezden gelmek istiyorsanız, bu sizin seçiminiz ama ben yapamam. Bana nasıl davrandığını bildiğim halde yapamam."

Daylen başını onaylamaz bir şekilde eğdi. "Evet. Dışarıda diz çökmüş diğer kadınlar da onun sana davrandığı gibi davranılmasını isterdi. Yatak odasına taşınmak, günde birkaç kez düğümlemek, seni *öpmek*, sana kendi eğitim mağaranı inşa etmek, gözlerini senden alamamak.... Seni temin ederim ki bunun için adam öldürürler." Ona eğlenen bir bakış fırlattı. "Ve eminim sen hepsinden nefret etmişsindir."

Uraya kaşlarını çatı. "Bu... bu değil-"

"Sana onu birlikte gördüğüm herkesten farklı davranıyor," dedi Daylen kesin bir ifadeyle. "Hem iyi hem de kötü."

Uraya bir an sessiz kaldı. "Yani bana nasıl davrandığı konusunda onu yargılayamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Onu hiç yargılamamanız gerektiğini söylüyorum. Sadece nasıl hissettiğinize göre onunla ilişki kurun."

"Öyleyim Daylen," diye mırıldandı, "ve şu anda onun hakkında iyi bir şey hissetmiyorum."

Daylen yüzünü buruşturdu. "Hayır, demek istediğim bunu bir kenara bırakın ve doğal akışına bırakın."

"Bunu yapamam. Duygularım... Onlara güvenemem."

"Elbette yapabilirsin," dedi Daylen. "Ama sadece dragoraylardan beklentilerinizi ayarlarsanız."

"Bunu daha önce de söyledin. Bu mazeret değil-"

Daylen kararlı bir şekilde, "Evet, bunu daha önce de duydun ama anlamıyorsun ya da inanmıyorsun," dedi. "Onlar gerçekten farklılar. Düşündükleri ve hissettikleri şeyler bize mantıklı gelmeyebilir. Onlar yüzyıllardır yaşıyorlar. Bundan yüzyıllar sonra hayatta olmanın nasıl bir şey olabileceğini hayal edebiliyor musunuz? Rahat olduğunuz yaşam tarzı, kültür ve beklentilerin tanınmaz bir şeye dönüştüğünü? İnanın bana, o zamanki durumdan çok farklı. Usta'nın her şey için mazur görülmesi gerektiğini söylemiyorum ama

Onu yargılayacak olan herkes en azından kim olduğunu anlamaya çalışmalıdır." Randevu kavanozunu yere bıraktı. "Peki neden denemiyorsun?"

Uraya biraz şaşkınlıkla ona baktı. Hayat , en azından onun için. Eğer biri onu açıkça tehdit ederse, kendini korumak için elinden geleni yapardı. Sethorn en başından beri sayısız tehditte bulunmuştu... ama yine de küçük bir parçası onun bu tehditleri yerine getirmediğini fısıldıyordu. Onu ne zaman yalvartıp yakarsa, bu hoşuna gitmişti. Ama mesele bu değildi. Öne doğru eğildi. "Daylen," dedi sertçe. "Beni bir platformdan ölüme attı. Bunun onun kim olduğuyla hiçbir ilgisi yok."

Daylen'in gözleri parlıyordu. "Emin misin?"

Uraya nasıl cevap vereceğinden emin olamayarak kaşlarını çattı.

Tedavi sepetini topladı. "Diğer dragorai erkeklerini ve eşlerini izlemek için zaman ayırdınız mı?"

Uraya dudaklarını büzdü. "Onlarla aynı odada bulundum ama onları yakından izlemedim."

Ona sert bir bakış fırlattı. " da senin gibi kadın, değil mi?" Ona yemek servisi yapmak için yataktan kalktı. "Savaşın içinde büyümüş Dominyon kadınları."

Adamın tepsisini hazırlamasını izledi ve söylediklerini düşündü. Oshali'nin Tyomar'da ya da I'mya'nın Nyro'da ne bulduğunu hiç düşünmemişti. Ürkek kız Elora, Zendyor'un fırtınası için fazla çelimsiz görünüyordu. Oşali tüm dragorayların egoları olduğunu söylemişti ve buna kendi eşi de dâhil olmalıydı. Peki durum böyleyse neden onunla birlikte olmak istiyordu? Uraya seksin kendisinininkinden ve Sethorn'ununkinden daha iyi olduğunu hayal bile edemiyordu ama eğer eşlerse muhtemelen öyleydi ve eğer öyleyse, tek gereken bu muydu? Bu olamazdı. Belki de eş olmakla ilgili her şeye değecek bir şey vardır?

Yemeğini yedi ve düşüncelerini gözden geçirdi. Daylen bugün ilginç noktalara değinmişti ama yine de Sethorn'un onu neredeyse öldürdüğü gerçeğini aklından çıkaramıyordu. Bunu bir kez yapabildiyse, tekrar yapabilirdi ve klandaki kadınlar onunla benzer geçmişe ve yaşa sahip olsalar da, bu alfaların eşleriydiler. Eşlerini birçok açıdan çekici bulmaya yatkındılar. Kendisini ve Sethorn'u bu şekilde karşılaştıramazdı. Ancak bu görevi tamamlamak için, öfkesinin kurtarma ve kraliçe için ihtiyaç duyduğu tüm enerjiyi tüketmesine izin veremezdi. Bu yüzden Daylen'in dediği gibi, onun kim olduğunu anlamaya çalışabilir ve beklentilerini ona yüklemeyebilirdi. Görev sona ermeden ve kendisi ayrılmadan önce yapmak istediği tek şey buydu.

O akşam, geldiği ilk gecedan beri ilk kez Sethorn onu yatırmadı. Sırtını göğsüne yaslamış, mırıldanarak kollarını ve omuzlarını okşuyordu. Seks yapmadan onunla birlikte olduğu en rahat anıydı. Sinir bozucu bir şekilde, vücudu hala ona tepki veriyordu ve büyük bir kısmı parmaklarının karnına doğru kaymasını ya da göğüslerini okşamasını bekliyordu ama olmadı. Bunun yerine, ikisi de sessiz ve hareketsiz bir şekilde uzandılar ve Uraya kendini rahat ve memnun buldu.

Sethorn bir süre sonra, "Bana dokuz yaşından itibaren büyüğü hissedebildiğini söylemiştin," dedi. "Ve bana kralın bombalarından birinin gelmekte olduğunu nasıl hissettiğini anlattın. Kraliçe seni bekçi olmaya zorladı ama neden kardeşini saraya getirmedi? Onun için çalışırken ikiniz de orada mı yaşadınız?"

"Öyle değil," diye başını salladı Uraya. "Sanki onun için çalışmıyorduk; sanki ona adanmıştık, onun için hayatlarımızı vermeye hazırдық. Eğer kardeşim orada olsaydı, bana ondan daha çok şey borçlu olduğumu hatırlatırdı ve sahip olduğum yeteneği kaybetmekten çok korkardı. O zamanlar kraldan şimdikinden daha çok korkuyordu. Hakimiyetini koruması gerekiyordu. Bu yüzden sanırım beni bir şeyle tehdit etmesi gerekiyordu."

"Peki senin ölmediğini nereden biliyor?" Sethorn sordu. "Kayıp olduğunu biliyor olmalı, artık güneyde olmadığını biliyor olmalı."

"Öyle olmadığımı biliyor." Uraya bir nefes aldı. "Gardiyan eğitimi duygularımızı köreltir ve onunkileri bizimkilerin üzerine basar. Bir gardiyan öldüğünde bunu hissedebilir, yani ben ölmüş olsaydım bunu bilirdi."

Sethorn dirseğinin üzerine kalktı. "Ne demek duygularını senin duygularına mı yansıtıyor? Gardiyanlar onun duygularını hissedebilsin diye mi?"

Uraya ona bakarken başını salladı. "Her zaman mı?"

"Evet. Savaşta olmasa bile."

Sethorn kaşlarını çatarak ona baktı. "On beş yıl boyunca kendine ait hiçbir duyguya sahip olmadın mı?"

"Şey, tam olarak değil. On beş yıl boyunca onun duygularını tam olarak hissetmedim. Onu engelleme için bir yolunu buldum; çok küçüktü ama onun duyguları beni diğerleri gibi tamamen ele geçirmeydi."

"Ve o söyleyemedi mi?"

"Sonunda, hayır. Bunu yapmayı öğrenirken, ona direnmeye çalıştığımı anladı ve Tivv'i cezalandırdı."

"Ona nasıl direniyorsun?"

"En mutlu anım," diye fısıldadı Uraya. "Onu zihnimde sıkıca tutmam gerekiyor ve bu onu dışarıda bırakıyor."

"Bunu on beş yıl boyunca elinde mi tuttun?"

"Nasıl yapacağımı öğrendikten sonra, başka şeylere odaklanırken onu orada tutabiliyordum. Ayrıca duygularım sönümlenmişti, bu yüzden daha kolay oldu."

Sethorn tekrar yatağa doğru eğildi ve onu kendine doğru çekti. "Onu kurtarmak için bizimle gelmek istediğine emin misin? Kraliçe sizi hissedebilirse, onun için geldiğinizi anlayacaktır."

"O beni hissedemez, biz onu hissedebiliriz," diye açıkladı Uraya. "Kendisine bağlı olanları hissedebiliyor, ancak herhangi birini tek tek seçemeyecek kadar çok gardıyanı var, ancak bunun yarattığı bağlantıyı hissedebiliyor ve biri öldüğünde hissedebiliyor."

"Hmm. Sanırım ne tür bir büyü kullandığını biliyorum."

Ona bakmak için döndü. "Ne tür?"

"Bu uyum yemine benzer. Denge gereklidir, bir verip bir almak. Bozulamaz...." Kaşlarını çatı ve kendi düşüncelerine daldı. Uraya onun zihnindeki bir fikri düşünmesini izledi ve ifadesindeki küçük değişikliklere hayret etti.

Sonraki üç akşam da büyük ölçüde aynı şekilde geçti. Bütün akşam boyunca sessizce oturuyorlar, çoğu zaman konuşmuyorlar, sadece birbirlerinin arkadaşlığının tadını çıkarıyorlar ve bazen de ona sorduğu bir sorunun cevabı hakkında konuşuyorlardı. Böyle anlarda, sadece konuştuklarında onun ciddi doğasını görebiliyordu ve bu çok çekiciydi.

Ama üçüncü akşam, onunla herhangi bir cinsel aktivitede bulunmadan, sabırsızlanmaya başlamıştı. Onun öpücüğünü, vücudundaki dudaklarını ve vücudunu nasıl doruğa çıkardığının patlayıcı deneyimini istiyordu. Bunu bu kadar çok istemesinden nefret ediyordu, ama bu ihtiyaç her göz ardı edildiğinde daha da artıyordu, ta ki onunla her yattığında bacaklarının arası kayganlaşana kadar. Çok geçmeden Uraya, onun kasıklarında küçük daireler çizerek poposunu ovmak ve göğüslerini onun göğsüne bastırmak gibi yaptığının farkında bile olmadığı şeyler yapmaya başladı. Hatta burnunu onun boynunun kıvrımlarına gömecek kadar cesurlaştı, onun karanlık, dumanlı kokusunu derin derin içine çekti ve bundan zevk aldığını bilmesini umursamadı. Sadece daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Bir akşam, Uraya onun boynunu içine çekip ellerini tehlikeli bir şekilde kasıklarına yaklaştırmışken, adam geri çekildi ve Uraya'yı sıkan o bakışla ona baktı. "İyileşmen için sana zaman tanımaya çalışıyorum Uraya," dedi. "Ama ben taştan yapılmadım. Bana bu şekilde dokunmaya devam edersen, kendimi tutamayacağım."

Uraya ne yaptığını anlayınca gözleri büyüdü, yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "İyileşmemi beklediğini bilmiyordum," diye mırıldandı, kendini biraz geri çekerek.

Şu anda sadece hafif bir morluk olan ve zar zor görünen kolunu işaret etti. "Daylen'in uyguladığı tedavi, başka yerlerinde ağrı ve acı yoksa seni daha çabuk iyileştirecektir," dedi. "Kurtarma işlemini yapmadan önce tamamen iyileşmiş olmanı istiyorum. Ne kalıcı bir ağrı, ne de kalıcı bir morluk. Savaşa tam sağlıklı gitmek en iyisidir."

Uraya kabul etti.

"Ateşin ne zaman?"

Uraya bu soru karşısında dudaklarını büzdü. "Bilmiyorum. Kraliçe bunu tüm omega gardiyanları için bastırdı."

Sethorn kaşlarını çatı. "Hangi büyüyü kullanmış olursa olsun, bu çok tehlikeli." Uraya, "Bu sık sık yeniden yapılan bir büyü," dedi. hatırla. "Sanırım yılda bir kez. Ve alınması gereken iğrenç bir iksir var."

"On üç yaşından beri onu mu içiyorsun?"

Uraya başını salladı. "En azından o konuda şanslıydım."

"Öyle miydin? Sık seviyorsun. Eminim ateşin varken bunun için yanıp tutuşuyorsundur." Sonunda sırtışı yeniden ortaya çıktı ve kadın bunu gördüğüne memnun oldu.

Gülümsedi. "Aslında bu sevindiğim bir şey. Buradan ayrıldıktan sonra alfaların Diyar'ın her yerinde peşime düşmesini istemiyorum çünkü sıcaklığım onları bana çekiyor."

Sırtışı aniden kayboldu ve gözleri öfkeyle ona bakarken başını yukarı kaldırıp ona doğru eğdi. Uraya, ona ters ters bakarken yüzünün her santimini inceledi. Söylediklerinden hoşlanmadığı belliydi ama bu doğrudu ve Uraya ona vücudunu sürekli olarak kullanamayacağını hatırlatmak istiyordu. Kurtarma operasyonundan sonra klanla geçireceği zaman erecekti. Onun bir şey söylemesini bekledi ama adam uzun süre bakmaya devam etti.

"İltifatımı istiyorum," dedi sonunda, ancak bakışları sona ermedi.

Uraya iç çekti. "Onsuz üç gün geçirebilmene şaşırdım," dedi.

Adam ona ters ters baktı, bu da kadının sırtıtmasına neden oldu. "Çok özenli bir aşıksın," dedi.

Bakışlarındaki sertlik hafifçe yumuşadı. "Bu neredeyse gerçek bir iltifattı." Uraya kaşlarını çatarak, "Elbette öyle," dedi. "Neden olmasın ki?" "Deneyimsiz kadınlar sevgililerinin ne kadar özenli olduğunu nadiren bilirler.

karşılaştırabiliyorlar."

"Neden deneyimsiz olduğumu düşünüyorsunuz?"

Sethorn'un tüm vücudu gerildi. Onu kendine doğru çekti ve yakından izledi. "Bunu açıkla. Ben senin ilk sevgilin değil miyim?"

Alarm Uraya'nın damarlarına hücum etti ve hatasını çabucak örttü. "Hayır, sen benim ilkinsin," dedi aceleyle.

"O zaman az önce ne dediğini açıkla," dedi, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı.

Uraya gece tuniğiyle oynadı, vücudunda sıcaklık yükseliyordu. Bunu ona açıklamak zorunda kalmayı hiç beklemiyordu ve Tivv hakkında verdiği tepkiye bakılırsa, bu hiç de iyi gitmeyecekti. O ve onun aptal koca ağzı. Dikkatli konuştu. "Bugünkü tüm kişisel sorularınızı zaten yanıtladım."

Sethorn ayağa kalktı, kızın üzerinde yükselirken kasları esniyordu. "Sorular umurumda bile değil. Şimdi söyle bana."

"Sözleşmeyi ihlal etmek mi istiyorsun?"

Öfke gözlerini daha da sertleştirdi ama hiçbir şey söylemedi. "Sana yarın söyleyeceğime söz veriyorum," dedi usulca.

Sethorn öfkeden kudurdu, nefesi ağırlaştı, burnu alevlendi, gözleri sert ve karanlıktı. Onu yakalayarak yüzüstü çevirdi ve kalçalarını kaldırdı. Tek bir hamleyle onu mızrakladı ve tırnaklarını kalçalarına geçirerek sertçe becerdi.

Uraya acıdan ciyakladı, ama sonunda onu tekrar içinde hissetmenin inanılmaz duygusuyla o kadar güzel harmanlandı ki, bir inlemeye . Adam hızlandıkça kalçalarını adama doğru itti ve onu öyle vahşice içine aldı ki mırıldanmaya başladı. Son birkaç akşam boyunca kendini onun için hazırladıktan sonra, doruk noktası ona hızla geldi, mutluluk verici, tüketen bir telaş. Adam ritmini bozmadan sırtüstü çevirdi ve yatağa yatırarak ulaşabildiği her yeri ısırdı; omuzlarını, göğüslerini, boynunu. Parmakları sırtından kanı çekerek birleşik kokularına metalik bir kenar ekledi; zevkin ortasındaki acı onu çılgına çevirdi. Bacaklarını geriye itip onu ikiye büktüğünde, sikini gömdü.

defalarca özensiz kanalının derinliklerine girdiğinde, kör edici, her şeyi tüketen bir ecstasy nöbeti içinde geldi.

Her yanı, içi ve dışı hırpalanmış ve yara bere içindeydi ve bu kadar canlı olmanın keyfini çıkarıyordu.

Onu kabaca düğümledi, iddiasında kükredi, ellerini kalçalarının altına kaydırarak daha derine bastırdı ve sürtünmeden inlemesini sağladı. Sonra sonunda onun üstünde rahatladı, ona özlemini duyduğu ağırlığı ve kokuyu verdi.

O kadar doymuştu ki hemen uyuşukluk çöktü üzerine, ama düğümü küçülüp içinden çekildiğinde, normalde yaptığı gibi ona sarılmadı. Ayağa kalktı ve odada volta attı, açıkça tedirgindi, gözleri vahşi ve sırtı gergindi.

Başını yastığa bırakmadan önce bir süre onu izledi. Belli ki sorusuna cevap vermediği için kızgındı ama bütün gece volta atmak istiyorsa, bu onun seçimiydi.

Onu yatakta umutsuzca özlüyordu ama bunu ona söylemeyecekti. Gecenin yarısında onu tekrar becerdi, bu sefer tohumlarını yüzüne ve göğüslerine döktü. Nefesini tuttuktan sonra ona doğru uzandı ama adam yatakta değildi, onun yerine yatağın ucunda duruyordu, kollarını kavuşturmuş, vahşi gözlerini ona dikmişti.

"Bu gece uyumayacak mısın?" diye mırıldandı.

"Soruma cevap vermek zorunda kalacağın sabahı bekliyorum," dedi sıkıca. "Eğer uyumamı istiyorsan, şimdi cevap ver."

Uraya inledi ve yatağa geri düştü. Arkasını döndü ve elinden geldiğince uyumaya çalıştı ama onsuz zorlanıyordu.

Ertesi sabah uyandığında, adamın yatağın yanında durup kendisine baktığını gördü ve bunu bütün gece yaptığı belliydi.

"Açıkla," diye emretti. "Daha önce birini becerdin mi?"

Uraya oturdu, biraz su doldurdu ve Sethorn'un sabırsızlıktan titremesine aldırmadan bacaklarını altına sıkıştırdı.

"Kraliçe gardiyanların duygularını köreltiyor. Bize bu şekilde ulaşır, onun için bu kadar yararlı olmamızın nedeni budur. Duygularımız köreldiğinde, onun duygularını emeriz ve bazen savaştayken bizi beslerler."

"Bunun ne alakası var-" "Sana söylüyorum!"

diye tersledi. "Sadece bekle." Sethorn'un

burnu nefes verirken alevlendi.

"Kraliçe ısılarımızı sihirli bir şekilde bastırıyor ama bazılarımız için bunu yapamadı ve nedeninden emin değilim. Sanırım bir omega ne kadar gençse, onları bastırmak o kadar kolay oluyor. Yapamadığında, gardiyanın kızgınlığından geçmesine izin veriyor, ancak ordusundan çok sayıda muhafızın omega bu durumdayken kullanmasına izin veriyor. Bazen kızgınlık döneminde olmasalar bile muhafızlarının bir gardiyanı kullanmasına izin verir; bu onun iyilik kazanmak için kullandığı 'para birimlerinden' biridir."

Sethorn ölümüne hareketsizdi. "Bu sana mı oldu? Kızgınlık döneminde miydin?"

"Benim ateşimde hiç olmadı ama evet, bir kez oldu. Onun duygusal etkisini engellediğimi öğrendi. Bunu ilk kez yapıyordum, anlayabileceğini fark etmemiştim. Onu nasıl yaptığımı bilmediğime ikna ettim ama o yine de bana bir ders vermek istedi. Bu yüzden beni muhafızlarından birine verdi."

Sethorn döndü ve boğazında bir hırıltı gümbürdeyerek adım atmaya başladı.

"En mutlu anıma daldım ve hiçbir şey hissedemeyecek kadar koştum; sanki kendi bedenimde değildim. Bunu hiç hissetmedim."

"Ama sahip olduğu hâlâ senin bedenindi," diye bağırdı Sethorn.

Uraya başını salladı. "Evet. Ve bu tüm gardiyanların başına geliyor, bazıları hariç. Bunun onlar için nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum. Sanırım kraliçe beni tekrar teklif etmek istemedi çünkü gençtim ve üzerimdeki bu tür bir stresin yeteneğimi etkileyip etkilemeyeceğini bilmiyordu."

"Gardiyanlar biliyor mu?" Sethorn sordu, "gardiyanların kukla gibi kullanıldığını?"

Uraya başını salladı. "Muhafızlar kendilerine göz kulak olunması için oradalar," dedi. "Sana söyledim, orduda bulunmalarının tek nedeni normal bir hayat sürebilmek. Düzenli yemek ve eğitim, sağlık bakımı, eğlence ve şimdi ve eğer gerçekten iyi bir iş çıkarırlarsa, bir gardiyanla yatabilirler. Bu, taşrada her yerde kor varken, tüm toplulukları yok ederken ve herkes aynı yiyecek ve kaynaklar için çabalarken hayatta kalmaya çalışmaktan çok daha cazip."

Sethorn uzun bir süre sessiz kaldı ve kadının söylediklerini düşünürken odada volta attı.

"Onları öldüreceğim," diye mırıldandı. "Hepsini öldüreceğim."

"Kim? Ordu mu?"

Ona döndü, bakışlarındaki öfke ve gök gürültüsü kadının ürpermesine neden oldu. "Her biri lanet olası."

Sethorn'un öfkesinin yatışması uzun zaman aldı. Birkaç gün sonra hâlâ pek konuşmuyordu ve sorgulamalarına devam etmemiştir. Uraya bunu özlediğini fark etti. İyi olan şey, Sethorn'un onunla yeniden yatıyor olmasıydı ve bu her zaman hoşuna gittiği kadar sert ve tüketkendi.

Şimdi geçirdikleri zaman, sessiz sarılma zamanı ile kavurucu, çılgınca tutkunun bir karışımıydı. Onunla birlikte kollarında yatarken, sadece onun nefes alışını dinlerken ve onu etrafında hissederken, bunu yalnız uyanmaya tercih ediyordu. Yine de sevişmesi o kadar ilkel ve vahşiydi ki, sanki kendini onun rahmine binlerce farklı şekilde kazımaya çalışıyordu.

Elbette kolunun iyileşme sürecini hızlandırmak için yapılan tüm girişimler boşa gitmişti. Sethorn, ona cevap vermeyi reddettiği geceden itibaren kızın her yerini morartmış, dişleri, tırnakları, tükürüğü ve tohumuyla onu işaretlemişti. Daylen kolunun hâlâ iyi iyileştiğini ama savaşa girmeye hazır hale gelmesinin bir hafta kadar daha sürebileceğini söyledi.

Sethorn'a görev planlamasının nasıl gittiğini sordu ama Sethorn sorularına hiç cevap vermedi ve sadece dinlenmeye odaklanmasını söyledi.

Bir öğleden sonra, sabahı strateji odasında geçirdikten sonra yatak odasına geldi ve onu yataktan kaldırmadan önce üzerine bir tunik giydirdi. Şaşırان Uraya, onu taşırken ona doğru kıvrıldı. "Nereye gidiyoruz?"

"Eğitim mağarasına."

"Antrenman yapmak mı istiyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla.

Başka bir şey söylemedi. Uraya vardıklarında onu yere bırakmadı ama havaya yükselip geniş mağara boşluğuna sürüklenene kadar atış başladı.

"Ne yapıyorsun!" Uraya'nın nefesi kesildi.

Sethorn büyüyü bitirdi ve havada asılı kaldılar. "Bunu nasıl yapacağını öğrenme sırası sende."

"Yapabilir miyim bilmiyorum," dedi. Gözlerini daha da açarak mağaranın dibine baktı. Mağaranın dibinde büyüler olmasına rağmen

mağaranın dibinde, onlara güvenmek istemedi. Ayrıca, düştükten sonra mağaradan çıkmaya çalışmak cehennem gibiydi. Uzun bir tırmanıştı ve bugün bunu yapmak istemiyordu.

Sethorn, "Bunu öğrenmenin tek yolu denemektir," dedi. "Bu, atışlarınızda ve havada kalışınızda daha fazla güven kazanmanıza yardımcı olacak bir şey olacak."

"Tamam," diye nefes aldı.

Thrakondarian'ın bazı temellerini tekrarlayarak ve ona büyüünün nasıl ağırlık alabileceğini açıklayarak başladı. Büyü yapmaya gelene kadar her ona mantıklı gelmişti. Sethorn'un büyü yapma yöntemi alışık olduğundan çok daha karmaşıktı ve kelimeleri karıştırdı. Dil o kadar özeldi ki doğru anlaması gerekiyordu. Orada en az bir saat kaldılar ve o hâlâ ağırlığını havada tutmasını sağlayacak tek bir büyü bile yapamamıştı. Sethorn sonunda onları mağaranın girişine doğru sürükledi ve onu yatak odasına geri götürdü.

Ondan sonra her gün denediler ve kendini birkaç dakika havada tutabilene kadar yavaş yavaş ilerledi. Heyecan inanılmazdı ve bundan sonra öğrenmeye ve pratik yapmaya hevesliydi.

Kolu nihayet iyileştiğinde, her sabah Sethorn strateji odasında çalışırken mağaraya gidip hem büyülerini hem de eğitimini çalışarak daha önce sahip olduğu gücü geri kazandı.

Bir öğleden sonra mağaranın bir tarafındaki ipe tırmanırken tanıdık bir çığlık duydu. Dondu kaldı, onu dinliyordu. Bir sonra tekrar geldi ve bu sefer mağaranın en tepesinde yüksek sesle gümbürdedi.

Uraya en yakın platforma atlayıp çömeldi ve orada bir şey olup olmadığını görmek için mağaranın tepesine baktı. Beklemesi gerekti ama sonunda yine geldi. Tiz bir çığlık ve mağaranın tepesinde bir gümbürtü.

Sethorn'un ejderhası yakınlardaydı. Bu onu heyecanla doldurdu. Sethorn inindeyken ejderhanın nerede kaldığını hiç düşünmemişti. Nereye gidiyordu? Bir tür ini var mıydı? Cevapları bilmek için ejderhalar hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama Sethorn'a bağlıysa yakınlarda yaşaması gerektiğini biliyordu.

Eğitimine devam etti, gözünü açıklıktan uçan bir ejderhadan ayırmadı ama bir süre sonra geri dönerken her şey karardı ve kulakları yırtan çığlık aniden çok daha yüksek oldu.

Yukarı baktığında ejderhanın açıklığın kenarına tünediğini ve ışığı engellediğini gördü, böylece tüm alan karardı.

Uraya karanlıkta ilerliyor, görmeden dönüş yolunu bulmaya çalışıyordu. Devreyi ışığa ihtiyaç duymayacak kadar iyi biliyordu ama yanlış bir hesaplama yaparsa düşebilirdi.

Ama ne yapacağını bulmaya çalışarak etrafta dolanırken, arkasından turuncu bir ışık patladı. Arkasına baktığında, kendisine doğru gelen bir ateş akıntısıydı bu!

Etrafında sallanan ipi kavrayarak yolundan çekildi ama hemen ardından ikinci bir akıntı ona doğru yöneldi. İlk salınımın momentumunu kullanarak çerçevelerden birinin üzerine atladı.

Nefes nefese yaratığa baktı. Kendisinin bir tehdit ya da tehlike olmadığını farkına nasıl varacağını anlamaya çalışıyordu ama yaratık çoktan bir alev daha göndermişti. Paniğe kapılan Uraya, olabildiğince hızlı bir şekilde başlangıç noktasına doğru ilerledi. Neyse ki ejderhanın tüm patlamalarından kurtulmayı başarmıştı ama bunu tekrar yapabileceğinden emin değildi.

O öğleden sonra, Sethorn onu hava büyülerini uygulaması için oraya getirdiğinde, anlattıklarına şüpheyle yaklaştı. "Eminim abartıyorsun." Eğitim mağarasında durmuş, alanı inceliyorlardı. "Benim *dan askha*'m inin içindeki insanlara rastgele saldırmaz."

"Yalan söylemiyorum," diye tersledi Uraya. "Yangın bana çok yakındı."

Sethorn eğlenen bir kaşını kaldırdı. "Onun ateşine bu kadar yaklaşırsaydın, yanıkların olurdu." Kız gözlerini devirirken Sethorn ellerini kasıtlı olarak kızın vücudunda gezdirmeye devam etti. "Sen yanmadın."

Uraya sinirli bir şekilde nefesini kesti. "Çünkü ben hareket ettim!" Açıklığı işaret etti. "O yukarıdaydı."

Sethorn açıklığa baktı. "Pekâlâ. Ben ona göz kulak olurum. Hadi gidelim."

Çalışmanın tam ortasındaydılar, Uraya Sethorn'un etrafında havada bir daire çiziyordu ki mağara aniden karardı ve alametifarikası olan çığlık inin içinde yankılandı.

Uraya düşmemek için dikkatini toplamak için elinden geleni yaptı ama Sethorn düşmediğinden emin olmak için onu çabucak yakaladı.

"Gördün mü," dedi Uraya ona. "Sana söylemiştim."

Karanlıkta, Sethorn'un açıklığa baktığını görebiliyordu. Thrakondarian dilinde seslendi ama bir ateş akımı çoktan doğrudan

onları. Sethorn fırlattı ve dönerek uzaklaştı, ancak başka bir akıntı tekrar üzerlerine geldi. Sethorn bir platformun üzerine indi. "Ayrılın," diye ısrar etti.

"Ne demek istiyorsun?" Uraya şok olmuş bir halde konuştu. "Neden ayrılmamız gerekiyor? Bu *senin* ejderhan değil mi?"

Sethorn cevap vermedi, sadece koşmaya başladı. Böylece Uraya yukarı doğru tırmandı.

İkisi ayrıldıkça, ejderha ikisini de yakalamak için odağını bölmek zorunda kaldı, bu da bazen Sethorn'a odaklandığında Uraya'ya kısa bir soluklanma fırsatı verdi. Tüm bunların ne kadar sürdüğünden emin değildi ama çok çabuk terlemiş ve ağrımişti. Sethorn'un ejderhasının alevinden kaçınmasını izlemek çok eğlenceliydi. Zaman zaman böğürüyor, sonra da Thrakondarian dilinde bir şeyler haykırıyordu. Tamamen bitkin düştüğünde, Sethorn seslendi ve ejderha ateş püskürtmeyi kesti.

Uraya nefes nefese duvara yaslandı ve ikisinin arasına baktı.

Sethorn onun üzerinde bulunduğu platforma doğru süzüldü. "Ayakta kalmayı başardın," dedi onaylayarak. "İyi iş çıkardın."

"İyi mi yaptım?" Uraya ona şaşkınlıkla baktı. "Ejderhanın burada bana saldırdığına bile inanmadın ve şimdi bana iyi iş çıkardığımı mı söylüyorsun? Bu normalde yaptığın bir şey mi?"

Cevap vermesi daha fazla çığlık ve kükreme ile kesildi.

Sethorn Thrakondarian dilinde seslendi ve ejderha bir dizi çığlık, ısıklık ve homurtuyla karşılık verdi. Kanatlarının vuruşu bir anlığına mağarayı doldurdu ve mağaraya ışık geri döndü. Sethorn tekrar seslendi ve bir sonraki çığlık geldiğinde daha uzaktaydı, ancak bir alev patlaması açıklığa doğru parladı.

Sethorn bu kez sinirli bir şekilde böğürdü ve bir an için sessizlik oldu ama ejderha mağarada yankılanan bir gümbürtüyle karşılık verdi.

Sethorn bir kahkaha patlattı ve Uraya bir anlığına donup kaldı.

Gülüşü yüz hatlarını tamamen değiştirdi. Tamamen farklı bir adam gibi görünüyordu; sırtımayan, kara kara düşünmeyen ya da talep etmeyen, ama gerçek bir kahkaha atabilen ve gerçek mizahı yaşayabilen biri.

Uraya'nın yanına yaklaştı ve onu kollarına aldığı anda hâlâ kıkırdıyordu. O gülümsemeye bakmaktan kendini alamadığını fark etti. Kalbi biraz daha hızlı atıyor ve onun yanındayken her zaman olduğu gibi midesi titriyordu. Sethorn yüzünde bir sırıtışla, "Durmamıza sinirlendi," dedi.

"Bunu daha önce durdurabilirdin," dedi Uraya öfkeli bir sesle. "Beni herhangi bir noktada canlı canlı yakabilirdi."

Sethorn kaşlarını çatarak ona baktı. "İyi bir egzersiz olduğunu düşünmedin mi?" Ona sokuldu. "Mükemmel bir başlangıç olduğunu düşündüm. Belki bir dahaki sefere sürüklenme tekniklerinden bazılarını kullanıp kullanamayacağını görürüz."

"Onunla böyle mi antrenman yapıyorsun?"

"Hayır, artık değil. Ama biz gençken ejderhalarımızla çalışmaya alışmak için buna benzer eğitim alanlarımız olurdu." Ona doğru baktı. "Seninle avlanmak istiyor, bu yüzden burada."

"Benimle avlanmak mı?" Dehşete kapılmış bir halde ona baktı. "Beni güneyde yakaladıktan sonra tüm kraliçe muhafızlarına gibi mi? Bunu yapamam."

"Neden olmasın? Bunu zaten bir kez yaptın."

Uraya bir an için telaşlandı. "Ama neden ben?"

Sethorn'un bakışlarında bir şeyler değişti. Ona daha sıkı sarıldı. "Çünkü her zaman söylediğim gibi senin buraya ait olduğunu biliyor."

Uraya gözlerini devirdi ve onları girişe geri götürmek için atmaya başladı.

Ertesi gece, Sethorn Uraya'yı ilk av seansına götürdü. Giriş koridorunda yürürlerken, Uraya aniden nereye gittiklerini fark etti. Durdu. "O platforma geri mi dönüyoruz?" diye sordu kararsızca.

Sethorn ona baktı. "Evet, ."

Uraya kıpırdamadan durdu, gözleri çıkıntının kenarındaydı.

Sethorn hızlı bir hareketle onu kollarına aldı ve yürümeye devam etti. En son platforma çıktığında olanları hatırladıkça korkuya kapılıyor ve gerginleşiyordu. "Bu bir daha olmayacak," dedi Sethorn kararlılıkla. "Sana söyledim. Bu bir daha asla olmayacak."

Uraya biraz rahatladı ama kendini tetikte tuttu. Bunun asla olmayacağını söyleyemezdi, yeterince kızarsa olabilirdi. Dışarı çıkmak zorunda olmasının bir nedeni de buydu.

Platforma çıktıklarında Thrakondarian dilinde seslendi.

Uzun bir süre öylece durdular, neredeyse dağın zirvesinde, aşağıdaki geniş araziye bakarak manzaranın tadını çıkardılar. İçinde bulunmak heyecan verici bir konumdu ve Uraya'nın korkusu hemen azaldı. Burada kalıcı olarak yaşamının ve temelde gökyüzünde bir eve sahip olmanın nasıl bir şey olacağını merak etti. Bunu daha önce hiç düşünmemişti ama bu bir

Bir dağın içinde, bir sıradağda yaşamak eşsiz bir konumdur; ne şehir, ne tarla, ne de ticaret vardır.

"İnin ihtiyaçlarını karşılayacak kadar yiyeceği nasıl buluyorsunuz?" diye sordu. "Sıradağlar sizin sahip olduğunuz yiyecek çeşitliliğini sağlayabilecek gibi görünmüyor."

"Aslında," dedi Sethorn, "beş sıra arasında bir dizi ürün yetiştiren çeşitli araziler var."

Ejderhası uzakta belirdi, güzel, zarif bir yaratık solmakta olan gün ışığında süzülüyordu. Birkaç dakika içinde geldi ve çıkıntıya yaklaşırken yavaşladı.

Sethorn bir dizi Thrakondarca sözcük mırıldandı ve onları yukarı kaldırarak ejderhanın sırtına bindirdi. Uraya Sethorn'un onu doğru pozisyona yerleştirmesine izin verdi; sonra ejderhaya bir talimat verdi ve uçmaya başladılar.

Gözlerini kapadı ve serin esintinin üzerine doğru esmesine izin verdi. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu uzun bir süre sonra, hakkında hiçbir şey bilmediği avlanma korkusunu bastırarak.

"Buranın hemen doğusunda gidebileceğimiz bir av alanı var," dedi Sethorn. Uraya ne olacağı konusunda endişeli bir şekilde omuzlarını yuvarladı.

"Merak etme," dedi Sethorn. "Başlar başlamaz işin özünü anlayacaksın."

"Bana bir tür hazırlık yapmak istemiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Seni hazırlayabilecek hiçbir şey yok, sadece kendini buna adanmalısın."

Uraya başını salladı ve uçtukları menzili izledi, dalma ve kalkma etrafında eğildi.

Sethorn homurdandı ve Uraya tekrar içeri baktı. "Ne oldu?"

"Ornendor beni dinlemiyor," diye mırıldandı.

Uraya gülümsedi. "Peki, onunla da benimle konuştuğun gibi mi konuşuyorsun?"

Sethorn güldü ve başını salladı. "Hayır, iletişim böyle bir şey değil. Bu şekilde bir dil yok, esas olarak ruh halleri ve hisler var. Birbirimizin duygularını hissedebiliyoruz ve yıllar içinde onun ruh halini yorumlayabildim."

"Ah," dedi Uraya. Kendi duygularıyla zar zor başa çıkabiliyordu, bu yüzden başka birinin duygularını hissetmek zorunda kalmayı hayal bile edemezdi. "Bu çok ilginç. Bundan biraz daha fazla kontrol olduğunu sanıyordum."

Sethorn, "Beni dinlemiyor derken, iletteğim ruh halini ve duyguyu dikkate almıyor demek istiyorum," diye açıkladı. "Onu istediğimi yapmaya zorlamak için Thrakondarian kullanma seçeneği var ama hiçbirimiz bunu yapmayı sevmiyoruz, en azından çok sık değil."

"Hayır." Onun sırtını sıvazladı. "O gerçekten çok yakışıklı bir yaratık."

Sethorn saçlarından tutup başını kendisine doğru çekince başı geriye doğru sallandı. "Bu iltifatı bana yarın yapacaksın," diye hırladı Sethorn, gözleri parlayarak.

Uraya gülmekten kendini alamadı. O güldükçe Sethorn'un tavrı da yumuşadı.

"Henüz bana gerçek bir iltifat bile etmedin," diye homurdandı. Uraya gözlerini devirdi. "Buna ihtiyacın olmamalı."

"Bu ihtiyaç duymakla ilgili değil, istemekle ilgili" dedi. "İltifat istiyorum, tıpkı her sabah ağızımda senin *konunu* istediğim gibi. Çok şey istemiyorum."

Uraya onun bu gülünçlüğüne bir kez daha güldü ve onun arkasından kıkırdadığını duyduğunda kalbi yerinden çıkacak gibi oldu.

"O zaman istememelisin," diye omzunun üzerinden fırlattı.

Av sahasına doğru inmeye başladıklarında Sethorn kolunu Uraya'nın beline doladı, sesi Uraya'nın kulağındaydı. "Senden, Uraya, her şeyi istiyorum."

(Kurtarma operasyonunu gerçekleştirmeye hazırız."

Uraya kendini dirseklerinin üzerine iterek Sethorn'a baktı
kemerin yanında dururken yataktan kalktı. "Gerçekten mi?"

Sethorn başını salladı, ancak gözlerinde tuhaf bir şey vardı. "Kurtarma iki gün içinde gerçekleşecek. Hazır olun."

On beş yılı aşkın süredir zihinsel olarak hazırlandığı bir şeye hazırlanmak zor olmamalıydı ama Uraya sinirlerini yatıştırmak zorundaydı.

Sonraki iki gün boyunca ininde erişebildiği her şeyden yararlandı. Eğitim merkezini becerilerini ve atışlarını geliştirmek için kullanarak sıkı bir antrenman yaptı ve Sethorn ve Ornendor ile son bir av gezintisine çıktı. Onlarla avlanmayı gerçekten sevmeye başlamıştı. Tıpkı Sethorn'la seks yapmak gibi vahşi, çığ ve ilkeldi. Ornendor inanılmaz bir canavardı, sırtında zaman geçirmeden fark edilmesi zor incelikler yapabiliyordu. Hesaplı ve kurnazdı ve Sethorn'la birlikte avlanırken Ornendor'un yaktığı, pençelediği ve yakaladığı avı onunla birlikte avlamak heyecan vericiydi. Aynı zamanda dağınıktı; Ornendor avını yakaladığında ve öldürmek için ısırıldığında her yere kan sıçırıyordu. İnine geri döndüğünde kan ve kan kokusundan kurtulmak için uzun süre duş alması gerekiyordu. Her seferinde bir süre daha ava çıkmayacağına yemin ediyordu ama ertesi gece gitmek için can atıyordu. Sethorn'a avlanmanın kurtarmaya nasıl yardımcı olacağını sormuştu ama o da genel farkındalığına yardımcı olacağını söylemişti. Biraz muğlak görünmüştü ama avlanmayı seviyordu, bu yüzden daha fazla sorgulamadı.

Sethorn elini Ornendor'un sırtına koyarak onu yönlendirmesine yardım etmesi için onu cesaretlendirdi, her ne kadar onunla iletişim kurmasının hiçbir yolu olmadığı açık olsa da. Ama bu ona kendini güçlü ve heyecanlı hissettirdi, tıpkı güneyde ilk kez Ornendor'un sırtındayken olduğu gibi.

Sethorn son zamanlarda garip davranıyordu ve bunun tam olarak ne olduğundan emin değildi. Onunla tekrar konuşmaya ve iyileşirken olduğu gibi onunla birlikte olmaya başlamıştı. Ama şimdi onda farklı bir şeyler vardı, gözlerinde farklı bir şeyler, bir şeyleri söyleme biçiminde farklı bir şeyler. Bunu sormak istiyordu ama kendini ona nasıl açıklayacağını bilemiyordu.

Bu kurtarmadan sonra istediği her şeyi yapmakta özgür olacaktı ve bu fikri üzüntüden çok heyecan verici bulacağını düşünmüştü ama iki gün içinde kendini inin hafızasına kaydetmek istediği tüm yerlerini ziyaret ederken buldu.

Sethorn kurtarmadan sonra ne olacağı hakkında yorum yapmadı ve hiç bahsetmedi ki bu onun yapacağı bir şey değildi. Onunla eğlenen, onu alfası olarak gören ve ondan olduğu gibi zevk alan yanı, kalması için ısrar etmemesinden dolayı ciddi bir hayal kırıklığına uğramıştı. Ama kalamayacağını da biliyordu.

"Kardeşini geri aldıktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?"

Tekrar sarmaş dolaş yattılar, Sethorn yan yatmış ellerini Uraya'nın karnında gezdirirken Uraya sırt üstü yatmış ona bakıyordu. Uraya sonunda sormasına şaşırılmıştı ama sorduğuna da memnun olmuştu. Kurtarma yarın olacaktı ve "sonrası" hakkında konuşmak garip ya da tatsız olmasını engelleyecekti. "Elbette gideceğim. Diyar'a git ve ortadan kaybol."

Sethorn bir an için hiçbir şey söylemedi. "Savaş hala devam ederken nereye gidebilirsin?"

"Aklımda bir alan var," dedi Uraya. "Ne tür bir alan?"

"Orada büyü yok, bu yüzden kimsenin bizi bulabileceğini sanmıyorum."

Sethorn kaşlarını çatı. "Büyü yok da ne demek?"

"Orada hiç büyü hissetmedim."

"Nerede?"

Uraya başını salladı. "Sana nerede olduğunu söylemeyeceğim, Sethorn. Beni ziyaret etmeni ya da bu ine geri sürüklemeni istemiyorum."

"Bu yüzden sormuyorum," diye hırladı. "Soruyorum çünkü bu kraliçeyi yok etmenin bir yolu olabilir."

Uraya gözlerini kırptırdı. "Nasıl?"

"Sana onun uyum yeminine benzer bir büyü kullandığını söylediğimi hatırlıyor musun? Bir denge olmalı. Bir şey verirsin, bir şey alırsın. İlk başta bunu kralla yaptığını düşünmüştüm ama de birbirlerine bir şey vermez ya da takas etmez. Yine de büyüden yoksun bir bölge varsa, bununla ilgili olabilir, örneğin o bölgedeki büyüden yararlanıyor olabilir."

Uraya gözlerini kısarak ona baktı, midesine bir şeylerin battığını hissetti. "Yani kraliçe bu bölgeyi biliyor olabilir mi?"

"Şart değil," dedi Sethorn. "Bu onun farkında olmadığı bir şey olabilir. Ve belki de ne kadar çok büyü kullanırsa, bu bölge o kadar çok büyüden yoksun kalacaktır. Nerede o?"

Uraya tereddüt etti. Her zaman savaşın ortasına düşmekten kaçınmak istemişti ve ona bu bilgiyi vermek sadece kurtarma sonrasında kendisini nerede bulacağını söylemekle kalmayacak, aynı zamanda kıskırtmak istediğinden emin olmadığı kraliçeye karşı bir avantaj da sağlayacaktı. Kardeşini kurtarmak için ne gerekiyorsa yapardı ama kraliçeyi başka bir şey için kıskırtmak? Bunu yapmak istemiyordu.

"Uraya," diye ısrar etti Sethorn. "Eğer insanlara -koruyucularına ve güneydeki vatandaşlara- yardım etmek istiyorsan, kraliçeyi durdurmak bunu sağlayacaktır."

Uraya başını iki yana salladı. "Kraliçeyi durdurmak ya da savaşa istemiyorum," dedi. "Hiç istemedim. Bir gardiyan olarak her türlü şeyi yapmaya zorlandım, diğer insanlar için çok fazla acıya neden olan şeyler, hepsi kraliçe ve onun kralla olan takıntısı yüzünden. Aradaki herkes onun için sadece ikincil zarardı, sanki hayatlarının hiçbir anlamı yokmuş gibi. Benim ya da kardeşimin onun için tekrar hedef olmasını istemiyorum."

"Bu işe karışmak istememiş ," dedi Sethorn, "ama karıştın. Kraliçe adına yapılan yıkımda senin de parmağın var. Yapabilecekken onu durdurmak için hiçbir şey yapmazsan, niyetin olsun ya da olmasın ona yardım etmiş olursun. Dengeyi düzeltmeye yardım etmeyi reddetmek ona yardım etmektir. Gerçek savaşa dahil olmak zorunda değilsiniz ama bunu yapacak olan bizlere yardımcı olabilirsiniz."

"Kor için de aynı şeyi söyleyebilirim," diye belirtti. "Hepiniz binlerce vatandaşın kurtarılmasına yardımcı olabiliydiniz. Ama sizin ve kardeşlerinizin de söylediği gibi, bu sizin savaşınız değildi."

"Hayır, değildi. Ama her zaman senin oldu. Gardiyanlarına ve vatandaşlarına neler yaptığını biliyorsunuz, siz bir güney vatandaşısınız.

Her zaman bu savaşın bir parçasıydınız, ancak şimdi potansiyel güç konumundasınız ve kraliçe hakkında onu durdurabilecek samimi bilgilere sahipsiniz."

Uraya kaşlarını çatarak ona baktı. "Birdenbire neden umursamaya başladın?"

Bir an için onun gözlerini aradı. "Sen bir savaşçısın Uraya. Sadece yetenekli değilsin, aynı zamanda bir savaşcının kalbine ve tutkusuna da sahipsin. Ava gittiğimizde bunu görüyorum, antrenman yaptığında görüyorum. Kraliçe hem kendi vatandaşlarına hem de krala savaş açtı. Güneyde vatandaşlarını savunmak için senin sahip olduğun fırsata sahip başka kimse yok. Bunun yerine saklanmayı tercih ediyorsunuz."

Uraya'nın göğsünde bir kızgınlık parıltısı belirdi. "Huzuru hak ediyorum," dedi sertçe. "On beş yılını onun kontrolüyle savaşarak ve kardeşim için endişelenerek geçirdim. Artık onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Yine de ondan etkilenen bölgede yaşayacaksınız. Bunu bilmiyorsa bile yakında öğrenecek. Ve eğer ziyaret etmeye karar verirse, bulacağı ilk kişi siz olacaksınız."

Uraya sıkıntıyla içini çekti. "Bunları neden önemsediğini hâlâ açıklamadın," dedi.

"Kardeşlerim ve ben kraliçeyi yok edeceğiz," dedi. "Bunu yaparken sen de bizimle olmalısın."

Uraya içini çekerek uzun bir süre düşündü. Kraliçeyle doğrudan savaşmak istemeyeceğini biliyordu ama onu yenmek için ihtiyaç duyduğu bilgiyi sağlayabilirdi. "Beni oraya kadar takip etmeyeceğine söz veriyor musun?"

Sethorn başını eğdi, gözleri kızın yüzünü taradı. "Oraya gitmeme gerek kalmayacak."

Uraya bir an için onu izledi. Belki de gerçekten gitmesine izin verecekti. Bu düşünce onu hem rahatlattı hem de ciddi bir hayal kırıklığına uğrattı. "Güneyin kıyısında, kuzey ve güney arasındaki sınır bölgesinde.

Sethorn başını salladı. "Bunu araştıracağız."

Ertesi sabah Uraya, Sethorn'la yoğun bir orgazm yaşadıktan sonra eğitim kıyafetlerinden birini giymişti. İşte bu kadar. Son birkaç ayın sonunda gelinen nokta buydu. Gergin bir titreme titredi

Karnının etrafını sardı ama onu bir kenara itti. Bugün hiçbir şey yoluna çıkmayacaktı.

Sethorn savaş için bronz tenini tamamlayan siyah ve altın rengi bir savaşçı kıyafeti giymişti. Uraya gözlerini ondan zorlukla ayırabiliyordu. Çok görkemli ve güçlü görünüyordu. Onunla zar zor konuşabildi, bu manzara gözünü çok korkutmuştu - en azından onu iyice öpüp iltifatını isteyene kadar. Gülümsedi ve ona iç çamaşırlarının gözlerinin şeklini ortaya çıkardığını söyledi.

Doğrusu, onun görüntüsü onu biraz sakinleştirdi. Bunu tek yapmıyordu. Bütün mesele klanın ona yardım etmesiydi. Umarım birkaç saat içinde kardeşi de yanında olacaktı.

Klan güneye gitmeden önce tapınakta buluşacaktı, bu yüzden Uraya ve Sethorn Ornendor'u çağırmak için platforma doğru ilerledi.

Giriş koridoruna girdiler ve koridor boyunca daha aşağılardan gelen garip sesler yankılandı. Koridorun kavisli kısmı boyunca yürürlerken bir kâhya belirdi; gri pelerinini görebiliyordu ama ne olduğunu tam olarak göremiyordu. Yaklaştıkça üzerine bir şok çöktü. Kâhya ayağını duvara dayamıştı ve diz çökmüş kadınlardan birinin başını ellerinin arasına almış, sikini kadının boğazına defalarca sokuyordu. Kâhyanın homurtuları ve mırıltılarının yanı , höpürtüler, sefil sesler ve öksürükler de duyabiliyordu. Durana kadar yaklaşmaya devam etti, gördüğü manzara onu rahatsız etmişti. Hâlâ önünde yürüyen Sethorn'a bakan diğer kadınlara baktı. Sethorn yanından geçerken kâhyaya bakmadı bile; sanki bu olan biten tamamen normal bir şeymiş gibiydi. Dönüp bütün kadınların iki yanda sıralandığı koridora baktı. Onlar bunun için mi vardı? Bunun farkına varmak kollarına bir ürperti gönderdi. Bu kadınlar sadece Sethorn ve erkek görevlilerinin kullanabileceği deliklerdi - ihtiyaç duydukları her an lanet olası inin her yerinde bulunan, rahatlamaları için takoz yüksekliğinde delikler.

"Uraya," diye seslendi Sethorn koridorun ilerisinden. "Gel, geç kalamayız."

"Bu kadınlar bunun için mi?" dedi, inleyen kâhyayı işaret ederek, tohumları kadının ağzından çıplak göğsüne dökülüyordu.

Sethorn sanki onları daha önce görmemiş gibi onlara baktı. "Ne?"

"Buraya sizin için gelen, size bağımlı olan kadınlar bunun için mi?"

Sethorn kaşlarını çattı. "Kadınların kendi tercihleriyle burada olduklarını biliyorsun."

"Yani herhangi bir erkeğin sikişinin boğazlarında patlamasını mı tercih ediyorlar?" Uraya sert bir sesle söyledi.

Kamarot aniden koridorda yalnız olmadığını fark etti. Kendini pantolonunun içine soktu ve koridorda aceleyle uzaklaşmadan önce Sethorn ve Uraya'yı selamladı. Onu yutan kadın sadece ağzını sildi ve Sethorn'a hepsiyle aynı umutsuz umutla baktı.

Sethorn, "Kimse onları burada olmaya zorlamıyor," dedi. "Onlar benim *kon'aya*. Onların rolü budur."

"Herhangi bir çalışanınız tarafından becerilmek için mi?" diye bağırdı, aniden öfkelenmişti.

"Evet!" Sethorn böğürdü. "*Kon'aya'nın* rolü efendilerine ve inin çalışanlarına zevk vermektir. Bu alışılmadık bir rol değil. Kardeşlerimin çoğunun *kon'ayas*ı var ya da en azından çiftleşmeden önce vardı."

Uraya sonunda bu ismi nerede duyduğunu hatırladı. Nyro'nun inindeki kadın personelin çoğu aynı nedenlerle, güvenlik ve yiyecek karşılığında ona zevk vermek için gelmişti. Birçoğu bu rolü sevmişti. Çiftleşmemiş dragoraylar için ihtiyaç duyulan bir hizmeti, dragoray kültüründe bazı açılardan saygı duyulan bir rolü yerine getiriyorlardı. Ama bu diz çöken kadınlar saygı görmüyordu. Her gün dizlerinin üzerinde, umutsuzca Sethorn'un ilgisini umarak yaşıyorlardı ki bunu asla elde edemediler.

"Kardeşin eski *kon'aya'sına* böyle davranmıyor," diye tersledi Uraya. "Onlara eğlenmeleri, öğrenmeleri ve hatta mutlu olabilmeleri için bir bahçe, yemek ve ortak kullanım alanları sağlıyor. Bu-" Kadınları işaret etti. "-mutlu değil."

"Bu kadınlar seksi seviyor," dedi Sethorn, çenesi sertleşmiş bir halde ona doğru adım atarak. "Buraya bunun için geldiler. Bir dragorai tarafından becerilmek istediklerine karar verdiler, bu yüzden buradalar. Ve ben yapıyor olsam da olmasam da bunu elde edecekler. Kardeşimin ininden farklı olarak, istedikleri zaman gitmelerine izin veriliyor. Kimse onları kalmaya zorlamıyor."

Uraya, "Eğer giderlerse, ellerinde hiçbir şey olmadan giderler," diye belirtti. "Ve kesin olan tek şey, açlıktan, saldırılardan ya da kordan ölecekleri. Bu pek bir seçenek değil."

"Yine de bu riskleri kendiniz için görmüyorsunuz." "Bu benimle ilgili değil!"

"Tam olarak neye üzülyyorsun?" Sethorn ona yaklaşırken gözleri kararmıştı. "Buraya gelme sebepleri olan sikişe mi yoksa istediğim zaman sismek için elimde bu kadar çok kadın olmasına mı?"

Uraya'yı kör edici bir öfke kapladı. Onun bu kadınlardan herhangi birine dokunduğu fikri bir anda o kadar iğrenç gelmişti ki, parmakları tüm bu sığınağı yok edecek bir büyü yapma isteğiyle seğıirdi. "Onları beceriyor muydun?" diye sordu, sesi sertti. "Her sabah strateji odasına giderken ağızlarını mı alıyordun?" öfke alevlendi ve en küçük kıvılcımın patlamasını bekleyen bir patlamaya dönüşene kadar yükseldi. "Bu yüzden mi ağzımı üzerinde istemiyorsun?"

Sethorn'un yüzünde bir şeyler değışti. Dikkatle konuştu. "Yapmış olsaydım senin için fark eder miydi?"

"Evet, lanet olsun!" Ellerini iki yanına açarak atışa hazırlandı. "Sen benim alfamsın. Eğer sadece bana bağılı kalamazsan, *seni olduğun yerde öldürürüm!*"

Sethorn'un gözlerinde saf bir memnuniyet parıltısı belirdi. "Güzeli," diye mırıldandı, ağızının kenarı bir sırtışla kıvrıldı.

Uraya onun ne demek istediğini anlayamayacak kadar vahşiydi. "Cevap ver şu lanet soruya!"

"Seninle tanıştığımdan beri hiçbirini becermedim Uraya." Öfkesi biraz azaldı. "Buraya, ine geldiğimden beri mi?" "Seni güneyde yakaladığımdan beri," diye açıkladı.

Öfkesinin sisi kalktı, göğsünde bir ısı damlasına dönüşerek söndü. Bir nefes aldı ve bakışlarını kaçırdı, duygularının acımasızlığı karşısında şoka girerek birkaç adım geriledi. Neler oluyordu? Yüzündeki sırtışı görmek için Sethorn'a baktı. Bunu ona o yapmıştı. Kendisini neredeyse öldürdüğü için ondan nefret etmesine rağmen, bu sahiplenme duygusunu ona zorla kabul ettirecek bir şey yapmıştı.

Hâlâ koridor boyunca diz çökmüş olan kadınlara baktı. "Bana onları sevdirdin," diye fısıldadı, sesi boğuk çıkıyordu.

"Sen onlar gibi değilsin." Sesindeki gurur ve tahrik koridorda çınılıyordu. "Onlar yalvarır ve yakarır. Sen inanılmaz bir omega gibi talep ediyorsun." Tekrar öne çıktı. "Bu kadınlara buraya geliş amaçlarından farklı davranılması gerektiği konusunda beni ikna etmeye çalışamazsınız. Onlar personelim ve misafirlerim için buradalar ve bundan memnunlar."

"Bundan memnunlar, değil mi?" Çözmeye çalıştığı duygu karmaşası arasında, meydan okuma aklına bir fikir getirdi. "Onlar

tüm misafirler için mi?" diye sordu ve eğitim pantolonunu indirip içinden çıktı.

Sethorn durdu ve onu gözlemledi. "Uraya," dedi, ses tonunda bir uyarı vardı. Tunüğünü kaldırdı ve dizlerinin üzerindeki en yakın kadına doğru yürüdü. Kadın dudaklarını yalayarak umutla ona baktı. Uraya ona gülümsedi ve sağ bacağını kaldırıp duvara dayayarak kadının önünde yayıldı.

"Uraya!" Kükreme koridorda gürledi.

Uraya başını kaldırıp Sethorn'a baktı ve kadının başını yakaladı ama Sethorn çoktan oyuncu olmuştu. Kadın başını daha fazla yaklaştıramadan bir güç onu havaya doğru çekti. Sethorn yüzünde büyük bir öfkeyle ona doğru yürüdü. Aradaki mesafeyi kapatırken tekrar mırıldandı ve kadın duvara yere düştü.

Uraya'nın nefesi kesildi. "Ona ne yaptın?"

Onu kollarından yakaladı ve sertçe kendine doğru çekti, koridordan çıkıntıya doğru hışımla ilerlemeden önce pantolonunu yerden aldı. "Ona her ne olduysa senin suçun," dedi dişlerini sıkarak.

"Onu sen mi öldürdün?" Uraya gözleri yaşararak, "Onu sen mi öldürdün?" dedi.

"Bayıldı," diye homurdandı Sethorn. "Ne sikime yaptın bunu?"

Gözyaşları Uraya'nın yanaklarına süzüldü. Neden yapmıştı ki? Sethorn'un nasıl tepki vereceğini biliyordu. "Onu sen mi öldürdün?"

Çıkıntıya çıkar çıkmaz Ornendor'a seslendi. "Hayır. Ama bunu bir daha denersen hepsini öldürürüm."

Onu sıkıca kavraması duygularının yatışmasına yardımcı oldu ama nedenini söyleyemese de hâlâ perişan haldeydi. "Senin için geldiler," dedi perişan bir halde. "Onları bu hale sen getirdin ve şimdi de fahişelik yapıyorsun."

Ornendor'un sırtına indiğinde oturmadı. Bir eli omzunda, diğer eli kalçasında, yüzü ona bir şekilde onu önüne . Tek bir hamleyle onu mızrakladı, dudaklarından bir çığlık çıkmasına neden oldu ve onu sert ve keskin bir şekilde becerdi, homurdanırken parmakları kalçalarına saplandı, kokusunda onu alma ihtiyacı ağırdı. Uraya çığlık attı, ağladı ve onunla dövüştü, onu çelişkiye düşüren pürüzlü ve kafa karıştırıcı duyguları yatıştırmak için ihtiyaç duyduğu sert ilkel egemenliği kurması için ona meydan okudu. Onun sert, künt, acımasızlığı onu boyun eğmeye zorladı, yumuşattı.

Türbölans onu ele geçirmişti. Vahşi ve vahşi bir şekilde doruğa ulaştığında onu sıkıca kavradı ve ağzından her türlü küfür çıkmaya zorladı.

Düğümü kadına saplandığında, kadın haykırdı ve adam Ornendor'un yankılandığı dağ silsilesine bir kükreme gönderdi.

Uraya çılgınca nefes aldı, ciğerleri çığlıklarının gücüyle yanıyor, yoğun gerginlikten dolayı inliyordu. Sethorn onu dikkatlice aşağı çekti ve tam olarak üzerine oturttu. Kızın ağlamaklı bakışlarını kendisine çevirdi. "Ben kraliçe değilim Uraya. O kadınları, kim olduklarını silip fahişelik yapmaları için inime girmeye zorlamadım."

Uraya'nın içindeki her şey sessizleşti. İşte buydu. Bu yüzden bu kadar üzgündü.

"Eskiden nereye gidersem gideyim peşimde ölümlü kadınlar olmadan hiçbir yere gidemezdim," dedi. "Bana dokunmak, benimle konuşmak, onları sevdiğimi söylememi, vücudumun her yerini öpmemi, beni becermek ve sonra da ailelerine ve potansiyel eşlerine ne kadar değerli olduklarıyla övünmek istiyorlardı. Gençken, de tek istediğim buydu - yatakta sonsuz bir kadın ve sadece klanımın değil, tüm dragorai ırkının ilgi odağı olmak. Bundan büyük keyif alıyordum. Bunu hak ettiğimi hissediyordum ve hâlâ da hissediyorum. Kardeşlerimin her biri de aynı şeyi hak ediyor. Muhteşem olduğumuza inanıyorum ve kimsenin buna katılmaması umurumda değil. Bize ve dişilerimize uygulanan savaştan sonra kalan son dragorai olmamız, bu konuda haklı olduğumu kanıtlıyor.

"Ama olgunlaştıkça sıkıldım. Kadınlar çok basitti, memnun etmeye çok hevesliydi. Birçoğunun kendileriyle ya da yaptıklarıyla gurur duydukları yoktu ve söyleyecek ilginç bir şeyleri de yoktu. Belki de farklı türde bir kadına ihtiyacım olduğunu düşündüm, bu yüzden daha seçici oldum, kraliçeler, prensesler ve önemli adamların kızlarını aradım. Nişanlı olsunlar ya da olmasınlar, ilginç olma vaadi veren dişi dragorayların peşine düştüm. Hatta onlardan daha kaliteli bir dişi olmadığını düşünerek Yedi Tanrıça'dan birinin bile peşine düştüm. Bazıları ilk başta ilginçti ama yine de sıkıldım.

"Herhangi biriyle yatmakla ilgilenmeyi bırakır bırakmaz, peşime düşen kadınların sayısı arttı ve çoğu aradıkları onay için çaresizdi. Birçoğu dengesizleşti. İnime girmeye çalışıyorlardı ve ben girişi değiştirdikten sonra dışarıda kamp kuruyorlardı. Yemek yemeyi bıraktılar, ailelerini görmeyi bıraktılar ve benimle yatma şansı için hayatlarını yaşamayı bıraktılar. Birçoğu bu yüzden öldü. Bazıları intihar etti.

Onlarla yatmazsam ya da bir kez yatıp yoluma devam edersem intihar ediyorlardı. Bazıları sadece onlarla birlikte olmadığım ya da onları benim olarak sahiplenmediğim için öfkeleniyorlar ve diğer kadınlara saldırmaya başladılar. Tabii ki bu onlar için iyi sonuçlanmadı. Bu aptallıkların hiçbirinin sorumluluğunu üstlenmiyorum. O kadınlardan hiçbirisiyle neredeyse hiç konuşmadım bile ve görevlilerimin tek işi onların gitmesi için çalışmaktı.

"Ölümlüler bu kadınların beynini yıkadığıma inanmaya başladılar ve sanırım bir dereceye kadar öyleydiler. Tüm bunlar başladığında, kur yapabileceğim ya da en azından belirli bir süre boyunca yatmak için bir kadın seçebileceğim dragorai kadınları vardı. Ama kendimi bu şekilde kısıtlamaya gerek görmedim.

"Sonunda ilginç bir şeyler aramaktan vazgeçtim ve sadece tapılmaktan ve tapınılmaktan zevk aldım. Dragorai savaşı sırasında ve sonrasında kiminle seviştiğime dikkat etmem gerekti. Bariz nedenlerden ötürü yalnızca bana ve dragorai'ye önemli ölçüde bağlı kadınlar istediğimden, ne pahasına olursa olsun bundan emin oldum. Kraliçe gibi olmaya en çok bu kadar ."

Uraya dinlerken ona baktı, gözleri onun yüzündeydi. "Onları kırmanın zorluğundan zevk aldım çünkü herhangi bir direniş her zamanki hayranlıktan farklıydı. Ama duygularını silmek ya da beni mutlu etmeleri karşılığında başkalarıyla yatmalarını sağlamak gibi bir niyetim yok. Kral ve kraliçeyle savaş başladığından beri beni arayan kadınların sayısı azaldı. Arayanlar da inatçı oluyorlar; menzillerimiz boyunca seyahat ediyorlar, ejderhalarımız tarafından saldırıya uğramaktan kaçınıyorlar ve benimle bir şansları olacağı umuduyla buraya geliyorlar. Hepsini kabul edemem. Daylen ilgisini çekeceğini düşündüklerini benim *kon'aya*'m olarak seçiyor. Onlarla ihtiyaçlarımı karşılamaktan başka bir ilgim yok ama yine de umutlu ve çaresizler. Onları en hızlı kullanabileceğim yerde olmayı seçiyorlar, bu yüzden avdan döndüğümde, sabah , inimden çıkıp inime girdiğimde ve benzeri durumlarda kolayca görülebilecek şekilde konumlanıyorlar. İstedikleri zaman gidebilirler. Ama benim inimde sadece *kon'aya* olacaklar, daha fazlası asla olmayacak. *Kon'ayalar*, eğer dragorai izin verirse,indeki tüm personelle yatma eğilimindedir. Bu yüzden diğer personel tarafından kullanılmaları alışılmadık bir durum değil, Uraya."

Uraya ona yaslandı ve söylediği her şeyi düşündü. Akılda tutulması gereken çok şey vardı. "Yani beni de mi *kon'aya* yapmak istedin? Benim üzerimde hak iddia ettiğini düşündüğün zaman mı?"

Sethorn, "Bana tapmanı sağlayarak meydan okumak istedim," diye itiraf etti. "Bundan sonra bir *kon'aya* olup olmayacağını, ne kadar kolay boyun eğdiğine ve ne kadar eksiksiz olduğuna bağlı olacaktı." Eli tuniğinin altından kayarak teninden göğüslerine doğru ilerledi. "Ama yapabileceğim her şeyi denemedim, çünkü meydan okumanı sevdim, sevmediğimi düşündüğüm zamanlarda bile. Bunu beklemiyordum." Diğer eli hâlâ ıslak ve hassas olan bohçasına doğru kaydı. "Anlaşmayla bana bu şekilde meydan okumanı hiç beklemiyordum. Ya da önümde kendini tatmin ederek anlaşmayı bozmam için beni kışkırtmanı. Bundan sonra ne yapacağını görmek istedim."

Uraya vücudunda zevk titreşimleri dolaşırken inledi. "Denemiyordum..."

"Her fırsatta benimle savaştın, küçük düşman," diye mırıldandı kulağına. "Ve sana sahip olmama rağmen, hâlâ diğer kadınlara sahip olduğum kadar tam olarak sahip değilim. Bu beni hem etkiliyor hem de korkutuyor."

"Peki ya... ağzım...."

"Bana verdiğin çok fazla zevk var Uraya, hem yatakta hem de yatak dışında. Bana bunu vermene gerek yok, onlardan aldığım ilk zevk buydu." Boynunu emmek için alçaldı, göğüsleriyle ve demetiyle oynarken düğümü sarsmak için kendini onun içinde esnetti.

Tapınağa vardıklarında düğüm küçülmüştü ama bu, kız onun dilini ağzına alarak iki kez doruğa ulaşmadan önce olmamıştı.

Uraya eğitim pantolonunu tekrar giyerken sessizdi. Sethorn ile kraliçe arasındaki bağlantıyı daha önce hiç ama şimdi kadının davranışlarının onu neden her zaman rahatsız ettiğini anlayabiliyordu. Kraliçenin gardiyanları da onun onayını almak için yanıp tutuşuyorlardı, sanki yaptıkları bir şeyi onaylamazsa nefes alamayacaklarmış gibi. Sethorn'un kadınlara davranışıyla ilgili açıklaması onu hâlâ rahatsız ediyordu. Kabul etmek gerekir ki, kadınlar kendilerini ona atarken ve onu bir dragorayla birlikte olmanın kültürde sahip olduğu prestij için kullanırken, Sethorn kadınları vazgeçilebilir delikler olarak görüyor olmalıydı. Kendisi dragorai mükemmelliği olarak kabul edildiğinden, bu kadar rağbet görmesi şaşırtıcı değildi. Ama onun kadınları kırmaktan hoşlanma şeklinden rahatsızdı. Onların inin etrafında diz çökmüş, sikini boğazlarına kadar sokmasını beklemelerine nasıl dayanabildiğini bilmiyordu.

Onun hakkında söylediklerinden ya da alfası olduğunu ilan etmesinden ne anlam çıkaracağını bilmiyordu ama belki de bunun bir önemi yoktu. Bu kurtarmadan sonra ayrılacaktı ve aralarında olan hiçbir şey

önemli. Özellikle onun için uzak anılarda kaybolup gidecekti. Onun başka bir kadınla birlikte olması fikrine ne kadar sinirlendiği için hâlâ çok rahatsızdı. Ama bu da unutulup gidecekti, çünkü elbette o gider gitmez bunu yapmaya geri dönecekti. Şu anda düşüncelerinde ve kalbinde her şey karmakarışık hissediyordu. Bir alfabla gerçek bir ilişki yaşamak isteseydi kendisi için istediği şey bu olmazdı. Her şeyin en başından düzgün ve net olmasını isterdi; oyun oynamamasını ve onu sıkıcı, neredeyse ölümsüz hayatı için dikkat dağıtıcı bir unsur olarak kullanmaya çalışan bir alfa olmamasını.

Sethorn onu Ornendor'un sırtından tapınağın girişine götürecek büyüü yapması için cesaretlendirdi ve ilerlerken onu denetledi.

"Geç kaldığımız için özür dilerim," dedi Sethorn içeri girdiklerinde.

Tüm kardeşler toplanmış, savaş kıyafetlerini giymişlerdi ve hepsi de çarpıcı görünüyordu. Uraya gelmeseler de diğer üç kadını gördüğüne sevinmişti. Klanın lideri Khyros da oradaydı ve masanın başında oturuyordu.

"Bir programımız olduğunu sanıyordum, kardeşim," diye tersledi Zendyor. "Neredeyse bir saat geciktiniz!"

"Özür dilediğimi söyledim," dedi Sethorn, otururken ona ters ters bakarak. "İnimde bir sorun çıktı."

Doğruca mekânın ortasındaki masaya yürüdü ve üzerine serilmiş parşömen kâğıtlarına baktı. İnindeki planlara benziyorlardı.

"Herkes bunlara baktı mı?" Sethorn sordu.

Tyomar "Evet," derken diğer kardeşler başlarını salladı. "Sorunuz var mı?" Sethorn sordu.

"Yok," dedi Nyro. "Yine de Khyros'un Tyomar'la birlikte gitmesine, Sanderyll ve benim de Uraya'nın kardeşini taşımamıza karar verdik."

"Peki," dedi Sethorn. "Eyaletlerden birindeki nöbet değişiminden yararlanacağımız için, beklememizi ve saatinde yola çıkmamızı öneriyorum." Khyros'a bir bakış attı. "Seninle konuşmam gerek."

İki kardeş tapınaktan çıkarken Oşali yaklaştı. "Uraya!"

Uraya, Oşali'nin kendisine verdiği sıcak sarılmayı kabul etti. "Seni görmek çok güzel, Oshali."

"Ve sen!" Oşali gülümsedi. "İyi görünüyorsun. Nyro'nun inine gelip seni görebilmeyi özledim."

"Elbette gelip beni Sethorn'da görebilirsin?"

Oşali kaşlarını kaldırdı. "Şaşırtıcı bir şekilde, hayır. Sethorn sizi ziyaret etmem yönündeki talepleri reddetti."

"Ne?" Uraya kaşlarını çatı. "Neden?"

"Her zaman senin çok meşgul olduğunu iddia ediyor," dedi Oşali gözlerini devirerek. "Ama iyi olduğundan emin olmak için Tyomar'ı sürekli seni sorması için rahatsız ediyorum."

Uraya yüzünü buruşturdu. "Her zaman iyi değildim ama kardeşimi kurtaracağım günün gelmesine sevindim." Etrafına bir göz attı. "I'mya ve Elora neden burada?"

"Size şans dilemek istediler," dedi Oshali. "Ayrıca dağlara geri dönmeyecekseniz veda etmek istiyorlar."

Uraya memnun bir şekilde gülümsedi. "Çok tatlılar. Hepinizi özleyeceğim." Ve bu doğrudu. Uraya Diyar'a gittiğinde kesinlikle tüm klanı düşünecekti. Kadınlar son derece arkadaş canlısıydı.

Oşali gülümseyerek, "Seni buraya getirmeyeli epey oldu," dedi. "Ama sonunda karşılığını aldığına sevindim. Bunu hak ediyorsun." Tereddüt etti. "Sethorn'un ininde işler nasıl? Düşündüğün kadar kötü mü?"

"Öyle başladı, evet." Uraya hatırlayınca yüzünü buruşturdu. "Ama sonra bu kadar keyif alacağımı düşünmemiştim." Daylen ile yaptığı konuşmayı hatırladı. "Aslında ben sana Tyomar'la aranızdaki ilişkiyi sormak istiyordum.... Seni ona çeken neydi?"

Oşali'nin gözleri büyüdü ve güldü. "Ee, onu gördün mü?"

Uraya da onunla birlikte güldü. "Hayır, demek istediğim, hepsinin devasa egoları olduğunu söylediğin halde, onunla birlikte olmanın nesi seni burada tuttu?"

"Buna cevap vermek zor," dedi. "Aramızda gerçekten açıklayamadığım özel bir şey var. Beni tanıyor, bana hayran olduğunu kanıtlamak zorunda değil, bu onun dilinde, hareketlerinde ve kalbinde her zaman var. Biliyorum çünkü aramızdaki bağda bunu hissedebiliyorum ama bu olmasa bile.... aramızda bir çekim var." Kelimeleri bulmakta zorlandı. "Bilmiyorum. Derin ve derinden tatmin edici. Ne kadar denesem de karşı koymak imkânsız."

Uraya, Sethorn'un odaya yeniden Tyomar'la konuşmaya başladığını fark edince kaşlarını çatı. "Ama ya birbirinizden hoşlanmıyorsanız?"

"Fark etmez," dedi Oşali başını sallayarak. "I'mya ve Nyro'nun arası pek iyi değildi ve Elora Zendyor'dan çok korkuyordu. Kaçmaya bile çalıştı. Sonuçta bu bağlantı inkâr edilemez ya da reddedilemez, özellikle de ejderhaları tarafından onaylanırsa."

Uraya'nın kalbi çarpmaya başladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Dragorai'ler eşlerine karşı diğer herkese davrandıklarından farklı davranırlar, ejderhaları da öyle. Herkesin üzerlerine binmesine izin vermezler ve herkesle bir bağ kurmazlar. Hatta bazen alfanın haberi bile olmadan eşinin peşine düşerler."

"Yani ejderhalar eşleri dışında kimseyle bağlantı kurmuyorlar mı?" Uraya biraz telaşla sordu.

"Asla." Uraya düşünürken yüzünü kıstı. "Kardeşlerinin bağlı alfasıyla bağ kurabilirler ama kendi bağlı alfalarının eşiyle kurdukları gibi değil, hele klan dışından biriyle hiç değil. Bu imkânsız olurdu. Sen iyi misin?"

"Evet," diye nefes aldı Uraya. "Sadece biraz su almam gerekiyor."

Bir sürahi suyun konduğu masaya doğru yöneldi. Bu yedi cehennemde ne anlama geliyordu? Oshali'nin söylediklerinin çoğu ona ve Sethorn'a atıfta bulunuyordu, hatta Ornendor'la olan bağlantısına kadar. Bu nasıl olabilirdi? Daylen'in Sethorn'un başka kimseyle yapmadığı şeyleri yapması hakkında söylediklerini düşündü. Daylen ona diğer çiftleri izlemesini de söylemişti, o da öyle yaptı. Onlar konuşurken masanın yanına oturdu ve odanın içinde dolaşırken hepsini izledi.

Bunu görmek hayret vericiydi. Alfa erkeklerin her biri omega'sından birkaç dakikadan fazla ayrılmıyor ya da onun birkaç adımdan fazla uzaklaşmasına izin vermiyordu. Alfa, kardeşi olsa bile başka bir alfaya çok yaklaştığında onu koruyor ve her zaman ona yaslanmasını sağlamanın bir yolunu buluyordu - bir kolu belinde, iki kolu arkasında dururken göğsüne bastırıyordu. Ayrıca çok sevecenlerdi, sürekli eşlerini öpmek ya da koklamak için eğiliyorlardı, sanki kokularının burun deliklerinde ya da tenlerinde sürekli yenilenmesi gerekiyormuş gibi. Zendyor'un toplantılarda Elora'yı nasıl kucağına oturttuğunu hatırlıyordu, sanki vücudunu Elora'dan ayırmaya dayanamıyormuş gibi.

Düşünceler onu bunaltmaya başladığında Uraya başını salladı. Olamazdı. Olamazdı. Yine de Sethorn'un başına gelen o kadar çok şey bunun mümkün olduğunu gösteriyordu ki. Daylen da biliyor olmalıydı, çünkü neden ona diğer çiftleri izlemesini söylesin ki? O ve Sethorn diğer çiftler gibi değildi. Onları karşılaştırmasının tek nedeni aksinden şüphelenmesiydi. Ama diğer üç kadın hamileliğin çeşitli aşamalarındaydı, belki de bu onların şu anki davranışlarını açıklıyordu?

Sethorn ona doğru yürüdü ve yaklaşırken gözleriyle tanıştı, sanki onu ilk kez görüyormuş gibi izliyordu.

Onun yüzünü inceledi. "Biliyorsun."

Uraya nefes aldı, gözleri büyüdü. "Hiçbir şey bilmiyorum," dedi paniklememeye çalışarak. "Bugün kardeşimi kurtarıyorum. Tahmin oyunları ya da hileler için zamanım yok." Omuzlarını dikleştirdi. "Bugün onu ele geçirdiğimizde anlaşmamız bozulur ve ikimiz de kendi yollarımıza gidebiliriz."

Sethorn hiçbir şey söylemedi. Odanın geri kalanına dönmeden önce gözlerinde özlem, arzu ve biraz da keder ve pişmanlıkla uzun bir süre ona baktı. "Gitme vakti Vattoros."

OceanofPDF.com

("Sen)ne yaptın?" Khyros'un yüzünde şimşekler çakıyordu. "Sana onu idare etmeni söylediğimde, onu tepeden fiziksel olarak atmanı kastetmemiştim.

lanet olası inin!"

Sethorn acımasızca başını salladı. "Planlanmış bir şey değildi."

"Belli ki değil." Khyros inanamayarak başını salladı. "Bu şimdiye kadar yaptığın en plansız şey. Ve en aptalca olanı."

"Farkında olmadan da olsa beni kıskırttı."

Khyros başını salladı ve düşünceli bir şekilde duvara doğru dönerken bir küfür savurdu. "O zamandan beri ne oldu? Seni affetti mi?"

"Hayır, tamamen değil. Bazen farkında bile olmadan dokunuşumdan ürktüğü oluyor."

"Ne bekliyordun ki?" Khyros kollarını kavuşturarak duvara yaslandı. "Eşine böyle davranamazsın Sethorn. Davranışların beni hayrete düşürdü."

Sethorn başladı. "Onun benim eşim olduğunu nereden biliyorsun?"

"Yakalıyor gibi mi görünüyor?" Khyros alaycı bir şekilde söyledi. "Zendyor onunkini bulmuş gibi görüldüğünde, bunun bir düzen olduğu, belki de Yedi tarafından düzenlendiği anlaşıldı. Bilmiyorum. Sana bunun peşini neden bırakmadığını sorduğumda, bunun böyle olduğundan zaten şüphelenmiştim ama ne diyeceğini ve nasıl gideceğini görmek istedim." Ona bir bakış fırlattı. "Böyle olacağını bilseydim, Nyro'nun ininde kalmasını sağlardım."

Sethorn boğazının arkasından hırladı. "Ona zarar vermedim."

"Ama onu korkuttun," dedi Khyros. "Senin bir şey yapabileceğini düşünüyorsa neden bizimle kalmak istesin ki? Nasıl böyle bir şey

senin gibi mantıklı bir adam-"

"Bize yaptıklarından dolayı şimdiden derin pişmanlık duyuyorum!" Sethorn böğürdü. "Ve eminim ki kardeşiyle birlikte gitmeye çalıştığında ve ben ona izin vermediğimde bunun bedelini ödeyeceğim. Daha fazla azarlanmaya ihtiyacım yok."

Khyros başını kaldırdı ve Sethorn'a anlayışla baktı. "Yani onun gitmesine izin vermemeyi mi planlıyorsun?"

"Nasıl yapabilirim? Klanın alabileceğimiz her eşe ihtiyacı var."

"Meselenin bu olmadığını biliyorsun," dedi Khyros. "Bu klanla ilgili değil. Bu seninle ilgili."

"Elbette gitmesine izin veremem," diye homurdandı Sethorn. "Eşim olduğunu öğrenmeden önce bile gitmesine izin veremezdim. Şimdi bunu yapabilmemin hiçbir yolu yok."

Khyros yavaşça başını salladı. "Bu çok zor," diye itiraf etti. "Ama kabul etmek zorundayım. O biliyor mu?"

"Hayır," dedi Sethorn. "Şüphelendiğinden bile emin değilim, çünkü neye bakacağını bilemezdi."

Khyros düşünceli bir ifadeyle, "Onu zorla klana alabilirsin," dedi. "Ama bu durumda alışması uzun zaman alacaktır. Kardeşinin hayatı tehlikedeysen ve içinde bulunduğumuz savaş.... Cevabın ne olduğunu bilmiyorum. Umarım diğer kadınlar ikinizin arasında neler olduğunu anladıklarında onu hoş karşılayacaklardır."

"Umarım öyledir," dedi Sethorn.

"Zaten birbirlerini seviyorlar," dedi Khyros. "Birbirlerinin inlerini ziyaret ediyor ve birbirlerini destekliyorlar, yani eşiniz kardeşi olmasa bile bir aileye dahil olacak."

Sethorn, "Ben de sizinle bu konuyu konuşmak istiyordum," dedi. "Kardeşini dominyonlardaki zorlu hayatın insafına terk edemem ama onun için ne yapacağımı da bilmiyorum."

"Onu inine götürmeye ne dersin?"

"Eğer bunu yaparsam, Uraya her zaman gitmek isteyecektir. Orada kardeşiyle birlikte yaşayabileceği ve yaşaması gereken daha iyi bir hayat olduğunu hayal edecektir. Oysa başka bir yerde olsaydı, bunu tartışması ya da denemeye kalkışması daha zor olurdu."

"Umarım onun buraya gelmesini önermiyorsundur," diye homurdandı Khyros. "Personelim olarak kimi işe alacağımı bana söylemeye cüret edemezsin."

"Hayır, ama belki tapınakla ilgilenen biriyle birlikte olabilir diye düşündüm, eskiden olduğu gibi bir görevli ya da onun gibi bir şey-

Her şeyin yerli yerinde olduğundan, cilalı ve gösterişli olduğundan emin olacak biri."

"Aslında, Oshali son zamanlarda bunu yapıyor." "Oshali burada mıydı?"

"Tyomar'la, evet. Hâlâ ejderhamı bulmaya çalışıyor. Buradaki bazı eşyalara bakmak istedi."

Sethorn başını salladı. "Nasıl gidiyor?"

"Bilmiyorum," diye sordu Khyros. "Bu konuda çok fazla soru sormamaya çalışıyorum. Her halükarda, artık çok da önemli olacağını sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Dördünüz de çiftleştiniz ya da çiftleşmek üzeresiniz," dedi Khyros. "Kendime ait çiftim yokken, özellikle de bir çift bulamayacakken, çiftleşmiş çiftlerden oluşan bir klanın başı olmamın pek bir faydası yok."

Sethorn kaskatı kesildi. "Sen neden bahsediyorsun?" diye hırladı. "Elbette kendininkini bulabileceksin. Hepimiz kendimizinkini bulduk."

Khyros, "Hepinizin ejderhaları eşlerinizi ya buldu ya da size işaret etti," diye belirtti. "Bunu doğrulayanlar sizin ejderhalarınızdı. O olmadan ben kendiminkini nasıl bulacağım? Bu aralıkta hiçbir yere gidemem. Avlanamıyorum. Bu inin dışında hiç vakit geçiremiyorum bile. Onu nasıl bulacağım? Ve onun kim olduğunu nasıl tespit edeceğim?"

Khyros içinde bulunduğu durumdan dolayı açıkça öfkeliydi ve Sethorn onu suçlayamazdı.

"Bu eşini bulamayacağın anlamına gelmiyor," diye ısrar etti Sethorn. "Sadece farklı olacak."

Khyros onu izledi. "Klan liderliğini üstlenmeni bir noktada tartışmamız gerekecek," dedi yavaşça.

Geri adım atarken Sethorn'un damarlarına korku doldu. "Hayır, Khyros!"

"Eğer gerçekten de Uraya'yla çiftleşirseniz, hepiniz Klan," diye belirtti Khyros. "Klanımızın bunu anlayabilecek bir lidere ihtiyacı var."

"Üremenin nasıl işlediğini anlamıyormuş gibi davranma," diye mırıldandı Sethorn. "Yine de bize yol gösterebilirsin."

"Evet, ama kurşun değil."

Sethorn elini kaldırdı. "Liderliğin değiştirilmesi hakkında konuşmayı reddediyorum, Khyros. Eğer hepimizin eşini bulacağı doğruysa, senin nasıl dışarıda kalacağını anlamıyorum. Bu da önümüzdeki üç ay içinde eşini bulacağın ve tıpkı geri kalanımız gibi üreyeceğin anlamına geliyor."

"Ejderham yıllardır kayıp," dedi Khyros. "Üç ay hiçbir şey değil. Planlamaya şimdiden başlayabiliriz."

Sethorn başını salladı. "Bu konu sadece seninle benim aramda değil, tüm klanla tartışılmalı."

Khyros, "Neler olacağının farkında olduğunuzdan ve bunu destekleyeceğinizden emin olmak istiyorum," dedi. "Hepiniz benim koşullarım konusunda çok destekleyici ve sadık oldunuz, ancak şimdi işler değişiyor, bazı şeyler aynı kalmaz. Özellikle Zendyor ve Nyro, her ne kadar sizin liderliğinize saygı duysalar da, yapı değişikliğine karşı çok dirençli olacaklardır. Bu konuda benim tarafımda olmanız gerekiyor."

Sethorn çenesini sıktı. "Kardeşi alıp almayacağını bilmek istiyorum," dedi. "Şimdi sana bu diğer konu hakkında bir cevap vermeyeceğim."

Khyros başını eğdi. "Bunu bir düşün." Duvarı itti. Khyros, "Kardeşinin, kız kardeşini görmek için kolayca ayrılamayacağı bir yerde olması gerektiğini düşünmüyorum," dedi. "Ayrıca burada olmak istemeyen hiç kimseyi burada istemiyorum. Buradaki tüm personelim ejderham kaybolduktan sonra uyum sağlamak için çok çalıştı ve çok sadıklar. Bu kişi yeni olacak - uyum sağlaması konusunda temkinliyim."

Sethorn başını salladı. "Pekâlâ, nereye gidebileceğini yeniden düşüneneceğim."

"Sethorn," dedi Khyros. "Olan biten her şeyi göz önünde bulundurarak eşini dikkatli bir şekilde idare etmelisin."

Sethorn başıyla onayladı. "Biliyorum."

Tapınakta klanı yeniden katıldıklarında, Uraya Oshali ile konuşuyordu. Muhtemelen kardeşlerinin arkadaşlarını daha fazla görmesine izin vermeliydi ama yine de ininden kaçmanın bir yolunu bulmasına dayanamıyordu. Klanın bir misafiri olması gerektiği ve onunla bir *Resh Zushak* sözleşmesi yaptığı düşünüldüğünde, kimsenin onunla olan müdahale etmesini özellikle istemiyordu. Başkaları ne düşünürse düşünsün, onu ininde tutma ve sınırlarını zorlama ihtiyacı her zaman onun inin misafiri olmasından daha önemli gelmişti ve şimdi bunun nedenini biliyordu.

Odanın içinde ilerledi. Zendyor onunla bir süre eğitim mağarası hakkında konuştu. Sethorn mağarayı Uraya için inşa ederken ondan tavsiye istemişti ve nasıl gittiğini bilmek istiyordu. Sonra Tyomar Mheyu tapınağından gelen bir talep hakkında kısaca konuşmak istedi ama Sethorn dikkatini zar zor toplayabildi. Eşini bulduğunu bildiği halde ona sahip çıkamaması dayanılmazdı. Kızın muhteşem kayganlığı hâlâ sikiinin üzerinde kurumaya devam ediyordu ama yine de onu korkutmamak için çok dikkatli olmalıydı, sanki bu konuda bir seçeneği varmış gibi

Çünkü sadece uyum yeminiyle değil, klanın verdiği sözle de uğraşıyordu. Kendi eşinin ondan korkması ve ininden uzaklaşmaya hevesli olması tüm bu durumu daha da kötüleştiriyordu. Aslında onun içten içe ayrılmak istediğini düşünmüyordu ama kardeşini kurtarma hayalini ne kadar uzun zamandır taşıdığı için kendini ikna ediyordu.

Yine de onunla birlikte geriye gitmek istemiyordu. Ona alfası olduğunu açıkça söylemesine ve onu en şiddetli ve karşı konulmaz şekilde tehdit etmesine rağmen, ancak kardeşi güvende olduktan sonra onun eşi olmayı kabul etmesinin mümkün olacağından şüpheleniyordu ama onu hemen sahiplenememek onu yakıyordu.

Onunla birlikte avlanmak hayatının en heyecan verici anlarından biriydi. Kan konusunda hassas değildi ve Ornendor'a tapıyordu. Sethorn'un sinirini bozacak şekilde canavarı iltifat ve övgü yağmuruna tutuyordu ki Ornendor'un bundan zevk aldığı aşikârdı çünkü kim bağlı olduğu alfanın eşi tarafından övlmek istemezdi ki? Doğrusu, ona yaptığı saçma sapan iltifatlar daha sonra aklına geldiğinde onu güldürüyordu ama ne zaman bir iltifat istese, gerçek bir iltifat vermesini umuyordu. Artık birlikte avlanmayı keşfettikleri için hassas bir noktadaydılar ve bunu engelleyecek hiçbir şey yapamazdı.

Kadının masanın yanında durduğunu ve elinde bir kadeh su tuttuğunu fark etti. Parmak uçları bembeyazdı ve şaşkınlıkla odaya bakıyordu.

Adam ona yaklaştığında, kadın öylesine güçlü bir farkındalıkla ona baktı ki, adam rahatladı. "Biliyorsun," dedi.

Gözleri daha da büyüdü. "Ben hiçbir şey bilmiyorum." Saçmalamaya başladı ve Sethorn da ona izin verdi.

Olanlara ve bunun kendisi için ne anlama geldiğine alışmak için zamana ihtiyacı vardı. Ayrıca, onun yaklaşan göreve odaklanmasına ihtiyacı vardı.

Odanın geri kalanına döndü. "Gitme vakti Vattoros."

Uraya'ya döndü, kadehini yere bıraktı ve onu kollarına aldı. Uraya kollarını adamın omuzlarına doladı ve aniden konuşamaz hale gelerek ona bakakaldı. Ornendor'u çağırmak için girişe doğru yürürken, erkek kardeşleri ve kadınları çeşitli derecelerde şaşkınlık ve sevinçle bakıyorlardı.

Artık Uraya bildiğine göre, onların da bilmesinin zamanı gelmişti.

Ornendor kanatlarını durmaksızın çırparak uçarken, o tanıdık güç ve kudret hissi Sethorn'u sardı ama bu his şimdi bir parça endişeyle lekelenmişti. Uraya onun önünde oturmuş, önlerindeki manzarayı seyrediyordu; ikisi de avlanırken her zaman en rahat ettikleri pozisyona yerleşmişlerdi; Uraya onun önünde, Uraya'nın kolu onun belindeydi. Can sıkıcı bir şekilde, duyduğu endişeyi açıklayamıyordu. Uraya mükemmel bir dövüşçü ve güçlü bir büyücüydü; bu kurtarmada önemli bir rol oynayacaktı ve kesinlikle başarılı olmasını sağlayacaktı. Öyleyse neden hissediyordu?

Belki de sonunda eşiyle birlikte olduğu ve birlikte yapacakları ilk şeyin savaşa gitmek olduğu içindi. Eşiyle tanışmadan önce, bu fikre bayılırdı. Eşi hayalken, onu bulmasının bir süre alacağını ve bu sayede kral ve kraliçeye sakatlayıcı bir darbe indirip onları yoldan çekebileceklerini düşünmüştü. Ama şimdi o gerçektir -ve umduğundan çok daha fazlasıydı- onu tehlikeye atma fikrinden hoşlanmıyordu, özellikle de kraliçeye karşı. Ama bu kurtarma işini klandan istemesinin bir şartıydı ve mantıken orada olması mantıklı geliyordu.

Güneye doğru yolculuğa başladıklarından beri hiçbir şey söylememişti ve adam da onu zorlamadı. İkisi de tıpkı bir avın ortasında olduğu gibi tetikte kalmaya devam etti. Kızın bu fikri tamamen reddetmemiş olmasından memnundu.

arkadaşlar-o olabilir varalındı o Daha da kötüsü, ama belki o Farkına vardığından beri yaptığı tek şey olasılıkları düşünmektir. Ve olasılıklar onu her şeyden daha çok heyecanlandırıyordu. Uraya sadece güzel, ateşli ve kendisi gibi avlanmaya susamış biri değildi, aynı zamanda yeni şeyler öğrenmeye de karşı değildi. Onun ininde yaşamaya başlaması inin tüm dinamiğini kesinlikle değiştirecekti; yine de *kon'ayalarıyla* ne yapacağını ciddi ciddi düşünmesi gerekecekti. Onun patlamasına kadar, ona nasıl görünebileceklerini düşünmemişti çünkü onunla ve kraliçeyle ilgili resmin tamamını bilmiyordu ve daha da önemlisi, artık *kon'ayaları* neredeyse hiç fark etmiyordu. İnin parçası gibiydiler ve sadece ihtiyacı olduğunda aklına geliyorlardı. uzun zamandır onlara ihtiyacım vardı.

Onu çocuk sahibi yapma fikri en heyecan verici olasılıktı ama hâlâ kızgınlık geçirip geçiremeyeceğini ya da kraliçenin ona verdiği baskılayıcılara yıllarca maruz kalmasının herhangi bir yan etkisi olup olmayacağını anlaması gerekiyordu. Çocuk sahibi olmasını engelleyebilirlerdi. Daha önce

Aylardır onu düğümlüyordu, bu yüzden hamile kalabilmesi için en azından ilk kez kızgınlık döneminde olması gerekiyordu.

Kraliçeye duyduğu öfke benzersizdi. Kraliçe zaten Zendyor'un yok edilecek insanlar listesinin başındaydı ve Sethorn'un listesinin de başına geçmişti. Ona göre Uraya' yaptıkları affedilemezdi. Başına gelecek her şeyi hak etmişti. Zendyor çoktan kalesine saldırmış ve yarısını yerle bir etmişti; bu da onlar Uraya'nın kardeşini kurtarıırken onun dikkatini dağıtmaya yardımcı olacaktı.

Güneye vardıklarında, hepsinin aynı anda yirmi yedinci vilayete inebilecekleri pozisyonlara dağıldılar. Uraya önünde tetikte oturuyor, kraliçeden herhangi bir işaret için hem gökyüzünü hem de yeri gözlüyordu.

Yerlerini aldıktan sonra üçü eyalete indi. Zendyor ve Nyro çevre vilayetlere giderek sınır boyunca uzanan ormanları ateşe verdi, böylece ordu kurtarmayı yarıda kesemeyecekti.

"Olamaz," dedi Uraya havada süzülüp kardeşlerinin dönmesini beklerken. "Kor yeşil, mavi değil."

Kadın haklıydı. Tarif ettiği fırtınalı mavi yerine orman yeşili bir kor ilde sürükleniyordu.

"Mavi olduğundan emindim," dedi.

"Olabilirdi. Değiştirmiş olabilir. Zendyor mavi olanı buraya yakın bir yerde görmüş. Ne kadar fark yaratacağını bilmiyorum, bu yüzden dikkatli olmalıyız."

Uraya başını salladı. "Deneyip görmemiz gerekecek."

Kardeşler geri döndüğünde Zendyor bir işaret gönderdi ve ejderhalardan üçü közün üzerine ateş püskürtmeye başlayarak onu yakıp kül etti. Tyomar, Khyros'la birlikte *dan askha*'sında onların üzerinde kalarak yaklaşan herhangi bir saldırıya karşı tetikte bekledi.

Uraya öksürmeye başladı. "Bir terslik var," dedi.

"Ne demek istiyorsun?" Sethorn dedi ki. "Kor yanıyor." "Zehirli," dedi nefes nefese.

Sethorn avucunu Ornendor'un sırtına bastırıp diğerlerine işaret vermek üzereyken Ornendor elini itti ve daha sert öksürmeye başladı. "Hayır, devam et."

Onun bu şekilde öksürdüğünü ve hırıldadığını duyunca dişlerini sıktı ama devam etti. Kor hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordu ve yavaş yavaş yanıyordu. Bir süre sonra Sethorn'un boğazı ağırlaştı ve Uraya sertçe öksürmeye başladı.

"Durmak zorundayız Uraya," dedi. "Nefes alamazsak kardeşini bulamayız."

"Sadece biraz daha," diye mırıldandı.

"Ben herhangi bir yerleşim yeri ya da kamp görmüyorum, ya siz?"

"Hayır, henüz değil, ama kesinlikle doğru yerdeyiz, o yüzden devam edin."

Yanmaya devam ettiler, ama sonra garip bir şey oldu. Ejderhalar ateşlerini kaybetmeye başladı. Ornendor bir dakika önce ateş solurken, bir dakika sonra sıcak hava soluyordu. Sethorn etrafına bakındı ve aynı şeyin kardeşlerinin ejderhalarına da olup olmadığını anlamaya çalıştı. Ama onlar çok uzaktaydı. "Sanırım kor Ornendor'un ateşine müdahale ediyor," dedi ona. Ama tek şey bu değildi. Ejderhalar sanki yolu göremiyorlarmış gibi garip bir şekilde uçmaya başladılar. Sethorn avucunu Ornendor'un sırtına koydu ve onu yönlendirmek için atmaya başladı ama ejderha hâlâ düz uçamıyordu. Zendyor'un ejderhası Yorgynel neredeyse Ornendor'a çarpacakken, Sethorn bu korun tüm ejderhaları etkilediğini anladı.

O anda Uraya, sağ taraflarını işaret ederek bir çığlık attı.

Bir sürü gardiyan tarlalara doğru koşuyor ve altışarlı gruplar halinde havaya atlıyordu.

"Hadi, Ornendor," diye bağırdı Uraya. "Etrafindan dolaşmalıyız. Etrafindan dolaş!"

Ama bir faydası olmadı. Ejderhaların başına bir şey gelmişti ve işlevlerini yerine getirmeleri imkânsızdı.

Sethorn büyü yapmaya başladı, şu anda havada uçan ve üç ejderhayı ve binicilerini hedef alan gardiyanlara doğru büyümlü bir saldırı yönlendirdi, ancak boğazındaki kor etkili bir şekilde büyü yapmasını zorlaştırdı.

Hepsi mücadele etti. Ejderhalar çığlık attı, kardeşleri böğürdü, kendilerini öksürmemeye çalıştılar ve Uraya büyü yapmaya çalıştı ama öksürürken hiçbir şey çıkarması mümkün değildi.

Sethorn Tyomar'ın etkilenip etkilenmediğini ve neler olup bittiğinin farkında olup olmadığını anlamak için ona baktı. Dizlerinin üzerinde doğruldu, öfkesini içine çekti, midesindeki ve göğsündeki ateşi ve öfkeyi çalkaladı ve ağzından Tyomar'a doğru bir ateş akımı üfledi, ama normalden daha zayıftı. Bunu yaptığı sırada, bir grup gardiyandan gelen büyümlü bir patlama yan tarafına çarptı. Neyse ki bir dragorai olduğu düşünülürse o kadar güçlü değildi ama Uraya'ya isabet edebilirdi ve bu da ona oldukça zarar verebilirdi.

"Sen iyi misin?" Uraya onun yanmış dudaklarını gördüğünde yüzünde dehşetle sordu.

Soluduğu ateş göğsünü, boğazını ve ağzını yakmıştı ama idare edilebilirdi. "İyi, Tyomar işaretimi görmüş olmalı. Yakında burada olur. Kardeşini duyabiliyor ya da görebiliyor musun?"

"Hayır," dedi Uraya. "Başka bir bölgeye taşınmadıysa, bu bölgede hiçbir şey göremiyorum."

"Nerede olabilir?"

"Onu uzağa taşıyacağını sanmıyorum. Onu aynı vilayette bir yerde isteyecektir, sadece bizim beklediğimiz yerde değil."

"Bu nerede Uraya," diye ısrar etti Sethorn. "Bu kor bizi etkilerken bu saldırılara daha fazla dayanamayız. Tyomar geldiğinde kardeşini bulmuş olmamız gerek."

Eyaletin üzerinden uçtular, Uraya kardeşinin nerede yaşadığını gösteren herhangi bir kulübe veya kamp olup olmadığını görmek için zemini incelerken, Sethorn onu gardiyanın saldırılarına karşı korudu.

"İşte orada!" Yeşil korla çevrili ayrı, farklı bir alandaki birkaç kulübeyi işaret etti. "Onu hareket ettirdi."

"Demek ki geleceğimizi biliyordu," diye homurdandı Sethorn. "Ya da buna teşebbüs edeceğinizi biliyordu."

Uraya sertçe öksürdü, tıkanı ve hırıldadı. "Ne yapacağız?" diye homurdandı.

Sethorn dikkatle yutkundu. Kor boğazındaki yaraları tahriş etmişti ve her konuştuğunda daha da fazla yanıyorlardı. "Bu şekilde saldırıya uğrarken oraya inemeyiz. Ornendor ciddi saldırılara maruz kalıyor."

"Hayır," diye bağırdı Uraya. Öne doğru eğildi ve avucunu Ornendor'un sırtına bastırdı. Ejderha hemen bir ateş püskürdü ve ileri fırlayarak gardiyanlara doğru geri geldi. Parçalanmış bir feryatla onlara alev alev saldırdı ve en az yarısını eritti; hatta yere düşmeye başladılar.

"Neler oluyor?"

"Bilmiyorum... ona dokundun."

Uraya önce ona, sonra da eline baktı. "Ona dokundum mu?"

Sethorn, "O senin de ejderhan," diye işaret etti.

Uraya hiçbir şey söylemedi. Ama elini Ornendor'a bastırmaya devam etti. Üçü birlikte gardiyanlarla savaştı, Uraya yapabildiği kadar büyü yaptı, Sethorn saldırıları emdi ve her ikisi de

Ornendor'u yönlendiriyor. Tyomar yukarıdan saldırdı, yaklaşan gardiyanları tespit etti ve onları ortadan kaldırmak için ateş ve büyüler kullandı. Saldırı azalınca Tyomar onları geri çekilmeye çağırdı.

"Hayır." Uraya zorlukla nefes alabiliyordu. "Biz... yapamayız. Onu... yakalamalıyım." "Hayır, Uraya," dedi Sethorn. "İnersek, bir daha geri dönemeyebiliriz.

hava. Ve sonra kraliçenin merhametine kalacağız."

"Sadece... beni aşağı indir," diye nefes nefese kaldı ve öksürük krizine girdi. "Bırak onu ben alayım, sonra gelip bizi al."

Bu fikir karşısında homurdandı. "Hayır, seni burada bırakmayacağım."

"Sethorn! Onu... bırakamam." Onu yakaladı, öfke ve umutsuzluk her yerinden sızıyordu ama söylediklerinin doğru olduğunu bilmek zorundaydı. Yeşil köz planladıkları şey değildi ve kraliçe onların geldiğini biliyordu.

"Onun için geri geleceğiz Uraya," diye söz verdi Sethorn. "Döneceğimize yemin ederim."

Onlar geri çekilirken Uraya feryat etti, öksürükler arasında kardeşi için bağırdı ve sonunda onu geride bıraktıkları için hıçkırıklar içinde yere yığıldı.

Sethorn, Uraya'yı yatağa yatırdı ve hâlâ doğru düzgün nefes alamadığı için öfkелendi.

"Ne oldu?" Daylen telaşla, "Ne oldu?" dedi.

Sethorn ciddiyetle, "Kraliçenin kullandığı kor beklediğimiz gibi değildi," dedi. "Ejderhalarımız da dâhil olmak üzere hepimizde şiddetli öksürüğe ve nefes almada sorunlara yol açtı, ama özellikle Uraya'da. Acilen tedaviye ihtiyacı var."

Daylen'in gözleri Sethorn'un ağzına kaydı. "Peki ya sen? Ateş püskürtmüşsün gibi görünüyor."

"Evet, benim de tedaviye ihtiyacım var, Ornendor'un da. Ama önce onu tedavi edin. Dört saat içinde tapınağa dönmemiz gerekiyor ki olanları konuşup başka bir kurtarma ayarlayabilelim."

Daylen'in yüzünü endişeli bir ifade kapladı. "Yani kardeşini almadınız mı?"

Sethorn başını salladı. ". Ama kraliçe pek çok muhafızını kaybetmişken bir an önce geri dönmeliyiz."

Daylen tedavilerini hazırlamaya başlarken, Sethorn yatağın yanında diz çöktü.

"Onu yakalayacağız, küçük düşman," dedi elini saçlarında gezdirerek. "İyileşir iyileşmez yeni bir plan yapacağız."

Uraya hiçbir şey söylemedi. Gözleri düşük kaldı, ona bakmadı bile.

Sethorn onu nazıkçe kollarının arasına aldı ve burnunu boynuna gömdü. İhtiyacı olan noktayı söyleyecek en tatlı kokuyu almak için derin nefes alarak dudaklarını üzerine yerleştirdi ve onun titremesine neden oldu. Dişlerini göstererek sertçe ısırıldı ve kan akıttı. Uraya , tüm vücudunu gererek onu itti, ama o daha fazla olduğundan emin olmak için dişlerini daha derine gömdü. yüzeysel bir yaradan daha fazla.

Ağzını kızın boynundan çekti ve onu tekrar yere yatırarak gözlemledi. Eğer ısırığın ne anlama geldiğini bilseydi, hiçbir şey söylemezdi. Sadece başını çevirdi, gözlerinde hâlâ yaşlar vardı. Onu kendi kanıyla öpen Sethorn ayağa kalktı ve işlerin nasıl ters gittiğini incelemek üzere strateji odasına yöneldi. Artık Uraya onu ısırıldığına göre, kendini daha güvende hissediyordu. O ve Ornendor'un hazır olduğu her an Uraya da bağlanma sürecine hazırdı. Bu konuda mutsuz olabilirdi ve kesinlikle onunla savaşıacaktı ama bu ne yazık ki onun kaderiydi. Onun eşiydi ve kardeşini kurtarsalar da kurtarmasalar da onun yanından asla ayrılmayacaktı.

"Nereden bildi lan?" Zendyor öfkelenildi.

Tyomar dirseklerini masaya dayamış, yüzü asık bir şekilde, "Bunu sarayına saldırmanızdan başka türlü öğrenemezdi," dedi. "Onun için farklı olan tek şey bu - ejderhaların aniden onun bölgesinde olması." Başını kaldırıp Zendyor'a baktı. "Tedbirli olduğunu söylemiştin."

"Öyleydim," dedi Zendyor küstahça. "Beni fark edemeyeceği kadar yüksekteydim."

Sethorn dikkatle, "Bizi beklemeseydi orada gardiyan bulundurmazdı," dedi. Daylen dudaklarını, ağzını ve boğazını tedavi etmişti ama hâlâ ağrıyordu.

Sonunda tapınakta tekrar toplanmışlardı, bu sefer sadece kardeşler ve Uraya vardı. Üzgündü ve hâlâ pek konuşmamıştı. Tedavi edilip çay ve çorba içtikten sonra, kardeşine çok yakın ama bir o kadar da uzak olduklarını anlatmıştı. Bir süre ona sarılmıştı. Neden bu kadar üzgün olduğu anlaşılabilirdi ama yeni bir plana katkıda bulunabileceğini ummuştı. Bölgeyi ve kraliçeyi daha iyi tanıyordu ama yine de çok üzgündü. Tapınağa giderken ona sarılmış, burnunu boynuna gömmüş, boynuna ve yanaklarına öpücükler kondurmuştu; şimdi ise masada oturmuş, gözlerini kırmış, ekleyecek fazla bir şey bulamıyordu.

"Koru nasıl değiştirdi?" Nyro yavaşça sordu. "Mavi közü yeşile nasıl çevirdi? Ve bunun ejderhaları bu şekilde etkileyeceğini nereden biliyordu?"

Sethorn, "Bize bu şekilde saldıracağından emin olduğunu sanmıyorum," dedi. "Bence sadece kor yandığında ne olacağını test etti, çünkü ateş bizim birincil savunmamız ve saldırımız. Sonra sonuç ne olursa olsun, bizi etkilemesi için on kat daha kötü hale getirdi."

"Yani ne yapacağımızı tahmin etti," dedi Zendyor bıkkınlıkla. "Tıpkı altı ay önce dağlarda yaptığı gibi."

"Ejderhalarımızı kullanacağımız çok açık," dedi Tyomar. "Bunu değiştiremeyiz."

Nyro da aynı fikirde. "Onlar bizim en büyük varlığımız."

Zendyor, "Kraliçe bugün bizi yere serdi ama aslında öldüremedi," dedi. "Gaz en büyük tehditti ama gardiyanları acınacak haldeydi ve küçük büyülerini neredeyse hiç gerçek hasar vermedi."

"Bu yüzden gazın bizi doğrudan nasıl etkileyeceğini bilmediğini düşünüyorum," dedi Sethorn. "Gardiyanların büyülerini zayıftı, evet. Dağlarda kayaya çarpacak kadar gücü vardı ama bize gerçekten zarar verebilecek bir şeyle saldıracak kadar değil."

Sethorn düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım bunun nedenini biliyorum," dedi. "Ama bu daha sonra konuşulacak bir konu. Şu anda Uraya'nın kardeşini bir an önce geri getirmemiz gerekiyor. Onu daha fazla bırakamayız. Kraliçe bugün çok sayıda muhafızını kaybetti; hemen saldırmalıyız."

Tyomar, "En azından artık nerede olduğunu biliyoruz," dedi.

Uraya ayağa kalktı ve Sethorn'un arkasından yürüyerek kollarını boynuna doladı ve ona yaslanarak derin bir nefes almasını sağladı.

"Orada ilginç bir şey oldu," dedi Sethorn, Uraya'nın elini tutup öpmek için küçük avucunu açarak, "Uraya ve benim Ornendor üzerinde yarattığımız ortak etkiydi."

"Açıkla," dedi Khyros.

Sethorn, onu yönlendirmek için odaklarını birleştirdiklerinde Ornendor'un ateşini ve yönelimini nasıl geri kazanmış gibi görüldüğünü anlattı.

Kardeşlerin hepsi ilgiyle dinledi.

"Yani bağlı eşlerimizin birlikte ejderhalarımız üzerinde daha büyük bir etkiye sahip olabileceğini mi söylüyorsunuz?"

"Muhtemelen," dedi Sethorn. "Ejderhalarınızın üzerinde eşleriniz varken bunu fark edeneğiniz oldu mu?"

Nyro, "I'mya avlanmaktan hoşlanmıyor, bu yüzden bunu birlikte yapmıyoruz," dedi. "Oshali ile avlanmayı hiç düşünmedim," dedi Tyomar.

"İlle de avlanmayı kastetmiyorum," dedi Sethorn, "ama birlikte geçirdiğiniz her zamanı kastediyorum."

"Elbette," dedi Nyro. "I'mya benimle onun arasındaki boşluğu dolduruyor.

İkimizi birlikte ya da ayrı ayrı hissedebiliyor ve San'la aramdaki bağ güçleniyor ama ikimizin birden onu güçlendirip güçlendirmediğini bilmiyorum. Sanırım bunun böyle olup olmadığını anlamak için denememiz ya da bir savaş olmamız gerekiyor." "Ama Uraya gerçekte böyle bir şey yapmazken nasıl böyle bir şey yapabilir?

henüz sana bağlanmadı mı?" Tyomar sordu.

"Bilmiyorum," dedi Sethorn. "Tahminimce bizimle o kadar çok antrenman yapıyordu ki aralarında bir tür bağ oluştu."

"Bu mantıklı," diye mırıldandı Tyomar.

Sethorn etrafına bakındı. "Uraya?" Birden masada olmadığını fark etti. Ayağa kalkarak, tapınak vitrinlerinden bazılarına bakmak için dolaşıp dolaşmadığını görmek için baktı, ancak odada olmadığı hemen anlaşıldı.

Nyro, "Tam arkanda duruyordu," dedi.

"Benim inime girmedi," dedi Khyros. "Olsaydı fark ederdim."

Gidebileceği tek bir yer vardı. Sethorn girişe doğru koştu, kardeşleri de onu takip etti, panik yükseliyordu.

"Uraya!" Zendyor ve Nyro bağırdı, ikisi de dağın kenarından aşağı bakıyordu. "Bir şey görebiliyor musun?"

Kardeşlerin hepsi aramaya başladı. Tyomar daha kolay arayabilmek için dağın eteklerine doğru sürüklenmek üzere bir büyü bile yaptı ama Sethorn onu geri çağırdı.

"O aşağıda değil." Sethorn ufku izledi, öfkesi artıyordu. "Ornendor'u aldı. Kardeşi için geri dönüyor."

OceanofPDF.com

Uraya, Ornendor'un sırtına oturmuş, yaptığı şeyden dehşete düşmüş ve buraya kadar gelebilmiş olmanın şokunu yaşıyordu.

Klan toplantısı devam ederken gizlice dışarı çıkmış ve giriş platformundan Ornendor'u aramıştı. Sethorn ona ne zaman seslense Thrakondarian dilinde sesleniyordu ama kelimeleri bilse de onu anlamadığı bir dille çağırmak istememişti. Bunun yerine odaklandı, birkaç kez adını seslendi ve Sethorn'un kanat çırpışları aniden tepesinde belirdi. Bir sonraki engel onun sırtına binmekti ama bunu çok fazla sarsılmadan ya da havada alçalmadan başardı ama Sethorn'un süzüldüğü zamanki kadar yumuşak değildi. Şimdi nereye gitmek istediğini düşünerek ve elini onun sırtına koyarak, onun kendisini güneşe geri götüreceğini umuyordu. Bunun işe yarayacağından emin değildi ama şu ana kadar Sethorn belirli bir yöne doğru gidiyor gibiydi.

Bunu denemesinin tek nedeni I'mya'nın ejderhası dediği şeyle *arasındaki* bağdan bahsettiğini hatırlamasıydı. O sırada Uraya, I'mya'nın ejderhasının aynı zamanda Nyro'nun da ejderhası olduğunu, onu paylaştıklarını fark etmemişti. I'mya'nın Nyro'dan ayrı olarak ona bağlı olup olmadığını bilmiyordu ama açıkça onunla ayrı bir bağı olduğunu hissediyordu.

Dragorai savaşından önce, tüm dişi ejderhalar öldürülmeden önce, dragorai dişilerinin erkeklerden ayrı kendi ejderhaları vardı. Ancak bu klanda ya da en azından bu özel zamanda, erkek ejderhasını eşiyle paylaşıyor gibi görünüyordu.

Bu yüzden Sethorn ona Ornendor'un onun da ejderhası olduğunu söylediğinde, bunu aklından çıkaramadı. Eğer gerçekten onun eşi olsaydı, Ornendor'la ayrı bir bağlantısı olurdu, bu da ona binebileceği ve

Sethorn'un yapacağı gibi onu yönlendirdi. Açıkçası henüz birbirlerine bağlanmamışlardı ama birlikte avlandıkları için aralarında bir bağ oluşmuştu ve Sethorn ona çoktan sahiplenme işaretini vermişti.

Bunu yapmaya karar vermesinin bir başka nedeni de buydu. Sethorn ona sormadan ya da bu konuda konuşmadan onunla çiftleşmeyi planlıyordu. Tek bir konuşma bile yapmamışlardı ve yine de başarısız kurtarma girişiminden birkaç dakika sonra onu iddia ısırığıyla işaretlemişti - burada olmasının tek nedeni buydu. Sanki onu tuzağa düşürmek için sabırsızlanıyordu. Ona kardeşini geri aldıktan sonra ne yapmayı planladığını söylemişti ve bunun onun eşi olmakla hiçbir ilgisi yoktu. Birbirleri için ne ifade ettiklerini bir süredir biliyordu ya da bundan şüpheleniyordu ama ikisinin de farklı şeyler istediğini göz önünde bulundurarak ona bunu söyleme ya da onunla nasıl ilerleyebileceklerini tartışma nezaketini göstermemişti. Ama hayır, Sethorn onunla hiçbir şeyi bu şekilde yapmıyordu. İddia ettiği ısırığı ona zorla kabul ettirerek onu kendisiyle kalmaya zorlamak niyetindeydi.

Ve eğer gerçekten çiftleşirlerse, kardeşinin kurtarılacağını kim söyleyebilirdi? Ya aniden etrafına baktığında kırk iki yaşında bir omega olsaydı ve beş güzel dragorai bebeğiyle muhteşem alfasıyla bir hayat yaşasaydı ve kraliçenin ellerinde çürüyen bir kardeşi olduğunu hatırlamasaydı? Onunla çiftleşme ve bebek sahibi olma fikri hiç de cazip değildi, bunu her düşündüğünde midesini heyecan kaplıyordu ama kardeşini terk etmek anlamına gelecekse bunun olmasına izin veremezdi. Ve Sethorn kendi ihtiyaçlarını onunkilerin üstünde tuttuğunu kanıtlamıştı.

İlk başta Sethorn'un eşi olduğunu inkâr ediyordu ama sonra güneydeki kurtarma operasyonunda Ornendor'la ne kadar iyi uyum sağladıklarını ve birlikte çalıştıklarını hatırladı. Sanki aralarındaki tüm farklılıklar ejderha sırtında yok olmuştu. Onu ilk yakaladığında, onunla birlikte olmaktan keyif almıştı... onun kim olduğunu anlamadan önce. İnindeyken bile sadece varlığının, kokusunun, onunla konuşma şeklinin ve ona bakışının bile vücudunun fiziksel ve duygusal olarak içgüdüsel tepkiler vermesine neden olduğu anlar olmuştu. Onun içine düşmek kolaydı çünkü tanıdıktı ve istemese bile varlığının sağladığı doğuştan gelen bir rahatlık vardı.

Ama bu yeterince iyi değildi. Ondandır istediği tek şey kardeşini geri getirmesiydi; herkesin ona güvenebileceğini söylediği şey buydu. Ve o bunu yapmamıştı. Bu yüzden onu kurtarmayı kendi ellerine almak zorundaydı.

Yine de Sethorn olmadan Ornendor'un sırtında olmak korkutucuydu. Arkasında ve kulağında o olmadan çok daha az güvende hissediyordu ama kendini öne doğru eğilmiş, gözleri ileride ve avuç içi Ornendor'un sırtında tuttu.

Yolculuk sırasında peşinden gelen ejderha olup olmadığını anlamak için birkaç kez etrafına baktı. Eninde sonunda onun gittiğini fark edeceklerdi ama nasıl bir avantaj elde edeceğinden emin değildi. Ayrıca, Ornendor olmadan, peşinden koşacak sadece üç ejderha kalmıştı ve son denemelerinde verdikleri hasarla, hepsinin bunu kolayca yapabileceğinden emin değildi - zahmet etmemek onlar için daha kolaydı.

Sonunda güneye vardığında, Ornendor'u yirmi yedinci eyalete yönlendirdi, ama bu sefer kardeşinin tutulduğu diğer uca. Ornendor'u biraz daha alçaktan uçması için yönlendirdi ve sonra ona olabildiğince sarılmak için kollarını açarak üzerine uzandı. Ornendor gürledi, yüzüne sertçe vuran derimsi pullarından çıkan titreşim ona en sevdiği dragorai'yi hatırlattı. "Teşekkür ederim Ornendor," diye mırıldandı. "Şimdi Sethorn'a geri dön. Burada kalmayın, yakalanmayın. Doğruca Sethorn'a ve kardeşlerine geri dön."

Son bir kez sırtını sıvazladıktan sonra ayağa kalktı ve diline ve telaffuzuna konsantre olarak atış yapmaya başladı. Ornendor'un sırtından kalktı ve yavaşça yere doğru alçaldı. Odaklanmaya devam ederek yerin kendisine yaklaşmasını izledi. Ornendor alçaktan uçmuş olsa da hâlâ inanılmaz derecede yüksekteydi ve yarıya kadar düşmek ona büyük zarar verebilirdi. Ama ayaklarının üzerine indiğinde, bunu başardığı için rahat bir nefes aldı. Gökyüzüne bakıp Ornendor'u aradı ama o çoktan gitmişti. Gülümsedi. Onu ya da Sethorn'u bir daha göreceğinden emin değildi ama onları asla unutmayacaktı.

İssız bölgenin etrafına baktı. Önünde geniş, yetersiz bir alan uzanıyordu; bir alanda birkaç kırık kulübe, bir diğerinde ise bir kamp ateşi vardı. Alanın dış çevresi kalın, yeşil kor bulutlarıyla doluydu. Kulübelerden birine doğru yürümeye başladı, kardeşinin nerede olabileceğini anlamaya çalışıyordu.

Kraliçe çoktan gelmediyse bile yakında burada olacaktı. Sethorn'un söylediği doğrudu; bugün pek çok muhafız kaybedilmişti. Kraliçe karşılık vermeden bunun olmasına izin vermezdi. Yine de kraliçe onların geldiğini biliyordu, aksi takdirde neredeyse tüm muhafız birliğini dragoraylara saldırmak için göndermezdi. Zendyor sarayını yerle bir etmişti, belki buna da kızmıştı. Her iki durumda da Sethorn haklıydı.

Sethorn'un savunması düşmüşken başka bir kurtarma operasyonu yapmaları gerektiğini düşündü ama Uraya, hepsi birden buraya gelirse çok fazla dikkat çekeceklerine karar verdi. Sadece bir kişiye, en fazla iki kişiye ihtiyaçları vardı ve Sethorn onun bu iki kişiden biri olmasına asla izin vermezdi. Bu yüzden, kardeşi için tek başına gelmeyi kendine görev edinmişti.

Kulübelerden birine yaklaştığında, tarlanın öbür ucundan gelen çıtırtı sesleri ona ulaştı. Kulübelerden birinden bir adam çıktı ve kamp ateşine doğru yürümeye başladı, ancak onu görünce durdu.

"Tivv?" Uraya belli belirsiz seslendi. Tekrar öne çıktı ve sırtıttı. Tivvian'ın sarkık kestane rengi saçları çok netti. "Tivv!" Ona doğru koştu, onu görünce damarlarında bir sevinç patladı. Hatırladığı kadar uzun boyluydu, ama dağınıktı ve kesinlikle daha zayıftı.

Kız ona doğru hızla koştu ve adam onu kucakladı. "Tivv, sonunda seni yeniden bulduğuma inanamıyorum!"

"Uraya?"

Başını sallayarak geri çekildi, gözleri yaşlıydı. "Tivv." Ona bakarken kollarını tuttu.

Yüz hatları neredeyse gençliğindekiyle aynıydı ama sağlığının iyi olmadığı belliydi. Belli ki daha yaşlı ve daha bitkin görünüyordu ve solgun derisi kemiklerinin üzerinde gevşemişti. Bu beklenen bir şeydi. Onu en son dört yıl önce kraliçe ona işkence ederken görmüştü; o zamandan beri pek değişmemiştir.

Gözyaşları gözlerini yaktı ama onları kırıştırarak uzaklaştırdı. "Tivv," diye fısıldadı, yüzündeki sırıtış yanaklarını acıtıyordu.

Tivv kaşlarını çatarak ona baktı, koyu yeşil gözleri sanki onun gerçek olup olmadığını anlamaya çalışıyormuş gibi kızın gözlerini aradı.

"Seni buradan çıkarmaya geldim," dedi Uraya.

Tivv bir süre öylece baktı. "Kraliçe bana senin hakkında her şeyi anlattı, Uraya," dedi, sesi kısıktı. "Senin bir hain olduğunu."

Uraya'nın sırıtışı soldu. "Ne?"

"Yıllardır bana seninle ilgili bilgiler veriyor. Bana senin onun en iyi gardiyanlarından biri olduğunu söyledi... ta ki sen ona ihanet edene kadar."

"Onun en iyi gardiyanlarından biri değildim," dedi Uraya. "Asla bir gardiyan olmak istemedim, hatırlamıyor musun? Beni isteğim dışında almaya geldi. On üç yaşındaydım ve ordusuyla gelip beni kollarından sürükleyerek çıkardı. Gitmek istemedim. Bu yüzden ona ihanet etmedim."

"Ama buna alıştın, değil mi?" dedi başını eğerek. "Onun için erkekleri becermekten hoşlandığını duydum."

Uraya dehşete kapılarak geri adım attı. Kraliçe ne diyordu? "Hayır, buna alışmadım Tivv. On beş yıl boyunca bir gardiyandım ve onun kuklası olmaya alışmadım. Neden ona inanasın ki?"

Tivv ona baktı. "Geri dönmelisin Ray," dedi ve arkasını dönerek. "Kurtarılmaya ihtiyacım yok."

Kulübeye geri dönmek için döndüğünde Uraya ona baktı. "Yani burada kalmak, korla çevrili, konuşacak başka kimse olmadan yavaş yavaş açlıktan ölmek mi istiyorsun? Böyle mi yaşamak istiyorsun?"

Durakladı ve arkasını döndü. "Savaşta daha iyi."

Uraya inanamayarak başını salladı. "Sen nereden bileceksin ki? Ben kaçırılmadan önce 'savaşta' yaşamıyordun."

"Düzenli yemek bulabileceğimi biliyorum-" "Nasıl?"

Tivv'in başı tekrar eğildi. "Kraliçe'den." "Yemek mi getiriyor?"

"Ve giysiler ve oynanacak oyunlar," diye ekledi Tivv, "ve kadınlar." Uraya kıpırdamadan durdu, içini bir soğuk ürpertisi kapladı. "Kadınlar mı?" Adam başını salladı. "Çok güzel kadınlar."

Uraya gerildi, midesinde bulantı sallanıyordu. Yutkundu. "Tivvian, bunlar hediye değil, rüşvet. Ona ihtiyacın olduğunu düşünmeni sağlamaya çalışıyor ama yok."

"Ona ihtiyacım var, Ray." Yüzü acı çekiyormuş gibi buruşmuştu.

Uraya onun kolunu tuttu. "Yapamazsın. Özgürlüğüne ihtiyacın var. Kendi bağımsızlığını kazanabilmen ve onsuzluğun nasıl bir şey olduğunu görebilmen için bu eyaletten uzaklaşman gerekiyor."

Tivv başını salladı.

"Çocukluğumuzu hatırlamıyor musun? Burası ne güzel bir , çocuklar oynardı, bir sürü aile hasat sırasında yardım ederdi? Her şeyi unuttun mu?"

"Hayır, hatırlıyorum Ray, ama savaş bu kadar şiddetliken bu asla sürmezdi. En azından şimdi savaşta korunuyorum. Kral burayı bombalayamaz ve kraliçe bana göz kulak oluyor. Bunu neden yok etmeye çalıştığınızı anlamıyorum."

"Sana işkence ettiğini hatırlamıyor musun?" Uraya kor bulaşmış olan kolunu işaret etti. "Bunu ne zaman yaptığını hatırlamıyor musun?"

"Bu senin yüzünden oldu," dedi Tivv acı acı. "Ne zaman sana söyleneni yapmasan, cezayı kendin çekmek yerine beni cezalandırmasını istedin. Bunu yapmaktan nefret ederdi. Onu sen zorladın."

Uraya geri adım attı, onun asla kendi isteğiyle gelmeyeceğini anladığında nefesi titriyordu. Kraliçe onu kendisine karşı şartlandırmıştı, böylece sadece ayrılmak istemeyecek, aynı zamanda ondan nefret edecekti. Eskiden bundan daha zekiymiş, savaş ve kraliçe hakkındaki her yalanı ve yanıltıcı duyguyu görebiliyordu. Ama on beş yıllık tecrit ve gıdasızlık belli ki onu etkilemişti ve bu da kraliçenin onun zihnini tamamen yeniden düzenlemesini kolaylaştırdı.

"Kraliçe bunu yapacağını söylemişti," dedi gözleri karararak. "Bir gün gelip beni tüm bunlardan, onun armağanlarından ve lütfundan uzaklaştırmaya çalışacağını."

Uraya onu görmezden geldi ve bulundukları alana bakmak için döndü. O kadar büyük değildi ve kor da o kadar yüksek değildi. Muhtemelen planladığı gibi ikisini de havaya kaldırıp korun üzerinden geçirebilirdi ama asıl endişe koru temizleyecek kadar uzun süre büyü yapıp yapamayacağıydı.

"Bence yapmalıyız-"

Sert bir darbe başını geriye savurdu ve onu geriye doğru tökezlemeye zorladı. Acı başını titretti ve çenesini kavrayarak inledi. "Tivv, nesin sen-" Bir başka darbe onu birkaç metre geriye savurdu ve yönünü bulmak için geriye doğru çabaladı.

Tivv elinde bir tahta parçasıyla ona doğru geliyor, gözlerinde vahşi bir bakışla onu sallıyordu. "Beni almana izin veremem Ray," diye mırıldandı. "Bundan hoşlanmayacak. Onu yüzüstü bırakamam. Kalmam gerek. Onu seviyorum."

Uraya ona baktı, gözleri yaşlarla dolmuştu. Çok geç kalmıştı. O da gardiyanlarla aynı şekilde eğitilmişti; bedeli ne olursa olsun kraliçeyi sevmek ve korumak için. Kardeşinin artık hayatta olup olmadığından bile emin değildi - bu sadece onun fiziksel bir kabuğuydu, kişiliği silinmişti. Belki de bunu beklemesi gerekirdi - kraliçenin onu kendisine karşı bu şekilde kullanması alışılmadık bir şey değildi ama Uraya onun daha güçlü olmasını, kendisi gibi ona direnmenin bir yolunu bulabilmesini ummuştu. Ama onun koşulları farklıydı. Adam ona doğru sallanırken Uraya onun ulaşamayacağı bir yerde durmuş, tahtayı kavrarken kendi kendine mırıldanmıştı. Şimdi ne yapması gerekiyordu? Onu terk edemezdi ama yine de burada kaldıkları sürece büyük bir tehlike içindeydiler.

"Seni almak için buraya gelmem çok zamanımı aldı," diye fısıldadı, sesi kırılarak. "Seni buradan çıkarabilmek için çok önemli ve tehlikeli insanlarla bir anlaşma yaptım. Kendini kurtarmak için bir yol planlamadın, değil mi Tivv? Seni ele geçirmesine izin verdin. O kazandı."

Tivv onun konuştuğunu bile fark etmedi; tahtayı tutarken sallanıyor, sanki bir tehlikeymiş gibi onun her hareketini izliyordu.

Uraya çaresizlik onu ele geçirirken gözyaşlarının akmasına engel olamadı.

Uzun zamandır bu anı düşünüyordu ve kraliçe bunu mahvetmiş, kardeşini mahvetmişti. Şimdi ne yapması gerektiğinden emin değildi. Onsuz gitmek istemiyordu ama yine de onunla kendi gelmeyecekti. Tanıdık bir his, binlerce küçük kurtçuğun gözeneklerine yuvalanması gibi içine çarptı. Nefes nefese kaldı, anında reddetti, onu uzaklaştırmaya çalışırken kendine sıkıca sarıldı, bunun ne anlama geldiğine dair korku çiçekleri açtı. Kraliçe geliyordu.

Başını kaldırıp etrafına bakarak onu aradı. Kraliçenin gelebileceği tek yer havaydı ama döndüğünde yerde kendisine doğru gelen figür karşısında nefesi kesildi. Bu kraliçeydi ve korların *arasında* yürüyordu.

Uraya'nın nutku tutulmuştu. Kraliçe önünde durduğunda kıpırdanma ve boğulma hissi bedenini ele geçirmeyi bıraktı. Kardeşi dizlerinin üzerine çöktü ve vatandaşlarından beklediği tüm selamları sundu.

Uraya ona baktı. Kraliçe için işler pek iyi gitmiyor gibiydi. Sadece öfke içinde olduğu belli olmakla kalmıyordu, ki bu onun için savaş dışında nadiren görülen bir şeydi, aynı zamanda kraliyet elbiseleri içinde biraz dağınık görünüyordu ki bu da alışılmadık bir başka şeydi. Uraya'nın kalbi, ejderhanın çabalarının onu gerçekten de saltanatının sona ermesine neden olacak kadar tedirgin ettiği umuduyla kalktı; kardeşini asla geri alamayacak olsa bile buna değecekti.

Kraliçe konuşmaya fırsat bulamadan Uraya saldırdı, öfkeyle büyü yaptı ve ona birden fazla büyü patlaması gönderdi. İlki kraliçenin ayaklarını yerden kesti ve ağır bir şekilde yan tarafına düştü.

"Hayır!" Tivvian koşarak Uraya'ya çarptı ve onu kraliçeden uzağa sürükledi.

"Tivv! Dur. Kes şunu-"

Kraliçe ayağa kalkarken, "Her şey yolunda Tivvian," diye seslendi.

Uraya'nın içindeki his güçlendi, içinde o kadar hızlı dönüyordu ki öğürdü ve midesini tırmaladı. Kurtçuklar artık derisinin altında, gözbebeklerinin arkasında ve kulaklarının içindeymiş gibi hissediyordu ve acı dayanılmazdı. Sonra aniden durdu ve Uraya şiddetli bir şekilde kusmadan önce nefes nefese kaldı.

"Uslu duracaksın Uraya," dedi kraliçe, sesi sertti. "Yoksa bu şekilde ölürsün."

Uraya ağzını sildi ve doğruldu ama hareket etmedi.

"Sana verdiğim krediden daha zekiymişsin." Kraliçenin sesi sertti. "Dragorai ile ittifak kurmak akıllıca bir hareketti, ama" diyerek Tivv'i işaret etti, "kardeşin elimde."

"Neden söz verdiğin gibi onu rahat bırakmadın?" Uraya kraliçeye duyduğu şiddetli nefreti gizleme zahmetine girmede. "Neden burada sıkışıp kalmışken ona normal bir yaşam şansı vermediniz?"

"Bunu neden yapayım ki? Beni asla terk etmemen gerekiyordu, Uraya. Eğer kalsaydın, o acı çekmeyecekti."

"Yalan söyleme!" Uraya tükürdü. "Belli ki onu uzun süredir şartlandırıyorsun. Ben elimden geldiğince itaatkâr olmaya çalışırken, sen burada onun aklını karıştırıyor ve maruz kaldığı her kötü muamelenin benim suçum olduğunu düşünmesini sağlıyordun."

"İtaatkâr değildin," dedi kraliçe, yüzü öfkeyle çarpılırken sesi alçaktı. "Tamamen kontrolüm altında olduğuna inanmam için beni kandırdın ve sonra düşmanlarımın kaçmasına yardım ettin. Ve şimdi de gelip bana ait olan bir şeyi alıyorsun." Tivv'i işaret etti: "Neden bunun yanına kâr kalmasına izin vereceğimi sanıyorsun?"

"Çocukluğumu çaldınız ve kendi ihtiyaçlarınız için beni istismar ettiniz! Eğer karşılık vermeyeceğimi düşündüysen, söyledikleri kadar delisin demektir."

Kraliçenin yüzü sertleşti.

"Yani tüm bu deneylerle yaptığın şey bu mu?" Uraya koru göstererek şöyle dedi. "Bu kadar çok vatandaşınızı bunun için mi öldürdünüz? Böylece içinden geçmenin bir yolunu bulabilirsin."

Kraliçe başını eğdi. "Kralın kazanamamasını ve benim de dragoraylardan korunmamı sağlamanın en iyi yolu bu. Bu benden öğrenebileceğin bir şey Uraya," dedi. "Düşmanlarını alt etmeye çalışmaktan asla vazgeçme. Eninde sonunda bunu başaracaksın."

"Ama artık gardiyanlarınız yok," dedi Uraya. "Onları dragorai ile savaşıma gönderdiğinde ölüme gönderdin."

Kraliçe'nin kendinden emin tavrı ilk kez kırıldı. "Belli ki ne kadar güçlü olduklarını hafife almışım. Dağlık bölgelerinde zavallı görünüyordlardı ama görünüşe göre gelişmişler."

"Geldiklerini nereden biliyordun?"

"Geleceklerini her zaman biliyordum. Sarayımı yerle bir ettikten sonra, dış vilayetlerin her yerine sadece onları gözetlemeleri için bekçiler yerleştirdim, gerekirse büyü kullandım. Bu bana nereye gittikleri ve ne yaptıkları konusunda büyük bir fikir verdi. Bu bölgede neyle ilgilendikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu. *Biliyordum*. Sadece bir araya geleceğinizi bilmiyordum." Uraya'ya baktı. "Belli ki onlarla birlikte eğitim alıyordun, aksi takdirde buraya kendi başına bile gelemezdin, ki bunu aptalca yaptın, bu yüzden onlara karşı bir sonraki girişimimin daha önemli olacağını varsayıyorum."

Uraya geri adım attı, telaşlanmıştı. "Bir sonraki saldırı mı?"

"Evet," dedi kraliçe, kasıtlı olarak öne doğru adım atarak. "Dragorai'lere karşı bir sonraki saldırım sen olacaksın," diye gülümsedi. "Yolda olduklarından hiç şüphem yok."

"Öyle değiller," dedi Uraya.

Duygu tekrar yükseldi, bedenini sular altında bıraktı ve duygularından sıyrıldı, onu şaşırttı ve boğdu. His genişledi; bu sefer sıcak ve öfkeliydi, içini yakan erimiş bir çekirdekle çalkalanıyordu.

Uraya tekrar geriye doğru tökezledi ama zihnini odaklamaya çalıştı, her zaman yaptığı gibi sabahın erken saatlerinde Tivv'in anısını düşündü. Ancak anıyı kavradığında, sandığı kadar parlak değildi; anı Tivv'e gerçekten ne olduğunu görerek lekelenmişti. Paniğe kapıldı, herhangi bir şeyi, ona yardım edebilecek herhangi bir anıyı aradı ama kraliçenin iradesi çok güçlüydü. Başka bir şeye odaklanmaya vakit bulamadan, kraliçenin iradesi tamamen ele geçirmiş, tek bir amaç uğruna tüm bedenine ve zihnine hükmetmişti: Dragorai'yi yok etmek.

Sethorn çok öfkeliydi. Uraya'ya kızgındı, Ornendor'a kızgındı ve kendisine kızgındı.

Kardeşi Zendyor'un ejderhasına binmiş, kardeşleri ve dostlarıyla birlikte güneye doğru yarışıyordu.

Uraya'nın gidişinin en rahatsız edici yanı, onu eşi olarak tamamen göz ardı etmesiydi. Onunla planları hakkında konuşmadı ya da kardeşini kurtarmak için başarılı bir şekilde geri dönebilmeleri için onunla ve kardeşleriyle bir yol bulmaya yardım etmeye çalışmadı. Sanki kimsesi yokmuş gibi kendi başına çekip gitti ve bu kabul edilemezdi.

Güneye yaklaştıklarında, diğer yönden eve doğru ilerleyen Ornendor'a rastladılar. Sethorn hemen Zendyor ve Elora'nın ejderhasından onun üzerine atladı ve ardından yirmi yedinci vilayete giden yolun geri kalanında hücum liderlik etti.

Ne düşündüğünü anlamak için Ornendor'un duygularını tam olarak okuyamıyordu ama Uraya'ya nasıl yardım ettiğine öfkelenerek yolun en az bir kilometresi boyunca ona bağırdı. Ornendor elbette bu tür bir saldırıyı kaldıracak türden *bir dan askha* değildi. Karşılık olarak kükredi, çığlık attı ve homurdandı, hatta bir noktada Sethorn'u sırtından atmaya çalıştı. Yüzyıllardır aralarında bir çatışma olmamıştı ama bu sefer ikisi de pes etmek istemiyordu.

"Sethorn," diye bağırdı Zendyor. "Şimdi zamanı değil. Eyalete varmadan önce *dan askha*'nızla bir olmanız gerekiyor."

Dişlerini sıkarak kabul etti ve yirmi yedinci eyalete yaklaştıklarında anlaşmayı başardılar, ancak aralarındaki bağ öfke, kızgınlık ve onaylamama ile doluydu.

Yirmi yedinci vilayetin üzerinden Uraya'nın kardeşinin tutulduğu yere doğru süzöldüklerinde, iki figür havaya yükseldi. Gardiyanların dağlarda yarattıklarına benzer büyü bir platformun üzerinde duruyor gibiydiler.

"Bak!" İ'mya bağırdı.

Yükseldikçe içlerinden birinin Uraya olduğu anlaşıldı. Ornendor çığlık atarak onlara doğru yaklaştı.

"Bu kraliçe!" Oshali bağırdı. "Uraya onda."

Sethorn, Ornendor'a doğru eğilerek acele etmesini söyledi. Uraya'nın kraliçeyle ne işi vardı?

İki figür dragoraydan uzaklaşarak saraya doğru ilerledi.

Hemen ardından Sethorn ve Ornendor geldi.

Kardeşleri ve arkadaşları ayrılırken arkasından bağırış çağırış sesleri geliyordu. Yola çıkmadan önce fazla hazırlık yapacak zamanları olmamıştı ve Sethorn ilk kez umursamıyordu. Ya eşini geri alacaktı ya da bugün ölecekti. Kardeşlerine Uraya'yı geri almak için ne gerekiyorsa yapacağını söyleyerek onunla gelmek zorunda olmadıklarını söyledi ama hepsi ona delirmiş gibi baktı. Herkesin gelmesi alışılmadık bir durumdu ama ne olduğunu anlar anlamaz herkes yardım etmek için seyahat etmekte ısrar etti.

"Sessiz ol, Sethorn," dedi Nyro sinirli bir şekilde. "Benzer sorunlar yaşadığımızda ya da eşlerimizi çılgın hükümdarlardan kurtarmak zorunda kaldığımızda hepimizin yanında oldun." İ'mya'ya yan yan baktı ve İ'mya ona gülümsedi. "Uraya geldiğinden beri kendini bizden biri gibi hissetti. Ve şimdi gerçekten öyle, sadece daha kolay."

"Kesinlikle," dedi Zendyor sert bir sesle. "Bunu her zaman yaptığımız gibi hep birlikte yapacağız. Plan yok, sadece gidip klan arkadaşımızı alıyoruz."

Diğer herkes başıyla onayladı.

"Pekâlâ," dedi Sethorn, derin bir nefes vererek. Tüm protokolleri çiğneyeceği ve tamamen plansız bir şey yapacağı için kardeşlerinin ve arkadaşlarının yanında olması onu rahatlatmıştı. "Birinin kardeşini alması gerekiyor. Bunu yaparsak her şeyi hallederiz; kardeşini alırız, kraliçeyi yok ederiz ve onu geri alırız. O zaman hiçbir mazereti kalmayacak."

"Evet," Zendyor'un hırıltısı tapınağın her yerinde çınladı. "Şimdi kraliçeye ait gördüğüm her şeyi yok edeceğimi ilan ediyorum. Yorgynel ve ben

henüz doymadık."

"Kardeşini getireceğim," dedi Elora.

Herkes şaşkınlıkla dönüp ona baktı.

Omuz silkti. "Uçabilirim," diye gülümsedi. "Bir ejderhaya ihtiyacım yok, bu yüzden onu almak için aşağı inebilirim."

Zendyor kaşlarını çatarak, "Bu konuda rahat değilim," dedi.

Ejderha sırtına bindiklerinde tartışmaya devam ettiler ama Sethorn sonunda neye karar verdiklerinden emin değildi. Tek bildiği, o ve birkaç kardeşi kraliçenin sarayına doğru koşarken, içlerinden birinin kardeşini almak için aşağı indiği idi. Kovalamaca çok şiddetli geçmişti. Her nasılsa, kraliçe ve Uraya olağanüstü hızlı hareket ediyor, binaların etrafından dolanıyor, havaya yükseliyor, sonra tekrar alçalıyor, sonra yere iniyor ve takip edilmesi zor olan küçük boşluklardan geçiyorlardı. Dragorayları ya gözden kaçırmaya ya da kafalarını karıştırmaya çalışıyorlardı ama bu Uraya'nın savaştaki davranış biçimi değildi. Bu da kraliçenin onları yönlendirdiği anlamına geliyordu. Kraliçenin Uraya üzerinde bir etkisi var mıydı? Kardeşiyle ilgili bir şeyi kullanarak ona şantaj mı yapıyordu?

Uraya ve kraliçe sonunda saraya ulaştılar ve Sethorn sarayı büyük bir memnuniyetle inceledi. Yarıları kendi üzerine çökmüş, yıkıntılar etrafına yayılmıştı. Bahçeleri ve ön avlusu da yıkılmıştı. Kraliçe ve Uraya sarayın üzerinde süzülürken ejderhalar yaklaştı ve savaş başladı.

Bu seferki saldırılar daha önce dövüştükleri gardiyanlardan çok daha şiddetli ve çok daha güçlüydü ama bunun nedeni Uraya'nın onunla yaptığı ekstra eğitim nedeniyle artık daha güçlü olmasıydı.

Ejderha bir o yana bir bu yana savrulup durdu, çoğunlukla darbe almaktan kaçındı ve bir yandan da büyüleri darbelerini ona doğru savurdu.

Ornendor kükredi ve kardeşinin üzerine inerek önünü kesti ve kanatlarından biriyle onu vurdu.

"Hey!" Zendyor böğürdü.

"Ne yapıyorsun, Ornendor?" diye öfkeyle mırıldandı.

Ornendor yanıt olarak tiz bir ses çıkardı ve sonra Nyro'nun canavarı kraliçeye ve eşine ateş püskürürken kendine geldi. Ornendor ona doğru dalışa geçti ve ateşin yönünü değiştirmek için kardeşine çarptı.

"Ornendor ne yapıyor?" Nyro bağırdı.

Sethorn bir elini Ornendorun sırtına koydu ve içinden geçen duygulara odaklanmak için gözlerini kapattı. "O seni istemiyor

Uraya'ya saldırıyor," dedi Sethorn sonunda başını kaldırarak. "Onu korumaya çalışıyor."

"O zaman onu nasıl zapt edeceğiz?" Khyros, Zendyor'un ejderhasından geri seslendi.

"Bilmiyorum," dedi Sethorn.

Zendyor, "Bu saldırılara misilleme yapmadan devam edemeyiz," dedi. "Yeni bir hareket tarzına ihtiyacımız var."

Sethorn, "Bir şeyler düşüneyim," diye seslendi. "Bu arada onları yönlendir."

Ejderhalar çeşitli yönere uçarak saldırılardan olabildiğince kaçındılar. Onlar uçarken saraydan birkaç gardiyan ve kraliçenin ordusundan birkaç savaşçı çıktı. Zendyor saldırısına başladı, ordunun üzerine daldı ve gördüğü her şeyi yaktı. Geriye kalan gardiyanlar havalanmayı başardı ve bir süre etrafta uçarak ve kraliçeden dikkatlerini dağıtmaya çalışarak baş belası oldular, ancak sonuçta gardiyanlar işe yaramadı. Zendyor sonunda hepsini yakıp kül etti. Ardından saraya tekrar saldırdı ve binanın hâlâ ayakta kalan kısımlarına büyü ve ateşle saldırdı.

Sethorn, Uraya ve kraliçenin görüş açısının dışında, havada daha yüksekteydi ve Nyro ile I'mya'ya saldırırlarken onları yukarıdan izledi. Uraya ifadesiz görünüyordu, hiçbir şeye bakmıyor ve konuşmuyordu.

Kraliçenin bir gardiyan olarak onun üzerinde tam bir kontrole sahip olması gerektiğini anladığında yumruklarını sıktı ve bu kez Uraya buna karşı koyamadı. Ona, kraliçenin etkisinden kurtulabilen bir gardiyan tanımadığını söylemişti. Serbest bırakılmanın tek yolu ölüm ya da kraliçenin kendisiydi ama ikincisi asla gerçekleşmedi. Bu onu garip bir duruma sokmuştu. Onu kraliçeden uzaklaştırmalı ve kraliçenin etkisini kırmanın bir yolunu bulmalıydı. Kraliçeyi ve Uraya'yı net bir şekilde görebileceği bir yere, daha da aşağıya indi.

"Uraya," dedi. "Bununla savaşmalısın. Onunla savaş. Seni tekrar kontrol altına almasına izin verme."

"Bunun için artık çok geç," dedi kraliçe. "Beni öldürmek istiyorsan ikimizi de öldürmen gerekecek."

Sethorn ona, "Bunu yapabilirim," diye karşılık verdi.

Kraliçe başını eğerek Uraya'ya baktı. "Bundan şüpheliyim. Görünüşe göre sana karşı bir tür duygusal bağlılığı var. Çok ilginç."

Sethorn homurdandı. "Bu seni ilgilendirmez."

"Kimi becerdiği beni ilgilendirir," diye sırttı kraliçe. "Onu sana nasıl alıştırdığımı beğendin mi?"

Sethorn kükredi ve Ornendor da onu takip etti. Bir büyü yaptı ve her seferinde onları geri savurarak üzerlerine bir yaylın ateşi açtı. Ancak sadece birkaçını serbest bıraktıktan sonra, Ornendor onu sırtından düşürmeye çalışarak dönüp durmaya başladı.

"Ornendor," diye Sethorn. "Onu etkisiz hale getirmeliyiz. Ona çok fazla zarar vermiyorum ama onu etkisiz hale getirmeliyiz."

Ornendor çığlık atarak aşağıya doğru eğildi ve Sethorn'un onlara doğrudan saldırmasını zorlaştırdı.

Sethorn hayal kırıklığı içinde homurdandı.

"Ejderha sorunu mu yaşıyorsun?" Nyro onlara saldırırken bile kraliçe güldü. "Hiç şaşırmadım. Sanırım o da ejderhaya en az senin kadar tapıyor."

Sethorn kaşlarını çatı. Sanki kraliçe Uraya'nın duygularını hissedebiliyor ya da bir şekilde okuyabiliyor gibiydi. Ornendor'u onlardan uzaklaştırdı ve düşündükçe etrafında dönmeye başladı. Uraya kraliçenin gardiyanların duygularını hissedemediğini, sadece aralarında bir bağlantı olduğunu söylemişti. Kraliçenin her birinin duygularını tam olarak tespit edemeyeceği kadar çok gardiyan olduğunu söylemişti ama şimdi gardiyanların hepsi olmasa da çoğu ölmüştü. Bu Uraya'yı okuyabildiği anlamına mı geliyordu? Bunun başka bir açıklaması yok gibi görünüyordu. Uraya'nın ona ya da Ornendor'a karşı ne hissettiğini başka nasıl bilebilirdi ki?

Uraya aniden acı içinde kıvranarak çığlık atarken, kraliçe ayakta durmuş, kısık gözlerle onu izliyordu. Sethorn öfkeyle kükredi ve bu kükreme Ornendor'un omega'sına işkence edildiği için attığı kükremeye .

Uraya aniden durdu ve kraliçe bakışlarını Sethorn'a kaydırmadan önce ona bir şeyler mırıldandı. "Bırakın beni-" Durdu, bir şeylerle boğuşuyordu, yüzü buruşmuştu.

Sethorn onu izledi. Bu Uraya olmalıydı. "Dövüş onunla Uraya," diye bağırdı. "Dövüş onunla!"

Kraliçe sanki büyük bir efor sarf ediyormuş gibi aniden nefes nefese kalmaya başladı. Uraya'ya ters ters bakarak, "Fırsatım varken seni öldürmeliydim," diye mırıldandı. Birden karnına yumruk yemiş gibi iki büklüm oldu.

Sethorn mücadeleyi izledi ama durdurmak için hiçbir şey yapamadı.

o.

"Bunu nasıl durdurabiliriz?" Nyro aradı.

"Bilmiyorum," dedi Sethorn hayal kırıklığına uğramış bir halde. "Zihinleri birbirine bağlı. Bunu nasıl kıracağımı bilmiyorum."

Ornendor çığlık attı, sahiplenici bir işaret fişeği fırladı.

Sethorn kaşlarını çatı, aklına bir düşünce geldi.

", " dedi kraliçe sonunda, solgun görünüyordu. "Bana bir şey verirsen onu sana veririm-"

"Hayır!" Sethorn böğürdü. "Sana daha fazla şans yok. Bizimle çok kez uğraştın."

Kraliçenin burun delikleri alevlendi ama o bir şey söyleyemedi Sethorn avucunu Ornendor'un sırtına vurarak onu yönlendirdi.

Ejderha kükredi ve doğrudan Uraya ile kraliçeye doğru bir ateş akımı saldı. Alevler onları içine çekti ve alevler derilerini yırtarken ikisi de çığlık attı.

Nyro ve Sanderyll heyecan ve sevinç içinde kükredi. Zendyor ve Yorgynel de kutlama çığlıkları attı ve Sethorn'un içine bir gurur ışığı yayıldı.

Uraya düşmeye başladı. Sethorn koşarak Ornendor'un sırtından atladı ve alevler hâlâ vücudunu yakarken, düşerken onu yakalamak için öfkeyle aşağıya atladı. Sethorn onu Ornendor'un sırtına taşıdı ve dikkatlice yere yatırdı, vücudu buharlar içindeydi, saçları dökülmüştü, kömürleşmiş dudaklarından inilti ve sözler geliyordu. Ornendor arkasını döndü ve dragorai dağlarına doğru yola koyuldu. Onlar ayrılırken Sethorn'un tek duyabildiği Khyros, Zendyor ve Nyro'nun kraliçenin hükümdarlığıyla ilgili her bir binaya saldırıp her şeyi yerle bir ederken çıkardıkları vahşi uluma ve böğürtülerdi.

"O nasıl?" Oshali sordu.

Herkes Uraya'nın nasıl kontrol etmek için ininde toplanmıştı. Kraliçenin pençelerinden döneli bir hafta olmuştu.

"Hâlâ iyileşme sürecinde," dedi Sethorn. "Konuşmadı, bu yüzden zihin durumunun nasıl olduğunu veya kraliçenin zihin kontrolünü gerçekten kırıp kırmadığımızı bilmiyorum."

"Sanırım var," dedi Oshali. "Böyle bir büyü, üstün olduğu bağlanma sürecine müdahale edemez. Uraya dönüşüyor

Yeni bir şey, böylece o eski müdahalelerin hiçbiri devam edemeyecek."

"Peki ya kardeşi? O nasıl?"

"Aslında çok hasta," diye iç geçirdi Oshali. "Ciddi şekilde susuz kalmış, yetersiz beslenmiş ve bu kadar uzun süre tecritte kaldığı için akli dengesi yerinde değil. Sanki sevgilisiymiş gibi sürekli kraliçeyi soruyor. Uraya'yı sorduğumda, onun bir hain olduğunu söylüyor, bu yüzden o geldiğinde konuşmanın nasıl geçtiğini ancak hayal edebilirim."

Hepsi başını salladı ve kardeşinin onu kurtarmak için gelişini hoş karşılamadığı düşüncesiyle derin bir nefes aldılar.

"Onu nereye koydun?"

"Şimdilik inimizde bir odası var," dedi Oshali. "Bazı önemli tedavilere ihtiyacı var. Büyülü sağlık hizmetleri veya büyü zihinsel bileşenlerle ilgili sağlık hizmetleri hakkındaki bazı Mheyu belgelerine bakıyorum. Yani nasıl tedavi edilebileceğini görebiliyorum ama bunun bir garantisi yok."

"Onu hiç tedavi edne olacak?"

"Bilmiyorum." Oşali başını salladı. "Nerede yaşarsa yaşasın bir tür desteğe ihtiyacı olabilir. Kendi kendine nasıl yetebileceğini bilemiyorum ama onu oraya götürmeyi deneyebiliriz. Yine de ben bir tıp uzmanı değilim," diye hatırlattı ona. "Sadece okuduklarımdan yola çıkıyorum. İnlerimizden birinde bu konuda uzman birini, tercihen bir kâhyayı bulmamız gerekiyor."

Sethorn başını salladı.

"Eninde sonunda onu inimizden çıkarıp Diyar'da bir eve taşımamız gerekecek. İnimizde iyi iş çıkaracağını sanmıyorum."

"Neden?" Sethorn sordu.

"Çünkü açık havaya alışkın," dedi Oshali. "İnler oldukça kapalı ve karanlık gelebilir. bir yere, kendini özgür hissedebileceği, aynı zamanda ihtiyacı olan tüm besin ve desteği alabileceği açık bir alana ihtiyacı var. Ama bunu nerede bulabileceğimizi bilmiyorum."

Sethorn çenesini sıktı. "Biliyorum."

Yakınlarda duran kardeşlerine baktı. "Ama önce kraliçenin büyü hakkında konuşmalıyız."

"Ne demek kaçtı?" Zendyor böğürdü.

Nyro, "Küçük çılgınlığımızın sonunda enkazı araştırdım," dedi. "Ona ait olabilecek gibi görünen bir ceset yoktu." Omuz silkti. "Olabilirim. Yanmış bir sürü gardiyan savaşı vardı ama cesedinin düşmüş olması gereken yerde hiç ceset yoktu."

Sethorn kararlı bir şekilde, "O yangından kaçmış olması mümkün değil," dedi. "Yani ölmediyse cesedi orada bir yerde olmalı."

"Dragorai ateşi onu nasıl öldürmez?" Zendyor inanamayarak söyledi.

"Çok fazla büyü kullanıyor," dedi Tyomar. "Yani ateşi engellemiş olabilir."

"Aramaya devam etmeliyiz."

"Bu toplantıyı neden senin ininde yapıyoruz, Sethorn?" Nyro sordu. "Bu kadar acil olan ne?"

"Sanırım onun ve kralın büyüü ve Thrakondarian dilini neden bu kadar iyi kullanabildiklerini biliyorum." Sethorn kardeşlerinin bakması için masanın üzerine bir harita koydu. "Şurası," dedi, "kuzey ile güney arasındaki sınır. Burada bir Thrakond'un gömülü olduğundan şüpheleniyorum."

"Ne?" Khyros öne doğru sarsıldı. "Ne dedin sen?" "Sanırım oraya bir Thrakond gömülmüş," dedi Sethorn kararlı bir şekilde. "Hayır." Zendyor da aynı sertlikte konuştu. "Bu imkânsız."

"Bunu nereden biliyorsun?" Tyomar sordu.

"Uraya inime ilk geldiğinde Mheyu'lardan birinin benimle Uraya arasında bir *Resh Zushak* yaratmasını sağladım. Ve bu bana büyüünün nasıl çalıştığını hatırlattı. Eğer kral ve kraliçe bir şekilde ölü bir Thrakond'un güçlerine erişmek için bir *Resh Zushak*'a girmişlerse, bu onların neden bu kadar uzun süredir bu kadar güçlü olduklarını açıklar."

"Bu olamaz," demişti Nyro. "Büyü bu şekilde çalışmaz."

"Öyle olsaydı da mantıklı olmazdı," dedi Tyomar kaşlarını çatarak. "Neden hem kral hem de kraliçe bunu kabul etsin ki? Birbirlerini asla alt edemezler."

"Elora da öyle demişti," diye belirtti Sethorn. "Birbirlerini yenemeyeceklerini, kimsenin kazanamayacağını. Ayrıca, birbirlerini yenemeyeceklerini bilmeleri de gerekmez. Onlar anlamadıkları şeylerle uğraşan amatör ölümlüler."

"Eğer durum gerçekten böyleyse," dedi Khyros yavaşça, "o zaman bunu nasıl bilemedik? Ölü bir tanrıyı hissedebilmemiz gerekirdi."

"Belki de olmadan olmaz," dedi Tyomar omuz silkerek.

"Ya da belki de tüm dostlarımız olmadan olmaz," dedi

Zendyor.

"Ama hangi Thrakond olduğunu biliyor muyuz?" Nyro söyledi. "Belki Yedi Tanrıça'dan biri olsaydı onu hissedebilirdik. Değilse... Bilebileceğimizden emin değilim."

Sethorn, "Ama Yedi'nin, dostlarımızı keşfetmemizle ilgili olan her şeyde çıkarları olduğunu biliyoruz," dedi. "Açıkça müdahale ediyorlar ve bunun bir nedeni olmalı."

"Kahretsin," diye Nyro. "Elora'ya ne olduğunu unutmuşum."

Sethorn başını salladı. "Ve hepimiz biliyoruz ki Yedi bir şey yapmaya karar verdiğinde, bu her zaman hoş olmaz."

Kardeşler bir an sessiz kaldılar ve birbirlerine baktılar.

"Her iki durumda da bu düşündüğümüzden daha kötü," dedi Sethorn. "Dünya üzerindeki bu tür bir bağlanma sonunda büyüü dünyamızdan söküp atacaktır."

Kardeşler şaşkınlıkla ona baktılar.

"Neden böyle söylüyorsunuz?" Nyro sordu.

"İşte burası," dedi Sethorn önlerindeki haritaya, kuzey ile güney arasındaki sınıra dokunarak. "Uraya'nın gidip kardeşiyle yaşamak istediği yer burası. Orada büyü hissedemediğini söylüyor. Benim varsayımım, kral ve kraliçe savaştıkça ölü alanın büyüyeceği yönünde. Eğer bu çok geniş bir alana yayılırsa, büyü sonunda Diyar'ın sadece belirli bölgelerinde işe yarayacaktır."

"Siktir," diye mırıldandı Zendyor.

"Orayı ziyaret edip orada neler olduğunu ve nelerin mümkün olduğunu göremez miyiz?" Khyros dedi ki.

"Zaten gördüm," dedi Sethorn. "Tam olarak incelemedim ama orayı ziyaret ettim ve hava boğucu. Büyü yapmaya çalıştım ve sanki boğuluyormuşum gibiydi. Orada büyüünün var olabileceğini sanmıyorum."

Kardeşlerin hepsi rahatsız görünüyordu.

"Bunun yayılmasına izin veremeyiz," diye mırıldandı Tyomar. "Bu kesinlikle soyumuzun tükenmesine neden olacak."

"Başka bir şey daha." Sethorn bir nefes aldı. "Omegalarımızın sadece evde oturup bebeklerimizi doğurmaları gerektiğini düşünmüyorum, kardeşlerim. Bence onların da bu işin bir parçası olması gerekiyor."

Beklendiği gibi, tüm çiftleşmiş kardeşler, Zendyor, Nyro ve Tyomar, gerildi.

"Elora asla tehlikeye atılmayacak," dedi Zendyor güçlü bir sesle.

"I'mya da öyle," dedi Nyro. "Hamileliğinde hepsinden daha ileride. Bunu riske atmayacağım."

Tyomar hiçbir şey söylemedi ama yüzünde düşünceli bir ifade vardı, bu da Sethorn'la aynı sonuca vardığı anlamına geliyordu.

"Kardeşlerim, her bir omegamızın Diyar'ın hiçbir yerinde ve hatta aramızda bile kolay kolay bulunamayacak eşsiz bir yeteneğe veya beceriye sahip olması tesadüf değildir. Bunun bir sebebi var. Uraya büyüü hissedebilir." Zendyor'a baktı. "Elora sadece Tanrıçaların bildiği bazı bilgilere sahip." Sonra Nyro'ya. "I'mya o yankıyı duyabiliyor ve biz hâlâ nedenini bilmiyoruz." Son olarak Tyomar'a baktı ama önce o konuştu.

"Ve Oshali bizim ve Diyar hakkındaki tüm geçmişe ve bilgiye sahip, biliyorum."

Sethorn, "Bu, Tanrıçaların onlara verdiği çok özel bir beceri koleksiyonu gibi görünüyor," dedi. "Birdenbire savaşçı olmaları ve eğitime başlamaları gerektiğini söylemiyorum ama geçen gün olduğu gibi bazen onların becerilerine ihtiyaç duyabileceğimizin farkında olmalıyız. olmasaydınız Uraya'yı geri getirebilir miydin bilmiyorum. Hepinize minnettarım ama gelecekte buna hazırlıklı olmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Peki ya omegalarımızın çocuğu varsa?" Zendyor homurdandı. "Memede asılı bir bebekle kralı ve kraliçeyi alaşağı etmeye çalışarak Diyar'da uçmaları mı gerekiyor? Neler yapabilecekleri konusunda gerçekçi olmalıyız."

"Bence çok şey yapabilirler, Zendyor," dedi Khyros. "Tavırları ne olursa olsun, omegalarınızın hiçbiri zayıf değil."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye açıkladı Nyro. "Tanrıçaların bizi manipüle etmesinden hoşlanmıyorum, özellikle de eşlerimiz aracılığıyla. Türümüzün çektiği acıları hafifletmek için şimdiye kadar pek çok şey yapabilirlerdi. Bunun yerine bize eşler verdiler ve sonra da onları bir tür çileye soktular."

"Elora hiçbir çileye katlanmayacak," dedi Zendyor. "O zaten yeterince şey yaşadı."

"I'mya da öyle," diye ekledi Nyro. "Daha fazlasını sıraya koyabileceklerine dair herhangi bir işaretten hoşlanmıyorum."

"Bundan hoşlanmak zorunda değilsiniz," dedi Sethorn. "Ama tanrıçalar hakkında bildiklerimizi göz önünde bulundurursak, bunun gelebileceğinin farkında olmalıyız." Masaya doğru eğildi. "O yüzden hazırlıklı olun."

Sethorn, Uraya'nın iyileşmekte olduğu karanlık yuva mağarasına adım attı. Yatağındaki çarşaf ve battaniyelerin ortasına kıvrılmış olan Uraya hâlâ dönüşüm sürecinden geçiyordu. İçsel iyileşmesi büyük ölçüde tamamlanmıştı ve derisinin büyük bir kısmı yenilenmişti, ancak saçları biraz daha uzun sürüyordu. Sethorn onun ruh hali ve zihinsel durumu hakkında endişeliydi.

"Bugün nasılsın, benim küçük düşmanım?" Onun yanına oturdu ve yeni tenini okşadı. Dikkatlice onu kucağına aldı.

Uraya onu üzerine taşırken biraz rahatsızlık sesi çıkardı ama mırlamaya başlayınca hemen sakinleşti. Uraya ona doğru iç çekerek rahatladı, sanki dünyadaki en rahat his oymuş gibi ve Uraya bunu sevdi çünkü onun için Uraya buydu. Onunla henüz olanlar hakkında konuşmamıştı ama artık iyileşmesi neredeyse tamamlanmıştı ve zamanı gelmişti.

"Uraya," dedi Sethorn. Kızın çenesini yukarı kaldırarak güzel gözlerini kendi gözlerine dikti. "Ne düşünüyordun? Kendini inanılmaz tehlikeli bir duruma soktun - sadece kendin için değil, Ornendor için de. Bunu neden yaptığını açıkla."

Uraya yutkundu, gözlerini indirdi ve tekrar ona dikti. "Yapacağını söylediğin şeyi yapmadın," dedi sesi titreyerek. "Onu kurtarmadın."

"Ama nedenini biliyorsun," diye kaşlarını çattı Sethorn. "O kor için plan yapmadığımızı biliyordun. Varlığından bile haberimiz yoktu."

Uraya, "Dört hafta daha beklemek istemedim," dedi.

Sethorn onun gözlerini aradı. "Her zaman acele var. Neden her şeyi aceleyle getirme ihtiyacı duyuyorsun? Kurtarmayı aceleyle getirmek istedin, planlamayı aceleyle getirmek istedin, inimde olmayı aceleyle getirmek istedin... neden?"

Kız biraz kıpırdandı ve adam bir tarafa sabitledi, böylece daha rahat etmesi için yanağını onun göğsüne kıvrıldı. "Ben de onun yanında olmak istemedim."

Bir daha kimsenin merhametine sığınmayacağım," dedi. "Beni on beş yıl boyunca kullanan kraliçeden kaçmıştım, senin de beni kullanmanı istemedim."

"Seni kullanmıyordum." Göğsünde bir kızgınlık parlaması patladı.

"Her şey böyle başladı," diye açıkladı Uraya. "Beni kendine bağımlı kılmak istedin, böylece beni seks için kullanabilecektin."

"Hayır," dedi Sethorn. "Başlangıçta senden istediğim şey bu değildi. Bana saygı duymanı ve tapmanı istedim. Yaptığım her şey senden bunu elde etmeye çalışmak içindi - seni sadece kullanmak istiyormuşum gibi görünmesini anlıyorum... ve sanırım bu şekilde yorumlanabilir. Her iki durumda da işe yaramadı," dedi alaycı bir şekilde gülümseyerek. "Ve şimdi nedenini biliyorum."

"Arkadaş olduğumuz için mi?"

Sethorn başını salladı. "Bana mükemmel uyuyorsun Uraya. Sen her zaman ihtiyacım olan meydan okumasın. Yüzyıllardır seni arıyordum. Farklı olduğunu fark ettiğimde bu beni daha da kararlı hale getirdi ama amacım asla seni kullanmak değildi. Seni kendime taptırmak için yola çıktım ve kısa sürede senin beni kendine taptırdığını fark ettim."

Uraya dudağını ısırды. "Denemiyordum."

Ona alaycı bir gülümseme fırlattı. "Bunun bir önemi yok. Bunu ne zaman fark ettim biliyor musun?"

Başını iki yana salladı.

"*Kon'unu* yaydığın ve bana izlettiğin gece." O anı düşünmek onu hâlâ öfkeliyor ve aynı zamanda kaya gibi sertleştiriyordu. "Odandan çıkman için sana yalvarmak istedim ve *ben* yalvarmıyorum," diye hırladı. "O anda, benim için tehlikeli olduğunu biliyordum ve bu meydan okumayı daha da tatlı hale getirdi. O zamandan beri sürpriz üstüne sürpriz yapıyorsun. Yürüyüşe çıktığında inin etrafında seni takip etmemenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Sadece ne yaptığını, neyi ilginç bulduğunu görmek istedim. Eğitim mağaranı inşa etmemin nedenlerinden biri de buydu. Böylece bazen seni izleyebiliyordum."

Kaşlarını çattı, kızmış gibi yaptı. "Beni gözetledin."

Kıkırdadı. "İnanın bana, her seferinde katılmamak benim için çok zordu. Yüzyıllar boyunca kadınlarda gördüğüm ama kendimde hiç görmediğim bir davranıştı bu. İnine geldiğinden beri ilk defa dört gözle beklediğim bir şey vardı; ne kadar aptalca olursa olsun söylediğim her şeyi ayağıma kapanıp övmeyen biri, her gün bana meydan okuyan, beni düşündüren, hatta güldüren biri. Ve her zaman yanımda biri vardı; strateji odasında, yemek masamda, yatağında.

beni sıkıyordu. Aslında her gün daha da ilginçleşti. Bunu daha önce hiç yaşamamıştım."

Uraya gözlerini kırptırarak ona baktı, o kadar güzeldi ki sonsuza kadar orada kalıp ona bakabilirdi.

"Bilmiyordum. Sen çok... kabaydın," dedi hafifçe gülümseyerek.

"Başa çıkması kolay bir alfa değilim. Bunu kabul ediyorum. Ama sen de basit bir kadın değilsin." Kızın uzayan saçlarının küçük tellerini okşadı. "Asla sana söyleneni yapmıyorsun. Bu beni kızdırıyor ama sana zarar vermeyecekse bunu yapmaman beni heyecanlandırıyor." Gözlerini ona dikti. "Uraya, neden öylece gittin? Neden hepimizin birlikte gitmesini beklemedin?"

"Girişim işe yaramayınca, işleri kendi ellerime aldım. Denemiştiniz ve işe yaramamıştı. Bunu artık bir klan sorunu olarak görmüyordum ve geri dönmeyi de beklemiyordum."

Sethorn boğazının arkasından bir ses çıkardı. "Ne? Neden olmasın?" Uraya omuz silkti.

"Uraya, sen klanın bir misafırıydin. İhtiyacın olduğu sürece sana yardım edecektik. Ve şimdi sen de onun bir parçasısın. Klandaki herkes için ailesin. Gidip kendi başına bir şeyler yapamazsın. Sadece buna gerek yok, aynı zamanda her zaman bir fikir üzerinde konuşabileceğin birileri olacak."

Uraya başını salladı, dudaklarından küçük bir iç çekiş kaçıtı.

"Yani ayrılmanız gerçekten kardeşiniz yüzündendi, başka bir şey değil?"

"Sebeplerden biri buydu," dedi Uraya. "Ama diğeri de ... beni ısırdın. Benimle tartışmaya bile gerek duymadan bana iddialı ısırığını verdin."

"Çünkü sen benim eşimsin," dedi Sethorn şaşkınlıkla. "Ama ya emin değilsem?"

Sethorn boğazına gelen hırıltıya direndi. "Ne hakkında emin değilsin?"

Uraya bakışlarını ona doğru kaydırdı. "Senin eşin olmak."

Sethorn'un midesi bulandı, göğsünde bir öfke dalgası oluştu. "Neden emin olamıyorsun?"

Uraya yutkundu. "Sen güçlü bir varlıksın Sethorn, kraliçeden bile daha güçlü. Diyar'da, tarihte ve gelecek yıllarda özel bir yerin var. Ben öyle olmak istemiyorum. Hiç kimse olmak istiyorum. Diyar'a gidip kimsenin umursamadığı sessiz, harabe bir köyde diğer hiç kimselerle birlikte yaşayabilmek istiyorum, tıpkı çocukken yaptığım gibi. Kendimi normal hissettiğim tek zamandı."

"Kardeşini bu yüzden mi bu kadar çok istiyorsun? O zamanın bir kalıntısı olduğu için mi?"

Bir an için düşündü. "Muhtemelen," diye itiraf etti. "Beni özel biri olarak görmüyor, sadece Ray. Ama aynı zamanda onu sevdiğim ve bu durumda kalmasını istemediğim için."

Sethorn başını kaldırıp söylediği şeyi düşünürken nefes verdi. "Beni eşin olarak reddedemezsin Uraya," diye hırladı.

"Hayır, şimdi yapamam, çünkü bağlanma çoktan gerçekleşti. Bir kez daha, benim iznim olmadan."

"Seni kralıçeden uzaklaştırmanın tek yolu buydu!"

"Bunu biliyorum," dedi Uraya. "Ama her şey benim iznim olmadan gerçekleşiyor. Kendi hayatım hakkında hiçbir söz hakkım yok." Gözleri yaşlarla doldu. "On üç yaşımdan beri söz hakkım olmadı ve sadece kendim seçmek istiyorum. Benim için en iyisi olsa bile, birileri iyi niyetli olsa bile, kararların bana zorla dayatılmasını istemiyorum. İstedğim hayatı istediğim şekilde yaşamak istiyorum. Bir kereliğine." Elini kaldırdı, parmaklarını onun yanağında gezdirdi, gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Bunu yapmama izin verecek bir alfabla birlikte olmak istiyorum ve senin buna izin vermeyeceğini biliyorum. Hiç izin vermedin."

Sethorn onu ağlarken kendine çekti, göğsündeki öfke hıçkırıklarının sesini duyunca onu parçaladı. Sonunda eşini bulmuştu ve kadın, kim olduğu ve şimdiye kadarki hayatı yüzünden onunla birlikte olmak istemiyordu. Bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Dragorai alfaları, özellikle de Vattoro klanındakiler, iyi günlerinde bile zorba olurlardı. Ona göz kulak olması, iyi beslendiğinden, iyi yetiştirildiğinden, mutlu ve güvende olduğundan emin olması gerekirken, omega'sının gitmesine ve ne isterse yapmasına izin vermek onun doğasında yoktu. Ama o bunu göremezdi. Normal bir şekilde büyümemişti - hayatı özellikle zor geçmişti ve bunun gibi kötü kararlar verme şansı olmamıştı.

Bu yüzden onun kendisini seçmesini kolaylaştırmak zorundaydı. Yoksa onun kalbine sahip olma şansını sonsuza dek kaybedecekti.

U raya, arkasında Sethorn olduğu halde Ornendor'un üzerinde otururken yüzüne vuran esintiye karşı gözlerini kapattı.

Burası muhtemelen dünyada en sevdiği yerlerden biriydi, ejderhasının üzerinde oturuyor ve alfası onu arkasından tutuyordu. Yine de onlara bağlanma konusunda hâlâ çok kararsızdı. Sethorn iyileşirken söyledikleri hakkında pek bir şey söylememişti ama buna sinirlenmiş ya da kızmış olmalıydı. Hiçbir alfa, omega'sının onunla birlikte olmak istemediğini duymak istemezdi ama yine de kendini adayamıyordu. Bir şey onu durduruyordu ve bunu görmezden gelemezdi. Onun kendisiyle bu konuda konuşmak için ısrar etmemesine şaşırmıştı ama bunu yapmamasını da takdir ediyordu.

Tamamen iyileşeli birkaç hafta olmuştu ve bu bağ göğsünde hâlâ yeniydi. Kendi düşünceleri ve duygularıyla o kadar uzun süre mücadele ettikten sonra, içinde kendisine ait olmayan duyguları hissetmek garip bir duyguydu. Ama aynı zamanda rahatlatıcı bir yanı da vardı.

Sethorn son yarım saatini onu defalarca orgazm ederek geçirdi. Kız titreyip sarsılana ve kayganlığını yüzüne fişkirtana kadar kaba ve çaresiz bir zevkle *konunu* emdi ve yaladı, sonra onu dövdü, kendini derinlere itti, meme uçlarını ısırırken vücudunu sert sarsıntılarla onunkine çarptı. Daha önce de ona zevk vermişti ama ona bağlıyken onunla yatmak şimdiye kadar aldığı en büyük zevkti. Bağ her şeyi farklı ve çok daha rafine hale getirmişti.

Ayrıca bir şey yaşadığında ve bunu neden hissettiğinden emin olmadığında da ona güven veriyordu. Sethorn sadece ona bakar, sarılır ya da duygularını işlemesine yardımcı olacak bir şeyler yapmak için harekete geçerdi. Ve

Sonunda ağzını onun üzerine koymasına izin verdiğinde yardımcı oldu. Kalın şaftını yalayıp emdiği bağıdaki zevk ve arzu, deneyimi inanılmaz hale getirdi. Tabii ki, onun tadı ve ucundan damlayan sıvı zaten onu sınırlandırmak için yeterliydi, ama bağıdaki iffetsiz duygu, ondan gelen özlem ve tatmin, deneyimi arttırdı. Daha sonra onu sikinin üzerine çektiğinde, neredeyse anında orgazmik bir telaş içinde paramparça oldu.

Sethorn ve Ornendor'un her ikisinin de bağ içinde ayrı duyguları vardı ve onları kolayca ayırt edebiliyordu. En çok hoşuna giden şeylerden biri de duygularının birbirine karışmasıydı. Hissettiği en bütünlüklü duyguydu. Bu en çok avlanırken ya da sadece dağların üzerinde sürüklenirken, gökyüzünün ve ufukların tadını çıkarırken oluyordu.

Yere doğru eğilerek alçaldılar ve geniş bir tarlayı hedeflediler.

"Geldik," dedi Sethorn.

"Nereye gittiğimizi neden bana söylemiyorsun?" dedi Uraya, başını geriye atıp ona gülümseyerek.

Onu derinden öpmek için eğildi, dilini ağzına bastırdı ve alabildiği her şeyi, tadını, kokusunu, ağzının hissini içine çekti. Aralarındaki bağı hissettiğinde tüm vücudu karıncalandı.

Dudakları onunkilere sadece birkaç santim kalana kadar uzaklaştı. "Bu bir sürpriz," dedi yüzünde o muhteşem sırıtişla.

Uraya onun gözlerindeki bakıştan ürperdi, bağıdan onu ne kadar çok istediğini biliyordu, az önce onu harap etmiş olmasına rağmen.

"Bu bağ için memnunum," dedi yüzüne bakarak. "Artık benimle ilgili ne kadar çok şeyi sevdiğini anlayabiliyorum. Sadece dirseklerim, parmak eklemlerim, kulak memelerim ve iç çamaşırım değil."

Uraya güldü. "Daha önce de söyledim. İltifat aramak anlamsızdır. İnsanlar yalan söyleyebilir."

"Herkesten iltifat istemedim," dedi, sesinde bir hırıltı vardı. "Senden bir iltifat istedim."

"Neden?"

"Çünkü bende neyi sevdiğini bilmek istedim." Kaşlarını kaldırarak ona gülümsedi. "Ama şimdi oldukça iyi bir fikrim var."

Gözlerini kaçırdı, ısı kulaklarına kadar yükseldi ama gülmemeye çalıştı.

Ornendor büyük bir gürültüyle geniş bir araziye indi. Uraya'nın her yönde görebildiği tek şey çimen, ağaç, hatta bir bölgede orman ve

Daha geride bir göl ve yakınlarda birkaç bina.

"Neredeyiz biz?"

"Burası inlerimize yiyecek sağlayan tarım alanlarından biri," dedi Sethorn onu kollarına alıp yere sürüklerken.

"Oh," dedi Uraya şaşkınlıkla, etrafına bakınarak. "Neden buradayız?"

Sethorn cevap veremeden, uzaktan birinin ona doğru koştuğunu gördü.

"Uraya!"

Gözlerini kısıtı, ne gördüğünden emin değildi. Okunamayan bir ifadeyle onu izleyen Sethorn'a baktı, gözleri yoğun ve sorgulayıcıydı. Kişi yaklaştıkça nefesi kesildi.

"Tivv!"

Kız ona doğru koştu ve birbirlerini dönerken ve yere düşerken yakaladılar, gülerek.

"Tivv!" Uraya'nın nefesi kesildi. "Buna inanamıyorum." Ağabeyi ona sırtıttı. "İnan buna, Ray."

Ona bir kol boyu mesafeden bakmak için ayağa fırladı. Çok daha iyi görünüyordu! Saçları kesilmişti ve çok daha sağlıklıydı, cildi parlıyor ve gözleri ışıltıyordu. Ayrıca biraz kilo almıştı ve onu son gördüğünde sahip olduğu sefil yoğunluk tamamen kaybolmuş görünüyordu. Aslında kaygısız ve mutlu görünüyordu ve onu güneyde gördüğünden çok daha gençti.

"Burada ne yapıyorsun?" diye nefes aldı.

Tivv ona şaşkın bir bakış fırlattı ve Sethorn'a baktı. "Burası artık yaşadığım yer."

Uraya ciyaktadı. "Bu çok heyecan verici." Arazinin üzerinden dışarı baktı. "Çok güzel görünüyor."

"Burası senin de evin," dedi. "Ben de senin gelmeni bekliyordum."

Şok onu konuşamaz hale getirdi. Sethorn'a döndü. "Bu doğru mu?"

"Eğer istiyorsan," dedi.

Koştı ve onun kollarına atladı. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim," dedi ve onu defalarca öptü. Ama vücudu gergindi ve gözlerine baktığında gözlerinde tekinsiz bir bakış vardı. Karanlık duygular bağı girdi ve birden bunun onun için ne kadar zor olduğunu fark etti.

"Uzak kalabileceğime söz veremem," dedi huysuzca. "Ama ihtiyacın olan şey bu, değil mi?"

Uraya manzaraya bakarak, "Mükemmel," dedi.

Sethorn onun gözlerini aradı ve bağın içinde bir hayal kırıklığı vardı.

Uraya kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

"İnden ayrılmakla ilgili bazı çekincelerin olacağını düşünmüştüm ama tamamen mutlu görünüyorsun."

"Bu doğru değil," diyerek parmaklarını adamın çenesinde gezdirdi. "Bazı çekincelerim var ama sizin topraklarınızdayım. Diyar'da, güneyde ya da tehlikeli olabilecek herhangi bir yerde değilim. Burada güvende olacağımı biliyorum."

Sethorn başparmağıyla onun yanağını okşadı. "Bensiz asla tatmin olamayacaksın Uraya," dedi. Bunu söylerken ne bir ego, ne bir sırtıma, ne de onunla alay ettiğine ya da onu kışkırttığına dair bir işaret vardı. Bu sadece gerçek olduğunu düşündüğü bir ifadeydi. "Ama senin seçmeni istiyorum."

Sethorn ve Ornendor'un ayrılma vakti geldiğinde, birden emin olamadı. Onunla bu kadar uzun süre birlikte olduktan ve bağın yakınlığını deneyimledikten sonra onlarsız olmak onu tedirgin etmişti. Sethorn sonunda bağdaki gerginlik hissine gülümsedi ve o da ona bir bakış attı.

"Eğer beni istiyorsan, bunu hissedeceğim," dedi. "Ve geleceğim."

Ona başını salladı ve sonra onun Ornendor'un sırtına geri sürüklenmesini izledi. Elbette Ornendor da onsuz gitmek istemiyordu. Toprakları terk etmesi için Sethorn'la aralarında çok fazla ileri geri konuşmaları gerekti.

Tivv Uraya'ya kalacakları evi gösterdi; bu evde çiftlikte çalışan dost canlısı bir aile de yaşıyordu. Uraya'nın kendi odası vardı, erkek kardeşi de yan odadaydı ve kalmayı tercih ederse görev almak üzere rotasyondaydı.

"Size ne zaman bir karar vermem gerekiyor?" diye sordu ailedeki yaşlı kadın.

"Yarından önce," dedi. "Sabah erkenden yola çıkıyoruz." Uraya

sırıtarak, "Evet, kalmak isterim," dedi.

"Güneyde beni almaya geldiğinde söylediğim ve yaptığım her şey için çok özür dilerim Uraya," dedi Tivv. Arabalardan birine oturmuşlar, akşam yemeklerini temiz havada, gökyüzünün altında yerken bacakları sallanıyordu. "Yarısını hatırlamıyorum ama sayıkladığımı biliyorum. Kraliçe

yıllardır bana inanmak istemediğim şeyler söylüyordu. Onlara inanmadığım için deli olduğumu hissetmeye başladım. Sen geldiğinde, bu bir gibiydi, sanki kraliçe ona sadık olup olmadığımı anlamaya çalışıyordu. Ve sanırım öyle olduğumu kanıtladım," dedi. "Ondan kaçamadım, yüzden beni ele geçirmesine izin verdim."

"Ne kadar tüketici olabileceğini biliyorum," dedi Uraya. "Diyar için gerçek bir tehlike. Umarım gerçekten ölmüştür."

"Öyle değil mi?" Tivv telaşla konuştu.

"Öyle olduğunu sanmıyorum," dedi Uraya. "Ama endişelenme, bizi burada bulması kolay olmayacak. Dragorai topraklarındayız."

Tivv dirseğiyle Uraya'yı dürttü. "Peki, eğer bir dragorai ile çiftleştirdiysen, neden buradasın?"

Omuz silktili. "Ben... Ben sadece bir süreliğine normal bir hayat yaşamak istiyorum."

"Ama sen normal değilsin," dedi Tivv. "Sen özelsin. Bu iyi bir şey."

"Benim için hiç iyi olmadı," diye iç geçirdi Uraya.

Tivv bir süre hiçbir şey söylemedi, sadece bacaklarını salladı ve ufku izledi. "Biliyorsun, tanrıçalar seni bir alfayla özel bir şey yaşamak için kutsadı. Dişi dragorailer Diyar'da en son yürüdüklerinden beri yüzyıllar geçti. Eğer sen de onlardan biriysen, neden ait olduğun yerden uzakta kalarak bunu boşa harcamak isteyesin ki?"

Uraya ağzını açtı ama bir şey söyleyemedi çünkü o anda çırpınıyordu. Sethorn'u umutsuzca özlüyordu ve sadece birkaç saat geçmiş olmasına rağmen onu düşünmeden edememesi onu utandırıyorlardı.

"Ya ben sana aitsem?" dedi şakacı bir şekilde Tivv'e. "Ya hayatlarımızı yaşamamız gereken yer burasıysa?"

"Eminim hayatının geri kalanını benimle geçirmemen gerekiyordu," dedi gülerek.

Bir an için sessizliğe gömüldü. "Biliyorsun Ray. Bizden yeterince zaman , asla geri getiremeyeceğimiz önemli anlar. Ama bu, onları ne pahasına olursa olsun elde etmeye çalışmamız gerektiği anlamına gelmiyor. Sen çiftleşme ve üreme çağındasın, ben de öyle. İkimiz de kendi ailelerimizi kursak ve çocuklarımızın bizim büyüdüğümüz gibi olmayan bir dünyada büyümelerini sağlasak iyi olur."

Uraya başını salladı. "Annemi ve babamı düşünüyor musun? Onları zar zor hatırlayabiliyorum."

"Onları hatırlıyorum," diye fısıldadı Tivv. "Korun içine sürüklendikleri gün hayatımın en kötü günüydü. Aslında şimdi onları sık sık düşünüyorum. O eyalette ne hale geldiğimden utanıyorum. Annem ve babam sana davranış şeklimden kraliçe için söylediğim ve yaptığım şeylerden dolayı yüz karası olduğumu düşünürlerdi."

Uraya onun koluna bir el koydu. "Senin hatan değildi, Tivv. Bunu kabul etmelisin."

"Her zaman pratiktiler," dedi Tivv. "Ama öyle olmak zorunda olmamayı dilediler. Ne isterlerse yapabilmeyi, özgür olmayı ve ailelerinin tadını çıkarmayı dilediler."

"Köylerdeki ailelerin çoğunun da aynı şeyi istediğini tahmin ediyorum," diye mırıldandı Uraya. "Ve artık buna sahibiz." Ona gülümsedi.

Tivv göz ucuyla ona baktı. "Gerçekten sahip değiliz, Uraya."

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Tivv omuz silkti. "Bunların hepsi ayarlandı, değil mi? Bunların hiçbiri gerçek değil. Gerçekte bir köyde değiliz, burası gerçek Diyar değil. Gerçek Diyar bizim gibi insanlar için bir kabus."

"Gerçek 'da yaşamayı mı tercih edersin?" Uraya söyledi.

"Hayır," dedi ona dönerek. "Burada olduğum için . Ama kaderinde olan hayattan vazgeçmeden önce iyice düşünmelisin."

Uraya düşünceli bir şekilde ona baktı. "Sence kaderimde Sethorn ile birlikte olmak mı var?"

"İkiniz de birbirinize çok aşkınsınız," dedi kararlılıkla. Uraya kızardı.

"Ve evet, bence kaderinde onunla birlikte olmak var. Gördüğüm kadarıyla, sizin ve onun için eşsiz olan en keyifli koşullarda yaşama şansınız var. Bunu neden yapmayasınız? Bir çiftlik çocuğunun ya da çiftlik kızının eline bu tür fırsatlar pek sık geçmez, biliyorsun," dedi kaşlarını kaldırarak. "Yeterince acı çektin. Şimdi kendini düşün. Ve Uraya, asla eskisi gibi olamayacaksın," diyerek kolunu işaret etti, "bu terazilerle olmaz. Ne anlama geldiklerini kabul etsen iyi olur."

Uraya bağlanma süreci sırasında kolunun üzerinde oluşan pullara baktı. Sol kolunu, boynunun sol tarafını ve sol göğsünü kaplayan küçük, satenimsi, ten renginde pullar, hareket ettiğinde hafif bir parlaklık veriyordu. Onları severdi. Kendisini bir parçasıymış gibi hissettiriyordu.

Ornendor ve o onun bir parçasıydı. Ama eşini reddederek, açıkça onu da reddetmiş oluyordu.

Yemeğinin geri kalanını sessizce ve derin düşünceler içinde yedi. Söylediklerinde doğruluk payı vardı, özellikle de Sethorn onun üzerinde herhangi bir baskı kurmaktan tamamen kaçındığı için. İsteddiği zaman bağda açıkça görülmesine rağmen, ona empoze etmekten geri adım atmıştı. Deniyor olması bile sevimliydi ve kız bunu takdir ediyordu. O deniyorsa, o neden denemesin?

O gece yabancı bir yatakta, yabancı bir evde, hiç tanımadığı insanlarla yattı ve eşini ve ejderhasını düşündü. Ne yaptıklarını merak etti.

İlginç bir şekilde, bağlanma sürecinden çıktığında diz çökmüş kadınlar artık inde değildi. Onları sorduğunda, Sethorn gitmiş olduklarını söyledi. Ancak Daylen ile konuştuğunda, Sethorn'un artık koridorlarda diz çökmemelerini istediğini söyledi. Sonra, Sethorn'un çiftleştiği açıklanır açıklanmaz, birçoğu ayrılmaya karar verdi. Daylen şaşırmıştı ama Sethorn onların gitmesine sevinmişti. Uraya, nereye planladıklarını öğrenmek için bazılarıyla konuşma şansı olmasını dilemişti. Elbette bu onu ilgilendirmezdi ama Âlem'in nasıl bir yer olduğu konusunda gerçekten bu kadar bilgisiz olabilirler miydi? Her halükarda geriye sadece birkaç *kon'aya* kalmıştı ve kahyalar bu konuda rahatlamıştı.

I'mya bu durum karşısında hayrete düşmüştü. Neredeyse ne yapacaklarını bilmedikleri koca bir *kon'ayas* inine sahipti ama Uraya ona her iki indeki topluluğun farklı olduğuna işaret etti. Sethorn'un inindeki kadınlar birbirlerini umursamıyordu, sadece ona olan saplantıları vardı. O artık geçerli bir takıntı olmaktan çıktığında, başka bir şeye geçiyorlardı. Nyro'nun inindeki kadınlar ise kız kardeş gibiydiler ve I'mya birçoğunun böyle olduğunu gördü.

"Sethorn'la kalmayabileceğini biliyorum," dedi I'mya inindeki son haftasında dikkatle. İyileştikten sonra dört kadın onu görmek için bir araya gelmişti. "Ama klanımızın bir parçası olduğun için mutluyum."

"Ben de," dedi Elora.

"Ve biliyorsun, bence sen harikasin," diye sırtı Oshali.

Uraya onlara gülümsemiş, nezaketleri için, özellikle de ona yardım etmek için güneye geldikleri için minnettar olmuştu. Bu hiç aklına gelmemişti.

Belki Sethorn, ama kesinlikle tüm klan değil.

Oshali, "Sonunda onların görevlerinden birine gitmenin harika olduğunu düşündüm," dedi.

I'mya içini çekti ve başını salladı. "İnanılmazdı. Bir sonrakine gitmek için Nyro'nun başının etini yiyorum."

Uraya güldü. "Ne dedi o?"

"Her zaman birlikte dışarı çıkabileceğimizi söyledi," dedi parmağını dördünün arasında dolaştırarak. "Hepimizin ejderhaları var ve hepimiz kardeşiz. Yani bunu kendimiz ayarlayabileceğimizi düşünüyor." Yüzünü buruşturdu. "Gerçi sanırım onu taciz etmeyi bırakmamı da istedi."

Elora güldü. "Zendyor bu konuda o kadar rahat davranmazdı. Ama sanırım ona tam olarak nerede olacağını söylesem sorun etmezdi."

"Senin de gelmen gerekecek Uraya," dedi Oshali. "Sethorn'la birlikte olmamanız bu fırsatı kaçırmamız gerektiği anlamına gelmez."

"Gerçekten mi?" diye sordu. "Bir yere nasıl gidebilirim

ki?" "Ejderhanla," dedi Elora.

"Ama..."

"Dinle," dedi I'mya, "Ornendor senin onlara bağlanmadığını bilmiyor. Ona göre sen onun bağlı olduğu alfanın eşisin ve sana öyle davranacak, yani başka bir ejderhanın sırtında olmandan memnun olmayacak. Ve ben kendi adıma Sanderyll'in zamanın sonuna kadar Ornendor ile kavga etmesini istemiyorum."

Hepsi gülmüştü.

Uraya daha sonra bunu düşünmüş ve doğru olduğunu fark etmişti. O bağlanmıştı. Bir alfası ve bir evi vardı. Ve yine de buradaydı, bu evde.

Sırt üstü yuvarlandı. Bunu düşündükçe pişmanlık ve kafa karışıklığı içinden geçiyordu. Sethorn'u umutsuzca özlemiş olması da yardımcı olmuyordu.

O günün erken saatlerinde, nasıl becerilmek istediğine bile karar verdimişti ki bu biraz göz korkutucuydu. Onun sorumluluğunu almasını istediği bazı şeyler, vermesini istediği ya da ihtiyaç duyduğu bazı kararlar vardı. Ama durumda, sadece yatağa uzanmış onu izliyordu ve bağ aracılığıyla onun uyarılması ve beklentisi o kadar baştan çıkarıcıydı ki, bunu arttırmak istedi. Yatağın tepesine tırmanıp adamın üstüne çıktı ve kalçalarını başının iki yanına dayayarak yüzüne yerleşti.

Zar zor nefes alabilene kadar onu yemişti. Arkasına yaslandı ve ağzı onu işlerken adamın gözlerini izledi. Bu, bağ içinde ondan hissettiği en güçlü uyarılma olmuştu ve karşılığında o da onun için çaresiz kalmıştı. Adam onu sikine aldığı anda, birbirlerini pençelemişler ve acımasızca sevişmişlerdi.

Uraya elini bacaklarının arasına soktu ve bohçasıyla oynamaya başlarken alfasını düşündü. Onun için yanıp tutuşuyordu, sadece onu kucaklaması bile onu rahatlatacaktı; seks olması gerekmiyordu.

Kendisiyle oynarken, dizlerini açıp sırtını kamburlaştırırken, başka bir uyarılma bağı doldurdu ve Sethorn'un şimdi de onu düşünüp düşünmediğini merak etti.

Birkaç dakika içinde kanat çırpma sesleri eve doğru alçaldı ve birkaç dakika sonra da ayak seslerini duydu. Kapısı çarparak açıldı ve Sethorn oradaydı, tahrik olmuş ve hazır. Yatağına ulaştığında pantolonunu çoktan açmış ve aşağıya doğru itmişti bile, sonra da onun içindeydi, gece tününi yırtarcasına ağızla onu yağmalıyordu.

Birleşmeleri vahşi, yabanıl ve şiddetliydi. Sadece birkaç saat önce birbirlerine karşı hissettikleri tüm özlem ve çaresizlikle doluydu. Uraya ona yapıştı, doruğa ulaştığında inliyordu, tüm vücudu gergindi.

"Uraya," dedi kulağına, kadın yüksekte inerken. "Bu evdeki insanlar bizimle birlikte burada uyuyor olamazlar."

Ne dediğini anlayarak başını salladı. "Beni eve götür."

Sethorn en güzel tatmin hırıltısını çıkardı ve düğümüne çarptı, içine dökülürken inledi. Sonra onu dikkatlice kaldırdı, pantolonunu dizlerine doladı ve kapıya doğru sürünerek onları eve götürmek üzere ejderhalarına sürükledi.

EPİLOG

("Bu yeterince iyi değil!" Sethorn homurdandı. "Ne zaman kızgınlık dönemine gireceğini bilmek istiyorum.")

Daylen özür dileyerek onu takip etti. "Kraliçenin ona tam olarak hangi baskılayıcıları verdiğini bilmeden bunu belirlemek zor, Usta," dedi.

"Umurumda değil. Bir ay oldu ve ne zaman kızgınlık dönemine gireceğini anlamaya yaklaşmadınız. Bu kabul edilemez. Onu bir an önce çiftleştirmek istiyorum," dedi. "Gelecekteki çocuklarımızın kuzenleri çoktan yola çıktı ve çocuğumuzun çok genç olmasını istemiyorum."

Sethorn'un ne dediğini anlayan Daylen'in yüzü şaşkınlıkla gerildi. "Yeni bir klan kuracaklarını mı düşünüyorsun?"

"Bu mümkün," dedi Sethorn. "Hepsi birbirine yeterince yakın doğduysa, neden olmasın anlamıyorum. Ejderhaları olmayabilir ama dragorai'lerin oluşumunda bazı şeyler değişiyor gibi görünüyor. Belki de ejderhaları olmayan bir klan olabilirler."

Kendi kulaklarına bile bu çok saçma geliyordu; ejderha olmadan bir dragorai'nin nasıl ejderha olabileceğini anlayamıyordu. Bu temel gereklilikti. Ancak Vattoro klanının gelecekteki potansiyeli hakkındaki düşüncelerini sınırlamak istemiyordu. Gelecekteki ejderhaları nasıl keşfedeceklerini bilmiyordu ama bir noktada, eşlerinin de olmayacağını düşünüyorlardı.

Daylen'i bir hırıltıyla kovdu. Bütün sabah kötü bir ruh hali içindeydi. Uraya'nın şimdiye kadar kızgınlık dönemine girmiş olacağını düşünüyordu ve bunu kışkırtmak için ellerinden geleni yapıyorlardı ama yıllarca kullandığı baskılayıcılardan sonra vücudu doğal döngüsünden kopmuş gibiydi. Bu onu üzüyordu ve onun üzgün olması onu da üzmüştü. Takip etti

giriş koridorundan platforma indi ve Ornendor'u çağırdı. Son zamanlarda Uraya ve Ornendor genellikle klandaki diğer dişileri görmek için birlikte uçuşlara çıkıyorlardı ama istediği zaman ejderhasının yanında olmaması garipti. Bu ona Khyros'u düşündürüyordu.

Nefesinin altında büyüler yaparak ejderhasının sırtına geçti ve onu tapınağa yönlendirdi.

Yaklaşıtlarında, Ornendor bir kez daha kayıp kardeşi için her zamanki çağrısını gönderdi ve ardından girişte yavaşlamadan önce dağın etrafında birkaç kez döndü. Aralarındaki bağdan bu yana Ornendor ve Sethorn'un ilişkileri büyük ölçüde iyileşmişti. Ornendor, Sethorn'un onu tanıdığından çok daha inatçı ve dik kafalıydı ve bu da Uraya için yaptığı şeyleri yapmasına neden oluyordu. Ona büyük saygı duyuyor ve bu algısından sapmıyordu. Uraya onu yedi cehennemin derinliklerine götürebilirdi ve o da yol boyunca mutlu bir şekilde çığlık atar ve homurdanırdı. Sethorn bunun sebebinin avlanırken kurdukları ve diğer omegalarından hiçbirinin henüz bağlılık göstermediği bağ olduğundan şüpheleniyordu.

Garip bir şekilde, Sethorn bundan hoşlanmıştı. Diğer kardeşlerden bazıları omega'ları ile *dan askha*'ları arasındaki yakın ilişkiden şikâyet etmişti ama Sethorn Uraya'nın Ornendor'u kendisinden ayrı tutmasını seviyordu. Bu onlara küçük bir aile gibi hissettiriyordu, sadece Ornendor'un onun bir uzantısı ya da ikisinin bir uzantısı olduğunu değil.

Sethorn tapınağa girdiğinde Khyros da yeni gelmişti.

Khyros kaşlarını çatarak, "Toplantının başlamasına daha çeyrek saat var," dedi. "Neden erkenden geldin?"

"Seninle daha önce bana bahsettiğin şey hakkında konuşmak istiyorum. Klanın liderliği hakkında."

Khyros onun bakışlarını tuttu. "Bu konudaki fikrimi değiştirmedim."

Sethorn masaya oturdu ve Khyros'a kendisine katılmasını işaret etti. "Lider değişikliğinin şu anda klana yardımcı olacağını sanmıyorum."

Khyros ona bir bakış fırlattı. "Öyle diyorsun. Değişimi dayatmak için hiçbir zaman iyi bir zaman yoktur ama klanın işleyiş kabiliyetini geliştirmek için her zaman iyi bir zaman vardır."

Sethorn, "Halihazırda sahip olduğumuz dengeyi göz önünde bulundurmanız gerekiyor," dedi. "Klandaki herkes size aşına. Liderliğiniz rahat. Bir şeyleri değiştirmeye başladığımızda, eğer insanlar mutsuz olursa, birbirimizden kopabiliriz. Önemli kararlar sırasında bunu istemeyiz. Şu anda çözmemiz gereken en önemli şey şu ölü Thrakond.

ve bunun sihir eksikliği ve kral ve kraliçeyle olan ilişkisi. Bu , liderlikteki bir değişiklikle herkesin dikkatini dağıtamayacağımız kadar önemli."

Khyros bir an sessiz kaldı. "Bunu düşüneceğim." Sethorn sertçe nefes verdi. "Sen zor bir adamsın."

"Sen de öylesin." Khyros ona gülümsedi. "Çiftleşme hayatı nasıl?"

"Çok iyi," dedi Sethorn. "Hayatımda hiç bu kadar tatmin olmamıştım. Sadece cinsel anlamda değil. Her çok tatmin edici. Şimdi sadece ateşiyle ilgili bu sorunu çözmemiz gerekiyor."

"Bunun bir sorun olduğunu mu düşünüyorsun? Sadece bir ay oldu."

"Çocuğumuzun kuzenlerinin çok yaşlanmasını istemiyorum."

Khyros farkına vararak başını kaldırdı. "Anlıyorum. İddialı bir fikir."

"Artık omegalarımızı bulduğumuza göre yapabileceğimiz en iyi şeylerden biri bu."

Khyros kaşlarını kaldırdı. "Artık omegalarınızı *bulduğumuza* göre," diye açıkladı.

Sethorn kaşlarını çattı.

Diğerleri de gelmeye ve masanın etrafında toplanmaya başladı. Birbirlerini selamladılar, gülüştüler ve hepsi masaya rahatça yerleşmeden önce etrafta dolandılar. Ornendor Uraya'yı almak için geri dönmüştü ve Sethorn onu kendine çekti, öpücüğünün tadını çıkardı ve yerlerine oturmadan önce kışını sıktı.

"Tyomar ve Oshali'nin bu toplantıyı çağırdığını biliyorum," dedi Sethorn, "ama başlamadan önce Khyros'la akraba bir klan hakkında konuşuyordum."

Masadaki diğerleri yüzleri aydınlanmadan önce kaşlarını hızlıca kaldırdılar. Sonra hepsi birden konuşmaya başladı, seslerinde heyecan vardı.

Zendyor öne doğru eğildi, kollarını kavuşturarak başıyla onayladı. "Onların müttefik bir Vattoro klanı olmasını mı istiyorsun?"

"Evet," dedi Sethorn. "Doğru zamanda doğmalarını sağlayabilirsek, bu nesli sürdürürken destekleyeceğimiz başka bir neslimiz olacak."

Nyro, "Onlar için zor olacak ama çok mantıklı," dedi. "Bekle, ne mantıklı?" Elora sordu.

Oshali öne doğru eğildi. "Akraba bir klan demek, tüm çocuklarımız aynı anda ya da benzer zamanlarda dünyaya gelirse, Vattoro klanının yetiştirebileceğimiz yeni bir nesline sahip olacağımız anlamına geliyor. Onları klanın geniş bir parçası olarak bir arada tutacak ama ayrı ayrı yönetilecekler - örneğin aralarında bir liderleri olacak."

"Pekâlâ." Elora şaşkınlıkla ona baktı. "Peki normalde ne olur?" "Normalde klanlar, birbirlerine bağlanan ejderhaların kararlarıyla oluşur. her alfaya bağlanır ve benzer zamanlarda doğarlar. Bundan sonra, çocuklar doğduğunda, genellikle hepsi farklı zamanlarda, o klana dahil edilirler. Ancak klandaki birçok dişinin benzer zamanlarda hamile kaldığı böyle bir durum varsa, o zaman akraba bir klan oluşturma olasılığı vardır."

"Bunun ne önemi var?" I'mya sordu.

Tyomar, "Ayrı bir klana sahip olmak Vattoro klanının genişlediği ve inşa edildiği anlamına geliyor," diye açıkladı. "Yeni klanı destekleyeceğiz, ancak klanımızın başarılarına dayanamazlar. Kendi itibarlarını ve başarı geçmişlerini inşa etmeleri gerekecek ki bu da Vattoro adını uzun vadede daha güçlü kılacaktır."

"Ama ne yapacaklarını nasıl bilecekler?" Elora sordu. "Hepsi yeni dragoraylarsa kendilerini nasıl yönetebilirler?"

"Evet," dedi Zendyor. "Dezavantajlardan biri de bu. Yeni klanlar bazen anlaşılmazlarsa ya da kendilerini yeterince çabuk kabul ettiremezlerse kendilerini yok edebilirler. Ve bu her yeni klan için geçerli. Ama bu örnekte hepsi kuzen olacak. Yani birlikte büyümüş olacaklar."

Nyro kıkırdarak, "Ve bizden, yani babalarından başka çatışacakları başka klan da yok," dedi.

Uraya elini Sethorn'un elinin içine soktu, aralarındaki bağdan sinir ve endişe fışkırıyordu. Adam kaşlarını çatarak ona baktı. Hamile kalamayacağı için endişeleniyordu. Sethorn eğilip onu derinden öptü ve sakinleştirdi. Kız ona gülümsedi ve adam masaya geri döndü.

"Tek sorun ejderhalarının olmaması olacak," dedi Sethorn. Zendyor gülerek, "Ya da var... ama düzen berbat," dedi. Nyro muhtemelen çocuğu en büyük olacağı ve bu nedenle liderlik etmesi gerektiği için buna gülmedi.

Tyomar, "Ya da ejderhalar kendilerini dragorai olarak kabul ettirdikten sonra ortaya çıkarlar," dedi.

Sethorn avucunu kaldırdı. "Her iki durumda da, bu sorunların nasıl kolayca çözülebileceğini göremiyorum. Şu anda bu konuda bir şey yapamayız. Sadece bebekler doğduğunda bu konuyu düşünmeye başlamak isteyebiliriz diye bu konuyu açmak istedim."

"Bence bu iyi bir fikir," dedi Tyomar. "Bence hepimiz yeni nesil bir klanın inşasına ve kurulmasına katkıda bulunabileceğimiz iyi özelliklere sahibiz."

"Güzel," dedi Sethorn, tatmin olmuş bir şekilde. "Şimdi. Tyomar, Oshali?"

Oshali ayağa kalktı ve herkese endişeyle baktı. "Birkaç ay önce buraya gelip Khyros'un ejderhasını bulmak için elimden gelen her şeyi yapacağımı söylemiştim."

Anında herkes sessizleşti. "Ve?"

Khyros sordu.

"Ve sanırım bir şey buldum."

Khyros ayağa kalktı, yüzü ciddi ve bakışları yoğun. "Bir şey bulduğunu mu *düşünüyorsun*?"

Oşali başını salladı, nefesinde gergin bir kahkaha vardı. "Hayır, bir şey buldum. Kesinlikle hayatta. Ölü tanrı teorisini araştırıyordum ve sihirli noktalar yoktu ve daha fazla ipucuna rastladım. Nerede olduğunu biliyorum."

Uraya aniden Sethorn'un kolunu yakaladı. "Sethorn," diye tısladı.

"Ne oldu?" Sethorn gözlerini toplantıdan ayırarak mırıldandı.

Ona döndü, gözleri şoktan kocaman olmuştu. "Başlıyor."

"Uraya, Oshali bulmuş olabilir..." Kadının kokusu ona ulaştığında sözleri kesildi. Koku baş döndürücü, lezzetli ve tatlı bir tada dönüşmüştü.

Kızgınlığı geliyordu!

Onu hızla kollarına aldı ve ayağa kalktı. "Herkesten özür dilerim," diyerek masadaki konuşmayı böldü. "Omega kızgınlık döneminde. Hemen gitmeliyiz." Herkes onları alkışlayarak ve iyi dileklerini ileterek dışarı çıkardı.

Sethorn odadan çıkarken etrafına bakındı. "Birinin bana kaçırdığım bilgileri bildirmesini bekliyorum."

Tapınaktan çıktıklarında Nyro kıkırdarak, "Bunun için endişelenmeyi bırak ve git eğlen kardeşim," diye bağırdı.

Uraya'nın ateşi beklediğinden daha yoğun. Kardeşleri, kızgınlık dönemindeyken bağlı olduğu eşiyle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu anlatmaya çalışmışlardı ama hiçbir zaman doğru kelimeleri bulamamışlardı. Yine de Sethorn yapabilirdi. Tek kelimeyle, *ilahi* bir şeydi. Uraya aslında utangaç değildi ama

Çoğu zaman liderliği o alırdı. Ancak kızgınlık dönemlerinde çok daha fazla ses çıkarır ve erkeğin kendi istediğini elde etmek için onunla mücadele etmesini isterdi.

Kızgınlığının ilk gününde yatak odasının her yerinde sevişmişler ve Uraya onun istediğini yapmasına izin vermemeye başlamıştı. İlk başta gerçekten direndiğini düşündü, ama aslında onu daha güçlü bir şekilde almasını istiyordu. Adam bacaklarını açtığı anda, Uraya bacaklarını kapatıp onu itmeye çalıştı, o da ayak bileklerini çaprazlayıp karnına bastırdı ve onu sertçe becerdi. Başka bir sefer, sızlandı ve yatağın diğer tarafına seslenmek için döndü. Adam üstüne tırmandı, onu yere yatırdı ve yattığı yerde sikti. Kadının kayganlığı vücudundan dışarı fişkırdı, adama bulaştı ve çarşafları ıslattı.

Doyumsuzdu. Uyanık olduğu her an onu istiyor, yemekten ve sudan vazgeçiyordu. Bu bir omega kızgınlığı sırasında alışılmadık bir durum değildi, ancak onu zorla beslediğinde ve içmeye zorladığında, ona öylesine küçümseyerek bakıyordu ki, yemeğini bitirdiğinde bu bakışı ondan söküp atmak için çaresizdi.

Onun yaptığı her şeye bayılıyor ve asla yapmayacağını söylediği tüm şekillerde yalvarıp yakarıyordu. Sethorn bundan büyük zevk alıyordu, özellikle de ona istediğini verdiğinde gözlerindeki zevk ifadesinden. Onu düğümlediğinde, üzerine uzanmasını istiyordu; onu hangi pozisyonda düğümlediği önemli değildi, derin bir memnuniyet içinde kendi kendine mırıldanabilmek için onun ağırlığını üzerinde hissetmeye ihtiyacı vardı.

Bir başka ilginç unsur da onun sikinin boğazına girmesi için ne kadar çaresiz olduğuydu. Uraya'nın bunu kendisi için yapmasına hâlâ alışmaya çalışıyordu çünkü aralarındaki bağdan bunun onun hoşuna giden bir şey olduğunu anlayabiliyordu ama bu cinsel eylemi *kon'ayalarıyla* kaç kez sınırlandırdığı için hep temkinli davranmıştı. Uraya bunu umursamıyor gibi görünüyordu, özellikle de kızgınlık döneminde - takıntılıydı. Adamın taşaklarını emiyor, kıcını yalıyor, sikiş öncesi sıvısını içiyor ve dilini sikinin başında döndürüyordu. Eğer düğümlememişse, tohumun diline, boğazına ve tenine bulaşmasını istiyordu.

Bu mutluluk verici ve mükemmeldi ve Sethorn onun alfasına duyduğu tapınma hissini seviyordu ama garip bir şekilde, ona ilgi göstermeyi seçtiği zamanlardan daha iyi değildi. Ve kızgınlık döneminin sonunda, kızgınlıktan çıkıp çok daha fazla uyuduğunda. Kaç çocuk sahibi olmak istediğini düşünmeye başladı.

Nihayet, ateşinin düştüğü sabah, saçları dağınık, vücudu yamalı bohçaya dönmüş, bitkin olduğu her halinden belli olan yaşlı gözlerle ona baktı.

Onu kollarının arasına aldı. "Ateşin içinde çok güzelsin," dedi. "Bir sonraki için sabırsızlanıyorum."

"Hamile kalırsam bir süre daha çocuk sahibi olamayabiliriz."

O da onaylarcasına homurdandı. "Sikildiğiniz tüm o harika yolları hatırlıyor musunuz?"

Ona ters ters baktı. "Bir sürü iltifat aldın. Daha fazlasına ihtiyacın olduğunu sanmıyorum."

Sethorn kıkırdadı. "Evet. Şikayet etmiyorum."

Parmaklarıyla adamın çenesine dokunurken sesi yumuşadı. "Yine de senin için bir şeyim var."

Sethorn ona bakarken kaskatı kesildi, nefesini tuttu ve sonunda ona gerçek bir iltifat edip etmeyeceğini görmeyi bekledi.

Gülümsedi, güzel yüzü doygun bir mutluluğun resmine dönüşerek rahatladı. "Seni seviyorum."

Pek çok duygudan oluşan sıcak bir sarsıntı onu sendeletti. Dönüp onu yatağa yatırdı ve sıkıca kucakladı.

Uraya ona bakmak için boynunu bükte. "Söyleyecek bir şey yok mu? Dilin mi tutuldu?"

"Bu şimdiye kadar aldığım en iyi iltifat," diye itiraf etti.

"Bu doğru olamaz," dedi gülerek. "Yüzyıllardır sana aşık olan kadınlar var."

Onu derin ve uzun bir şekilde öptü ve gözlerinin içine baktı, bağlılık, neşe ve aşkla parlayan bir bağ vardı. "Ama ilk kez birini sevdiğimde ben de karşılık veriyorum."

Son

Umarım Sethorn ve Uraya'nın hikayesini beğenmişsinizdir!

SIRADA KİM VAR?

Khyros'un kayıp ejderhası, onlarca yıldır ona eziyet ve acı veren bir gizem olmuştur.
Ama şimdi ejderhası bulundu... ilgi çekici bir dişi dragorai ile.

Bu serinin son bağımsız kitabındaki hikayelerini hemen almak için tıklayın!

OceanofPDF.com

OMEGA EFSANESİNİ KEŞFEDİN

Başka bir cinsel, büyülü fantezi romantizm macerası için Omega Efsanesi serimi deneyin.

FETHETMEK İÇİN CAN ATIYOR

Acımasız ve büyülü bir dünyadan, ateşli bir fantastik aşk romanı geliyor sahiplenici alfalar ve bırakmayacakları kadınları içeren bir seri. Bu "mutlaka okunması gereken" epik dünyaya dalın ve bağımlılığa hazırlanın.

Görevi basit görünüyordu: Göz önünde saklanmak, onun sırlarını araştırmak ve hiçbir şekilde dikkatini çekmemek.

Cailyn bir araştırmacı kılığında, İmparator Drocco olarak bilinen vahşi hükümdarın sarayına sızar. Yüzyılı aşkın süredir kayıp olan omegaları bulmak için bir haçlı seferindedir ve eşini bulmak için can atmaktadır. Dosyalarını incelerken, Cailyn onunla tanışmayı hiç beklemiyordu.

Ama aralarındaki çekim anlıktır.

Ne yazık ki Drocco, şimdiye kadar karşılaştığı en tahammül edilemez .

Nadiren onun yanından ayrılır, cesur küstahlığını, ateşli bakışlarını ve alfa egemenliğini onu çileden çıkaracak şekilde uygular.

Yine de aralarındaki yoğun çekim onu karşı koyamayacağı bir şekilde büyüler.

Bir omega casusu olarak Cailyn kaçması gerektiğini biliyor. Drocco'nun giderek artan saplantısına yenik düşerse, aldatmacası ortaya çıkacak ve onun efsanevi acımasız intikamının merhametine .

Ama ikisinin de bilmediği bir şekilde, aradığı omega odur.

OceanofPDF.com

CRAVE TO CONQUER'DAN ALINTI

DROCCO

Otururken Cailyn'in içeri girdiğini gördü. Kalabalığın arasından ona doğru ilerlerken gözlerini ondan alamadı. Bakarken neredeyse nefesini . Kadın son derece muhteşemdi. Saçları yine o narin boynunu ortaya çıkaracak şekilde toplanmıştı ve elbisesi her bir kıvrımını sarıyordu. Sonunda onun tatlı vücudunu tüm ayrıntılarıyla görebilmişti ve beklediğine değmişti. Elbisenin omuzlarının üst kısmını ortaya çıkaran kesimiyle, sade zarafeti gürültülü kalabalığın arasında yersiz görünüyordu.

Muhafızları onun talimatıyla geçmesine izin verdiler ve kadın platforma tırmanıp başı eğik bir şekilde onun önünde durdu.

"Çağrılmak zorunda kalmadan memnun değilim kedicik," dedi birasını kaldırıp gözlerini ondan ayırmadan.

"Sizin planlarınızı göz önünde bulundurarak katılmaya pek istekli olmadığımı anlayabileceğinizden eminim..." Sesi kesildi, başını kaldırdı ve hafifçe sallanarak gözlerini kapattı. Sonra gözlerini açtı, yüzüne bir korku ifadesi yayılırken gözleri genişledi.

Drocco kaşlarını çatı, kafası karıştı ve sonra bir koku ona çarptı. Zengin, tatlı, yüce bir koku, daha önce kokladığı hiçbir şeye benzemiyordu. Her tarafına nüfuz etti, o kadar güçlü bir özleme neden oldu ki aniden varlığının her zerresi yüksek alarm durumuna geçti.

Cailyn bir adım geri çekilerek, "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır. Olamaz..."

Drocco onu görmezden geldi ve öne doğru eğilerek ne yaşadığını çözmeye çalıştı. Zihnini bir sis kaplamaya başlamıştı ve ortaya çıkan tek net düşünce o kokuya ihtiyacı olduğuydu; o koku ona aitti. Başını yavaşça çevirip kokuyu aradı ve sonra tekrar Cailyn'e döndü. Bu oydu.

Cailyn geri çekilirken etrafına çılgınca baktı, tüm vücudu gergindi ve kaçmaya hazırdı.

Drocco yavaşça ayağa kalktı, her santimi kadının her santiminin farkındaydı. Kadının dehşete düşmüş yüz ifadesine baktıkça, kokusu öylesine baştan çıkarıcı, öylesine karmaşık bir aromaya dönüştü ki, siki sertleşip taş gibi oldu. Aynı anda, arkasındaki muhafızlar dönüp ona bakmaya başladılar, burun delikleri alevlendi.

Drocco'nun içinde bir şeyler koptu. Öne atıldı ve Cailyn'i kaldırıp omzuna atarak Büyük Salon'dan hışımla çıktı. Sarayın koridorlarında manevralar yaparak bulabildiği en yakın özel alana doğru ilerledi ve burun deliklerini dolduran tatlı kokuyu görmezden gelmeye çalıştı. Zar zor düşünebiliyordu. Tek bildiği onunla yalnız kalması gerektiği idi. Muhafızları onu takip ediyor olacaktı; onları kaybetmek istiyordu.

Çok az kullandığı ofisine vardı ve adımlarını bozmadan içeri girdi. Odanın ortasına doğru ilerleyerek onu yere yatırdı ve ellerini yumuşak bedeninin üzerinde tutarak onu içine çekti.

Kadın ona baktı ve adam donakaldı. Kızın kahverengi gözleri altın rengine dönüşmüştü; daha önce sadece okuduğu, yüz on bir yıldır kimsenin görmediği bir altın.

"Sen bir Omega mısın?" dedi, sesi güvensizlikten boğuklaşmıştı.

Onun şokundan yararlanıp sendeleyerek duvara doğru uzaklaştı. "Ne yaptın sen?" diye bağırdı. Kendini duvara yasladı ve neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Gittiler. Hepsi gitmiş! Ne yaptın sen?"

Drocco saniyeler geçtikçe kızın gözlerinin daha da altın rengine dönüşmesini izledi. "Açıkla kendini, Cailyn Lefroy," diye sordu. "Sen bir Omega mısın, yoksa bir şey mi aldın?"

Kadın duvar boyunca ilerledi ve sonra tekrar geri döndü, çılgınca etrafına bakındı. Kadının kokusu neredeyse tembelce odaya sızıyordu ve Drocco'ya tüm bu sorgulamalara bir son verip üzerindeki elbiseyi yırtmasını söylüyordu. Ama kendini direnmeye zorladı. Neyin değiştiğini öğrenmesi gerekiyordu. Nasıl olmuştu da birdenbire bu kadar güzel kokmaya başlamış ve Haze'inde bir Omega'nın meşhur altın gözlerine sahip olmuştu? Bu bir numara mıydı? Malloron Haze yeniden yaratıcılarının şehre daha sık geldiğinden bahsetmemiş miydi? Kız kardeşinin intikamını almak için onu tuzağa düşürmeye çalışıyor olabilirdi. Yine de Drocco onu izlemeye devam ettikçe daha da çaresizleşti.

"Söyle bana," diye sordu. "Sen bir Omega mısın?"

Ellerini bacaklarının arasına bastırarak eğildi ve inledi. Bu inilti adamın içini titretti ve zaten sertleşmiş olan siki acı verici bir şekilde zıpladı. Ona doğru bir adım attı.

Başını kaldırdı. "Kıpırdama!" diye hırladı ona, bir elini uzatarak. "Bana yaklaşma."

[CRAVE TO CONQUER'I İNDİRİN](#)

OceanofPDF.com

ZOEY ELLIS HAKKINDA

Zoey Ellis, işkence görmüş, sahiplenici, alfa anti-kahramanlar ve onlara ait olan (istemesele bile!) arsız kahramanlar hakkında karanlık, büyülü, fantastik romanlar yazıyor. Zoey'nin tutkulu, şehvetli buharla dolu hikâyeleri, zorlu yolculuklardan geçen ve hatalar yapan ama nihayetinde yaşadıkları karanlık dünyalarda hayatta kalmak için birbirleri için büyümek zorunda olan çiftleri içeriyor.

Zoey'nin 'lezzetli bir şekilde karanlık' ve 'vazgeçilemez' olarak tanımlanan heyecan verici, fantastik romanları, inişli çıkışlı virajlar, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanıyor.

Zoey Londralı, kedi annesi ve gururlu bir romantizm ve epik fantezi bağımlısıdır. Kıskanç/pasif kahramanları, sayfadan fırlayan cinsel gerilimi ve unutulmaz, büyülü dünyaları seviyor. Çoğu romantizm türünü okuyor ve 'gerçek eşler' mecazına ve karanlık endişeye özel bir sevgisi var.

Okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Zoey'in en sevdiği okumalar, yayın haberleri ve fantezi dünyaları hakkında bonus medya için çevrimiçi evinde dolaşın: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com

ZOEY ELLIS TARAFINDAN DA

SON DRAGORAI

Epik fantastik romantik bağımsız bir seri

Çok Günahkâr
Bir İn Sadık Bir İn
Çok İlkel Bir İn
Çok Kaderci Bir
İn

OMEGA EFSANESİ

Epik fantezi, karanlık romantizm serisi

(Drocco ve Cailyn 1-3)

Fethetmek İçin Can Atın

Yakalamak İçin Can

Atın Sahiplenmek

İçin Can Atın

(Malloron ve Amara 4 - 6)

Yıkım Saltanatı

Yıkmak İçin

Saltanat Hükmetmek

İçin Saltanat

(Kardos ve Shaya 7 - 9) İtaat

Etmek

Takıntıya Sahip

Olmak Elde Etmeye

Sahip Olmak

OMEGA EFSANESİ STANDALONLAR

Candescent

Compulsion

BEHOLDEN DUET

Bir peri masalı romantizmi düeti

Vahşi Bir Borç

Kirli Bir İddia

MELEKLER İMPARATORLUĞU

Bir paranormal melek romantizmi üçlemesi

Güç Tarafından

Sahiplenildi Güç

Tarafından

Mahvedildi Güç

Tarafından

Uyandırıldı

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.